ספר תהלות

LIBER PSALMORUM

HEBRAICUS ATQUE LATINUS

AB HIERONYMO EX HEBRAEO CONVERSUS.

CONSOCIATA OPERA EDIDERUNT

CONSTANTINUS DE TISCHENDORF, S. BAER.
FR. DELITZSCH.

LIPSIAE:
F. A. BROCKHAUS.

1874.

PRAEFATIO.

In prolegomenis commentarii mei in Psalmos identidem expressi quantopere optandum esset, ut translatio Psalmorum quam Hieronymus ex ipso Hebraeo textu fecit ita denuo publicaretur ut unicuique facile ad manum esse posset. Ter enim Hieronymus Latinum Psalterium edidit. Primum versionem veterem, quam Italam nominare consuevimus, Romae percensuit; haec editio *(Psalterium Romanum)* adhuc locum suum in Missali obtinuit. Deinde Italam rursus Bethlehemi intenta cura ad exemplum textus Graeci hexaplaris castigavit; hunc textum inprimis Gallia amplexa est *(Psalterium Gallicanum)*. At non in eo acquievit, ut versionem veterem, quam e septuagintavirali fluxisse constat, emendaret, sed uti reliquos Veteris Testamenti libros sic Psalmos quoque suopte iudicio usus ex Hebraeo transtulit. Haec translatio, in quam magnum viginti fere annorum laborem usque ad annum 405 insumserat, paulatim tantam auctoritatem nacta est, ut in locum veteris succederet atque Vulgatae nomen mereret. Attamen vetus Psalterii versio tam altis radicibus in ecclesiis haesit, ut ab Hieronymiana demoveri non posset. Hinc factum est, ut corpus Vulgatae

omnes libros sacros proinde ut Hieronymus eos ad Hebraeam veritatem vertit contineat, excepto uno Psalterio, cuius Gallicanus textus in Vulgatam receptus est atque inde in Breviarium transiit. Quisquis ipsius Hieronymi versionem cognoscere cupit, quae quidem ad historiam et textus et interpretationis plurimum valet, hic necesse est adeat vel tomum X (1771) Operum Hieronymi a Vallarsio editorum vel t. II (1751) operis illius, in quo Sabatarius *(Sabatier)* Bibliorum sacrorum Latinas versiones antiquas collegit.

Tanto maiori laetitia affectus sum, quod Constantinus de Tischendorf, vir et doctrina et ingenio in arte critica facile princeps idemque mihi longa ac fida amicitia devinctus, socium se Baerio mihique adiungere annuit ad conficiendum Psalterium, in quo versio Hieronymi e regione textus Hebraici eiusque masoretici in antiquum statum restituti posita esset. Assumsit igitur textum Vallarsianum *(Va.)* eumque collato Codice Amiatino *(Am.)*, qui ab ipso bis editus (1850. 54) Psalterii textum non Gallicanum, sed ipsum Hieronymianum continet, et ubique perpenso critico Vallarsii et Sabatarii *(Sab.)* apparatu, acri iudicio recognovit. Vix autem hunc laborem ad finem perduxerat, quum corpore animoque vigens subito gravi morbo oppressus est, ex quo hodie quoque pro! nondum convaluit.

Sunt et alii contrarii casus, quibus opus nostrum diu praeparatum atque hoc anno ineunte tandem orsum longam dilationem crebramque intermissionem passum

est. Diuturna typothetarum a labore cessatio invitos nos quiescere iussit. Satis magna pars operis reliqua erat, quum et ipse Baerius in morbum haud levem incidit. At fortuna fuit quod et Tischendorfius et Baerius priusquam valetudine corriperentur suam quisque partem operis scripto persolverant, ita ut in opere typis exscribendo alienae fungendae vicis periculum facere possem.

Iam anno 1861 (Lipsiae, Doerffling & Franke) Baerius collatis mecum viribus Psalterium edidit, quod textum masoreticum accuratius quam hucusque factum erat expressum exhibet. In hac nova editione non solum menda typographica, quae sero animadversa illi insunt, vitavit,[1] sed etiam multas scripturas translaticias, quas tum nondum examinaverat atque improbandas esse cognoverat, removit.[2] Subsidia Codicum et Editionum, quibus usus est, in praefationibus Psalterii 1861, Genesis (Lipsiae, Bern. Tauchnitz) 1869 et Jesaiae (ibid.) 1872 enumeravi.

---

[1] Imprimis לִפְנֵי (12, 9) הַמֶּלֶךְ (45, 12), praeterea יוֹדְעֵי perperam sine Metheg (9, 11), יוֹשְׁבֵי plene (33, 8), שֹׁבִי (68, 19) דוֹר (112, 2) et גוֹיִם (111, 6. 135, 10) sine Dagesch, רָמוּ Milel (131, 1) et similia.

[2] Huc pertinent אֲסַפְּרָה (2, 7), יֶלֶד sine Metheg (87, 4), שַׁעֲשֻׁעָי (119, 14) et בְמַעְגְּלֵי (23, 3) sine Dagesch, בְּתוֹכֵכִי (116, 19), בְּשֵׁם־ (20, 8) et שֶׁחֻבְּרָה (122, 3) sine Metheg, כִּי־ falso cum Metheg (118, 17). Rejiciendas esse has quoque scripturas intellexit: אֹתָם (9, 13) תָּבֹא (49, 20) תּוֹדֹת (56, 13) תֹּאמַר עָלַי (69, 16) תְּחַיֵּינוּ (71, 20) וְיוֹדוּ שָׁמַיִם (89, 6) אוֹתוֹ (101, 5) יֹאבֵדוּ (102, 27) כּוֹשֵׁל (105, 37) אֲבוֹתֵינוּ (106, 6) חַסְדֵי (107, 43) יַעֲמֹד (109, 31) בַּשָּׁמַיִם (113, 6) נָּא (116, 14) וְגָבֹהַּ מִמֶּרְחָק 138, 6) et sat multas alias.

Quare sufficit, hoc loco rationem reddere accessionis, quae ex eo tempore, quo prior Psalmorum editio prodiit, apparatui eius critico facta est. Ordimur a Codicibus: 1, Cod. *Hierosolymitanus* et Cod. *Jamanensis*, quos in praefatione Jesaiae descripsi, quamquam Psalmos non continent, tamen adnotationibus suis masoreticis multa suppeditaverunt ad textum Psalmorum stabiliendum utilissima. 2, Bono usui erant variae lectiones a *Heidenheimio* e duobus priscis Codd. excerptae, de quibus ibidem diximus. 3, Aliquot varias lectiones Codicis illius eximii quem *Jac. Sappir* anno 1868 Bibliothecae Publicae Parisiensi vendidit, ipse Sappir ex adversariis suis cum Baerio communicavit[1]. 4, Codicem Petropolitanum anno 1010 scriptum, qui textum fideliter ad praecepta Ben-Ascheri conformatum exprimere perhibetur[2], *Herm.*

---

[1] Una de memorabilibus huius Codicis lectionibus est בְּאָהֳלֵיהֶם pro בְּאָהֳלֵי־חָם (quod Masora adnotato לית tuetur) Ps. 78, 51. Eandem lectionem Kennicott nonnullis in Codd. (No. 97. 133) invenit. Unde apparet, Isaacum Nathan in Concordantiis (Venet. 1524) באהליהם scribentem auctoritatem Codicis sui sequi. Falsi sunt, quibus hoc באהליהם sphalma typographicum esse visum est.

[2] Vide Pinsker, *Likkute Kadmonioth* p. 106. 130 et *Einleitung in das Babylonisch-Hebräische Punctationssystem* p. 122. Nos hunc Cod. (quamquam genuinam scripturam passim auctoritate sua confirmat velut בנעמים 16, 6., צררי 31, 12., נְתֹץ 58, 7., תעלני 71, 20., תרנֵּנָּה 71, 23., חַסְדֵי 89, 2., לחסידיך 89, 20., הרודד 144, 2) neutiquam ubique exemplar Ben-Ascheri imitari comperimus, nam 1, 1 habet אַשְׁרֵ! ; 1, 3 עֲלֵ־ פלגי; 2, 5 וּבַחֲרונו; 2, 7 אֹמַר אֵלַי בנִי; 3, 9 עֲלֵ־עמך; 19, 14 ימשלו־בִי; 77, 8 הַלְעולמים; 138, 2 על־כָּל־, quae omnia ra-

Strackius, auctor Prolegomenorum Criticorum in V. T. (1873) doctissimus, ad studia Baerii adiuvanda benigne atque impigre contulit. Cod. 1294, quem passim adductum reperies, est *Francofurtensis* ille, quem anno 1294 Joseph quidam b. Kalonymos Neussiensis exaravit et quo iam Loewensteinius ad textum Proverbiorum melius constituendum (v. p. 37 Commentarii eius anno 1837 editi) usus est. Praeterea apparatum masoreticum et criticum, quo Baerius instructus est, auxit opus masoreticum *Ochla we-Ochla* a Sal. Frensdorffio Hannoverae 1864 e Cod. Parisiensi editum. Codicem eiusdem operis egregium possidet Bibliotheca Univ. Halensis, ex quo *Theoph. Abramsohn* complura nobis officiose enotavit.

Tot talibusque subsidiis, quae ei dudum suppetebant et recentia accesserunt, adiutus Baerius contendit et laboravit, ut, quantum fieri posset, textum Psalmorum (vulgo תהלים, masoretice תהלות) exhiberet, qui in punctatione (נקוד) et accentuatione (טעם), in distinctione scriptorum et legendorum (כתיבן וקרין), in scriptione vel plena vel defectiva (מלא וחסר) atque etiam in externa dispositione veram integramque

tioni disciplinaeque Ben-Ascheri non sunt consentanea. Scribendo אֹמְרִים, וְרוֹזְנִים, אֹהֲבֵי, תֶּחֱטָאוּ, וַאֲנִי, יַעֲשֶׂה, בַּעֲצַת, אֹיְבַי sine Metheg ante Chatef et Schebâ mobile necessario licentiam librariorum Hispanicorum sequitur, qui in Gaja gravi ponendo tam accurati sunt, quam negligentes in levi illo Metheg, quod ab unoquoque secundum regulas notissimas facile suppletur.

antiquitatis imaginem praeberet. Singuli Psalmorum libri plena linea terminantur et unus ab altero spatio trium linearum intermedio disiuncti sunt. Sectiones masoreticae (סדרים) per spatia lineae vacua (סתומות) significatae sunt. Etiam spatium quod inter Ps. CXIV et CXV relictum est Codicum auctoritate nititur. Quibus vero de causis omnes omnino Psalmos στιχηρῶς disponere omiserit, in Comm. Psalmorum breviori p. 21 adnot. (ed. 1873/4) indicavi uberiusque in maiori t. II p. 452 s. exposui. Omnes quos novimus codices his in particulis incidendis mero arbitrio, non ratione ac consilio ducuntur. Idem in textu Hieronymiano expertus est Tischendorfius noster. Hîc quoque dispertitio adeo rationis expers est, ut ab ea typis excribenda desistendum esse iudicaret.

De legibus accentuationis auctoritate priscorum grammaticorum et exemplo optimorum codicum sancitis conferenda sunt quae Baerius in libro suo de accentuatione metrica *Thorath Emeth* inscripto (Roedelhemii 1852) et in tractatu *Das Accentuationssystem der Psalmen, des Buchs Iob und der Sprüche*, quem in t. II maioris mei in Psalmos Commentarii (1860) recepi, perspicue ac sollerter exposuit. Cui curae est, leges orthophonicas et euphonicas, ad quas *Metheg* et *Gaja* adstricta sunt, penitus pernoscere, is assumat Baerii tractatum *Die Methegsetzung nach ihren überlieferten Gesetzen dargestellt*, quem in t. I (1867) Archivi Merxiani publici iuris feci. Et si quis scire vult, quibus de causis אֶפְפוּ, הֽוֹלְלִים,

רַנְּנוּ et similiter[1], בָּרְכִי, וַיְגָרְשֵׁהוּ, מְשָׁרְתָיו et similiter[2]; וְדָרְשׁוּ, קָרְבָה, שָׁמְרָה et similiter[3]; בְּכָל־לִבִּי, לֶאֱכֹל לֶחֶם, עִם־מְתֵי et similiter[4]; הַעֲמֵק, וַחְשֹׁב, מַעְמוֹ et similiter[5]; בְּמִדְבַּר, בְּמַעְגְּלֵי, בְּפִיךָ ubique, etiam post vocem in אהו״י exeuntem[6], ediderimus: is adeat tractationem quam in-

---

[1] Nonnulla ea de re invenies in Appendice scripturarum inter Ben-Ascher et Ben-Naftali controversarum ad 69, 3 et in eadem Appendice ad Jes. 45, 20. p. 92., cf. et Norzi ad 17, 14.

[2] Cf. Pentateuchum Heidenheimii מאור עינים inscriptum ad Lev. 9, 2. Num. 3, 6 et Norzium ad Gen. 12, 3. Huc non referenda אֲמֻרוֹת (12, 7) וְרֵעִם (28, 9) וּלְשֹׁכְנֵי (31, 12) בְּסֻבְךָ (74, 5) שְׁמָעָה (39, 13), quorum *Chatef* ratione et consilio diversum est.

[3] Vide ea de re Pinsker, *Einleitung* p. 70. 179. C. H. W. Wright, *Book of Genesis* p. XXIX.

[4] *Ochla ve-Ochla* Halense proponit regulam: כל קריא כתיבן בִּן נוּן וקריין בִּנְנוּן h. e. per totam Scripturam scribitur בִּן נוּן, sed ita legitur ut *Nun* alterum non duplicetur, sed a praecedente bene distinguatur. Cod. antiquus apud Pinnerum, *Prospectus* p. 63, adnotat, בן נון raphate scribi a Ben-Ascher, dagessate a Ben-Naftali, at haec nomina inverti oportet.

[5] Masora e. c. ad ויאסר adnotat: ג׳ חד רפי וב׳ דגשין h. e. ter, semel raphatum (וַיֶּאֱסֹר Gen. 42, 24), bis dagessatum (וַיֶּאְסֹר Gen. 46, 29. Ex. 14, 6), et ad מחסה: ג׳ רפין ושאר דגשין h. e. ter מַחֲסֶה legendum (Jo. 4, 16. Ps. 46, 2. 62, 9), ubique alias מַחְסֶה. Nonnisi semel, ut Masora praecipit, אֶחְסֶה (Ps. 52, 7) pro אֶחֱסֶה dicitur, semper מַעֲשֵׂר, sed in st. constr. מַעְשַׂר. Quae Kimchi s. r. חסה et Biblia magna ad. Ps. 62 ex Masora afferunt, emendatione egent.

[6] Veram huius dagessationis causam in sonorum natura positam recte Josef Kimchi in suo ס׳ זכרון explicuit: אם הראש׳ ב״ית בשוא ואחריה מ״ם הבית דגושה כמו כִּי בְּמַקְלִי, והקורא אותה רפויה אין רוח בעלי לשון המדקדקים נוחה הימנו, שהרי ב״ית רפויה דומה להברת ו״ו, ולעולם לא תהיה ו״ו שוא״ת לבני אותיות במ״ף אבל נשתנה למלא פום.

scripsi *Bemerkungen über masoretisch treue Darstellung des atttest. Textes* in t. XXIV (1803) collectaneorum Lutheranorum trimestrium, quae me adiuvante Guerickius edit. Quibus ex tractatibus cognosces, multa quae in hac nostra editione primo obtutu falsa aut arbitraria videantur, certis quibusdam legibus niti. Ita enim Baerius in officio critici fungendo versatus est, ut nihil recipere auderet, quod non et legum exploratarum auctoritate fultum esset et librorum emendatorum fide confirmaretur. Abr. Geigerus nuper de Jesaia Baeriano iudicium ferens hanc fidelitatem agnovit, at ne ארב״ץ illud quidem, qua versus libri 1292 mnemonice comprehenduntur, a Baerio excogitatum esse inspecto fonte, ex quo hausit, oculis meis cognovi.

Quid operae ipse ego ad hanc editionem adornandam contulerim, hoc exponere mea non interest. Satis habeo, palam profiteri, quantopere gaudeam quod Tischendorfius et Baerius, quibus textus Graeci et masoretici critica pervestigatione vix quisquam par est, me sui operis socium atque administrum esse siverunt. Utinam grate ac benevole excipiatur quod multis difficultatibus luctantes tandem confecimus. Bene scimus, opus nostrum non esse ex omni parte perfectum. Faxit Deus ut ignoscatur nobis quodcumque peccavimus et fructum ferat quod laboravimus.

Lipsiae, d. XV. ante Calendas Sept. MDCCCLXXIII.

Franciscus Delitzsch.

RUDIMENTA

ACCENTUATIONIS POETICAE.

Trium librorum sacrorum, Psalmorum (תְּהִלּוֹת), Iobi (אִיּוֹב) et Proverbiorum (מִשְׁלֵי), qui a litteris initialibus compendiose libri אמ״ת aut convenienter ordini eorum masoretico libri תא״ם nominantur, propria est accentuum ratio, quae a communi ceterorum XXI librorum accentuatione discernitur. Grammatici veteres accentus unius et viginti librorum טעמי המקרא, accentus trium librorum נעימות המקרא vocant, quia illi distinguendae orationi, hi vero variandae modulationi magis inserviunt. Attamen poeticorum quoque accentuum finis non est tantummodo musicus, sed simul logicus. Accentuum signa, quibus haec poetica accentuatio utitur, sunt undeviginti, quorum undecim separant membra orationis, octo coniungunt.

Accentus undecim distinctivi (מפסיקים), qui et Domini nuncupantur, hi sunt:

1. אֽ Silluk (סִלּֽוּק). Hoc signum in poetica aeque ac prosaica accentuatione syllabae cum accentu pronuntiandae extremi vocabuli apponitur atque una cum puncto duplicato (סוף פסוק) quod sequitur versus exitum indicat.

2. אַ֫א֥ Ole vejored (עֹ֫לֶה וְיוֹרֵ֥ד), quod vulgo *Merca* (rectius Mercha) *mahpachatus* (mahpachatum) appellatur, Silluko vi distinguendi proximum, prioris hemistichii exitum indicat. Compositum est e duobus signis, quorum unum inferius Merchae simile semper syllabae tonicae, alterum superius Mahpachi (Mehuppachi) vel potius Jethibi (quod illo paullo minus esse debet) simile semper litterae vocali instructae quae praecedit appingitur, e. c.

וְאִישָׁנָה (Ps. 3, 6). Quodsi vocabulum hoc accentu composito insigniendum tonum habet in prima littera, signum superius Jethibi simile retro cedit in extremam vocabuli praecedentis litteram, si forte haec littera tono caret et nondum ab accentu quopiam occupata est, e. c. יַרְאֵנוּ טוֹב (4, 7). Sin autem haec extrema littera tonum habet, signum superius medium inter duo vocabula interponitur, e. c. לְמָחוֹל לִי (30, 11). Si haec duo vocabula, quorum posterius tonum in prima littera habet, necessitate quadam inter se nexa sunt, signum illud anguli acuti intermedium simul partes signi *Makkef* suscipit, e. c. פַּלְגֵי מָיִם (1, 3), quod idem est atque פלגי־מים.

3. אֽ Athnach (אַתְנָח), quod in tribus libris poeticis tantundem distinguit quantum Sakef in prosaicis.

4. א֗ **Rebîa magnum** (רְבִיעַ גָּדוֹל).

5. א֗ **Rebîa parvum** (רְבִיעַ קָטָן), quod quidem eiusdem cum magno figurae est, sed minus distinguit et eo cognosci potest, quod semper post ipsum occurrit Olevejored e. c. רִגְזוּ וְאַל־תֶּחֱטָאוּ (4, 5).

6. א֗א **Rebîa mugrasch** s. **gereschatum** (רְבִיעַ מֻגְרָשׁ) h. e. compositum ex Rebia, cuius quadrata figura litterae tonicae superponitur, et virgula ad similitudinem accentus prosaici Geresch dextrorsum vergente, quae primae litterae capiti appingitur, e. c. לֵצִים (1, 1). Quapropter in vocabulis, quae tonum habent in prima littera, haec duo accentus compositi signa concurrunt, e. c. צֹּל (8, 8).

7. אא֮ **Zinnor** (צִנּוֹר) s. **Sarka** (זַרְקָא) est accentus quem vocant postpositivus h. e. semper, nulla syllabae tonicae ratione habita, in fine vocabuli capiti extremae litterae apponitur, velut בְּטַחְתִּי (13, 6) תּוֹדִיעֵנִי (16, 11).

8. אא **Dechî** (דְּחִי) s. ut vulgo dicitur *Tiphcha anterius*, est enim accentus praepositivus, qui semper

sine respectu loci tonici extrinsecus subter primam litteram vocabuli locatur, velut וַיַּעֲלֵהוּ (1, 3) בִּנְגִינוֹת (6, 1).

9. אֿ Paser (פָּזֵר).

10. | אֿ Legarmeh (לְגַרְמֵהּ ׀), accentus et ipse distinctivus isque pro coniunctionis verborum ratione duplex: *a) Mehuppach-Legarmeh* (מְהֻפָּךְ לְגַרְמֵהּ ׀) velut עַל־כֵּן ׀ (1, 5); *b) Asla Legarmeh* (אַזְלָא לְגַרְמֵהּ ׀) velut יִתְיַצְּבוּ ׀ (2, 2). Vulgo hae duae eius distinctivi species *Psik mahpachatus* et *Psik kadmatus* vocantur. At re melius examinata intellegitur, istam lineolam alteram huius accentus partem esse ac proinde non ipsum Psik (sive *Pasek*, ut iam Reuchlinus pronuntiat), sed eius tantummodo similem.

11. | אֿ Schalschéleth magnum (שַׁלְשֶׁלֶת גְּדוֹלָה ׀), a parvo specie eo diversum, quod ei semper eadem ista lineola separans adiuncta est, quare vulgo *Schalscheleth psicatus* vocatur.

Accentus octo systematis poetici coniunctivi, qui et Servi (מְשָׁרְתִים) nominantur, hi sunt:

1. אֿ Mercha (מֵרְכָא).
2. אֿ Munach (מוּנַח) s. *Munach inferius.*
3. אֿ Illuj (עִלּוּי) s. *Munach superius.*
4. אֿ Galgal ((גַּלְגַּל) s. *Jerach* (יֶרַח).
5. אאֿ Tarcha (טַרְחָא), quod vulgo *Tiphcha tonicum s. non anterius* appellatur, quia eandem cum Dechî distinctivo figuram habet, sed differt eo quod non praepositivus est, sed litterae tonicae subiicitur, e. c. וְכֹל (1, 3) בְּךָ (22, 6).
6. אֿ Mahpach (מַהְפָּךְ), rectius *Mehhupach* (מְהֻפָּךְ).
7. אֿ Asla (אַזְלָא).
8. אֿ Schalschéleth parvum (שַׁלְשֶׁלֶת קְטַנָּה), quod

a simili distinctivo eo differt, quod subsequente lineola caret. Eodem modo Mehuppach et Asla a duplice Legarmeh discernuntur. E. c. לְמַ֫עַן (78, 6) habet Mehuppach coniunctivum, contra לְמַ֫עַן ׀ (68, 24) Mehuppach Legarmeh; וְאַ֣תָּה (32, 5) habet Asla coniunctivum, contra אַ֣תָּה ׀ (10, 14) Asla Legarmeh; יְשׁוּ֓עָתָה (3, 3) habet Schalscheleth coniunctivum, contra וּכְבוֹ֓דִי ׀ (7, 6) Schalscheleth magnum. Sunt vero solummodo octo loci (Ps. 3, 3. 34, 8. 65, 2. 68, 15. 72, 3. 137, 9. Prov. 1, 9. 6, 27), ubi Schalscheleth munere coniunctivi fungitur.

Illis octo coniunctivis addendum est

9. א֘א Zinnorith (צִנּוֹרִ֘ית) quod non per semet ipsum coniunctivi vicem explet, sed crebro praevius coniunctivorum Mercha et Mehuppach socius est. Neque enim ad membra orationis coniungenda, sed ad variandam modo vocabuli modulationem adhibetur. Forma eadem est quae distinctivi Zinnor, sed ab eo ita discernitur, ut semper super syllaba litteram merchatam vel mahpachatam antecedente ponatur, si quidem haec syllaba aperta sit h. e. vocalem exitum habeat, uti וּבְמ֘וֹשַׁ֥ב (1, 1) ק֘וּמָ֫ה (3, 8); contra ea Zinnor nunquam sive Mercha sive Mehuppach pone se habet et ubique extremam vocabuli litteram coronat. Ceterum si Mercha vel Mehuppach vocabuli initium occupat et vocabulum parvum, quod antecedit, in vocalem desinit et arcte cum sequenti cohaeret, Makkef omittitur et primae litterae parvi vocabuli Zinnorith extrinsecus (ne cum Zinnor confundatur) superponi solet, velut כִּ֘י הֽ֫וּא (25, 15) כִּ֘י ה֥וּא (44, 22) pro כִּֽי־ה֫וּא, כִּֽי־ה֥וּא.

Sunt igitur accentuum poeticorum undeviginti. *Pasek* (פָּסֵק inhibens sc. lectionem) א ׀ א non est accentus, sed intervalli in legendo faciendi signum; namque haec lineola indicat, ea vocabula, quibus interposita est, caute esse disiungenda, ne sive sonorum sive sententiae permixtio

vel adeo indignitas oriatur, quos quidem locos qui hoc Pasek requirunt e. c. הַאֲזִ֨ינָה ׀ יְיָ֗ (5, 2), Masora singulatim enumerat (vide Appendicem huius Psalterii sextam).

Omnes accentus apponuntur tonicae syllabae, exceptis *Dechî* et *Zinnor.* Illud semper in fronte, hoc in exitu vocabuli ponitur. Legentibus vero uterque accentus cogitatione cum tonica syllaba coniungendus est. Exempla sunt צַ֭דִּיקִים (33, 1) et בְּטַ֘חְתִּי֮ (13, 6), quae proinde legi cantarive oportet, ac si צדִּי֭קִים et בטַ֘חתי scriptum esset (cf. eadem vocabula 1, 5. 31, 15). Si accentus signo duplici constat, semper posterior tonum iudicat, e. c. חֶ֫פְצ֥וֹ וּֽבְתוֹרָת֥וֹ יֶהְגֶּ֗ה (1, 2). Eadem rei ratio est ubicunque duo accentus in uno vocabulo conveniunt, velut נְרַנְּנָ֤ה ׀ בִּ֘ישׁ֤וּעָתֶ֗ךָ (20, 6) מִֽמֹּעֲצ֫וֹתֵיהֶ֥ם (5, 11) אוֹדִ֢יעֲךָ֡ (32, 5) תְּס֣וֹבְבֵ֑נִי (32, 7) מֵ֭אִ֫ישׁ (43, 1). Excepta sunt sola ea vocabula, in quibus Dechi et Munach geminantur. In huiusmodi vocabulis neque Dechi neque Munach syllabam tonicam indicat, sed tonus in eam syllabam cadit, cui pro ratione formae grammaticae consentaneus est, e. c. וִ֭ירֹ֣מְמוּהוּ (107, 32), quod tonum habet in penultima, שֶׁ֭עֹ֣מְדִים (132, 2), quod in ultima.

Undecim illi accentus distinctivi, quos supra recensuimus, pro potestate disiungendi, quae singulis inest, quattuor in classes distribuuntur. Primam classem efficiunt *Silluk*, qui versum claudit, *Olevejored*, qui versum in duas partes dividit, et *Athnach*, qui alterum hemistichium rursus dividit atque omnino secundum illos duos vi distinguendi est proximus. Secundae classis est solum *Rebîa magnum.* Tertia classis complectitur distinctivos minores: *Zinnor*, *Rebîa mugrasch*, *Rebîa parvum* et *Schalschéleth magnum.* Quarta denique classis constat distinctivis minimis: *Dechî*, *Paser* et *Legarmeh.* Dechî et Paser magis distinguunt quam Legarmeh; Paser magis distinguere solet quam Legarmeh et minus quam

Dechî. Verum in sententiae initio Paser et Legarmeh interdum parem distinguendi vim habent atque Olevejored vel Athnach. Etenim primum versus vocabulum neque Olevejored neque Athnach admittit. Itaque si illic unus horum distinctivorum requiratur, vicem Olevejoredi praestat Legarmeh, velut הַֽלְלוּיָהּ ׀ (106, 1) et vicem Athnachi Paser, velut הַֽלְלוּיָהּ (146, 1).

Concurrentibus duobus distinctivis eiusdem potestatis, prior semper paullo magis distinguit, e. c. בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ (17, 14) כִּפִּיתִי אָמַרְתִּי (32, 5). Eodem modo eorundem coniunctivorum prior arctius coniungit, e. c. יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם (2, 4).

Post Zinnor vel Rebîa parvum semper legitur Olevejored. Zinnor parvo Rebîa antecedere potest, sed non vice versa. Post Dechî semper Athnach vel Rebîa mugrasch collocatur, exceptis duobus locis, ubi illico subsequitur Silluk (Ps. 109, 16. Prov. 8, 13). Post Rebîa mugrasch Silluk poni solet, at nonnunquam interponitur Legarmeh, et Mehuppach quidem Legarmeh (אָ ׀), non aliud. Etiam Schalscheleth magnum semper Silluko excipitur, excepto uno loco Iob 11, 6., ubi Rebîa mugrasch intercedit.

Omnibus dominis servi praecurrere possunt, excepto Mehuppach Legarmeh, quod ubique servo caret. Etiam Schalscheleth magnum servo destitutum est praeter tres locos Ps. 89, 2. Iob. 32, 6. 37, 12.

תהלים

ספר ראשון

I. א אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים
וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב׃
2 כִּי אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם
3 וָלָיְלָה׃ וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר
פִּרְיוֹ ׀ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
4 יַצְלִיחַ׃ לֹא־כֵן הָרְשָׁעִים כִּי אִם־כַּמֹּץ אֲשֶׁר־תִּדְּפֶנּוּ
5 רוּחַ׃ עַל־כֵּן ׀ לֹא־יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים
6 בַּעֲדַת צַדִּיקִים׃ כִּי־יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ
II. רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃ ב לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים
2 יֶהְגּוּ־רִיק׃ יִתְיַצְּבוּ ׀ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ־יָחַד
3 עַל־יְהוָה וְעַל־מְשִׁיחוֹ׃ נְנַתְּקָה אֶת־מוֹסְרוֹתֵימוֹ
4 וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ׃ יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק אֲדֹנָי
5 יִלְעַג־לָמוֹ׃ אָז יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ׃
6 7 וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי עַל־צִיּוֹן הַר־קָדְשִׁי׃ אֲסַפְּרָה אֶל
חֹק יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ׃

ב 7. פתח באתנח

PSALMI.

LIBER PRIMUS.

I.

1 Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et [1] in cathedra derisorum non sedit. 2 Sed in lege domini voluntas eius, et in lege eius meditabitur die ac nocte. 3 Et erit tamquam lignum transplantatum iuxta rivulos [2] aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo. Et folium eius non defluet, et omne quod fecerit prosperabitur. 4 Non sic impii, sed tamquam pulvis quem proicit [3] ventus. 5 Propterea non resurgunt [4] impii in iudicio, neque peccatores in congregatione iustorum. 6 Quoniam novit dominus viam iustorum, et iter [5] impiorum peribit.

II.

1 Quare turbabuntur [1] gentes, et tribus meditabuntur inania? 2 Consurgent reges terrae, et principes tractabunt pariter adversum dominum et adversum Christum eius. 3 Disrumpamus vincula eorum, et proiciamus a nobis laqueos eorum. 4 Habitator caeli ridebit, dominus subsannabit eos. 5 Tunc loquetur ad eos in ira sua, et in furore suo conturbabit eos. 6 Ego autem orditus sum regem meum super Sion montem sanctum meum. [2] 7 Annuntiabo dei praeceptum. Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

I. [1] *Am. om.* et [2] *Va.* rivos [3] *Am.* proiecit [4] *Va.* resurgent [5] *Va.* via II. [1] *Va.* turbantur [2] *Am.* suum

8 שְׁאַ֤ל מִמֶּ֗נִּי וְאֶתְּנָ֣ה ג֭וֹיִם נַחֲלָתֶ֑ךָ וַ֝אֲחֻזָּתְךָ֗ אַפְסֵי־אָֽרֶץ׃
9 10 תְּ֭רֹעֵם בְּשֵׁ֣בֶט בַּרְזֶ֑ל כִּכְלִ֖י יוֹצֵ֣ר תְּנַפְּצֵֽם׃ וְ֭עַתָּה
11 מְלָכִ֣ים הַשְׂכִּ֑ילוּ הִ֝וָּסְר֗וּ שֹׁ֣פְטֵי אָֽרֶץ׃ עִבְד֣וּ אֶת־יְהוָ֣ה
12 בְּיִרְאָ֑ה וְ֝גִ֗ילוּ בִּרְעָדָֽה׃ נַשְּׁקוּ־בַ֡ר פֶּן־יֶאֱנַ֤ף ׀
וְתֹ֬אבְדוּ דֶ֗רֶךְ כִּֽי־יִבְעַ֣ר כִּמְעַ֣ט אַפּ֑וֹ אַ֝שְׁרֵ֗י כָּל־ח֥וֹסֵי
III. בֽוֹ׃ ג מִזְמ֥וֹר לְדָוִ֑ד בְּ֝בָרְח֗וֹ מִפְּנֵ֤י ׀ אַבְשָׁל֬וֹם
2 בְּנֽוֹ׃ יְ֭הוָה מָֽה־רַבּ֣וּ צָרָ֑י רַ֝בִּ֗ים קָמִ֥ים עָלָֽי׃
3 רַבִּים֮ אֹמְרִ֪ים לְנַ֫פְשִׁ֥י אֵ֤ין יְֽשׁוּעָ֓תָה לּ֬וֹ בֵֽאלֹהִ֬ים
4 סֶֽלָה׃ וְאַתָּ֣ה יְ֭הוָה מָגֵ֣ן בַּעֲדִ֑י כְּ֝בוֹדִ֗י וּמֵרִ֥ים
5 רֹאשִֽׁי׃ ק֭וֹלִי אֶל־יְהוָ֣ה אֶקְרָ֑א וַיַּעֲנֵ֥נִי מֵהַ֖ר קָדְשׁ֣וֹ
6 סֶֽלָה׃ אֲנִ֥י שָׁכַ֗בְתִּי וָאִ֫ישָׁ֥נָה הֱקִיצ֑וֹתִי כִּ֖י יְהוָ֣ה
7 יִסְמְכֵֽנִי׃ לֹֽא־אִ֭ירָא מֵרִבְב֣וֹת עָ֑ם אֲשֶׁ֥ר סָ֝בִ֗יב שָׁ֣תוּ
8 עָלָֽי׃ ק֤וּמָה יְהוָ֨ה ׀ הוֹשִׁ֤יעֵֽנִי אֱלֹהַ֗י כִּֽי־הִכִּ֣יתָ אֶת־
9 כָּל־אֹיְבַ֣י לֶ֑חִי שִׁנֵּ֖י רְשָׁעִ֣ים שִׁבַּֽרְתָּ׃ לַיהוָ֥ה הַיְשׁוּעָ֑ה
IV. עַֽל־עַמְּךָ֖ בִרְכָתֶ֣ךָ סֶּֽלָה׃ ד לַמְנַצֵּ֥חַ בִּנְגִינ֗וֹת
2 מִזְמ֥וֹר לְדָוִֽד׃ בְּקָרְאִ֡י עֲנֵ֤נִי ׀ אֱלֹ֘הֵ֤י צִדְקִ֗י בַּ֭צָּר
3 הִרְחַ֣בְתָּ לִּ֑י חָ֝נֵּ֗נִי וּשְׁמַ֥ע תְּפִלָּתִֽי׃ בְּנֵ֥י אִ֡ישׁ עַד־
מֶ֬ה כְבוֹדִ֣י לִ֭כְלִמָּה תֶּאֱהָב֣וּן רִ֑יק תְּבַקְשׁ֖וּ כָזָ֣ב סֶֽלָה׃
4 וּדְע֗וּ כִּֽי־הִפְלָ֣ה יְ֭הוָה חָסִ֣יד ל֑וֹ יְהוָ֥ה יִ֝שְׁמַ֗ע בְּקָרְאִ֥י
5 אֵלָֽיו׃ רִגְז֗וּ וְֽאַל־תֶּ֫חֱטָ֥אוּ אִמְר֣וּ בִ֭לְבַבְכֶם עַֽל־
6 מִשְׁכַּבְכֶ֣ם וְדֹ֣מּוּ סֶֽלָה׃ זִבְח֥וּ זִבְחֵי־צֶ֑דֶק וּ֝בִטְח֗וּ

ג 8. פתח בס״פ

8 Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam,
et possessionem tuam terminos terrae. 9 Pasces eos in
virga ferrea, ut vas figuli conteres eos. 10 Nunc ergo
reges intellegite, erudimini iudices terrae. 11 Servite
domino in timore, et exultate in tremore. 12 Adorate
pure, ne forte irascatur et pereatis de via. 13 Cum
exarserit post paululum furor eius, beati omnes qui spe-
rant in eum.

III.

1 PsalmusDavid, cum fugeret a facie Absalom* filii
sui. 2 Domine, quare multiplicati sunt hostes mei? Multi
consurgunt adversus me. 3 Multi dicunt animae meae:
Non est salus huic in deo. Semper. 4 Tu autem do-
mine clypeus circa me, gloria mea et exaltans caput
meum. 5 Voce mea ad dominum clamabo, et exaudiet
me de monte sancto suo. Semper. 6 Ego dormivi, et
soporatus sum: evigilavi, [1] quia dominus sustentavit me.
7 Non timebo milia populi, quae circumdederunt me.
8 Surge domine, salvum me fac, deus meus, quia per-
cussisti omnium inimicorum meorum maxillam, [2] dentes
impiorum confregisti. 9 Domini est salus, super po-
pulum tuum benedictio tua. Semper. [3]

IV.

1 Victori in psalmis. Canticum David. [1] 2 Invo-
cantem me exaudi me, [2] deus iustitiae meae, in tribu-
latione dilatasti mihi: miserere mei et exaudi oratio-
nem meam. 3 Filii viri, usquequo inclyti mei ignomi-
niose diligitis vanitatem, quaerentes mendacium? Semper.
4 Et cognoscite quoniam mirabilem reddidit dominus
sanctum suum; dominus exaudiet cum clamavero ad
eum. 5 Irascimini [3] et nolite peccare, loquimini [4] in cor-
dibus vestris super cubilia vestra et [5] tacete. Semper.
6 Sacrificate sacrificium iustitiae, et fidite in domino. [6]

III. * *Am.* Absalon [1] *Am.* et vigilavi [2] *Am. om.* maxillam [3] *Am. om.* Semper IV. [1] *Am.* Psalmus in finem. In carminibus. [2] *Am.* Invocante me exaudisti, deus [3] *Am.* Irascemini [4] *Am.* loquemini [5] *Am. om.* et [6] *Am.* fidete domino

7 אֶל־יְהוָה׃ רַבִּים אֹמְרִים מִֽי־יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה־עָלֵינוּ
8 אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה׃ נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם
9 וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ׃ בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּֽי־
V. אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי׃ ה לַמְנַצֵּחַ
2 אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אֲמָרַי הַאֲזִינָה ׀ יְהוָה
3 בִּינָה הֲגִיגִי׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי
4 כִּֽי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר
5 אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ כִּי ׀ לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע ׀ אָתָּה
6 לֹא יְגֻרְךָ רָע׃ לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ
7 שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ־
8 דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב ׀ יְהוָה׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ
אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
9 יְהוָה ׀ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַוְשַׁר לְפָנַי
10 דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת קֶבֶר־
11 פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃ הַאֲשִׁימֵם ׀ אֱלֹהִים
יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ
12 בָךְ׃ וְיִשְׂמְחוּ כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ
13 עָלֵימוֹ וְיַעְלְצוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ
VI. צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃ ו לַמְנַצֵּחַ
2 בִּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְהוָה אַל־
3 בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ חָנֵּנִי יְהוָה

ה 9. הַיְשַׁר קרי

7 Multi dicunt: Quis ostendit nobis bonum? Leva super
nos lucem vultus tui, domine. 8 Dedisti laetitiam in
corde meo, a tempore [7] frumentum et vinum eorum multi-
plicata sunt. 9 In pace simul requiescam et dormiam,
10 quia tu domine specialiter securum habitare fecisti me.

V.

1 Victori super hereditatibus. Canticum David.[1]
2 Verba mea audi,[2] domine, intellege murmur meum.
3 Adverte ad vocem clamoris mei,[3] rex meus et deus
meus, quia te deprecor. 4 Domine, mane audies vocem
meam, mane praeparabor ad te et contemplabor. 5 Quo-
niam non deus volens iniquitatem tu, nec habitabit[4]
iuxta te malignus. 6 Non stabunt iniqui in conspectu
oculorum tuorum, odisti omnes operantes iniquitatem.
7 Perdes loquentes mendacium, virum sanguinum et do-
losum abominabitur dominus.[5] 8 Ego autem in multi-
tudine misericordiae tuae introibo in[6] domum tuam, ado-
rabo in templo sancto tuo in timore tuo. 9 Domine,
deduc me in iustitia tua propter insidiatores meos, di-
rige ante faciem meam viam tuam. 10 Non est enim in
ore eorum rectum, interiora eorum insidiae: sepulchrum
patens guttur eorum, linguam suam levificant.[7] 11 Con-
demna eos, deus, decidant a consiliis suis: iuxta mul-
titudinem scelerum eorum expelle eos, quoniam provo-
caverunt te.[8] 12 Et laetentur omnes qui sperant in te,
in perpetuum laudabunt: et proteges eos, et laetabuntur
in te qui diligunt nomen tuum. 13 Quia tu benedices
iusto, domine, ut scuto placabilitatis coronabis eum.

VI.

1 Victori in psalmis super octava. Canticum David.[1]
2 Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua
corripias me. 3 Miserere mei domine, quoniam infirmus

IV. [7] *Am.* in tempore V. [1] *Am.* In finem, pro his qui hereditatem consequuntur. Psalmus David. [2] *Va.* auribus percipe [3] *Am. om.* Adv. ad voc. clam. mei [4] *Am.* habitavit [5] *Am.* abominaberis domine [6] *Va. om.* in [7] *Va.* lenificant [8] *Am. add.* domine VI. [1] *Am.* In finem, in carminibus. Psalmus David pro octava.

כִּ֤י אֻמְלַ֫ל אָ֥נִי רְפָאֵ֥נִי יְהוָ֑ה כִּ֖י נִבְהֲל֣וּ עֲצָמָֽי׃
4 5 וְ֭נַפְשִׁי נִבְהֲלָ֣ה מְאֹ֑ד וְאַ֥תְּ יְ֝הוָ֗ה עַד־מָתָֽי׃ שׁוּבָ֣ה
6 יְ֭הוָה חַלְּצָ֣ה נַפְשִׁ֑י ה֝וֹשִׁיעֵ֗נִי לְמַ֣עַן חַסְדֶּֽךָ׃ כִּ֤י
7 אֵ֣ין בַּמָּ֣וֶת זִכְרֶ֑ךָ בִּ֝שְׁא֗וֹל מִ֣י יֽוֹדֶה־לָּֽךְ׃ יָגַ֤עְתִּי ׀
בְּֽאַנְחָתִ֗י אַשְׂחֶ֣ה בְכָל־לַ֭יְלָה מִטָּתִ֑י בְּ֝דִמְעָתִ֗י עַרְשִׂ֥י
8 אַמְסֶֽה׃ עָֽשְׁשָׁ֣ה מִכַּ֣עַס עֵינִ֑י עָ֝תְקָ֗ה בְּכָל־צוֹרְרָֽי׃
9 ס֣וּרוּ מִ֭מֶּנִּי כָּל־פֹּ֣עֲלֵי אָ֑וֶן כִּֽי־שָׁמַ֥ע יְ֝הוָ֗ה ק֣וֹל בִּכְיִֽי׃
10 11 שָׁמַ֣ע יְ֭הוָה תְּחִנָּתִ֑י יְ֝הוָ֗ה תְּֽפִלָּתִ֥י יִקָּֽח׃ יֵבֹ֤שׁוּ ׀
וְיִבָּהֲל֣וּ מְ֭אֹד כָּל־אֹיְבָ֑י יָ֝שֻׁ֗בוּ יֵבֹ֥שׁוּ רָֽגַע׃
VII ז שִׁגָּי֗וֹן לְדָ֫וִ֥ד אֲשֶׁר־שָׁ֥ר לַיהוָ֑ה עַל־דִּבְרֵי־כ֝֗וּשׁ בֶּן־
2 יְמִינִֽי׃ יְהוָ֣ה אֱ֭לֹהַי בְּךָ֣ חָסִ֑יתִי הוֹשִׁיעֵ֥נִי מִכָּל־
3 רֹ֝דְפַ֗י וְהַצִּילֵֽנִי׃ פֶּן־יִטְרֹ֣ף כְּאַרְיֵ֣ה נַפְשִׁ֑י פֹּ֝רֵ֗ק וְאֵ֣ין
4 מַצִּֽיל׃ יְהוָ֣ה אֱ֭לֹהַי אִם־עָשִׂ֣יתִי זֹ֑את אִֽם־יֶשׁ־עָ֥וֶל
5 בְּכַפָּֽי׃ אִם־גָּ֭מַלְתִּי שֽׁוֹלְמִ֥י רָ֑ע וָאֲחַלְּצָ֖ה צוֹרְרִ֣י
6 רֵיקָֽם׃ יִֽרַדֹּ֥ף אוֹיֵ֨ב ׀ נַפְשִׁ֡י וְיַשֵּׂ֗ג וְיִרְמֹ֣ס לָאָ֣רֶץ
7 חַיָּ֑י וּכְבוֹדִ֓י ׀ לֶעָפָ֖ר יַשְׁכֵּ֣ן סֶֽלָה׃ ק֤וּמָה יְהוָ֨ה ׀
בְּאַפֶּ֗ךָ הִ֭נָּשֵׂא בְּעַבְר֣וֹת צוֹרְרָ֑י וְע֥וּרָה אֵ֝לַ֗י מִשְׁפָּ֥ט
8 צִוִּֽיתָ׃ וַעֲדַ֣ת לְ֭אֻמִּים תְּסוֹבְבֶ֑ךָּ וְ֝עָלֶ֗יהָ לַמָּר֥וֹם
9 שֽׁוּבָה׃ יְהוָה֮ יָדִ֪ין עַ֫מִּ֥ים שָׁפְטֵ֥נִי יְהוָ֑ה כְּצִדְקִ֖י
10 וּכְתֻמִּ֣י עָלָֽי׃ יִגְמָר־נָ֬א רַ֨ע ׀ רְשָׁעִים֮ וּתְכוֹנֵ֪ן צַ֫דִּ֥יק
11 וּבֹחֵ֣ן לִ֭בּוֹת וּכְלָי֗וֹת אֱלֹהִ֥ים צַדִּֽיק׃ מָֽגִנִּ֥י עַל־

ן 4. ואתה קרי

sum ego:[2] sana me domine, quoniam conturbata sunt
ossa mea. 4 Et anima mea conturbata est valde, et tu
domine usquequo? 5 Revertere domine, erue animam
meam, salva me propter misericordiam tuam. 6 Quo-
niam non est in morte recordatio tui, in inferno quis con-
fitebitur tibi? 7 Laboravi in gemitu meo, natare fà-
ciam tota nocte lectum meum, lacrimis meis stratum meum
rigabo. 8 Caligavit prae amaritudine oculus meus, con-
sumptus sum ab universis hostibus meis. 9 Recedite a me
omnes qui operamini iniquitatem, quia audivit dominus
vocem fletus mei. 10 Audivit deus deprecationem meam,
dominus orationem meam suscipit. [3] Confundantur et con-
turbentur vehementer omnes inimici mei, revertantur et
confundantur subito.

VII.

1 Ignoratio David, quod cecinit domino super verba
Aethiopis filii Iemini.[1] 2 Domine deus meus, in te spe-
ravi, salva me ab omnibus persequentibus me et libera
me. 3 Ne forte rapiat[2] ut leo animam meam, laceret
et non sit qui eruat.[3] 4 Domine deus meus, si feci istud,
si est iniquitas in manibus meis, 5 si reddidi retribuen-
tibus mihi malum, et dimisi hostes meos vacuos, 6 per-
sequatur inimicus animam meam et apprehendat et con-
culcet in terra vitam meam, et gloriam meam in pulverem
collocet. Semper. 7 Surge domine in furore tuo, elevare
indignans super hostes meos, et consurge ad me iudicio
quod mandasti. 8 Et congregatio tribuum circumdet te,
et pro hac[4] in altum revertere. 9 Dominus iudicabit po-
pulos: iudica me domine secundum iustitiam meam, et
secundum simplicitatem meam quae est in me. 10 Con-
sumatur[5] malum iniquorum, et confirmetur iustus,[6] pro-
bator[7] cordis et renum deus iustus. 11 Clypeus meus in

VI. [2] *Am. om.* ego [3] *Va.* suscepit VII. [1] *Am.* Psalmus David, quem cantavit domino pro verbis Chusi filii Eminei (*sic*). [2] *Am.* capiat [3] *Am.* eripiat [4] pro hac (*Am.* hanc): *Va.* pro ea [5] *Am.* Consummetur [6] *Am.* iustitia [7] *Va* et probator

12 אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי־לֵב׃ אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק
13 וְאֵל זֹעֵם בְּכָל־יוֹם׃ אִם־לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלְטוֹשׁ
14 קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנֶהָ׃ וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי־מָוֶת חִצָּיו
15 לְדֹלְקִים יִפְעָל׃ הִנֵּה יְחַבֶּל־אָוֶן וְהָרָה עָמָל
16 וְיָלַד שָׁקֶר׃ בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת
17 יִפְעָל׃ יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל־קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ
18 יֵרֵד׃ אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וַאֲזַמְּרָה שֵׁם־יְהוָה
VIII. עֶלְיוֹן׃ ח לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
3 תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃ מִפִּי עוֹלְלִים ׀ וְיֹנְקִים
יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃
4 כִּי־אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים
5 אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃ מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם
6 כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃ וַתְּחַסְּרֵהוּ מְּעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד
7 וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃ תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל
8 שַׁתָּה תַחַת־רַגְלָיו׃ צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם
9 בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃ צִפּוֹר שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת
10 יַמִּים׃ יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃
IX. ט לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אוֹדֶה
2 יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
3 אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְצָה בָךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
4 5 בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי־

deo, qui salvat rectos corde. 12 Deus iudex iustus et
fortis, comminans[8] tota die. 13 Non convertenti gladium
suum acuet, arcum suum tetendit et paravit illum. 14 Et
in ipso paravit[9] vasa mortis, sagittas suas ad comburen-
dum operatus est. 15 Ecce parturit iniquitatem, con-
cepto[10] dolore peperit mendacium. 16 Lacum aperuit et
effodit[11] eum, et incidet in interitum quem operatus est.
17 Revertitur[12] dolor suus in caput eius, et super verticem
eius iniquitas sua descendit. 18 Confitebor domino secun-
dum iustitiam eius, et cantabo[13] nomini domini altissimi.

VIII.

1 Victori pro torcularibus. Canticum David.[1] 2 Do-
mine, dominator noster, quam grande est nomen tuum in
universa terra, qui posuisti gloriam tuam super caelos.
3 Ex ore infantium et lactantium[2] perfecisti[3] laudem
propter adversarios tuos,[4] ut quiescat inimicus et ultor.
4 Videbo enim caelos tuos opera digitorum tuorum, lunam
et stellas, quae fundasti: 5 quid est homo, quoniam re-
cordaris eius, vel filius hominis, quoniam visitas eum?
6 Minues eum paulo minus a deo, gloria et decore coro-
nabis eum. 7 Dabis ei potestatem super opera manuum
tuarum, cuncta posuisti sub pedibus eius, 8 oves et ar-
menta omnia, insuper et animalia agri, 9 aves caeli et
pisces maris, qui pertranseunt[5] semitas ponti.[6] 10 Do-
mine, dominator noster,[7] quam grande est nomen tuum
in universa terra.

IX.

1 Victori super[1] morte filii. Canticum David.[2]
2 Confitebor domino in toto corde meo, narrabo omnia
mirabilia tua: 3 laetabor et gaudebo in te, canam no-
mini tuo altissime, 4 cum ceciderint inimici mei retror-
sum, corruerint[3] et perierint a facie tua. 5 Fecisti enim

VII. [8] *Va.* et comminans [9] *Am.* praeparavit [10] *Va.* et concepto [11] *Am.* effudit [12] *Va.* Revertetur, *item postea* descendet [13] *Va.* psallam VIII. [1] In finem, pro torcularibus. Psalmus David. [2] *Va.* lactentium [3] *Va.* fecisti [4] *Am.* meos [5] *Am.* transeunt [6] *Va.* marium [7] *Am. om.* noster IX. [1] *Mss. apud Va.* pro [2] *Am.* In finem pro occultis filii. Psalmus David. [3] *Am.* et conruerint

עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃
6 גָּעַרְתָּ גוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
7 הָאוֹיֵב ׀ תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד
8 זִכְרָם הֵמָּה׃ וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט
9 כִּסְאוֹ׃ וְהוּא יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים
10 בְּמֵישָׁרִים׃ וִיהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב
11 לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי
12 לֹא־עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה׃ זַמְּרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן
13 הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ כִּי־דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם
14 זָכָר לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃ חָנְנֵנִי יְהוָה ׀
15. רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי־מָוֶת׃ לְמַעַן
אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אָגִילָה
16 בִּישׁוּעָתֶךָ׃ טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ
17 טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ נוֹדַע ׀ יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה
18 בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ
19 רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ כִּי
לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנָוִים תֹּאבַד לָעַד׃
20 קוּמָה יְהוָה אַל־יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃
21 שִׁיתָה יְהוָה ׀ מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה
X סֶּלָה׃ י לָמָה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת
2 בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת־רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ ׀ בִּמְזִמּוֹת

ט 7. פתח באתנח 13. ענוים קרי 19. עניים קרי

iudicium meum et caussam meam, sedisti super solium iu-
dex iustitiae. 6 Increpasti gentes, periit[4] impius: nomen
eorum delesti in sempiternum et iugiter. 7 Inimici[5] com-
pletae sunt solitudines in finem, et civitates subvertisti:
periit memoria eorum cum ipsis. 8 Dominus autem in sem-
piternum sedebit, stabilivit ad iudicandum solium suum.
9 Et ipse iudicat[6] orbem in iustitia, iudicat[7] populos in ae-
quitatibus. 10 Et erit dominus elevatio oppresso, elevatio
opportuna in angustia. 11 Et confident in te qui noverunt
nomen tuum, quoniam non dereliquisti quaerentes te, do-
mine. 12 Cantate domino habitatori Sion, annuntiate in
populis cogitationes eius, 13 quoniam quaerens sanguinem
eorum recordatus est, non est oblitus[8] clamoris pauperum.
14 Miserere mei domine,[9] vide afflictionem meam ex inimi-
cis meis, qui[10] exaltas me de portis mortis, 15 ut narrem
omnes[11] laudes tuas, in portis filiae Sion exultabo in salu-
tari tuo. 16 Demersae sunt gentes in interitu quem fece-
runt, in reti[12] quod absconderunt[13] captus est pes eorum.
17 Agnitus est dominus iudicium faciens, in opere manuum
suarum corruit impius. Semper.[14] 18 Convertantur impii
in infernum, omnes gentes quae oblitae sunt deum. 19 Quo-
niam non in aeternum oblivioni[15] erit pauper: exspectatio
pauperum non[16] peribit in perpetuum. 20 Surge domine,
non confortetur homo: iudicentur gentes ante faciem tuam.
21 Pone domine terrorem eis: sciant gentes homines esse
se. Semper.

X.[1]

1 Quare domine stas a longe, despicis[2] in temporibus
angustiae? 2 In superbia impii ardet pauper: capiantur in

IX. [4] *Am.* perit, *postea* delisti [5] *Am. om.* [6] *et* [7] *ita Am. et pleriq, Va. bis* iudicabit [8] *Va.* nec oblitus est [9] *Am. et al. multi*: Misertus est mei dominus, vidit adflict. [10] qui: *Am.* quia [11] omnes: *Am. om.* [12] *Am.* in rete [13] *Am.* absconderant [14] *Am. om. Apud Sab. est:* Sonitu. Semper. [15] *Am.* oblivio [16] *Sic Am. et Mss. apud Va; in textu vero Vallarsii deest* non. X. *Nec Am. nec codd. apud Vall.* inter IX. et X. distinguunt. [2] *Va.* despicies

3 זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּֽי־הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ
4 בֵּרֵךְ נִאֵץ ׀ יְהוָה׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ
5 אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמּוֹתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָו ׀ בְּכָל־
עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃
6 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־בְרָע׃
7 אָלָה ׀ פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וָתֹךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל
8 וָאָוֶן׃ יֵשֵׁב ׀ בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג
9 נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה יִצְפֹּנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתָּר ׀
כְּאַרְיֵה בְסֻכֹּה יֶאֱרֹב לַחֲטוֹף עָנִי יַחְטֹף עָנִי
10 בְּמָשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ׃ וְדָכָה יָשֹׁחַ וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו
11 חֵלְכָּאִים׃ אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו
12 בַּל־רָאָה לָנֶצַח׃ קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־
13 תִּשְׁכַּח עֲנָיִים׃ עַל־מֶה ׀ נִאֵץ רָשָׁע ׀ אֱלֹהִים
14 אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ רָאִתָה כִּֽי־אַתָּה ׀ עָמָל
וָכַעַס ׀ תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶכָה יָתוֹם
15 אַתָּה ׀ הָיִיתָ עוֹזֵר׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וָרָע
16 תִּדְרוֹשׁ־רִשְׁעוֹ בַל־תִּמְצָא׃ יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם
17 וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ
18 יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם
וָדָךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ אֱנוֹשׁ מִן־הָאָרֶץ׃
XI. יא לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה ׀ חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ

ו 5. דרכיו ק׳ 9 בסכו ק׳ 10. ידכה ק׳. חל כאים ק׳ 12. ענוים ק׳

sceleribus quae cogitaverunt. 3 Quia laudavit impius desi-
derium [3] animae suae et avarus applaudens sibi blasphemavit
dominum. 4 Impius secundum altitudinem furoris sui [4]
non requiret; nec est [5] deus in omnibus cogitationibus eius.
5 Parturiunt viae eius in omni tempore: longe sunt iudicia
tua a facie eius, omnes inimicos suos despicit. 6 Loqui-
tur in corde suo: Non movebor; in generatione et gene-
ratione ero sine malo. 7 Maledictione os eius plenum est
et dolis et avaritia, sub lingua eius dolor et iniquitas.
8 Sedet insidians iuxta vestibula, in absconditis interficit [6]
innocentem: oculi eius robustos tuos [7] circumspiciunt.
9 Insidiatur in abscondito quasi leo in cubili, insidiatur
ut rapiat pauperem: rapiet pauperem, cum attraxerit eum
ad rete suum; 10 et confractum subiciet, et irruet viri-
bus suis valenter. 11 Dixit in corde suo: Oblitus est
deus, abscondit faciem suam, non respiciet in perpetuum.
12 Surge, domine deus, leva manum tuam, noli oblivisci
pauperum. 13 Quare blasphemat impius deum, dicens in
corde suo quod non requiras? [8] 14 Vides quia tu la-
borem et furorem respicis, ut detur in manu tua. Tibi
relinquuntur fortes tui, pupillo tu es factus adiutor.
15 Contere brachium impii et maligni: quaeres impietatem
eius, et non invenies. 16 Dominus rex saeculi et aeterni-
tatis, perierunt gentes de terra eius. 17 Desiderium pau-
perum audivit [9] dominus: praeparasti cor [10] eorum, audiat
auris tua, 18 ut iudices pupillum et oppressum, et ne-
quaquam ultra superbiat [11] homo de terra.

XI.

Victori David. [1] 1 In domino speravi: quomodo
dicitis animae meae: Transvola in montem ut avis? [2]

X. [3] laudavit (*codd. alii* laudabit) imp. desiderium: *ita Am. et alii multi. Va. vero* laudabitur imp. in desiderio [4] *Vall.* irae suae [5] *Am. om.* [6] *Am.* ut interficiat [7] tuos: *Va. om.* [8] *Am. et alii* requirat [9] *Am.* audit [10] *Am.* ut cor [11] *Va.* superbiet XI. [1] *Am.* In finem. Psalmus David. [2] *Va.* sicut passer

2 לְנַפְשִׁי נוּדוּ הַרְכֶם צִפּוֹר׃ כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים
יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ־
3 אֹפֶל לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ כִּי־הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן צַדִּיק
4 מַה־פָּעָל׃ יְהוָה ׀ בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם
5 כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃ יְהוָה
צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
6 יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת
7 מְנָת כּוֹסָם׃ כִּי־צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ
XII. פָנֵימוֹ׃ יב לַמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
2 לְדָוִד׃ הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ
3 אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ שָׁוְא ׀ יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת־
4 רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ יַכְרֵת
יְהוָה כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃
5 אֲשֶׁר אָמְרוּ ׀ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי
6 אָדוֹן לָנוּ׃ מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה
אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃
7 אִמֲרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל
8 לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם
9 תִּצְּרֶנּוּ ׀ מִן־הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ סָבִיב רְשָׁעִים
XIII. יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלּוּת לִבְנֵי אָדָם׃ יג לַמְנַצֵּחַ
2 מִזְמוֹר לְדָוִד׃ עַד־אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד־

יא 1. נודי ק׳

2 Quia ecce impii tetenderunt arcum, posuerunt sagittam suam super nervum, ut sagittent in abscondito rectos corde. 3 Quia leges dissipatae sunt: iustus quid operatus est? 4 Dominus in templo sancto suo, dominus in caelo thronus eius: oculi eius vident, palpebrae eius probant filios hominum. 5 Dominus iustum probat, impium autem et diligentem iniquitatem odit anima eius. 6 Pluet super peccatores laqueos, ignis et sulphur et spiritus tempestatum pars calicis eorum. 7 Quoniam iustus dominus iustitias dilexit: rectum videbunt facies eorum.

XII.

Victori pro octava. Canticum David.[1] 2 Salva domine, quoniam defecit sanctus, quoniam imminuti sunt fideles a filiis hominum. 3 Frustra loquuntur unusquisque proximo suo, labium subdolum[2] in corde et corde locuti sunt.[3] 4 Disperdat dominus omnia labia dolosa, linguam magniloquam, 5 qui dixerunt: Linguam nostram roboremus, labia nostra nobiscum sunt; quis dominus noster?[4] 6 Propter vastitatem inopum et gemitum pauperum nunc consurgam, dicit dominus, ponam in salutari auxilium eorum. 7 Eloquia domini eloquia munda, argentum probatum,[5] separatum a terra, colatum septuplum. 8 Tu domine custodies ea, servabis nos a generatione hac in aeternum. 9 In circuitu impii ambulabunt,[6] cum exaltāti fuerint vilissimi filiorum hominum.

XIII.

Victori. Canticum David.[1] 2 Usquequo domine[2] oblivisceris mei[3] penitus? usquequo abscondis[4] faciem

---

XII. [1] *Am.* In finem pro octava. Psalmus David. [2] *Va.* dolosum [3] *Am. om.* locuti sunt [4] *Am.* noster dom. est [5] *Am. al. mult.* igne prob. [6] *Sab.* ambulant XIII. [1] *Am.* In finem. Psalmus David. [2] *Am. om.* [3] *Va.* me [4] *Va.* abscondes

3 אָ֥נָה ׀ תַּסְתִּ֖יר אֶת־פָּנֶ֣יךָ מִמֶּֽנִּי׃ עַד־אָ֨נָה אָשִׁ֪ית
עֵצ֡וֹת בְּנַפְשִׁ֗י יָג֣וֹן בִּלְבָבִ֣י יוֹמָ֑ם עַד־אָ֓נָה ׀ יָר֖וּם
4 אֹיְבִ֣י עָלָֽי׃ הַבִּ֣יטָה עֲ֭נֵנִי יְהוָ֣ה אֱלֹהָ֑י הָאִ֥ירָה
5 עֵ֝ינַ֗י פֶּן־אִישַׁ֥ן הַמָּֽוֶת׃ פֶּן־יֹאמַ֣ר אֹיְבִ֣י יְכָלְתִּ֑יו
6 צָרַ֥י יָ֝גִ֗ילוּ כִּ֣י אֶמּֽוֹט׃ וַאֲנִ֤י ׀ בְּחַסְדְּךָ֣ בָטַחְתִּי֮
יָגֵ֥ל לִבִּ֗י בִּֽישׁ֫וּעָתֶ֥ךָ אָשִׁ֥ירָה לַיהוָ֑ה כִּ֖י גָמַ֣ל עָלָֽי׃
XIV. יד לַמְנַצֵּ֗חַ לְדָ֫וִ֥ד אָמַ֣ר נָבָ֣ל בְּ֭לִבּוֹ אֵ֣ין אֱלֹהִ֑ים
2 הִֽשְׁחִ֗יתוּ הִֽתְעִ֥יבוּ עֲלִילָ֗ה אֵ֣ין עֹֽשֵׂה־טֽוֹב׃ יְֽהוָ֗ה
מִשָּׁמַיִם֮ הִשְׁקִ֪יף עַֽל־בְּנֵי־אָ֫דָ֥ם לִ֭רְאוֹת הֲיֵ֣שׁ מַשְׂכִּ֑יל
3 דֹּ֝רֵ֗שׁ אֶת־אֱלֹהִֽים׃ הַכֹּ֥ל סָר֮ יַחְדָּ֪ו נֶ֫אֱלָ֥חוּ אֵ֤ין
4 עֹֽשֵׂה־ט֑וֹב אֵ֝֗ין גַּם־אֶחָֽד׃ הֲלֹ֥א יָדְעוּ֮ כָּל־פֹּ֪עֲלֵ֫י
אָ֥וֶן אֹכְלֵ֣י עַ֭מִּי אָ֣כְלוּ לֶ֑חֶם יְ֝הוָ֗ה לֹ֣א קָרָֽאוּ׃
5 6 שָׁ֤ם ׀ פָּ֣חֲדוּ פָ֑חַד כִּֽי־אֱ֝לֹהִ֗ים בְּד֣וֹר צַדִּֽיק׃ עֲצַת־
7 עָנִ֥י תָבִ֑ישׁוּ כִּ֖י יְהוָ֣ה מַחְסֵֽהוּ׃ מִ֥י יִתֵּ֣ן מִצִּיּוֹן֮
יְשׁ֫וּעַ֥ת יִשְׂרָ֫אֵ֥ל בְּשׁ֣וּב יְ֭הוָה שְׁב֣וּת עַמּ֑וֹ יָגֵ֥ל
XV. יַ֝עֲקֹ֗ב יִשְׂמַ֥ח יִשְׂרָאֵֽל׃ טו מִזְמ֗וֹר לְדָ֫וִ֥ד יְ֭הוָה
2 מִי־יָג֣וּר בְּאָהֳלֶ֑ךָ מִֽי־יִ֝שְׁכֹּ֗ן בְּהַ֣ר קָדְשֶֽׁךָ׃ הוֹלֵ֣ךְ
3 תָּ֭מִים וּפֹעֵ֥ל צֶ֑דֶק וְדֹבֵ֥ר אֱ֝מֶ֗ת בִּלְבָבֽוֹ׃ לֹֽא־
רָגַ֨ל ׀ עַל־לְשֹׁנ֗וֹ לֹא־עָשָׂ֣ה לְרֵעֵ֣הוּ רָעָ֑ה וְ֝חֶרְפָּ֗ה
4 לֹא־נָשָׂ֥א עַל־קְרֹבֽוֹ׃ נִבְזֶ֤ה ׀ בְּֽעֵ֘ינָ֤יו נִמְאָ֗ס וְאֶת־
5 יִרְאֵ֣י יְהוָ֣ה יְכַבֵּ֑ד נִשְׁבַּ֥ע לְ֝הָרַ֗ע וְלֹ֣א יָמִֽר׃ כַּסְפּ֤וֹ ׀

יד 4. סגול באתנח

tuam a me? 3 Usquequo ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem, usquequo exaltabitur inimicus meus super me? 4 Convertere, exaudi me, domine deus meus: illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte; 5 ne quando dicat inimicus meus: Praevalui adversus eum. Hostes mei exultabunt cum[5] motus fuero. 6 Ego autem in misericordia tua confido: exultabit cor meum in salutari tuo, cantabo domino, qui reddidit mihi.

XIV.

Victori David.[1] 1 Dixit stultus in corde suo: Non est deus. Corrupti sunt et abominabiles facti sunt studiose;[2] non est qui faciat bonum. 2 Dominus de caelo prospexit super filios hominum, ut videret si est intellegens, requirens[3] deum. 3 Omnes recesserunt, simul conglutinati sunt; non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. 4 Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant populum meum ut cibum panis, dominum non invocaverunt? 5 Ibi timebunt[4] formidine, quoniam deus in generatione iusta.[5] 6 Consilium pauperum confudistis, quoniam dominus spes eius est. 7 Quis dabit de Sion salutem[6] Israhel? Quando reduxerit dominus captivitatem populi sui, exultabit Iacob, laetabitur[7] Israhel.

XV.

Canticum David.[1] Domine, quis peregrinabitur in tentorio tuo? quis[2] habitabit in monte sancto tuo? 2 Qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam, loquiturque[3] veritatem in corde suo: 3 qui non est facilis in lingua sua, neque fecit amico suo malum, et opprobrium non sustinuit super vicinum suum.[4] 4 Despicitur in oculis eius improbus, timentes autem dominum glorificabit:[5] iurat ut se affligat, et non mutat. 5 Pecuniam suam non

---

XIII. [5] *Am.* si XIV. [1] *Am.* In finem. Psalmus David. [2] *Am.* instudiose [3] *Am.* aut requirens [4] *Va.* trepidabunt [5] *Am. add.* est [6] *Am.* salutare [7] *Am.* et laetabitur XV. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am.* et quis [3] *Am.* loqueturque [4] *Am.* super vicino suo [5] *Am.* glorificat

לֹא־נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל־נָקִי לֹא־לָקָח עֹשֵׂה
XVI. אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃ **טז** מִכְתָּם לְדָוִד
2 שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃ אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי
3 אָתָּה טוֹבָתִי בַּל־עָלֶיךָ׃ לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ
4 הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל־חֶפְצִי־בָם׃ יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם
אַחֵר מָהָרוּ בַּל־אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל־אֶשָּׂא
5 אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שְׂפָתָי׃ יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי
6 אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃ חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִמִים
7 אַף־נַחֲלָת שָׁפְרָה עָלָי׃ אֲבָרֵךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
8 יְעָצָנִי אַף־לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃ שִׁוִּיתִי יְהוָה
9 לְנֶגְדִּי תָמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט׃ לָכֵן ׀ שָׂמַח
10 לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃ כִּי ׀ לֹא־
תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְיךָ לִרְאוֹת
11 שָׁחַת׃ תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־
XVII. פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃ **יז** תְּפִלָּה לְדָוִד
שִׁמְעָה יְהוָה ׀ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי
2 בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃ מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ
3 תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃ בָּחַנְתָּ לִבִּי ׀ פָּקַדְתָּ לַּיְלָה
4 צְרַפְתַּנִי בַל־תִּמְצָא זַמֹּתִי בַּל־יַעֲבָר־פִּי׃ לִפְעֻלּוֹת
אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיץ׃
5 6 תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל־נָמוֹטּוּ פְעָמָי׃ אֲנִי

טז 10. חסידך ק׳

dedit ad usuram, et munera adversus innoxium non accepit:[6] qui facit haec, non movebitur in aeternum.

XVI.

Humilis et simplicis David.[1] 2 Custodi me deus, quoniam speravi in te; dicens[2] domino: Dominus meus es tu, bene mihi non est sine te. 3 Sanctis qui in terra sunt et magnificis, omnis voluntas mea in eis. 4 Multiplicabuntur idola eorum, post tergum sequentium:[3] non libabo libamina[4] eorum de sanguine, neque assumam nomina eorum in labiis meis. 5 Dominus pars hereditatis meae et calicis mei, tu possessor sortis meae. 6 Lineae ceciderunt mihi in pulcherrimis, et hereditas speciosissima mea est. 7 Benedicam domino,[5] qui dedit consilium mihi; insuper et noctibus erudierunt me renes mei. 8 Proponebam dominum[6] in conspectu meo semper, quia a dexteris meis est, ne commovear. 9 Propterea laetatum est cor meum, et exultavit gloria mea, et caro mea habitabit confidenter. 10 Non enim derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. 11 Ostendes mihi semitam vitae, plenitudinem laetitiarum ante vultum tuum, decores in dextera tua aeternos.

XVII.

Oratio David.[1] 1 Audi deus iustum, intende deprecationem meam; auribus percipe orationem meam, absque labiis mendacii.[2] 2 De vultu tuo iudicium meum prodeat, oculi tui[3] videant aequitates. 3 Probasti cor meum, visitasti nocte, conflasti me, et non invenisti: cogitatio mea utinam non transisset os meum.[4] 4 In opere Adam,[5] in verbo[6] labiorum tuorum ego observavi vias latronis. 5 Sustenta gressus meos in callibus tuis, et non labantur[7] vestigia mea. 6 Ego invocavi te, quia exaudies me, deus:

XV. [6] *Am.* accipiet XVI. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *ita Am. aliique; Va.* Dixi [3] *Cod. Cisterc.* Multiplicentur dolores eorum et postea sequentur te [4] *Am.* litabo limina [5] *Am.* dominum *posteaque* mihi consilium [6] *Am. aliique om.* XVII. [1] *ita etiam Am.* [2] *Va.* mendacibus [3] *Am.* mei [4] *Am. et alii tres:* cogitationes meas transire os meum [5] *Am.* hominum [6] *Am.* propter verbum [7] *Am.* labentur

קְרָאתִיךָ כִי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
7 הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃
8 שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃
9 מִפְּנֵי רְשָׁעִים זוּ שַׁדּוּנִי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃
10 11 חֶלְבָּמוֹ סָּגְרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגֵאוּת׃ אַשֻּׁרֵנוּ עַתָּה
12 סְבָבוּנִי עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃ דִּמְיֹנוֹ
כְּאַרְיֵה יִכְסוֹף לִטְרוֹף וְכִכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃
13 קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְּטָה נַפְשִׁי
14 מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃ מִמְתִים יָדְךָ ׀ יְהוָה מִמְתִים
מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפִינְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם
15 יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם׃ אֲנִי
בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

XVIII. יח לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר ׀
לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם ׀ הִצִּיל־
יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃
2 3 וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי׃ יְהוָה
סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה־
4 בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃ מְהֻלָּל
5 אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־
6 מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתוּנִי׃ חֶבְלֵי
שְׁאוֹל סְבָבוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי

יז 11. סבבונו ק׳ 14. וצפונך ק׳

inclina aurem tuam mihi, audi eloquium meum. 7 Mira-
biles fac misericordias tuas,[8] salvator sperantium a resi-
stentibus dexterae tuae. 8 Custodi me quasi pupillam in-
tus oculi,[9] in umbra alarum tuarum protege me, 9 a facie
impiorum vastantium me. Inimici mei animam meam cir-
cumdederunt; 10 adipe suo concluserunt, et ore locuti
sunt superbe. 11 Incedentes adversum me nunc circum-
dederunt me, oculos suos posuerunt declinare in terram.
12 Similitudo eius quasi leonis desiderantis praedam, et
quasi catuli [10] sedentis in absconditis. 13 Surge do-
mine, praeveni faciem eius, incurva eum: salva animam
meam ab impio, qui est gladius tuus: 14 a viris manus
tuae, domine, qui mortui sunt in profundo, quorum pars
in vita, et quorum de absconditis tuis replesti ventrem,
qui satiabuntur in filiis,[11] et dimittent reliquias suas par-
vulis eorum. 15 Ego[12] in iustitia videbo faciem tuam,
implebor cum evigilavero[13] similitudine tua.

XVIII.

Victori servo domini David. Quae locutus est do-
mino verba cantici huius in die qua liberavit eum dominus
de manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul. Et
ait:[1] 2 Diligam te domine, fortitudo mea: 3 domine[2]
petra mea et robur meum et salvator meus, deus meus,
fortis meus, et sperabo in eo: scutum meum et cornu
salutis meae, susceptor meus. 4 Laudatum invocabo do-
minum, et ab inimicis meis salvus ero. 5 Circumdederunt
me funes mortis, et torrentes diaboli terruerunt me. 6 Fu-
nes inferi [3] circumdederunt me, praevenerunt me laquei

XVII. [8] *Am.* Mirabilem fac misericordiam tuam [9] *Am.* intus in oculo [10] *Am. add.* leonis [11] *Am.* saturabuntur filiis [12] *Am. add.* autem [13] *Am.* vigilavero XVIII. [1] *Am.* Verba cantici in finem, puero domini David. Quae locutus est domino in die qua eripuit eum dominus de manu omnium inimicorum eius, IIII regum, et mille mortibus per Saulem. [2] *Va.* dominus [3] *Am.* inferni

7 מָֽוֶת׃ בַּצַּר־לִ֤י ׀ אֶֽקְרָ֣א יְהוָה֮ וְאֶל־
אֱלֹהַ֪י אֲשַׁ֫וֵּ֥עַ יִשְׁמַ֣ע מֵהֵיכָל֣וֹ
8 קוֹלִ֑י וְ֝שַׁוְעָתִ֗י לְפָנָ֤יו ׀ תָּב֬וֹא בְאָזְנָֽיו׃ וַתִּגְעַ֬שׁ
וַתִּרְעַ֨שׁ ׀ הָאָ֗רֶץ וּמוֹסְדֵ֣י הָרִ֣ים
9 יִרְגָּ֑זוּ וַ֝יִּתְגָּעֲשׁ֗וּ כִּ֖י חָ֥רָה לֽוֹ׃ עָ֘לָ֤ה
עָשָׁ֨ן ׀ בְּאַפּ֗וֹ וְאֵ֣שׁ מִפִּ֣יו
10 תֹּאכֵ֑ל גֶּ֝חָלִ֗ים בָּעֲר֥וּ מִמֶּֽנּוּ׃ וַיֵּ֣ט
שָׁ֭מַיִם וַיֵּרַ֑ד וַ֝עֲרָפֶ֗ל תַּ֣חַת
11 רַגְלָֽיו׃ וַיִּרְכַּ֣ב עַל־כְּ֭רוּב וַיָּעֹ֑ף וַ֝יֵּ֗דֶא
12 עַל־כַּנְפֵי־רֽוּחַ׃ יָ֤שֶׁת חֹ֨שֶׁךְ ׀ סִתְר֗וֹ סְבִיבוֹתָ֥יו
13 סֻכָּת֑וֹ חֶשְׁכַת־מַ֝֗יִם עָבֵ֥י שְׁחָקִֽים׃ מִנֹּ֗גַהּ
נֶ֫גְדּ֥וֹ עָבָ֥יו עָבְר֑וּ בָּ֝רָ֗ד וְגַחֲלֵי־
14 אֵֽשׁ׃ וַיַּרְעֵ֬ם בַּשָּׁמַ֨יִם ׀ יְֽהוָ֗ה וְ֭עֶלְיוֹן
יִתֵּ֣ן קֹל֑וֹ בָּ֝רָ֗ד וְגַחֲלֵי־
15 אֵֽשׁ׃ וַיִּשְׁלַ֣ח חִ֭צָּיו וַיְפִיצֵ֑ם וּבְרָקִ֥ים
16 רָ֝֗ב וַיְהֻמֵּֽם׃ וַיֵּ֤רָא֨וּ ׀ אֲפִ֥יקֵי
מַ֗יִם וַֽיִּגָּלוּ֮ מוֹסְד֢וֹת תֵּ֫בֵ֥ל מִגַּעֲרָתְךָ֥
17 יְהוָ֑ה מִ֝נִּשְׁמַ֗ת ר֣וּחַ אַפֶּֽךָ׃ יִשְׁלַ֣ח מִ֭מָּרוֹם
18 יִקָּחֵ֑נִי יַ֝מְשֵׁ֗נִי מִמַּ֥יִם רַבִּֽים׃ יַצִּילֵ֗נִי
מֵאֹיְבִ֥י עָ֑ז וּ֝מִשֹּׂנְאַ֗י כִּֽי־אָמְצ֥וּ
19 מִמֶּֽנִּי׃ יְקַדְּמ֥וּנִי בְי֣וֹם אֵידִ֑י וַֽיְהִ֖י
20 יְהוָ֖ה לְמִשְׁעָ֣ן לִֽי׃ וַיּוֹצִיאֵ֣נִי לַמֶּרְחָ֑ב
21 יְ֝חַלְּצֵ֗נִי כִּ֘י חָ֥פֵֽץ בִּֽי׃ יִגְמְלֵ֣נִי

יה 10. פתח באתנח

mortis. 7 In tribulatione mea[4] invocabo[5] dominum, et
ad deum meum clamabo: exaudiet de templo sancto suo
vocem meam, et clamor meus ante faciem eius veniet in
aures eius. 8 Commota est et contremuit terra, et fun-
damenta montium concussa sunt et conquassata sunt, quo-
niam iratus est. 9 Ascendit fumus in[6] furore eius, et
ignis ex ore eius devorans; carbones accensi[7] sunt ab eo.
10 Inclinavit caelos et descendit, et caligo sub pedibus
eius. 11 Et ascendit super cherub et volavit, et volavit[8]
super pennas venti. 12 Posuit tenebras latibulum suum,
in circuitu eius tabernaculum eius, tenebrosas aquas[9] in
nubibus aetheris.[10] 13 Prae fulgore in conspectu eius
nubes transierunt, grando et carbones ignis. 14 Et in-
tonuit in caelis[11] dominus, et altissimus dedit vocem
suam, grandinem et carbones ignis. 15 Et emisit[12] sa-
gittas suas et dissipavit eos, fulgura multiplicavit et con-
turbavit illos. 16 Et apparuerunt effusiones aquarum, et
revelata sunt fundamenta orbis, ab increpatione tua, do-
mine, ab inspiratione spiritus furoris tui. 17 Misit de
alto et accepit[13] me, extraxit[14] me de aquis multis;
18 liberavit me de inimico meo potentissimo,[15] et de
his qui oderunt[16] me, quoniam robustiores me erant.
19 Praevenerunt me in die afflictionis meae, et factus est
dominus firmamentum meum. 20 Et eduxit me in latitu-
dinem, liberavit[17] me, quoniam placui ei.[18] 21 Retri-
buit mihi dominus secundum iustitiam meam, secundum[19]

XVIII. [4] *Am. om.* [5] *Am.* invocavi [6] *Am.* de [7] *Am.* incensi [8] *Am. om.* et volavit [9] *Am. aliique* tenebrosa aqua [10] *Va.* aeris [11] *Am. alii* de caelo [12] *Va.* misit [13] *Am.* accipit [14] extraxit: *sic cdd. duo. Am.* et traxit, *Va.* extrahet [15] *Am. ac pleriq.* de inimicis meis potentissimis [16] *Am.* oderant [17] *Sab.* liberabit [18] *Am.* quia placuit ei [19] *Am.* et secundum

יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב
22 לִי׃ כִּי־שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא־
23 רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו
24 לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־אָסִיר מֶנִּי׃ וָאֱהִי
25 תָמִים עִמּוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֺנִי׃ וַיָּשֶׁב־יְהוָה לִי
26 כְצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ עִם־
חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גְּבַר תָּמִים
27 תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר תִּתְבָּרָר וְעִם־
28 עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל׃ כִּי־אַתָּה עַם־עָנִי
29 תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־
אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ
30 חָשְׁכִּי׃ כִּי־בְךָ אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי
31 אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ הָאֵל תָּמִים
דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן
32 הוּא לְכֹל ׀ הַחֹסִים בּוֹ׃ כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי
33 יְהוָה וּמִי־צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל
הַמְאַזְּרֵנִי חָיִל וַיִּתֵּן תָּמִים
34 דַּרְכִּי׃ מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל
35 בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי
36 לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃ וַתִּתֶּן־
לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִסְעָדֵנִי וְעַנְוַתְךָ
37 תַרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּי וְלֹא
38 מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי
39 וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא־אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם׃ אֶמְחָצֵם

munditiam manuum mearum reddidit mihi. 22 Quia cu-
stodivi vias domini, et non egi impie a deo meo. 23 Omnia
enim iudicia eius in conspectu meo, et praecepta eius non
amovi a me. 24 Et fui immaculatus cum eo, et custodivi
me ab iniquitate mea. 25 Et restituit[20] mihi dominus
secundum iustitiam meam, secundum[21] munditiam manuum
mearum in conspectu oculorum eius. 26 Cum sancto san-
ctus eris, cum[22] viro innocente innocenter ages. 27 Cum[23]
electo electus eris, et cum perverso pervertes.[24] 28 Quia
tu populum pauperem salvabis, et oculos excelsos humi-
liabis. 29 Quia tu illuminabis[25] lucernam meam: do-
mine deus meus, illustrabis tenebram meam.[26] 30 In te
enim curro[27] accinctus, et in deo meo transiliam murum.
31 Deus[28] immaculata via eius, eloquium domini exami-
natum,[29] scutum est omnium sperantium in se. 32 Quis[30]
est deus praeter dominum, et quis fortis praeter deum
nostrum? 33 Deus qui accingit me fortitudine, et posuit
immaculatam viam meam, 34 coaequans pedes meos cer-
vis, et super excelsa mea[31] statuens me, 35 docens ma-
nus meas ad praelium, et componens quasi arcum aereum
brachia mea. 36 Dedisti mihi clypeum salutis tuae, et
dextera tua confortavit me, et mansuetudo tua multipli-
cavit me. 37 Dilatabis gressum meum[32] subtus me,
et non deficient tali mei. 38 Persequar inimicos meos
et apprehendam, et non revertar donec consumam eos.
39 Caedam eos et non poterunt[33] surgere, cadent sub

XVIII. [20] *Va.* restituet [21] *Am.* et secundum [22] *Am.* et cum [23] *Am.* et cum [24] *Va.* subverteris [25] *Am.* inluminas [26] *Am.* inluminabis tenebras meas [27] *Am.* *alii* curram [28] *Am.* Deus meus [29] *Am.* igne examinatum [30] *Va.* Quoniam quis [31] *Am.* *om.* [32] *Am.* gressus meos [33] *Am.* potuerunt

וְלֹא־יֻכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת
40 רַגְלָי׃ וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ
41 קָמַי תַּחְתָּי׃ וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי
42 עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃ יְשַׁוְּעוּ
וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל־יְהוָה וְלֹא
43 עָנָם׃ וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ כְּטִיט
44 חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃ תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי
עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם
45 לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי׃ לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ
46 לִי בְּנֵי־נֵכָר יְכַחֲשׁוּ־לִי׃ בְּנֵי־
47 נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם׃ חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ
48 צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי׃ הָאֵל
הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וַיַּדְבֵּר עַמִּים
49 תַּחְתָּי׃ מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ
50 חָמָס תַּצִּילֵנִי׃ עַל־כֵּן ׀ אוֹדְךָ בַגּוֹיִם ׀
51 יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃ מַגְדִּל
יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד ׀
לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־ עוֹלָם׃

XIX. 2 יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
3 כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם
4 יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר
5 וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ ׀

pedibus meis. 40 Et [34] accinxisti me fortitudine ad praelium, incurvabis resistentes mihi sub me. 41 Inimicorum meorum dedisti mihi dorsum, et odientes me disperdidisti. 42 Clamabunt, et non erit qui salvet; ad dominum, et non exaudiet eos. 43 Delebo eos ut pulverem ante faciem venti, ut lutum platearum proiciam eos. 44 Salvabis me a contradictionibus populi, pones me in caput gentium: populus quem ignoravi serviet mihi, 45 auditione auris obaudiet mihi. Filii alieni mentientur [35] mihi. 46 Filii alieni defluent, et contrahentur in angustiis suis. 47 Vivit dominus, et benedictus deus meus, et exaltabitur deus salutis meae. 48 Deus, qui das vindictas mihi, et congregas populos sub me, 49 qui servas me ab inimicis meis, et a resistentibus mihi elevas me, a viro iniquo liberabis [36] me. 50 Propterea confitebor tibi in gentibus domine, et nomini tuo cantabo, 51 magnificanti salutes regis sui, et facienti misericordiam Christo suo, David et semini eius usque in aeternum.

XIX.

Victori canticum David.[1] 2 Caeli enarrant gloriam dei, et opus manuum eius [2] adnuntiat firmamentum. 3 Dies diei eructuat [3] verbum, et nox nocti indicat scientiam. 4 Non est sermo et non sunt verba quibus non audiatur vox eorum. 5 In universam [4] terram exivit sonus eorum, et in finem [5]

XVIII. [34] *Am. om.* [35] *Am.* mentiuntur [36] *Am.* libera
XIX. [1] *Am.* In finem. Psalmus David. [2] manuum eius: *Am. tantum* manus [3] *Va.* eructat [4] *Am.* omnem [5] *Am.* in finibus

יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם ׀ אֹהֶל
6 בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר
7 לָרוּץ אֹרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם ׀ מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ
8 עַל־קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
9 פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת
10 יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְהוָה ׀ טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃
11 הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת
12 צוּפִים׃ גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
13 14 רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם
מִזֵּדִים ׀ חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז אֵיתָם
15 וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן
XX. לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ כ לַמְנַצֵּחַ
2 מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ
3 שֵׁם ׀ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן
4 יִסְעָדֶךָּ׃ יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה׃
5 6 יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃ נְרַנְּנָה ׀
בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל־
7 מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ ׀ יְהוָה
מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ׃
8 אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ ׀ בְּשֵׁם־יְהוָה

orbis verba eorum; soli posuit tabernaculum in eis. 6 Et
ipse quasi sponsus procedens de thalamo suo, exultavit ut
fortis ad currendam[6] viam. 7 A summitate caeli egressus
eius, et cursus eius usque ad summitatem illius; nec est
qui se abscondat a calore illius.[7] 8 Lex domini immacu-
lata, convertens animam:[8] testimonium domini fidele, sa-
pientiam praestans parvulo.[9] 9 Praecepta domini recta,
laetificantia cor:[10] mandatum domini lucidum, illuminans
oculos. 10 Timor domini mundus, perseverans in saecula:
iudicia domini vera, iustificata in semetipsis.[11] 11 De-
siderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum, et
dulciora super mel et favum redundantem. 12 Unde et
servus tuus[12] docebit ea: in custodiendis eis fructus mul-
tus. 13 Errores quis intellegit? ab occultis[13] munda me.
14 A superbis quoque libera servum tuum; si non fuerint
dominati mei, tunc immaculatus ero, et mundabor a de-
licto maximo. 15 Sint placentes sermones oris mei, et[14]
meditatio cordis mei in conspectu tuo: domine, fortitudo
mea et redemptor meus.

XX.

Victori canticum David.[1] 2 Exaudiat te dominus in
die tribulationis, protegat te nomen dei Iacob. 3 Mittat
tibi auxilium de sancto, et de Sion roboret te. 4 Memor
sit omnis sacrificii tui, et holocaustum tuum pingue fiat.
Semper. 5 Det tibi secundum cor tuum, et omnem volun-
tatem tuam impleat. 6 Laudabimus in salutari tuo, et in
nomine dei nostri deducemus.[2] Impleat dominus omnes
petitiones tuas. 7 Nunc scio quoniam salvabit dominus
Christum suum, exaudiet eum de caelo sancto suo, in for-
titudinibus[3] salutis dexterae suae. 8 Hi in curribus et
hi in equis, nos autem in nomine domini dei nostri

XIX. [6] *Am.* currendum [7] *Am.* eius [8] *Am.* animas [9] *Am.* parvulis [10] *Am. om.* [11] Am. in semetipsa [12] et servus tuus: *Am. tantum* servus [13] *Am. add.* meis [14] *Am. om.* XX. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am. alii* ducemus choros [3] *Am. alii* in fortitudine

9 אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃ הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַּמְנוּ
10 וַנִּתְעוֹדָד׃ יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
XXI. 2 קָרְאֵנוּ׃ **כא** לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְהוָה
בְּעָזְּךָ יִשְׂמַח־מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מַה יָּגֶיל מְאֹד׃
3 תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לּוֹ וַאֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו בַּל־מָנַעְתָּ
4 סֶּלָה׃ כִּי־תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ
5 עֲטֶרֶת פָּז׃ חַיִּים ׀ שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּה לּוֹ אֹרֶךְ
6 יָמִים עוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד
7 וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו׃ כִּי־תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד
8 תְּחַדֵּהוּ בְשִׂמְחָה אֶת־פָּנֶיךָ׃ כִּי־הַמֶּלֶךְ בֹּטֵחַ
9 בַּיהוָה וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל־יִמּוֹט׃ תִּמְצָא יָדְךָ
10 לְכָל־אֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ׃ תְּשִׁיתֵמוֹ ׀
כְּתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ יְהוָה בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם וְתֹאכְלֵם
11 אֵשׁ׃ פִּרְיָמוֹ מֵאֶרֶץ תְּאַבֵּד וְזַרְעָם מִבְּנֵי אָדָם׃
12 13 כִּי־נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מְזִמָּה בַּל־יוּכָלוּ׃ כִּי
תְּשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל־פְּנֵיהֶם׃
14 רוּמָה יְהוָה בְעֻזֶּךָ נָשִׁירָה וּנְזַמְּרָה גְּבוּרָתֶךָ׃
XXII. **כב** לַמְנַצֵּחַ עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד׃
2 אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי
3 שַׁאֲגָתִי׃ אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה
4 וְלֹא־דֻמִיָּה לִי׃ וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת

כא 2. יתיר י׳

recordabimur. 9 Ipsi incurvati [5] sunt et ceciderunt, nos
vero surreximus [6] et erecti sumus. 10 Domine, salva: rex
exaudiet nos in die qua invocaverimus eum. [7]

XXI.

Victori canticum David. [1] 2 Domine, in fortitudine
tua laetabitur rex, et [2] in salutari tuo exultabit vehe-
menter. 3 Desiderium cordis eius dedisti ei, et voluntate [3]
labiorum eius non fraudasti. [4] Semper. 4 Quoniam prae-
venies eum [5] benedictionibus bonitatis, pones in capite
eius coronam obrizam. [6] 5 Vitam petivit a te, [7] dedisti
ei longitudinem dierum in saeculum et in aeternum.
6 Magna gloria eius in salutari tuo: gloriam et decorem
pones super eum. 7 Pones enim eum benedictionem sempi-
ternam [8], exhilarabis eum laetitia apud vultum tuum. 8 Quia
rex confidet in domino, et in misericordia excelsi non de-
cipietur. 9 Inveniet manus tua omnes inimicos tuos, dex-
tera tua inveniet odientes te. 10 Pones eos ut clibanum
ignis in tempore vultus tui: dominus in furore suo prae-
cipitabit eos, et devorabit eos ignis. 11 Fructum eorum
de terra perdes, et semen eorum de filiis hominum: 12 quo-
niam inclinaverunt super te malum, cogitaverunt [9] scelus,
quod non potuerunt. 13 Quoniam pones eos humerum,
funes tuos firmabis contra facies eorum. 14 Exaltare do-
mine in fortitudine tua, cantabimus et psallemus [10] forti-
tudinem tuam. [11]

XXII.

1 Victori pro cervo matutino. Canticum Da-
vid. [1] 2 Deus meus, deus meus, quare dereliquisti me?
longe a salute mea verba rugitus mei. 3 Deus meus,
clamabo per diem, et non exaudies: et nocte, nec est
silentium mihi. 4 Et tu sancte habitator, laus Israhel.

XX. [5] *Va.* curvati [6] *Am.* nos autem resurreximus [7] *Am.* te XXI. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am. om.* [3] *Am.* voluntatem [4] *Am. add.* eum *et om.* Semper [5] *Am.* praevenisti eum in ben. [6] obrizam: *Am.* de lapide pretioso [7] a te: *Am.* te, et [8] *sic Am. et plurimi. Va.* benedictiones in sempiternum [9] *Am.* et cogitav. [10] *Am.* psallimus [11] *Am.* fortitudines tuas XXII. [1] *Am.* In finem. Pro adsumtione matutina.

5 יִשְׂרָאֵל׃ בְּךָ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃
6 7 אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְּךָ בָטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ׃ וְאָנֹכִי
8 תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם׃ כָּל־
9 רֹאַי יַלְעִגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ׃ גֹּל
10 אֶל־יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ׃ כִּי־
11 אַתָּה גֹחִי מִבָּטֶן מַבְטִיחִי עַל־שְׁדֵי אִמִּי׃ עָלֶיךָ
12 הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה׃ אַל־
תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר׃
13 14 סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃ פָּצוּ
15 עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג׃ כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי
וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עַצְמוֹתָי הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ
16 מֵעָי׃ יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ ׀ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מֻדְבָּק מַלְקוֹחָי
17 וְלַעֲפַר־מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי׃ כִּי־סְבָבוּנִי כְּלָבִים עֲדַת
18 מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי וְרַגְלָי׃ אֲסַפֵּר כָּל־
19 עַצְמוֹתָי הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ־בִי׃ יְחַלְּקוּ בְגָדַי
20 לָהֶם וְעַל־לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל׃ וְאַתָּה יְהוָה אַל־
21 תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ הַצִּילָה מֵחֶרֶב
22 נַפְשִׁי מִיַּד־כֶּלֶב יְחִידָתִי׃ הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה
23 וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי׃ אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי
24 בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃ יִרְאֵי יְהוָה ׀ הַלְלוּהוּ כָּל־
זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃
25 כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו

5 In te confisi sunt patres nostri: confisi sunt, et sal-
vasti eos. 6 Ad te clamaverunt, et salvati[2] sunt: in
te confisi sunt, et non sunt confusi. 7 Ego autem sum
vermis et non homo, opprobrium hominum et despectio
plebis. 8 Omnes videntes me subsannant me, dimittunt
labium, movent caput. 9 Confugit ad dominum, salvet
eum: liberet eum, quoniam vult eum. 10 Tu autem pro-
pugnator meus ex utero, fiducia mea ab uberibus matris
meae. 11 In te proiectus sum ex vulva: de ventre ma-
tris meae deus meus es tu. 12 Ne longe facias[3] a me,
quoniam tribulatio proxima,[4] quoniam non est adiutor.
13 Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues vallue-
runt[5] me. 14 Aperuerunt super me os suum, leo[6] ca-
piens et rugiens. 15 Sicut aqua effusus sum, et separata
sunt omnia ossa mea: factum est cor meum sicut cera
liquefacta in medio ventris mei. 16 Aruit velut testa for-
titudo mea, et lingua mea adhaesit palato meo,[7] et in pul-
verem mortis detraxisti me. 17 Quoniam[8] circumdede-
runt me venatores,[9] consilium pessimorum valluit;[10] fixe-
runt[11] manus meas et pedes meos. 18 Numeravi[12] omnia
ossa mea, quae ipsi respicientes viderunt in me. 19 Divi-
serunt vestimenta mea sibi, et super vestimentum meum
miserunt sortem. 20 Tu autem domine ne longe fa-
cias:[13] fortitudo mea, in auxilium meum festina. 21 Erue
a gladio animam meam, de[14] manu canis solitariam meam.
22 Salva me ex ore leonis, et de cornibus unicornium[23]
exaudi me. 23 Narrabo nomen tuum fratribus meis: in
medio ecclesiae laudabo te. 24 Timentes[16] dominum
laudate eum: omne semen Iacob glorificate eum, et
metuite eum universum semen Israel. 25 Quoniam non
despexit neque contemsit modestiam pauperis, et non ab-
scondit faciem suam ab eo, et cum clamaret ad eum

XXII. [2] *Am.* salvi facti [3] *Va.* fias [4] *Am. add.* est [5] *Va.* vallaverunt [6] *Am.* quasi leo [7] *Va.* faucibus meis [8] *Am. om.* [9] *codd. duo apud Va.* canes [10] *Va.* vallavit. *Addit autem Am.* me. [11] *Am.* vinxerunt [12] *Am.* numera [13] *Va.* fias [14] *Va.* et de [15] *Am.* unicornorum [16] *Am.* Qui timetis

26 מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃ מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי
27 בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃ יֹאכְלוּ
עֲנָוִים ׀ וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם
28 לָעַד׃ יִזְכְּרוּ ׀ וְיָשֻׁבוּ אֶל־יְהוָה כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ
29 וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃ כִּי לַיהוָה
30 הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ ׀ כָּל־
דִּשְׁנֵי־אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ
31 לֹא חִיָּה׃ זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר׃
32 יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃

XXIII. כג מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר׃
2 בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי׃
3 נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ׃
4 גַּם כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה
5 עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי׃ תַּעֲרֹךְ
לְפָנַי ׀ שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי
6 רְוָיָה׃ אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיָּי

XXIV. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃ כד לְדָוִד
מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
2 כִּי הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃
3 מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃
4 נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ

כד 4. ו׳ זעירא ibid. נפשי ק׳

exaudivit. 26 Apud te laus mea in ecclesia multa: vota
mea reddam in conspectu timentium eum. 27 Comedent
mites et saturabuntur, laudabunt dominum quaerentes eum:
vivet cor vestrum in sempiternum; 28 Recordabuntur et
convertentur ad dominum omnes[17] fines terrae, et adora-
bunt coram te[18] universae cognationes gentium. 29 Quia
domini[19] regnum, et dominabitur gentibus. 30 Comede-
runt et adoraverunt omnes pingues terrae, ante faciem
eius curvabunt omnes[20] qui descendunt in pulverem, et
anima eius non[21] vivet. 31 Semen[22] serviet ei: nar-
rabitur[23] domino in generatione; 32 venient et adnun-
tiabunt iustitiam eius populo qui nascetur[24], quam fecit.

XXIII.

Canticum David.[1] 1 Dominus pascit me: nihil mihi
deerit. 2 In pascuis herbarum accubavit[2] me, super
aquas refectionis enutrivit me. 3 Animam meam refecit,
duxit me per[3] semitas iustitiae propter nomen suum. 4 Sed
et si ambulavero in valle umbrae[4] mortis, non timebo ma-
lum, quoniam tu mecum:[5] virga tua et baculus tuus, ipsa
consolabuntur me. 5 Pones coram me mensam ex adverso
hostium meorum: impinguasti oleo[6] caput meum, calix
meus inebrians. 6 Sed et benignitas et misericordia subse-
quentur[7] me omnibus diebus vitae meae, et habitatio in
domo domini in longitudine dierum.

XXIV.

Canticum David.[1] 1 Domini est terra et plenitudo
eius, orbis et habitatores eius. 2 Quia ipse super maria
fundavit eam,[2] et super flumina stabilivit eam.[3] 3 Quis
ascendet in montem domini, et quis stabit in loco sancto
eius? 4 Innocens manibus et mundo corde, qui[4] non exal-

XXII. 17 *Va.* universi 18 *Am.* coram eo 19 *Am. add.* est 20 *Am.* curvabunt genu universi 21 non: *Am.* ipsi 22 *Am.* Et semen 23 *Am.* narrabunt 24 *Am.* nascitur XXIII. 1 *Am.* Psalmus David. 2 *Am.* adclinavit 3 *Am.* super 4 *Am.* *om.* 5 *Am.* mecum es 6 *Va.* in oleo 7 *Am.* subsequitur XXIV. 1 *Am.* Psalmus prima sabbati. 2 *Am.* eum 3 *Am.* illum 4 *Am.* quia

5 וְלֹ֖א נִשְׁבַּ֣ע לְמִרְמָֽה׃ יִשָּׂ֣א בְ֭רָכָה מֵאֵ֣ת יְהוָ֑ה
6 וּ֝צְדָקָ֗ה מֵאֱלֹהֵ֥י יִשְׁעֽוֹ׃ זֶ֭ה דּ֣וֹר דֹּרְשָׁ֑ו מְבַקְשֵׁ֨י
7 פָנֶ֖יךָ יַעֲקֹ֣ב סֶֽלָה׃ שְׂא֤וּ שְׁעָרִ֨ים ׀ רָֽאשֵׁיכֶ֗ם
8 וְֽ֭הִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵ֣י עוֹלָ֑ם וְ֝יָב֗וֹא מֶ֣לֶךְ הַכָּבֽוֹד׃ מִ֥י
זֶה֮ מֶ֤לֶךְ הַכָּ֫ב֥וֹד יְ֭הוָה עִזּ֣וּז וְגִבּ֑וֹר יְ֝הוָ֗ה גִּבּ֥וֹר
9 מִלְחָמָֽה׃ שְׂא֤וּ שְׁעָרִ֨ים ׀ רָֽאשֵׁיכֶ֗ם וּ֭שְׂאוּ פִּתְחֵ֣י
10 עוֹלָ֑ם וְ֝יָבֹ֗א מֶ֣לֶךְ הַכָּבֽוֹד׃ מִ֤י ה֣וּא זֶה֮ מֶ֤לֶךְ
הַכָּ֫ב֥וֹד יְהוָ֥ה צְבָא֑וֹת ה֤וּא מֶ֖לֶךְ הַכָּב֣וֹד סֶֽלָה׃

XXV. 2 כה לְדָוִ֡ד אֵלֶ֥יךָ יְ֝הוָ֗ה נַפְשִׁ֥י אֶשָּֽׂא׃ אֱֽלֹהַ֗י
בְּךָ֣ בָ֭טַחְתִּי אַל־אֵב֑וֹשָׁה אַל־יַֽעַלְצ֖וּ אֹיְבַ֣י לִֽי׃
3 גַּ֣ם כָּל־קֹ֭וֶיךָ לֹ֣א יֵבֹ֑שׁוּ יֵ֝בֹ֗שׁוּ הַבּוֹגְדִ֥ים רֵיקָֽם׃
4 5 דְּרָכֶ֣יךָ יְ֭הוָה הוֹדִיעֵ֑נִי אֹ֖רְחוֹתֶ֣יךָ לַמְּדֵֽנִי׃ הַדְרִ֘יכֵ֤נִי
בַאֲמִתֶּ֨ךָ ׀ וְֽלַמְּדֵ֗נִי כִּֽי־אַ֭תָּה אֱלֹהֵ֣י יִשְׁעִ֑י אוֹתְךָ֥
6 קִ֝וִּ֗יתִי כָּל־הַיּֽוֹם׃ זְכֹר־רַחֲמֶ֣יךָ יְ֭הוָה וַחֲסָדֶ֑יךָ
7 כִּ֖י מֵעוֹלָ֣ם הֵֽמָּה׃ חַטֹּ֘אות נְעוּרַ֤י ׀ וּפְשָׁעַ֗י אַל־
תִּ֫זְכֹּ֥ר כְּחַסְדְּךָ֥ זְכָר־לִי־אַ֑תָּה לְמַ֖עַן טוּבְךָ֣ יְהוָֽה׃
8 ט֣וֹב וְיָשָׁ֣ר יְהוָ֑ה עַל־כֵּ֤ן יוֹרֶ֖ה חַטָּאִ֣ים בַּדָּֽרֶךְ׃
9 10 יַדְרֵ֣ךְ עֲ֭נָוִים בַּמִּשְׁפָּ֑ט וִֽילַמֵּ֖ד עֲנָוִ֣ים דַּרְכּֽוֹ׃ כָּל־
אָרְח֣וֹת יְ֭הוָה חֶ֣סֶד וֶאֱמֶ֑ת לְנֹצְרֵ֥י בְ֝רִית֗וֹ וְעֵדֹתָֽיו׃
11 לְמַֽעַן־שִׁמְךָ֥ יְהוָ֑ה וְֽסָלַחְתָּ֥ לַ֝עֲוֺנִ֗י כִּ֣י רַב־הֽוּא׃
12 מִ֥י זֶ֣ה הָ֭אִישׁ יְרֵ֣א יְהוָ֑ה י֝וֹרֶ֗נּוּ בְּדֶ֣רֶךְ יִבְחָֽר׃

כד 6. דֹּרְשָׁיו ק׳ כה 7. פתח באתנח

tavit frustra animam suam, et non iuravit dolose. 5 Acci-
piet benedictionem a domino, et iustitiam[5] a deo salutari
suo. 6 Haec[6] generatio quaerentium eum, quaerentium
faciem tuam,[7] Iacob. Semper. 7 Levate portae capita
vestra, et elevamini ianuae sempiternae, et ingrediatur
rex gloriae. 8 Quis est iste rex gloriae? Dominus fortis
et potens, dominus fortis in praelio. 9 Levate portae
capita vestra, et erigite ianuae sempiternae, et ingredia-
tur rex gloriae. 10 Quis est iste rex gloriae? Dominus
exercituum, ipse est rex gloriae. Semper.

XXV.

David.[1] 1 Ad te domine animam meam levabo.[2]
2 Deus meus, in te confisus[3] sum, ne confundar, ne lae-
tentur inimici mei. 3 Sed et universi qui sperant in te non
confundantur; confundantur qui iniqua gerunt frustra.
4 Vias tuas domine ostende mihi, semitas tuas doce me.
5 Deduc me in veritate tua et doce me, quia tu deus
salvator meus; te exspectavi tota die. 6 Recordare mise-
rationum tuarum, domine, et misericordiarum tuarum, quia
a saeculo sunt.[4] 7 Peccatorum adolescentiae meae et sce-
lerum meorum ne memineris: secundum misericordiam
tuam recordare mei tu,[5] propter bonitatem tuam domine.
8 Bonus et rectus dominus: propterea docebit peccatores
in via. 9 Deducet mansuetos in iudicio, et docebit mo-
destos viam suam. 10 Omnes semitae domini misericordia
et veritas his qui custodiunt pactum eius et testificationes
eius. 11 Propter nomen tuum[6] propitiare iniquitati[7]
meae, quoniam grandis est. 12 Quis est iste vir timens
dominum? quem docebit in via, quam elegerit.[8]

XXIV. [5] *Am.* misericordiam [6] *Am.* Haec est [7] *Am. om.*
XXV. [1] *Am.* Psalmus David, canticum. [2] *Va.* levo [3] *Va.*
fisus [4] *Am.* quae ex sempiterno sunt [5] *Am. om.* [6] *Va. add.*
domine [7] *Am.* iniquitatis [8] *Am.* elegit

13 14 נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃ סוֹד
15 יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ עֵינַי תָּמִיד
16 אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃ פְּנֵה־
17 אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי
18 הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה־עָנְיִי וַעֲמָלִי
19 וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאותָי׃ רְאֵה אוֹיְבַי כִּי־רָבּוּ וְשִׂנְאַת
20 חָמָס שְׂנֵאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־
21 אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃ תֹּם־וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי
22 קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה־אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
XXVI. צָרוֹתָיו׃ **כו** לְדָוִד ׀ שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי
בְּתֻמִּי הָלַכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃
2 3 בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְופָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ כִּי־
4 חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא־
יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי־שָׁוְא וְעִם־נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא׃
5 שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃
6 אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
7 לַשְׁמִעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
8 יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
9 אַל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים
10 חַיָּי׃ אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה
11 שֹּׁחַד׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃

כו 1. פתח באתנח 2. יתיר ו׳

13 Anima eius in bono commorabitur, et semen eius he-
reditabit terram. 14 Secretum domini timentibus eum,
et pactum suum ostendit[9] eis. 15 Oculi mei semper ad
dominum, quia ipse educet de reti pedes meos. 16 Re-
spice in me et miserere mei, quoniam solus et pauper ego.[10]
17 Tribulationes cordis mei amplificatae[11] sunt, de an-
gustiis meis educ me. 18 Vide afflictionem[12] meam et la-
borem meum, et porta omnia peccata mea. 19 Vide ini-
micos meos, quia[13] multiplicati sunt, et odio iniquo ode-
runt me. 20 Custodi animam meam et libera me: non
confundar quia[14] speravi in te. 21 Simplicitas et aequitas
servabunt me, quia exspectavi te. 22 Redime deus
Israhelem[15] ex omnibus angustiis suis.

XXVI.

David.[1] 1 Iudica me domine, quia[2] ego in simpli-
citate mea ambulavi, et in domino confidens non deficiam.
2 Proba me domine et temta me, ure renes meos et cor
meum. 3 Quia misericordia tua in conspectu oculorum
meorum,[3] et ambulabo in veritate tua. 4 Non sedi cum
viris vanitatis, et cum superbis non ingrediar. 5 Odivi ec-
clesiam pessimorum, et cum iniquis non sedebo. 6 Lavabo
in innocentia manus meas, et circuibo altare tuum do-
mine, 7 ut clara voce praedicem laudem, et narrem omnia
mirabilia tua. 8 Domine, dilexi habitaculum domus tuae
et locum tabernaculi gloriae tuae. 9 Ne auferas cum
peccatoribus animam meam, et[4] cum viris sanguinum
vitam meam, 10 in quorum manibus scelus,[5] et dex-
tera eorum repleta est muneribus. 11 Ego autem in[6]
simplicitate mea gradiar: redime me et miserere mei.

XXV. [9] *Am.* ostendet [10] *Am.* sum ego [11] *Am.* multiplicatae [12] *Am.* humilitatem [13] et [14] *Va.* quoniam [15] *Va.* Israël XXVI. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am.* me deus, quoniam [3] *Am.* *add.* est [4] *Am.* *om.* [5] *Am.* *add.* est [6] *Am.* *om.*

12 רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה׃
XXVII. כז לְדָוִד ׀ יְהוָה ׀ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז
2 חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃ בִּקְרֹב עָלַי ׀ מְרֵעִים לֶאֱכֹל
3 אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃ אִם־
תַּחֲנֶה עָלַי ׀ מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי
4 מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת ׀ שָׁאַלְתִּי
מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה
כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃
5 כִּי יִצְפְּנֵנִי ׀ בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר
6 אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל־
אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה
7 אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי
8 אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי
9 אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ ׀ מִמֶּנִּי
אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי
10 וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי
11 וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח
12 מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי
13 קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי
14 לִרְאוֹת בְּטוּב־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה אֶל־

כז 4. פתח באתנח 5. בסכו קי׳ 13. נקוד מלמטה ומלמעלה חוץ
מן ו״ו שלא נקוד אלא מלמטה

12 Pes meus stetit in recto, in ecclesiis benedicam do-
mino.

XXVII.

David.[1] 1 Dominus lux mea et salutare meum: quem
timebo? Dominus fortitudo vitae meae: quem formidabo?
2 Cum appropinquarent mihi maligni, ut comederent carnem
meam, hostes mei et inimici mei, ipsi impegerunt et ceci-
derunt. 3 Si steterint adversus me castra, non timebit
cor meum; si surrexerit contra me[2] bellum, in hoc ego
confidam. 4 Unum petii a domino, hoc requiram, ut ha-
bitem in domo domini omnibus diebus vitae meae, ut vi-
deam pulchritudinem domini et attendam in[3] templum
eius. 5 Abscondit[4] enim me in umbra sua in die pes-
sima, abscondit me in secreto tabernaculi sui, in petra
exaltavit[5] me. 6 Nunc quoque exaltavit caput meum su-
per inimicos meos qui sunt in circuitu meo, et immolabo
in tabernaculo eius hostias iubili, cantabo et psallam do-
mino. 7 Audi domine vocem meam invocantis, mi-
serere mei, exaudi[6] me. 8 Tibi dixit cor meum, quae-
sivit vultus meus: faciem tuam domine requiram.[7]
9 Ne abscondas faciem tuam a me, ne declines in furore
a servo tuo. Auxilium meum fuisti: ne derelinquas me,
et ne dimittas me, deus salvator meus. 10 Pater enim
meus et mater mea dereliquerunt me, dominus autem col-
legit me. 11 Ostende mihi domine viam tuam, et deduc
me in semita recta propter insidiatores meos. 12 Ne tradas
me[9] animae tribulantium me, quoniam surrexerunt contra
me testes falsi et apertum mendacium. 13 Ego autem credo
quod videam bona domini in terra viventium. 14 Expecta

XXVII. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am. om.* [3] *Am. om.* [4] *Va.* abscondet, *item post.* [5] *Va.* exaltabit [6] *Va.* et mis. mei et exaud. [7] *Am.* et requir. [8] *Am.* collexit [9] *Am. add.* domine

יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

XXVIII. כח לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה ׀ אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ
מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יוֹרְדֵי
2 בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי
3 יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־
רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם
4 וְרָעָה בִּלְבָבָם׃ תֶּן־לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃
5 כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלֹּת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו
6 יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל
7 תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה ׀ עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי
8 וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֹז־לָמוֹ וּמָעוֹז
9 יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

XXIX. כט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ
2 לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
3 הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ קוֹל יְהוָה עַל־
הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃
4 5 קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃ קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃
6 וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־
7 8 רְאֵמִים׃ קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל

dominum, confortare,[10] et roboretur cor tuum, et sustine dominum.

XXVIII.

David.[1] 1 Ad te domine[2] clamabo: fortis meus, ne obsurdescas mihi, ne forte tacente te mihi comparer his qui descendunt in lacum. 2 Audi vocem deprecationum mearum,[3] cum clamavero ad te, cum levavero manus meas ad oraculum sanctum tuum. 3 Ne trahas[4] me cum impiis et cum operantibus iniquitatem, qui loquuntur pacem cum amicis suis,[5] et est malum in corde eorum. 4 Da eis secundum opus suum, et secundum malum adinventionum suarum: iuxta opus manuum suarum da eis, redde retributionem suam illis. 5 Quoniam non intellegunt in[6] opera domini et opus manuum eius: destrues eos, et non aedificabis. 6 Benedictus dominus, quia audivit vocem deprecationis meae. 7 Dominus fortitudo mea et scutum meum, in ipso confisum est cor meum, et habui adiutorium: gavisum est cor meum, et in cantico meo confitebor illi. 8 Dominus fortitudo eorum,[7] et robur salutarium Christi sui est. 9 Salva populum tuum et benedic hereditati tuae: et pasce eos, et subleva eos usque in sempiternum.

XXIX.

Canticum David.[1] 1 Afferte domino filios arietum, afferte domino gloriam et imperium. 2 Afferte domino gloriam nomini eius, adorate dominum in decore sancto. 3 Vox domini super aquas, deus gloriae intonuit, dominus super aquas multas. 4 Vox domini in fortitudine, vox domini in decore. 5 Vox domini confringentis cedros, et confringet dominus cedros Libani. 6 Et disperget eas quasi vitulum, Libanum[2] et Sarion quasi filium rhinocerotum.[3] 7 Vox domini dividens flammas ignis. 8 Vox domini

XXVII. [10] *Am. om.* XXVIII. [1] *Am.* Huic David psalmus. [2] *Am. om.* [3] *Am.* audi domine deprecationem meam [4] *Am.* tradas [5] *Am.* meis [6] *Am. om.* [7] eorum: *Am.* mea XXIX. [1] *Am.* Psalmus David, in consummatione tabernaculi. [2] *Am. al. mult.* quasi vitulus Libani [3] *Am. al. mult.* filius rhinocerotis (*Am.* renoc.)

9 יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל
יְהוָה ׀ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ
10 אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ
11 לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה ׀ יְבָרֵךְ אֶת־
XXX. עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃ ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת
2 לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ
3 אֹיְבַי לִי׃ יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃
4 יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּורְדֵי
5 בוֹר׃ זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃
6 כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי
7 וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט
8 לְעוֹלָם׃ יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז
9 הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא
10 וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל
11 שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע־יְהוָה
12 וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה ׀ עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי
13 לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן
יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃
XXXI. 2 לא לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּךָ־יְהוָה חָסִיתִי
3 אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַלְּטֵנִי׃ הַטֵּה
אֵלַי ׀ אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי ׀ לְצוּר־מָעוֹז

ל 4. מִיָּרְדִי ק׳

parturire faciens desertum; parturire faciet dominus deser-
tum Cades. 9 Vox domini obstetricans cervis[4] et revelans
saltus, et in templo eius omnis loquitur gloriam.[5] 10 Do-
minus diluvium inhabitat, et sedebit dominus rex in aeter-
num. 11 Dominus fortitudinem populo suo dabit, dominus
benedicet populo suo in pace.

XXX.

Psalmus cantici pro dedicatione domus David.[1]
2 Exaltabo te domine, quoniam salvasti me, et non de-
lectasti inimicos meos super me. 3 Domine deus meus,
clamavi ad te et sanasti me. 4 Domine, eduxisti de[2] in-
ferno animam meam: vivificasti me, ne descenderem in
lacum. 5 Cantate domino sancti eius, et confitemini me-
moriae sanctitatis eius. 6 Quoniam ad momentum est ira
eius, vita[3] in repropitiatione eius: ad vesperum commo-
rabitur fletus, et in matutino laus. 7 Ego autem dixi in
abundantia mea: Non commovebor in sempiternum. 8 Do-
mine, in voluntate tua statuisti[4] monti meo fortitudinem:
abscondisti faciem tuam,[5] et factus sum conturbatus.
9 Ad te domine[6] clamabo, et ad[7] dominum deprecabor.
10 Quae est[8] utilitas in sanguine meo, cum descendero in
corruptionem? Numquid confitebitur tibi[9] pulvis? aut ad-
nuntiabit veritatem tuam? 11 Audi domine et miserere
mei, domine esto adiutor mihi.[10] 12 Convertisti plan-
ctum meum in chorum mihi, solvisti saccum meum et ac-
cinxisti me laetitia, 13 ut laudet te gloria et non taceat:
domine deus meus, in sempiternum confitebor tibi.

XXXI.

Victori canticum David.[1] 2 In te domine speravi,
non confundar in aeternum, in iustitia tua[2] salva me.
3 Inclina ad me[3] aurem tuam, velociter libera me: esto

XXIX. [4] *Va.* cervas [5] *Am.* loquetur gloria XXX. [1] *Am.* Psalmus cantici David, ad aedificationem domus David. [2] *Am.* ex [3] *Am.* et vita [4] *Am.* posuisti [5] *Am. add.* a me [6] *Am.* Ad dominam [7] *Am. om.* [8] *Am. om.* [9] *Am. om.* [10] *Am. om.* XXXI. [1] *Am.* In finem, psalmus David huic. [2] *Am.* in tua iust. [3] *Am. om.* ad me

4 לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי־סַלְעִי וּמְצוּדָתִי
5 אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃ תּוֹצִיאֵנִי
6 מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי־אַתָּה מָעוּזִּי׃ בְּיָדְךָ
אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃
7 שָׂנֵאתִי הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי־שָׁוְא וַאֲנִי אֶל־יְהוָה
8 בָּטָחְתִּי׃ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ
9 אֶת־עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי
10 בְּיַד־אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי׃ חָנֵּנִי יְהוָה
11 כִּי צַר־לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃ כִּי
כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֺנִי כֹחִי
12 וַעֲצָמַי עָשֵׁשׁוּ׃ מִכָּל־צֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה
וְלִשְׁכֵנַי ׀ מְאֹד וּפַחַד לִמְיֻדָּעָי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ
13 מִמֶּנִּי׃ נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃
14 כִּי שָׁמַעְתִּי ׀ דִּבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם
15 יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ׃ וַאֲנִי ׀ עָלֶיךָ
16 בָטַחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ בְּיָדְךָ עִתֹּתָי
17 הַצִּילֵנִי מִיַּד־אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃ הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־
18 עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ יְהוָה אַל־אֵבוֹשָׁה כִּי
19 קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃ תֵּאָלַמְנָה
שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה
20 וָבוּז׃ מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר־צָפַנְתָּ לִּירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ

לא 14. פתח באתנח

mihi in lapidem fortissimum, in[4] domum munitam, ut sal-
ves me. 4 Quia petra mea et munitio mea tu,[5] et propter
nomen tuum dux meus eris[6] et enutries me. 5 Educes
me de reti quod absconderunt mihi, quia tu fortitudo
mea.[7] 6 In manu tua commendabo spiritum meum: re-
demisti me, domine deus veritatis. 7 Odivi[8] custodientes
vanitates frustra, ego autem in domino confisus sum.
8 Exultabo et laetabor in misericordia tua, quia vidisti
afflictionem meam, cognovisti tribulationes animae meae.
9 Et non conclusisti me in manu[9] inimici, posuisti[10] in
latitudine pedes meos. 10 Miserere mei domine,[11] quo-
niam tribulor, caligavit in furore oculus meus, anima mea
et venter meus. 11 Quia consumptae sunt in moerore vitae
meae, et anni mei in gemitu; infirmata est in iniquitate
mea[12] fortitudo mea, et ossa mea contabuerunt. 12 Apud
omnes hostes meos factus sum opprobrium, et vicinis meis
nimis, et timor notis meis: qui videbant me in plateis,
fugiebant.[13] 13 Oblivioni traditus sum quasi mortuus a
corde, factus sum sicut[14] vas perditum. 14 Audivi enim
opprobrium multorum, congregationem in circuitu, cum
inirent consilium adversum me, et ut auferrent animam
meam cogitaverunt.[15] 15 Ego autem in te speravi, do-
mine; dixi:[16] Deus meus tu. 16 In manu tua tempora
mea: libera me de manu inimicorum meorum et perse-
quentium me. 17 Illumina[17] faciem tuam super servum
tuum, salva me in misericordia tua. 18 Domine ne[18] con-
fundar, quia invocavi te: confundantur impii, taceant[19]
in inferno. 19 Muta fiant labia mendacii, quae loquun-
tur contra iustum vetera[20] in superbia et despectione.
20 Quam multa est bonitas tua,[21] quam abscondisti ti-
mentibus te, operatus es sperantibus in te in conspectu

XXXI. [4] *Am* et in [5] *Am.* tu es [6] *Va.* deduces me [7] *Am.* mea es [8] *Am. al. mult.* Odisti [9] *Am.* in manibus [10] *Va.* statuisti [11] *Am. om.* [12] *Am. om.* in *et* mea [13] *Va. add.* a me [14] *Am.* quasi [15] *Am. om.* [16] *Am. om.* [17] *Am.* ostende [18] ne: *Va.* non [19] *Am.* tacent [20] *Cisterc.* erecta [21] *Am. om.*

21 לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃ תַּסְתִּירֵם ׀ בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ
מֵרֻכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת׃
22 בָּרוּךְ יְהוָה כִּי־הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃
23 וַאֲנִי ׀ אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן
24 שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃ אֶהֱבוּ אֶת־
יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם
25 עַל־יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃ חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם
XXXII. כָּל־הַמְיַחֲלִים לַיהוָה׃ **לב** לְדָוִד מַשְׂכִּיל
2 אַשְׁרֵי נְשׂוּי־פֶּשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה׃ אַשְׁרֵי אָדָם
3 לֹא־יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה׃ כִּי
4 הֶחֱרַשְׁתִּי בָּלוּ עֲצָמָי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם׃ כִּי ׀
יוֹמָם וָלַיְלָה ׀ תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי
5 בְּחַרְבֹנֵי קַיִץ סֶלָה׃ חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֺנִי לֹא־
כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה
6 נָשָׂאתָ עֲוֺן חַטָּאתִי סֶלָה׃ עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
כָּל־חָסִיד ׀ אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם
7 רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ׃ אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר
8 תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה׃ אַשְׂכִּילְךָ ׀
9 וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ־זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי׃
אַל־תִּהְיוּ ׀ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן
10 עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ׃ רַבִּים מַכְאוֹבִים
11 לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃ שִׂמְחוּ

filiorum hominum. 21 Abscondes eos in protectione vultus tui, a duritia viri, abscondes eos in umbra a contradictione linguarum. 22 Benedictus dominus, qui mirabilem fecit misericordiam suam mihi in civitate munita. 23 Ego autem dixi in stupore meo: Proiectus sum de conspectu oculorum tuorum.[22] Ergone audisti vocem deprecationis meae, cum clamarem ad te? 24 Diligite dominum omnes sancti eius: fideles servat dominus, et tribuit[23] his qui satis operantur superbiam. 25 Confortamini et roboretur cor vestrum, omnes qui exspectatis dominum.

XXXII.

David erudito.[1] 1 Beatus cui dimissa est iniquitas, absconditum[2] est peccatum. 2 Beatus homo cui non imputabit dominus iniquitatem, nec est in spiritu eius dolus. 3 Quia tacui, attrita sunt ossa mea in rugitu meo tota die. 4 Die enim et nocte gravatur super me manus tua: versatus sum in miseria mea, cum exardesceret messis. Iugiter. 5 Peccatum meum notum facio tibi, et iniquitatem meam non abscondo.[3] Dixi: Confitebor scelera mea[4] domino, et tu dimisisti iniquitatem peccati mei. Semper.[5] 6 Pro hoc[6] orat omnis sanctus ad te[7] ad tempus inveniens, ut cum inundaverint aquae multae, ad illum non accedant. 7 Tu[8] protectio mea, ab hoste custodies me, laus mea salvans circumdabis me. Semper. 8 Erudiam[9] te et illuminabo[10] tibi viam per quam ambules, cogitabo de te oculo meo. 9 Nolite fieri sicut equus et mulus, in[11] quibus non est intellegentia; in camo et freno maxillas eius constringis,[12] ut non appropinquet[13] ad te. 10 Multi dolores impii, confidentem autem in domino misericordia circumdabit. 11 Lae-

---

XXXI. [22] *Am.* eius [23] *Am.* retribuet XXXII. [1] *Am.* Huic David. [2] *Am.* et absc. [3] *Va.* abscondi [4] *Am.* scelus meum [5] *Am. om.* [6] *Va.* hac [7] *Am. om.* ad te [8] *Am.* tu es [9] *Am.* docebo [10] *Am.* monstrabo [11] *Va. om.* [12] *Am.* max. eorum constringe [13] *Am.* qui non accedunt

בַּיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

XXXIII. לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃

2 3 הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ

4 לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר

5 דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה

6 וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר

7 יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃ כֹּנֵס

8 כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ

מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃

9 10 כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְהוָה

11 הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת

יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃

12 אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם ׀ בָּחַר

13 לְנַחֲלָה לוֹ׃ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־

14 כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל

15 כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־

16 כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל

17 גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה

18 וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו

19 לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם

20 בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃

21 22 כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ יְהִי־

tamini in domino et exultate iusti, et laudate[14] omnes
recti corde.[15]

XXXIII.

Psalmus David.[1] 1 Laudate iusti dominum, rectos
decet laudatio. 2 Confitemini domino in cithara, in psal-
terio decachordo cantate[2] ei. 3 Cantate ei canticum no-
vum, diligenter[3] psallite in iubilo. 4 Quia rectum est
verbum domini, et omne opus eius in fide. 5 Diligit
iustitiam et iudicium, misericordia domini plena est terra.
6 In[4] verbo domini caeli facti[5] sunt, et spiritu oris eius
omnis ornatus eorum. 7 Congregans quasi in utre aquas
maris, ponens in thesauris abyssos. 8 Timeat dominum
omnis terra, ipsum formident universi habitatores orbis.
9 Quia mandavit,[6] et factus est: ipso praecipiente stetit.
10 Dominus solvit consilium[7] gentium, irritas fecit cogi-
tationes populorum. 11 Consilium domini in aeternum
stabit, cogitationes cordis eius in generatione et genera-
tione. 12 Beata gens cuius dominus deus eius, populus
quem elegit in hereditatem sibi. 13 De caelo prospexit[8]
dominus, vidit omnes filios Adam. 14 De firmissimo
solio suo[9] prospexit[10] universos habitatores terrae,
15 fingens pariter cor eorum, intellegens omnia opera
eorum. 16 Non salvabitur[11] rex in multitudine exer-
citus, nec fortis liberabitur in multiplicatione[12] virtutis.
17 Fallax equus ad salutem, et in multitudine roboris
sui non salvabit.[13] 18 Ecce oculus domini super ti-
mentes eum, ad[14] exspectantes misericordiam eius, 19 ut
eruat de morte animas eorum, et vivificet eos in fame.
20 Anima nostra exspectavit dominum, auxilium no-
strum et clypeus noster est. 21 In ipso enim laetabitur
cor nostrum, quia in nomine sancto eius speravimus.

XXXII. [14] *Am. add.* eum [15] *Am. om.* XXXIII. [1] *sic Am., Va. om.* inscriptionem. [2] *Va.* psallite [3] *Va.* bene [4] *Am. om.* [5] *Am.* firmati [6] *Va.* ipse dixit [7] *Am.* dissolvit consilia [8] *Am.* respexit [9] *Va.* firmissima sede sua [10] *Va. add.* ad [11] *Am.* salvatur [12] *Am.* multitudine [13] *Am.* salvavit [14] *Am. om.*

XXXIV. חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃ לד לְדָוִד
בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
2 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
3 בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
4 גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
5 דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
6 הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
7 זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
8 חֹנֶה מַלְאַךְ־יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
9 טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
10 יְראוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
11 כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
12 לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
13 מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
14 נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
15 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
16 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
17 פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
18 צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
19 קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
20 רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃

לָךְ 1. פתח בסוף פסוק

22 Sit[15] misericordia tua domine super nos, sicut ex-
spectavimus te.[16]

XXXIV.

David, quando commutavit os suum coram Abimelech
et eiecit eum et abiit.[1] 2 Benedicam dominum in omni
tempore, semper laus eius in ore meo. 3 In domino lau-
dabitur anima mea, audiant[2] mites et laetentur. 4 Magni-
ficate dominum mecum, et exaltemus nomen eius pariter.
5 Quaesivi dominum et exaudivit me, et de[3] omnibus
angustiis meis liberavit me. 6 Respicite ad eum et con-
fluite, et vultus vestri non confundentur. 7 Hic pauper
clamavit et dominus exaudivit, et[4] de omnibus tribula-
tionibus eius[5] salvavit eum. 8 Circumdat[6] angelus do-
mini in gyro timentes eum, et eruet eos. 9 Gustate et
videte quoniam bonus dominus: beatus vir qui sperat in
eo. 10 Timete dominum sancti eius, quoniam non est
inopia timentibus eum. 11 Leones indiguerunt et esurie-
runt, quaerentibus autem dominum non deerit omne bo-
num.[7] 12 Venite filii, audite me: timorem[8] domini
docebo vos. 13 Quis est vir qui velit vitam, diligens dies
videre bonos? 14 Custodi linguam tuam a malo, et labia
tua ne loquantur dolum. 15 Recede a malo et fac bonum,
quaere pacem et persequere eam. 16 Oculi domini ad
iustos, et aures eius ad clamores eorum. 17 Vultus do-
mini super facientes malum,[9] ut perdat de terra memoriam
eorum. 18 Clamaverunt et dominus exaudivit, et ex
omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. 19 Iuxta est
dominus contritis corde, et confractos spiritu salvabit.
20 Multae tribulationes iusto,[10] et ex omnibus illis liberabit

---

XXXIII. [15] *Am.* Fiat [16] *Am.* in te XXXIV. [1] *Am.* David commutavit vultum suum coram Abimelech, dimisit eum et abiit. [2] *Am.* audient [3] de: *Va.* ex [4] et: *Am. om.* [5] *Am. om.* [6] *Va.* circumdabit [7] *Am. add.* Semper [8] *Am.* et timorem [9] *Am.* mala [10] *Am.* iusti

21 שֹׁמֵר כָּל־עַצְמֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
22 תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
23 פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃
XXXV. לה לְדָוִד ׀ רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחַם אֶת־
2 3 לֹחֲמָי׃ הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃ וְהָרֵק
חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשֻׁעָתֵךְ
4 אָנִי׃ יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר
5 וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ
6 וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃ יְהִי־דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקֹּת
7 וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם׃ כִּי־חִנָּם טָמְנוּ־לִי שַׁחַת
8 רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי׃ תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא
יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל־
9 בָּהּ׃ וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
10 כָּל עַצְמֹתַי ׀ תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךְ מַצִּיל עָנִי
11 מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃ יְקוּמוּן עֵדֵי
12 חָמָס אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃ יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה
13 תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי ׀ בַּחֲלוֹתָם
לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי
14 תָשׁוּב׃ כְּרֵעַ כְּאָח־לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל־אֵם
15 קֹדֵר שַׁחוֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֶסְפוּ
16 עָלַי נֵכִים וְלֹא יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא־דָמּוּ׃ בְּחַנְפֵי

לה 1. פתח באתנח 15. פתח באתנח

eum dominus. 21 Custodit omnia ossa eius, unum ex eis non confringetur. 22 Interficiet impium malitia, et odientes iustum superabuntur.[11] 23 Redimet dominus animas servorum suorum, et non peccabunt omnes sperantes in eo.

XXXV.

David.[1] 1 Iudica domine adversarios meos, pugna contra impugnantes[2] me. 2 Apprehende scutum et hastam, et surge[3] in auxilium meum. 3 Evagina gladium et praeoccupa ex adverso persequentes[4] me, dic animae meae: Salus tua ego.[5] 4 Confundantur et revereantur qui quaerunt animam meam: convertantur retrorsum et confundantur qui cogitant malum mihi. 5 Fiant sicut pulvis ante faciem venti, et[6] angelus domini impellat; 6 sit via eorum tenebrae et lubricum, et angelus domini persequatur eos. 7 Quia frustra absconderunt mihi insidias retis sui, sine causa foderunt animae meae. 8 Veniat ei calamitas quam ignorat, et rete suum quod abscondit comprehendat eum, et cadat in laqueum. 9 Anima autem mea exultabit in domino, laetabitur[7] in salute sua.[8] 10 Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tui? eruens inopem a validiore, et pauperem ac mendicum a violento. 11 Surgentes testes iniqui, quae nesciebam interrogabant me. 12 Reddebant mihi mala pro bono, sterilitatem animae meae. 13 Ego autem cum infirmarentur[9] induebar cilicio, humiliabam in ieiunio animam meam, et oratio mea in[10] sinum meum revertetur. 14 Quasi ad amicum, quasi ad fratrem meum, sic ambulabam: quasi lugens mater tristis incurvabar. 15 Et in[11] infirmitate mea laetabantur et congregabantur: collecti sunt adversus me percutientes et nesciebam, scindentes et non tacentes. 16 In

---

XXXIV. [11] *sic Am. et omnes apud Va., Va.* culpabuntur
XXXV. [1] *Am.* Huic David. [2] *Am.* pugnantes [3] *Am.* consurge [4] *Am.* persequentem [5] *Am. add.* sum [6] *Am. om.* [7] *Am.* et laet. [8] *Am.* tua [9] *Am.* cum infirmarer ab eis [10] *Am.* ad [11] *Am. om.*

17 לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃ אֲדֹנָי כַּמָּה תִּרְאֶה
הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
18 19 אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ׃ אַל־
יִשְׂמְחוּ־לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃
20 כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רִגְעֵי־אֶרֶץ דִּבְרֵי
21 מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּן׃ וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ
22 הֶאָח ׀ הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ׃ רָאִיתָה יְהוָה אַל־
23 תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהָקִיצָה
24 לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃ שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ
25 יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל־יִשְׂמְחוּ־לִי׃ אַל־יֹאמְרוּ
26 בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִּלַּעֲנוּהוּ׃ יֵבֹשׁוּ
וְיַחְפְּרוּ ׀ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ־בֹשֶׁת וּכְלִמָּה
27 הַמַּגְדִּילִים עָלָי׃ יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי
וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ׃
28 וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃
XXXVI. לו לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד־יְהוָה לְדָוִד׃ נְאֻם־פֶּשַׁע
2 לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין־פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו׃
3 כִּי־הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃
4 דִּבְרֵי־פִיו אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב׃
5 אָוֶן ׀ יַחְשֹׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־
6 טוֹב רָע לֹא יִמְאָס׃ יְהוָה בְּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ

לה 19. סגול באתנח 20. סגול באתנח 22. פתח באתנח

simulatione verborum fictorum frendebant contra me dentibus suis.
17 Domine, quanta videbis?[12] Converte animam meam a calamitatibus eorum,[13] a leonibus solitariam meam.
18 Confitebor tibi in ecclesia grandi, in populo forti laudabo te.
19 Non laetentur super me inimici mei mendaces, odientes me frustra, conniventes oculo.
20 Non enim pacem loquuntur, sed in rapina terrae verba fraudulenta concinnant.
21 Et dilataverunt super me os suum, dixerunt vah vah, vidit oculus noster.
22 Vidisti domine, ne taceas: domine, ne elongeris a me.
23 Consurge et vigila in iudicium meum, deus meus et domine,[14] in causam meam.
24 Iudica me secundum iustitiam tuam, domine deus meus, et ne insultent mihi.
25 Ne[15] dicant in corde suo vah vah[16] animae nostrae, et ne[17] dicant: Absorbuimus eum.
26 Confundantur et revereantur pariter qui laetantur in afflictione mea, induantur confusione et verecundia qui magnificantur super me.
27 Laudent et laetentur qui volunt iustitiam meam, et dicant semper: Magnificetur dominus, qui vult[18] pacem servi sui.
28 Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.

XXXVI.

1 Victori servo domini David.[1]
2 Dixit scelus impii in medio cordis eius: Non est timor[2] dei ante oculos eius.
3 Quia dolose egit adversus eum in oculis suis, ut inveniret iniquitatem eius ad odiendum.
4 Verba oris eius[3] iniquitas et dolus, cessavit cogitare benefacere.[4]
5 Iniquitatem cogitat in cubili suo, stabit in via non bona, malum non abiciet.
6 Domine, in caelo miseri-

XXXV. [12] *Am.* aspicies [13] *Am.* suis [14] *Am.* dominus meus [15] *Va.* Nec [16] *Va.* vah *semel tantum* [17] et ne: *Am.* nec [18] *Am.* volunt XXXVI. [1] *Am.* In finem servo domini David. [2] *Am.* non esse timorem [3] *Am. om.* [4] *Va.* ut benefaceret

7 אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים׃ צִדְקָתְךָ ׀ כְּהַרְרֵי־אֵל
מִשְׁפָּטֶךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה׃
8 מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ
9 יֶחֱסָיוּן׃ יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ
10 תַשְׁקֵם׃ כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
11 12 מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ אַל־
13 תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד־רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי׃
שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּחוּ וְלֹא־יָכְלוּ קוּם׃
XXXVII. לז לְדָוִד ׀ אַל־תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא
2 בְּעֹשֵׂי עַוְלָה׃ כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק
3 דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן׃ בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכָן־
4 אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה׃ וְהִתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְיִתֶּן־
5 לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ׃ גּוֹל עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח
6 עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה׃ וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ
7 וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ דּוֹם ׀ לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ
אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת׃
8 הֶרֶף מֵאַף וַעֲזֹב חֵמָה אַל־תִּתְחַר אַךְ לְהָרֵעַ׃
9 כִּי־מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקֹוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ׃
10 וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־מְקוֹמוֹ
11 וְאֵינֶנּוּ׃ וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב
12 שָׁלוֹם׃ זֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחֹרֵק עָלָיו שִׁנָּיו׃
13 14 אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לוֹ כִּי־רָאָה כִּי־יָבֹא יוֹמוֹ׃ חֶרֶב ׀

cordia tua, fides tua usque ad nubes. 7 Iustitia tua quasi
montes domini,[5] iudicium tuum abyssus multa: homines
et iumenta salvos facies, domine. 8 Quam pretiosa[6] mi-
sericordia tua, domine,[7] et filii Adam in umbra alarum
tuarum sperabunt. 9 Inebriabuntur de pinguedine domus
tuae, et torrente deliciarum tuarum potabis eos. 10 Quo-
niam tecum est fons vitae, in lumine tuo videbimus lumen.
11 Attrahe misericordiam tuam scientibus te, et iustitiam
tuam rectis corde. 12 Ne veniat mihi pes superbiae, et
manus impiorum ne[8] me commoveat. 13 Ibi cecide-
runt operantes iniquitatem, expulsi sunt et non potuerunt
surgere.

XXXVII.

David.[1] 1 Noli contendere cum malignis, neque
aemuleris facientes iniquitatem. 2 Quoniam sicut herba
velociter conterentur, et sicut olus viride marcescent.
3 Spera in domino et fac bonum, peregrinare in terra et
pascere fide; 4 et delectare in domino, et dabit tibi
petitiones cordis tui. 5 Volve super dominum viam
tuam et confide in eo, et ipse faciet. 6 Et educet sicut
lumen iustitiam tuam, et iudicia tua[2] sicut meridiem.
7 Tace domino et[3] exspecta eum, noli contendere adver-
sus eum qui proficit in via sua, adversus virum qui facit
quae cogitat. 8 Dimitte iram et relinque[4] furorem, noli
contendere ut malefacias. 9 Quoniam qui malefaciunt in-
teribunt, exspectantes autem dominum ipsi hereditabunt
terram. 10 Adhuc enim modicum et non erit impius, et
cogitabis de loco eius et non subsistet. 11 Mites autem
hereditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis.
12 Cogitat impius de iusto, et frendet adversus eum
dentibus suis: 13 dominus deridebit eum, quia vidit quo-
niam venit[5] dies eius. 14 Gladium evaginaverunt impii,

XXXVI. [5] *Va.* deus [6] *Va. add.* est [7] *Va.* deus [8] *Va.* non XXXVII. [1] *Am.* Ipsi David huic. [2] *Am.* iudicium tuum [3] *Am. om.* [4] *Va.* derelinque [5] *Am.* videns quod veniet

פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן
15 לִטְבוֹחַ יִשְׁרֵי־דָֽרֶךְ׃ חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם
16 וְקַשְּׁתוֹתָם תִּשָּׁבַֽרְנָה׃ טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק
17 מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּֽים׃ כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים
18 תִּשָּׁבַרְנָה וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָֽה׃ יוֹדֵעַ יְהוָה
19 יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶֽה׃ לֹא־יֵבֹשׁוּ
20 בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּֽעוּ׃ כִּי רְשָׁעִים ׀
יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶעָשָׁן כָּֽלוּ׃
21 22 לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵֽן׃ כִּי
23 מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵֽתוּ׃ מֵיְהוָה
24 מִֽצְעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּֽץ׃ כִּֽי־יִפֹּל לֹא־
25 יוּטָל כִּֽי־יְהוָה סוֹמֵךְ יָדֽוֹ׃ נַעַר הָיִיתִי גַּם־
זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ־
26 לָֽחֶם׃ כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָֽה׃
27 28 סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָֽם׃ כִּי יְהוָה ׀
אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא־יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם
29 נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָֽת׃ צַדִּיקִים יִירְשׁוּ־
30 אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶֽיהָ׃ פִּֽי־צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה
31 וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּֽט׃ תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא
32 תִמְעַד אֲשֻׁרָֽיו׃ צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ
33 לַהֲמִיתֽוֹ׃ יְהוָה לֹא־יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ

לג. 15 פתח בסוף פסוק. 17 פתח באתנח

tetenderunt arcum suum, ut percutiant egenum et paupe-
rem, et interficiant rectos [6] in via. 15 Gladius eorum in-
grediatur in cor eorum, et arcus eorum confringantur.
16 Melius est parum[7] iusto, quam divitiae impiorum[8]
multae. 17 Quia brachia impiorum[9] confringentur, suble-
vat autem iustos dominus. 18 Novit dominus dies imma-
culatorum, et hereditas eorum aeterna erit. 19 Non con-
fundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur.
20 Quia impii peribunt, et inimici domini gloriantes ut
monocerotes consumentur sicut fumus consumitur. 21 Foe-
nus accipit impius et non reddit,[10] iustus autem donat et
tribuit. 22 Quia qui benedicti fuerint ab eo hereditabunt
terram, et qui maledicti interibunt. 23 A domino gressus
viri firmantur, et viam eius volet. 24 Cum ceciderit non
allidetur, quia dominus sustentat manum eius. 25 Puer
fui, siquidem et[11] senui, et non vidi iustum derelictum
neque semen eius quaerens panem. 26 Tota die donat et
commodat, et semen eius in benedictione. 27 Recede a
malo et fac bonum, et habita[12] in sempiternum. 28 Quia
dominus diligit iudicium, et non derelinquet sanctos suos:
in aeternum custoditi sunt, et semen impiorum peribit.
29 Iusti hereditabunt terram, et inhabitabunt in saecu-
lum[13] super eam. 30 Os iusti meditabitur sapientiam, et
lingua eius loquetur iudicium. 31 Lex dei eius in corde
eius, non deficient gressus eius. 32 Considerat impius
iustum, et quaerit ut occidat eum. 33 Dominus non de-
relinquet eum in manu[14] eius, et non condemnabit eum

XXXVII. [6] *Am. add.* corde [7] *Am.* parvum [8] *Am.* peccatorum [9] *Am.* peccatorum [10] *Va.* reddet [11] *Am. om.* [12] *Am.* inhabita [13] *Am.* in saeculum saeculi [14] *Am.* in manus

34 בְּהִשָּׁפְטוֹ׃ קַוֵּה אֶל־יְהוָה ׀ וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ
35 לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ רָאִיתִי
36 רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן׃ וַיַּעֲבֹר
37 וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃ שְׁמָר־תָּם
38 וּרְאֵה יָשָׁר כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃ וּפֹשְׁעִים
39 נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ וּתְשׁוּעַת
40 צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם
יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ
XXXVIII. 2 בוֹ׃ לח מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ יְהוָה
3 אַל־בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי־
4 חִצֶּיךָ נִחֲתוּ־בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ׃ אֵין־מְתֹם
בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין־שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי
5 חַטָּאתִי׃ כִּי־עֲוֺנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָבֵד
6 יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃
7 נַעֲוֵיתִי שַׁחֹתִי עַד־מְאֹד כָּל־הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃
8 כִּי־כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃
9 נְפוּגוֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד־מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי׃
10 אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל־תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא־נִסְתָּרָה׃
11 לִבִּי סְחַרְחַר עֲזָבַנִי כֹחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם־הֵם אֵין
12 אִתִּי׃ אֹהֲבַי ׀ וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי
13 מֵרָחֹק עָמָדוּ׃ וַיְנַקְשׁוּ ׀ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי
רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יֶהְגּוּ׃

cum iudicatur.[15] 34 Expecta dominum et custodi viam eius, et exaltabit te ut possideas terram; cum interibunt impii, videbis. 35 Vidi impium robustum et fortissimum sicut indigenam virentem: 36 et transivi, et ecce non erat; et quaesivi eum, et non est inventus. 37 Custodi simplicitatem et vide rectum, quia erit ad[16] extremum viro pax. 38 Iniqui autem delebuntur[17] pariter, et novissimum impiorum peribit. 39 Salus[18] iustorum a domino, fortitudo eorum in tempore tribulationis. 40 Et auxiliabitur eis dominus et salvabit eos, eripiet eos[19] ab impiis et salvabit eos,[20] quia speraverunt in eo.

XXXVIII.

Canticum David in commemoratione.[1] 2 Domine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripias me. 3 Quia sagittae tuae infixae sunt mihi, et tetigit me manus tua. 4 Non est sanitas in carne mea a facie indignationis tuae, non est pax ossibus meis a facie peccati mei. 5 Quia iniquitates meae transierunt caput meum, quasi onus grave aggravatae sunt super me. 6 Computruerunt et tabuerunt cicatrices meae[2] a facie insipientiae meae. 7 Afflictus sum et incurvatus sum nimis, tota die moerens ambulabam. 8 Quia lumbi mei repleti[3] sunt ignominia, et non est sanitas in carne mea. 9 Evigilavi et afflictus sum nimis, rugiebam a gemitu cordis mei. 10 Domine, in conspectu tuo omne desiderium meum, et gemitus meus a te non est absconditus. 11 Cor meum fluctuabat, dereliquit[4] me fortitudo mea, et lux oculorum meorum etiam ipsa non est mecum. 12 Cari mei et amici mei[5] contra lepram meam steterunt, et vicini mei longe steterunt, 13 et irruebant quaerentes animam meam, et investigantes mala mihi loquebantur insidias, et dolos tota die meditabantur.

XXXVII. [15] *Va.* iudicabitur [16] *Va.* in [17] *Va.* Praevaricatores autem interibunt [18] *Va. add.* autem [19] *Am. om.* erip. eos [20] *Am. om.* et salv. eos XXXVIII. [1] *Am.* Psalmus David in rememorationem diei sabbati. [2] *Am. om.* [3] *Am.* inpleti [4] *Am.* derelinquit [5] *Am. add.* quasi

14 וַאֲנִי כְחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח־פִּיו׃
15 וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת׃
16 כִּי־לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃
17 כִּי־אָמַרְתִּי פֶּן־יִשְׂמְחוּ־לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי
18 הִגְדִּילוּ׃ כִּי־אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי
19 20 תָמִיד׃ כִּי־עֲוֺנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי׃ וְאֹיְבַי
21 חַיִּים עָצֵמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי שָׁקֶר׃ וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה
22 תַּחַת טוֹבָה יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְופִי־טוֹב׃ אַל־
23 תַּעַזְבֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ חוּשָׁה
XXXIX. לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי׃ לט לַמְנַצֵּחַ
2 לִידִיתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי
מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעֹד רָשָׁע
3 לְנֶגְדִּי׃ נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי
4 נֶעְכָּר׃ חַם־לִבִּי ׀ בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִבְעַר־אֵשׁ
5 דִּבַּרְתִּי בִּלְשׁוֹנִי׃ הוֹדִיעֵנִי יְהוָה ׀ קִצִּי וּמִדַּת יָמַי
6 מַה־הִיא אֵדְעָה מֶה־חָדֵל אָנִי׃ הִנֵּה טְפָחוֹת ׀
נָתַתָּה יָמַי וְחֶלְדִּי כְאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ־כָּל־הֶבֶל כָּל־
7 אָדָם נִצָּב סֶלָה׃ אַךְ־בְּצֶלֶם ׀ יִתְהַלֶּךְ־אִישׁ אַךְ־
8 הֶבֶל יֶהֱמָיוּן יִצְבֹּר וְלֹא־יֵדַע מִי־אֹסְפָם׃ וְעַתָּה
9 מַה־קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא׃ מִכָּל־פְּשָׁעַי
10 הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל־תְּשִׂימֵנִי׃ נֶאֱלַמְתִּי לֹא

לח 21. יתיר ו״ר לט 1. לידותון ק׳

14 Ego autem quasi surdus non audiebam, et quasi mutus
qui non aperit os suum.[6] 15 Et eram quasi homo non
audiens, nec habens in ore suo redargutiones. 16 Te
enim domine exspectabam, tu exaudies domine deus
meus. 17 Quia dixi: Ne forte insultent mihi, et cum va-
cillaverit pes meus[7] super me magnificentur. 18 Quia
ego ad plagam paratus,[8] et dolor meus contra me est[9]
semper. 19 Quia iniquitatem meam ego[10] adnuntio, sol-
licitus ero[11] pro peccato meo. 20 Inimici autem mei vi-
ventes confortati sunt, et multiplicati sunt odientes me
mendaciter. 21 Et qui reddunt malum pro bono adver-
sabantur mihi, quia sequebar bonum. 22 Ne derelinquas
me domine; deus meus, ne elongeris a me. 23 Festina
in auxilium meum, domine[12] salutis meae.

XXXIX.

Victori Idithun, canticum David.[1] 2 Dixi: Custo-
diam vias meas, ne peccem in lingua mea; custodiam os
meum silentio, donec est impius contra me. 3 Obmutui
silentio, tacui de bono, et dolor meus conturbatus est.
4 Incaluit cor meum in medio mei, in meditatione mea in-
census sum[2] igne, locutus sum in lingua mea. 5 Ostende
mihi domine finem meum, et mensuram dierum meorum
quae sit, sciam[3] quid mihi desit.[4] 6 Ecce breves po-
suisti dies meos, et vita mea quasi non sit in conspectu
tuo: omnia enim vanitas, omnis homo stans.[5] Semper.
7 Tantum in imagine ambulat homo, tantum frustra tur-
batur,[6] congregat et ignorat cui dimittat ea. 8 Nunc ergo
quid exspecto, domine? praestolatio mea tu es. 9 Ab
omnibus iniquitatibus meis libera me, opprobrium stulto
ne ponas me. 10 Obmutui, non aperiam[7] os meum, quia

XXXVIII. [6] *Am.* non aperiebam os meum [7] *Am.* vacellaverint pedes mei [8] *Va. add.* sum [9] *Va. om.* [10] *Va. om.* [11] *ita Am. ac multi. Va.* et contristabor [12] *Am. add.* deus
XXXIX. [1] *Am.* In finem pro Idithun psalmus. [2] *Am.* incensum est [3] *Am.* ut sciam [4] *Am.* deest [5] *Va.* subsistens [6] *Va.* conturbatur [7] *Va.* aperui

11 אֶפְתַּח־פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ׃ הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ
12 מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי׃ בְּתוֹכָחוֹת עַל־עָוֺן ׀
יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתֶּמֶס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל־
13 אָדָם סֶלָה׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי ׀ יְהוָה וְשַׁוְעָתִי ׀
הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ
14 תּוֹשָׁב כְּכָל־אֲבוֹתָי׃ הָשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה
XL בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי׃ **מ** לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד
2 מִזְמוֹר׃ קַוֺּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע
3 שַׁוְעָתִי׃ וַיַּעֲלֵנִי ׀ מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן
4 וַיָּקֶם עַל־סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי׃ וַיִּתֵּן בְּפִי ׀
שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ
5 וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־שָׂם יְהוָה
מִבְטַחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב׃
6 רַבּוֹת עָשִׂיתָ ׀ אַתָּה ׀ יְהוָה אֱלֹהַי נִפְלְאֹתֶיךָ
וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין ׀ עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אַגִּידָה
7 וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר׃ זֶבַח וּמִנְחָה ׀ לֹא־
חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִּי עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא
8 שָׁאָלְתָּ׃ אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה־בָאתִי בִּמְגִלַּת־סֵפֶר
9 כָּתוּב עָלָי׃ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי
10 וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי׃ בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק ׀ בְּקָהָל רָב
הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ׃
11 צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי ׀ בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ

tu fecisti: 11 tolle a me plagas tuas, a contentione ma-
nus tuae ego consumptus sum. 12 In increpationibus pro
iniquitate corripuisti virum, et posuisti quasi tineam desi-
derabilia eius: verumtamen vanitas omnis homo. Semper.
13 Audi orationem meam[8] domine, et clamorem meum
exaudi, ad lacrymam meam ne obsurdescas, quia advena
ego sum apud te, peregrinus[9] sicut omnes patres mei.
14 Parce mihi, ut rideam antequam vadam et non sub-
sistam.

XL.

Victori David canticum.[1] 2 Expectans expectavi
dominum, et inclinatus est ad me et audivit clamorem
meum. 3 Et eduxit me de lacu sonitus,[2] de luto coeni,
et statuit super petram pedes meos, stabilivit gressus meos.
4 Et dedit in ore meo canticum novum, laudem deo no-
stro: videbunt multi et timebunt et sperabunt in domino.
5 Beatus vir qui posuit dominum confidentiam suam, et
non est aversus ad superbias pompasque mendacii. 6 Multa
fecisti tu, domine deus meus, mirabilia tua et cogitationes
tuas pro nobis; non invenio ordinem coram te: si narrare
voluero et numerare, plura sunt quam ut narrari queant.
7 Victima et oblatione non indiges, aures fodisti mihi, ho-
locaustum et pro peccato non petisti.[3] 8 Tunc dixi: Ecce
venio, in volumine libri scriptum est de me. 9 Ut face-
rem placitum tibi deus meus volui, et legem tuam in me-
dio ventris mei. 10 Adnuntiavi iustum[4] in ecclesia multa,
ecce labia mea non prohibebo: domine, tu nosti. 11 Iu-
stitiam tuam non abscondi in medio cordis mei, fidem
tuam et salutare tuum dixi, non abscondi misericordiam

XXXIX. [8] *Am. om.* [9] *Am.* et peregr. XL. [1] *Am.* In finem psalmus David. [2] *Am. et Cisterc.* de lacu famoso et de [3] *Am. add.* mihi [4] *Va.* iustitiam

אֲמָרְתִּי לֹא־כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב׃
12 אַתָּה יְהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ
13 וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃ כִּי אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד־
אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֺנֹתַי וְלֹא־יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת
14 עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי׃ רְצֵה־
15 יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ
וְיַחְפְּרוּ ׀ יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר
16 וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃ יָשֹׁמּוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם
17 הָאֹמְרִים לִי הֶאָח ׀ הֶאָח׃ יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ ׀ בְּךָ
כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי
18 תְּשׁוּעָתֶךָ׃ וַאֲנִי ׀ עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחֲשָׁב
לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל־תְּאַחַר׃
XLI. 2 מא לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל
3 אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה׃ יְהוָה ׀
יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ יְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל־תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ
4 אֹיְבָיו׃ יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל־עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ
5 הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנֵּנִי רְפָאָה
6 נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ׃ אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי
7 מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃ וְאִם־בָּא לִרְאוֹת ׀ שָׁוְא
8 יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ־אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃ יַחַד
עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׂנְאָי עָלַי ׀ יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃

מ 18. פתח באתנח ובס״פ   מא 3. וְאֻשַּׁר ק׳

tuam et veritatem tuam in ecclesia multa. 12 Tu domine
non prohibebis[5] misericordias tuas a me: misericordia tua
et veritas tua iugiter servabunt me. 13 Circumdederunt
enim me mala, quorum non est numerus, comprehende-
runt me iniquitates meae, et non potui videre; plures
factae sunt quam capilli capitis mei, et cor meum dereli-
quit me.[6] 14 Placeat[7] tibi domine[8] ut liberes me: do-
mine, ad adiuvandum me festina. 15 Confundantur et
revereantur simul quaerentes animam meam, ut auferant
eam: convertantur retrorsum et confundantur qui volunt
mala mihi. 16 Pereant post confusionem suam qui dicunt
mihi vah vah. 17 Gaudeant et laetentur in te omnes[9] qui
quaerunt te; dicant iugiter: Magnificetur dominus, qui
diligunt salutare tuum. 18 Ego autem sum egens[10] et
pauper: dominus sollicitus erit pro me. Auxilium meum
et salutare meum tu:[11] deus meus, ne moreris.

XLI.

Victori canticum David.[1] 2 Beatus qui cogitat de
paupere: in die malo[2] liberabit eum dominus. 3 Domi-
nus custodiet eum et vivificabit eum, et beatus erit in
terra, et non tradet[3] eum animae inimicorum suorum.
4 Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis, totum
stratum eius vertisti in aegrotatione sua. 5 Ego dixi:
Domine miserere mei, sana animam meam, quoniam pec-
cavi tibi. 6 Inimici mei loquentur malum mihi: Quando
morietur, et periet[4] nomen eius? 7 Et si venerit ut visitet,[5]
vana loquetur; cor eius congregabit iniquitatem sibi, egre-
diens[6] foras detrahet. 8 Simul adversum me murmura-
bant omnes odientes me, contra[7] cogitabant malum mihi.

XL. [5] *Va.* prohibeas [6] *Am.* mihi [7] *Am.* Conplaceat [8] *Am.* *om.* [9] *Am.* *om.* [10] *Va.* egenus [11] *Am.* tu es
XLI. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am.* mala [3] *Am.* tradat [4] *Va.* peribit [5] *Va.* videat [6] *Am.* et egrediens [7] *Va.* *add.* me

9 דְּבַר־בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף
10 לָקוּם׃ גַּם אִישׁ־שְׁלוֹמִי ׀ אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל
11 לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃ וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי
12 וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃ בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי־
13 חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי
14 תָּמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ בָּרוּךְ יְהוָה ׀
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃

ספר שני

XLII. **מב** לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי־קֹרַח׃ כְּאַיָּל תַּעֲרֹג
2 עַל־אֲפִיקֵי־מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃
3 צָמְאָה נַפְשִׁי ׀ לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא
4 וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃ הָיְתָה־לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם
יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
5 אֵלֶּה אֶזְכְּרָה ׀ וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי ׀ נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר ׀
בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה
6 הָמוֹן חוֹגֵג׃ מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי ׀ נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי
עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃
7 אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל־כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ
8 יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃ תְּהוֹם אֶל־תְּהוֹם
קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי

9 Verbum diaboli infundebant sibi: Qui dormivit, non ad-
det ut resurgat. 10 Sed et homo pacificus meus, in quo
habui fiduciam, qui manducabat panem meum, levavit
contra me plantam. 11 Tu autem domine miserere mei et
eleva [8] me, ut [9] reddam eis. 12 In hoc cognovi quod velis
me, quia non insultabit inimicus meus mihi. 13 Ego au-
tem in simplicitate mea [10] adiutus sum a te, et statues me
ante faciem tuam in perpetuum. 14 Benedictus dominus
deus Israhel a saeculo et usque in saeculum. Amen et [11]
amen.

LIBER SECUNDUS.

XLII.

1 Victori doctissimo filiorum Core.[1] 2 Sicut areola
praeparata ad irrigationes aquarum, sic anima mea prae-
parata [2] ad te, deus. 3 Sitivit anima ad deum [3] fortem
viventem: quando veniam et parebo ante faciem dei? [4]
4 Fuerunt mihi lacrymae meae panes per diem ac noctem,
quum diceretur mihi tota die: Ubi est deus tuus? 5 Ho-
rum recordatus sum et effudi in me animam meam, quia
veniam ad umbraculum; tacebo usque ad domum dei in
voce laudis et confessionis, multitudinis festa [5] celebrantis.
6 Quare incurvaris, anima mea, et conturbas me? exspecta
dominum,[6] quia adhuc confitebor ei salutaribus vultus
eius. 7 Deus meus, in me ipso anima mea incurvatur:
propterea recordabor tui de terra Iordanis et Hermonim
de monte minimo. 8 Abyssus abyssum invocat in vocem [7]
cataractarum tuarum; omnes gurgites tui et fluctus tui

XLI. [8] *Va.* leva [9] *Va.* et [10] *Am.* in semplicitatem meam [11] *Am. om.* XLII. [1] *Am.* In finem, intellectus filiis Chore. [2] *Am. add.* est [3] *Am.* anima mea deum [4] dei: *Am.* tuam [5] *Am.* feste [6] *Va.* deum [7] *Am.* vocat in voce

9 עֲבָרוּ׃ יוֹמָם ׀ יְצַוֶּה יְהוָה ׀ חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה
10 שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃ אוֹמְרָה ׀ לְאֵל
סַלְעִי לָמָה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה־קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ
11 אוֹיֵב׃ בְּרֶצַח ׀ בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם
12 אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי ׀
נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד
XLIII. אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי׃ מג שָׁפְטֵנִי
אֱלֹהִים ׀ וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא־חָסִיד מֵאִישׁ
2 מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי׃ כִּי־אַתָּה ׀ אֱלֹהֵי מָעוּזִּי
לָמָה זְנַחְתָּנִי לָמָּה־קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
3 שְׁלַח־אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל־
4 הַר־קָדְשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃ וְאָבוֹאָה ׀ אֶל־
מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר
5 אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃ מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי ׀ נַפְשִׁי וּמַה־
תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ
XLIV. יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי׃ מד לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־
2 קֹרַח מַשְׂכִּיל׃ אֱלֹהִים ׀ בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ
סִפְּרוּ־לָנוּ פֹּעַל־פָּעַלְתָּ בִימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃
3 אַתָּה ׀ יָדְךָ גּוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם תָּרַע לְאֻמִּים
4 וַתְּשַׁלְּחֵם׃ כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ־אָרֶץ וּזְרוֹעָם
לֹא־הוֹשִׁיעָה לָּמוֹ כִּי־יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
5 רְצִיתָם׃ אַתָּה־הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת

מב 9. שירו ק׳

super me transierunt. 9 Per diem mandavit dominus misericordiam suam, et in nocte canticum eius mecum, oratio deo vitae meae. 10 Dicam deo: Petra mea, quare oblitus es mei? quare tristis incedo affligente inimico? 11 Cum me interficerent in ossibus meis, exprobraverunt mihi hostes mei, dicentes ad me[8] tota die: Ubi est deus tuus? 12 Quare incurvaris, anima mea, et conturbas me? exspecta dominum,[9] quoniam adhuc confitebor ei, salutaribus[10] vultus mei et deo meo.

XLIII.[1]

1 Iudica me deus, et discerne causam meam a gente[2] non sancta, a viro doloso et iniquo salva me. 2 Tu enim[3] deus fortitudo mea, quare proiecisti me? quare tristis incedo affligente inimico? 3 Mitte lucem tuam et veritatem tuam, ipsa ducent me, introducent me ad[4] montem sanctum tuum et ad tabernacula tua.[5] 4 Et introibo ad altare dei,[6] ad deum laetitiae[7] exultationis meae, et confitebor tibi in cithara, deus deus meus. 5 Quare incurvaris, anima mea, et quare conturbas me? Exspecta deum, quoniam adhuc confitebor ei, salutaribus[8] vultus mei et deo meo.

XLIV.

Victori, filiorum Core eruditio.[1] 2 Deus, auribus nostris audivimus, patres nostri narraverunt nobis opus quod operatus es in diebus eorum, in diebus antiquis. 3 Tu manu tua gentes delesti et plantasti eos, afflixisti populos et emisisti eos. 4 Non enim in gladio suo possederunt terram, neque brachium eorum salvavit eos, sed dextera tua et brachium tuum et lux vultus tui, quia complacuisti in eis.[2] 5 Tu es[3] rex meus, deus: praecipe

---

XLII. [8] *Am. om.* ad me [9] *Va.* deum [10] *Am.* salutibus [11] *Am.* in XLIII. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Va.* de gente [3] *Va. add.* es [4] *Am.* et introd. in [5] *Am.* et in tabernaculum tuum [6] dei: *Am.* tuum [7] *Am.*** *add.* et [8] *Am.* salutibus XLIV. [1] *Am.* Filiis Chore ad intellectum. [2] in eis: *Am.* tibi [3] *Va. add.* ipse

6 יַעֲקֹב׃ בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ׃
7 כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי׃
8 כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ׃
9 בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל־הַיּוֹם וְשִׁמְךָ ׀ לְעוֹלָם נוֹדֶה
10 סֶלָה׃ אַף־זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא־תֵצֵא
11 בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ תְּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי־צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ
12 שָׁסוּ לָמוֹ׃ תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ׃
1 תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְלֹא־הוֹן וְלֹא־רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם׃
14 תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃
15 תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים׃
16 כָּל־הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי׃
17 18 מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כָּל־
זֹאת בָּאַתְנוּ וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא־שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ׃
19 לֹא־נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אָרְחֶךָ׃
20 כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ בְצַלְמָוֶת׃
21 אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל זָר׃
22 הֲלֹא אֱלֹהִים יַחֲקָר־זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת
23 לֵב׃ כִּי־עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן
24 טִבְחָה׃ עוּרָה ׀ לָמָּה תִישַׁן ׀ אֲדֹנָי הָקִיצָה
25 אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח׃ לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ
26 וְלַחֲצֵנוּ׃ כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ
27 בִּטְנֵנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

pro[4] salutibus Iacob. 6 In te hostes nostros ventilabimus,
in nomine tuo conculcabimus adversarios nostros. 7 Non
enim in arcu meo confidam, neque gladius meus salvabit
me. 8 Quia salvasti nos de hostibus nostris, et eos qui
oderant[5] nos confudisti. 9 In domino gaudebimus[6] tota
die, et nomini[7] tuo in aeternum confitebimur. Semper.
10 Verum tu proiecisti et confudisti nos, et non egredieris
in exercitibus nostris; 11 vertisti terga nostra hosti, et
qui oderunt nos diripuerunt nos.[8] 12 Dedisti nos quasi[9]
gregem ad vorandum, et in gentibus dispersisti nos.
13 Vendidisti populum tuum sine pretio, nec grandis fuit
commutatio eorum.[10] 14 Posuisti nos opprobrium vicinis
nostris, subsannationem et irrisum his qui erant in circuitu
nostro. 15 Posuisti nos similitudinem in gentibus,[11] commotionem capitis in tribubus. 16 Tota die confusio mea
contra me, et ignominia faciei meae cooperuit me,[12] 17 a
voce exprobrantis et blasphemantis, a facie inimici et ultoris. 18 Omnia haec venerunt super nos et non sumus
obliti tui, nec mentiti sumus[13] in pacto[14] tuo. 19 Non
est conversum retro cor nostrum, nec declinaverunt gressus
nostri a semita tua. 20 Quoniam deiecisti nos in loco draconum, et operuisti nos umbra mortis. 21 Si obliti sumus nominis dei nostri et[15] expandimus manus nostras
ad deum alienum, 22 numquid non deus investigabit istud?
ipse enim novit cogitationes cordis. 23 Quoniam propter
te mortificati sumus tota die, reputati sumus ut grex occisionis. 24 Consurge, quare dormitas domine? Evigilare[16], quare proicis nos in sempiternum? Quare faciem
tuam abscondis, oblivisceris afflictiones et angustias nostras?[17] 25 Quoniam incurvata est in pulvere anima nostra,
adhaesit terrae[18] venter noster. 26 Surge, auxiliare nobis, et redime nos propter misericordiam tuam.

XLIV. [4] *Va. om.* [5] *Am.* oderunt [6] *ita Am. ac multi; Va.* in deo laudabimus [7] nomini: *Am.* in nomine [8] nos: *Va.* sibi [9] *Va.* tamquam [10] *Alius ap. Va.* et non foenerasti in commutatione eorum [11] *Am.* in similitudinem gentibus [12] *Am. om.* [13] *Am.* fuimus [14] *Am.* conspectu [15] *Am.* et si [16] *Va.* vigila [17] *Va.* afflictionis nostrae et inopiae nostrae [18] *Va.* in terra

XLV. **מה** לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי־קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר
2 יְדִידֹת׃ רָחַשׁ לִבִּי ׀ דָּבָר טוֹב אֹמֵר אָנִי מַעֲשַׂי
3 לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט ׀ סוֹפֵר מָהִיר׃ יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי
אָדָם הוּצַק חֵן בְּשְׂפְתוֹתֶיךָ עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים
4 לְעוֹלָם׃ חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ׃
5 וַהֲדָרְךָ ׀ צְלַח רְכַב עַל־דְּבַר־אֱמֶת וְעַנְוָה־צֶדֶק
6 וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃ חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים
7 תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים
8 עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישֹׁר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃ אָהַבְתָּ
צֶּדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל־כֵּן ׀ מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ
9 שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶךָ׃ מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל־
10 בִּגְדֹתֶיךָ מִן־הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃ בְּנוֹת
מְלָכִים בְּיִקְּרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם
11 אוֹפִיר׃ שִׁמְעִי־בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ
12 וּבֵית אָבִיךְ׃ וְיִתְאָו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ
13 וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ׃ וּבַת־צֹר ׀ בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ יְחַלּוּ
14 עֲשִׁירֵי עָם׃ כָּל־כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה
15 מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ
16 בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃ תּוּבַלְנָה
17 בִּשְׂמָחֹת וָגִיל תְּבֹאֶינָה בְּהֵיכַל מֶלֶךְ׃ תַּחַת אֲבֹתֶיךָ
18 יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל־הָאָרֶץ׃ אַזְכִּירָה
שִׁמְךָ בְּכָל־דֹּר וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדֻךָ לְעֹלָם וָעֶד׃

XLV.

Victori pro liliis filiorum Core, eruditionis canticum amantissimi.[1] 2 Eructavit cor meum verbum bonum; dico ego opera mea regi, lingua mea stilus scribae velocis. 3 Decore pulchrior es filiis hominum, effusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit tibi deus in aeternum. 4 Accingere gladio tuo super femur, fortissime, gloria tua et decore tuo: 5 decore tuo prospere ascende[2] propter veritatem et mansuetudinem iustitiae,[3] et docebit te terribilia[4] dextera tua. 6 Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, in corde inimicorum regis. 7 Thronus tuus deus in saeculum et in aeternum, sceptrum aequitatis sceptrum regni tui. 8 Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem: propterea unxit te deus, deus tuus, oleo exultationis prae participibus tuis. 9 Myrrha et stacte et cassia in cunctis vestimentis tuis, de domibus eburneis, quibus laetificaverunt te.[5] 10 Filiae regum in honore tuo; stetit coniux in dextera tua, in diademate aureo. 11 Audi filia et vide et inclina aurem tuam, et obliviscere populi tui et domus patris tui, 12 et concupiscet rex decorem tuum, quia ipse est dominus[6] tuus, et adora eum. 13 Et o filia fortissimi, in muneribus faciem tuam deprecabuntur divites[7] populi. 14 Omnis gloria[8] filiae regis intrinsecus, fasciis aureis vestita est. 15 In scutulatis ducetur ad regem, virgines sequentur[9] eam, amicae eius ducentur illuc;[10] 16 ducentur in laetitiis et exultatione, ingredientur thalamum regis. 17 Pro patribus tuis erunt filii tui,[11] pones eos principes in universa terra. 18 Recordabor nominis tui in omni generatione et generatione: propterea populi confitebuntur tibi in saeculum et in aeternum.

XLV. [1] *Am.* In finem, pro his qui commotabuntur filiis Chorae, ad intellectum cantici pro dilecto. [2] *Am.* absconde [3] *Am.* et iustitiam [4] *Am.* terribiliter [5] *Plerumque hoc loco non interpungitur, ita ut* filiae *etc. cum* laetificaverunt te *coniungantur.* [6] *Am. add.* deus [7] *Am.* omnes divites. [8] *Am. add.* eius [9] *Sab. cum Martianaeo* sequuntur, *non item Va.* [10] illuc: *ita Am. Cisterc. et al. Cf. Hier. ep. ad Principiam num.* 20., *Va.* tibi [11] *Va.* tibi

XLVI. מו לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר׃
2 אֱלֹהִים
3 לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד׃ עַל־כֵּן
לֹא־נִירָא בְּהָמִיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃
4 יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה׃
5 נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר־אֱלֹהִים קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃
6 אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת
7 בֹּקֶר׃ הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוּג
8 אָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
9 יַעֲקֹב סֶלָה׃ לְכוּ־חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־
10 שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃ מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה
11 הָאָרֶץ קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף
12 בָּאֵשׁ׃ הַרְפּוּ וּדְעוּ כִּי־אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם
13 אָרוּם בָּאָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ
XLVII. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ מז לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח
2 מִזְמוֹר׃ כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים
3 בְּקוֹל רִנָּה׃ כִּי־יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־
4 כָּל־הָאָרֶץ׃ יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת
5 רַגְלֵינוּ׃ יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב
6 אֲשֶׁר־אָהֵב סֶלָה׃ עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה
7 בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ
8 זַמֵּרוּ׃ כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃
9 מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב ׀ עַל־כִּסֵּא

XLVI.

Victori filiorum Core pro iuventutibus, canticum.[1]
2 Deus nostra[2] spes et fortitudo, auxilium in tribulatio-
nibus inventus es validum. 3 Ideo non timebimus cum fu-
erit translata terra, et concussi montes in corde[3] maris,
4 sonantibus et intumescentibus[4] gurgitibus eius, agitatis[5]
in[6] montibus in potentia eius. Semper.[7] 5 Fluminis di-
visiones eius[8] laetificant civitatem dei,[9] sanctum taberna-
culum[10] altissimi. 6 Dominus[11] in medio eius,[12] non com-
movebitur; auxiliabitur ei deus in ipso[13] ortu matutino.
7 Conturbatae sunt gentes, concussa sunt regna: dedit
vocem suam, prostrata est terra. 8 Dominus exercituum
nobiscum, protector noster deus Iacob. Semper. 9 Venite
et videte opera domini, quantas posuerit solitudines in
terra: 10 compescit[14] bella usque ad extremum terrae,
arcum confringet et concidet hastam, plaustra comburet
igni. 11 Cessate et cognoscite quoniam ego sum deus, exal-
tabor in gentibus, exaltabor[15] in terra. 12 Dominus exer-
cituum nobiscum, fortitudo nostra deus Iacob. Semper.[16]

XLVII.

Victori filiorum Core, canticum.[1] 2 Omnes populi
plaudite manibus, iubilate deo in voce laudis. 3 Quoniam
dominus altissimus terribilis, rex magnus super omnem
terram. 4 Congregavit populos subter nos, et tribus sub
pedibus nostris. 5 Elegit nobis hereditatem nostram, glo-
riam Iacob quam dilexit. Semper. 6 Ascendit deus in
iubilo, dominus in voce buccinae. 7 Canite deo, canite:
canite regi nostro, canite. 8 Quia rex universae terrae
deus, canite erudite. 9 Regnavit dominus[2] super gentes,

XLVI. [1] *Am.* In finem filiis Chorae pro arcanis, psalmus. [2] *Am.* noster [3] *Am.* in cor [4] *Va.* tumentibus [5] *Am.* et ag. [6] *cod. Regin. om.* in [7] *Am. om.* [8] *Am. om.* [9] *Am. add.* h. l. Semper [10] *Va.* sancti, tabernacula [11] *Va.* Deus [12] *Sab. et Va. h. l. non interpg.* [13] *Va. om.* [14] *Am.* conpescuit [15] *Am.* et exalt. [16] *Am. om.* XLVII. [1] *Am.* In finem filiis Chorae, psalmus. [2] *Va.* deus

10 קָדְשׁוֹ׃ נְדִיבֵי עַמִּים ׀ נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי־אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃
XLVIII. 2 מח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח׃ גָּדוֹל יְהוָה
3 וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ׃ יְפֵה נוֹף
מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת
4 מֶלֶךְ רָב׃ אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃
5 6 כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃ הֵמָּה רָאוּ
7 כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם
8 חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃ בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת
9 תַּרְשִׁישׁ׃ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ ׀ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה־
צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם
10 סֶלָה׃ דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
11 כְּשִׁמְךָ ׀ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק
12 מָלְאָה יְמִינֶךָ׃ יִשְׂמַח ׀ הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת
13 יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ
14 סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ לִבְּכֶם ׀ לְחֵילָה פַּסְּגוּ
15 אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃ כִּי זֶה ׀
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃
XLIX. 2 מט לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ שִׁמְעוּ־זֹאת
3 כָּל־הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָלֶד׃ גַּם־בְּנֵי
4 אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ פִּי

מט 11. סגול באתנח

deus sedet super thronum sanctum suum. 10 Principes
populorum congregati sunt, populus dei Abraham,[3] quo-
niam dii[4] scuta terrae, vehementer elevata[5] sunt.

XLVIII.

Canticum psalmi filiorum Core.[1] 2 Magnus dominus
et laudabilis nimis in civitate dei nostri, in[2] monte sancto
suo.[3] 3 Specioso germini, gaudio universae terrae, monti
Sion, lateribus aquilonis, civitatulae regis magni. 4 Deus
in domibus eius agnitus est in auxiliando. 5 Quia ecce
reges[4] congregati sunt, venerunt simul. 6 Ipsi videntes sic
obstupuerunt, conturbati sunt, admirati sunt. 7 Horror
possedit eos ibi,[5] dolor quasi parturientis. 8 In vento
uredinis confringes naves Tharsis.[6] 9 Sicut audivimus,
ita vidimus in civitate domini[7] exercituum, in civitate dei
nostri: deus fundavit eam usque in aeternum. Semper.
10 Aestimavimus deus misericordiam tuam in medio templi
tui. 11 Secundum nomen tuum, deus, sic[8] laus tua usque
ad[9] extremum terrae, iustitia repleta est dextera tua.
12 Laetetur mons Sion, exultent[10] filiae Iudae propter iu-
dicia tua. 13 Circumdate Sion et circuite eam, numerate
turres eius, 14 ponite cor vestrum in moenibus eius,[11] se-
parate palatia eius, ut enarretis in generatione novissima,
15 quia iste[12] deus deus noster in saeculum et in perpe-
tuum, ipse erit dux noster in mortem.[13]

XLIX.

Victori filiorum Core, canticum.[1] 2 Audite hoc
omnes populi, auribus percipite universi habitatores oc-
cidentis, 3 tam filii Adam quam filii singulorum, simul di-
ves et pauper. 4 Os meum loquetur[2] sapientias, et me-

XLVII. [3] *Am.* Abraham dei [4] dii: *haec vox pro veteris scripturae compendio facillime pro* dei *dari poterat.* [5] *Am.* elevati XLVIII. [1] *Am.* Psalmus cantici filiis Chorae. [2] *Am. om.* [3] *Am.* eius [4] *Am. add.* terrae [5] *Am. om.* ibi, *sed pergit novo sticho* ibi dolores [6] Tharsis: *Am. et multi* maris [7] *Am. et alii* dei [8] *Am.* sic et [9] *Va.* in [10] *Am.* et exult. [11] *Va. om.* [12] *Am.* quia ipse est [13] *Am.* in morte XLIX. [1] *Am.* In finem filiis Chorae, psalmus [2] *Am.* loquitur

5 יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת׃ אַטֶּה לְמָשָׁל
6 אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃ לָמָּה אִירָא בִּימֵי
7 רָע עֲוֺן עֲקֵבַי יְסוּבֵּנִי׃ הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם וּבְרֹב
8 עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃ אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־
9 יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל
10 לְעוֹלָם׃ וִיחִי־עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃
11 כִּי יִרְאֶה ׀ חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ
12 וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ ׀ לְעוֹלָם
מִשְׁכְּנֹתָם לְדוֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃
13 וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃
14 זֶה דַרְכָּם כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם ׀ בְּפִיהֶם יִרְצוּ
15 סֶלָה׃ כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ
בָם יְשָׁרִים ׀ לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל
16 לוֹ׃ אַךְ־אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי
17 יִקָּחֵנִי סֶלָה׃ אַל־תִּירָא כִּי־יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי־
18 יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃ כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח
19 הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃ כִּי־נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו
20 יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ כִּי־תֵיטִיב לָךְ׃ תָּבוֹא עַד־דּוֹר
21 אֲבוֹתָיו עַד־נֵצַח לֹא יִרְאוּ־אוֹר׃ אָדָם בִּיקָר
וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

מט 15. וצירם ק׳

ditatio cordis mei prudentias. 5 Inclinabo[3] ad parabolam
aurem meam, aperiam in cithara aenigma meum. 6 Quare
timebo in diebus mali? iniquitas calcanei mei circumdabit
me, 7 qui fiduciam habent in fortitudine sua, et in multitu-
dine divitiarum suarum superbiunt. 8 Fratrem[4] redimens
non redimet vir, nec dabit deo propitiationem pro eo,
9 neque pretium redemptionis animae eorum, sed quiescet
in saeculo, 10 et vivet ultra in sempiternum, et non videbit
interitum. 11 Cum viderit sapientes morientes, simul insi-
piens et indoctus peribunt, et derelinquent[5] alienis divitias
suas: 12 interiora sua domos[6] suas in saeculo, taberna-
cula sua in generatione et generatione, vocaverunt nomini-
bus suis terras.[7] 13 Et homo in honore non commorabi-
tur:[8] assimilatus[9] iumentis et exaequatus[10] est. 14 Haec
est via insipientiae eorum, et post eos iuxta os eorum
current. Semper.[11] 15 Quasi grex in inferno positi sunt,
mors pascet eos, et subicient eos recti in matutino, et
figura eorum conteretur in inferno post habitaculum suum.
16 Verumtamen deus redimet animam meam de manu in-
ferni, cum assumserit me. Semper. 17 Noli timere cum
ditatus fuerit vir, cum multiplicata fuerit gloria domus
eius. 18 Neque enim moriens tollet omnia, nec descendet
post eum gloria eius. 19 Qui[12] animae suae in vita sua
benedicet, laudabunt[13] te cum bene feceris tibi,[14] 20 in-
trabunt[15] usque ad generationem patrum suorum, usque
ad finem non videbunt lucem. 21 Homo cum in honore
esset non intellexit, comparavit se[16] iumentis, et silebitur.

XLIX. [3] *Am.* inclino [4] *cod. Reg.* frater [5] *Va.* relinquent [6] *Am.* domus [7] *Am.* nominis sui in terras suas [8] *ita cdd. aliquot ap. Va. et* (commirabitur) *Am.; Sab.* commovebitur [9] *Am.* et simulatus est [10] *Am.* aequatus [11] *Am. om.* [12] *Va.* quia [13] laudabunt (*cod. Reg.* laudabit): *Am. et cod. Reg. add.* inquient [14] *ita Am. Cisterc. et cod. Reg., Va.* cum bene fuerit tibi [15] *Va.* intrabit [16] *Am.* comparatus est

L. נ מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל ׀ אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אָרֶץ
2 מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ׃ מִצִּיּוֹן מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹהִים
3 הוֹפִיעַ׃ יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יֶחֱרַשׁ אֵשׁ־לְפָנָיו תֹּאכֵל
4 וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ יִקְרָא אֶל־הַשָּׁמַיִם מֵעָל
5 וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃ אִסְפוּ־לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי
6 עֲלֵי־זָבַח׃ וַיַּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי־אֱלֹהִים ׀ שֹׁפֵט
7 הוּא סֶלָה׃ שִׁמְעָה עַמִּי ׀ וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל
8 וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ לֹא עַל־
9 זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ לֹא־
10 אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָר מִמִּכְלְאֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃ כִּי־לִי
11 כָל־חַיְתוֹ־יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי־אָלֶף׃ יָדַעְתִּי
12 כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃ אִם־אֶרְעַב
13 לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃ הַאוֹכַל
14 בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃ זְבַח
15 לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃ וּקְרָאֵנִי
16 בְּיוֹם צָרָה אֲחַלֶּצְךָ וּתְכַבְּדֵנִי׃ וְלָרָשָׁע ׀ אָמַר
אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר חֻקָּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עֲלֵי־
17 פִיךָ׃ וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אַחֲרֶיךָ׃
18 אִם־רָאִיתָ גַנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ׃
19 פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה׃
20 תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְדַבֵּר בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֶּן־דֹּפִי׃
21 אֵלֶּה עָשִׂיתָ ׀ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דִּמִּיתָ הֱיוֹת אֶהְיֶה

L.

Canticum Assaph.[1] 2 Fortis deus dominus locu-
tus est, et vocavit terram ab ortu solis usque ad oc-
casum eius. De Sion perfecta decore deus apparuit.
3 Veniet deus noster et non tacebit, ignis coram eo vo-
rabit, et in circuitu eius tempestas valida. 4 Vocabit
caelum desursum et terram, ut iudicet populum suum.
5 Congregate mihi sanctos meos, qui feriunt pactum me-
eum[2] in sacrificio. 6 Et adnuntiabunt caeli iustitiam eius,
quia deus iudex est ipse.[3] Semper. 7 Audi populus meus
et loquar, Israhel, et contestabor te: deus deus tuus ego
sum. 8 Non propter victimas tuas arguam te, et holocau-
tomata[4] tua coram me sunt semper. 9 Non accipiam de
domo tua vitulum, neque de gregibus tuis hircos. 10 Mea
sunt enim omnia animalia silvarum, pecudes in montibus
milium. 11 Scio omnes aves montium, et universitas agri
mei[5] mecum est. 12 Si esuriero, non dicam tibi, meus
est enim orbis et plenitudo eius. 13 Numquid comedam
carnem taurorum, aut sanguinem hircorum bibam? 14 Im-
mola deo laudem, et redde altissimo vota tua. 15 Et in-
voca me in die tribulationis: liberabo te, et glorificabis
me.[6] 16 Impio autem dixit deus: Quid tibi est cum nar-
ratione praeceptorum meorum, et ut assumas pactum meum
in ore tuo? 17 qui odisti disciplinam et proiecisti verba
mea post te. 18 Si videbas furem, consentiebas ei, et
cum adulteris erat[7] pars tua. 19 Os tuum dimisisti[8] ad
malitiam, et lingua tua concinnavit[9] dolum. 20 Sedens
adversus fratrem tuum loquebaris, in filium[10] matris tuae
fabricabaris opprobrium. 21 Haec fecisti et tacui, existi-
masti futurum me similem tui: arguam te et proponam

L. [1] *Am.* In finem, psalmus filiis Chorae. [2] *Va.* meum [3] *Am. om.* [4] *Am.* holocaustomata [5] *Am. et Reg. om.* [6] *Am. add.* Semper [7] *Va. om.* [8] *Va.* misisti [9] *Va.* concinnabit [10] *Am.* et adversus filium

22 כָּמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ בִּינוּ־נָא זֹאת
23 שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן־אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל׃ זֹבֵחַ תּוֹדָה
יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בְּיֵשַׁע אֱלֹהִים׃
LI. 2 **נא** לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּבוֹא־אֵלָיו נָתָן
3 הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר־בָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים
4 כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי׃ הֶרֶבה
5 כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ כִּי־פְשָׁעַי אֲנִי
6 אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד׃ לְךָ לְבַדְּךָ ׀ חָטָאתִי
וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן־תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה
7 בְשָׁפְטֶךָ׃ הֵן־בְּעָווֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי
8 אִמִּי׃ הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה
9 תוֹדִיעֵנִי׃ תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי
10 וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃ תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה
11 עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ׃ הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֲטָאָי וְכָל־עֲוֹנֹתַי
12 מְחֵה׃ לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן
13 חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ
14 קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנִּי׃ הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן
15 יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃ אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים
16 דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ׃ הַצִּילֵנִי מִדָּמִים ׀
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃
17 18 אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃ כִּי ׀ לֹא־

נ 23. סגול באתנח **נא** 4. יתיר ה׳

ante oculos tuos. 22 Intellegite hoc qui obliviscimini
deum, ne forte rapiam,[11] et non sit qui liberet: 23 qui
immolat confessionem, glorificat me; et qui ordinat viam,[12]
ostendam ei salutare dei.

LI.

Victori canticum David, 2 cum venisset ad eum Na-
than propheta, quando ingressus est ad Bethsabee.[1] 3 Mi-
serere mei deus secundum[2] misericordiam tuam, iuxta
multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas.
4 Multum lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo
munda me. 5 Quoniam iniquitates meas ego novi,[3] et pec-
catum meum contra me est semper. 6 Tibi soli peccavi
et malum coram te feci, ut iustificeris in sermonibus tuis,
et vincas cum iudicaveris. 7 Ecce in iniquitate[4] conceptus
sum, et in peccato peperit me mater mea. 8 Ecce enim
veritatem diligis, absconditum et arcanum sapientiae[5] ma-
nifestasti mihi. 9 Asperges me hysopo[6] et mundabor, la-
vabis me et super nivem dealbabor. 10 Auditum mihi
facies gaudium et laetitiam, ut[7] exultent ossa quae con-
fregisti. 11 Absconde faciem tuam a peccatis meis, et
omnes iniquitates meas dele. 12 Cor mundum crea mihi,
deus, et spiritum stabilem renova in visceribus meis.
13 Ne proicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum
ne auferas a me. 14 Redde mihi laetitiam salutaris[8] tui,
et spiritu potenti confirma me. 15 Docebo iniquos vias
tuas, et peccatores ad te revertentur. 16 Libera me de
sanguinibus deus, deus salutis meae, laudabit[9] lingua mea
iustitiam tuam. 17 Domine labia mea aperies, et os meum
adnuntiabit[10] laudem tuam. 18 Non enim vis ut[11] victi-

L. [11] *Am.* capiam [12] *Am. et Reg.* ordinate ambulat
LI. [1] *Am.* In finem psalmus David, quando venit ad eum Nath. proph. quando intravit ad Bersabe. [2] *Am. add.* magnam [3] *Va.* cognovi [4] *Am.* in iniquitatem [5] *Am. add.* tuae [6] *Va.* hyssopo [7] *Va. om.* [8] salutaris: *Am. et alii* ihesu (hiesu *Am.*) [9] *Am.* laudavit [10] *Am.* adnuntiavit [11] *Am. om.*

19 תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃ זִבְחֵי
אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים
20 לֹא תִבְזֶה׃ הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה
21 חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃ אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי־צֶדֶק
עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָרִים׃

LII. 2 נב לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ בְּבוֹא ׀ דּוֹאֵג הָאֲדֹמִי
וַיַּגֵּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא־דָוִד אֶל־בֵּית
3 אֲחִימֶלֶךְ׃ מַה־תִּתְהַלֵּל בְּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד
4 אֵל כָּל־הַיּוֹם׃ הַוּוֹת תַּחְשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ כְּתַעַר
5 מְלֻטָּשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה׃ אָהַבְתָּ רָּע מִטּוֹב שֶׁקֶר ׀
6 מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה׃ אָהַבְתָּ כָל־דִּבְרֵי־בָלַע לְשׁוֹן
7 מִרְמָה׃ גַּם־אֵל יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּחֲךָ
8 מֵאֹהֶל וְשֵׁרֶשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה׃ וְיִרְאוּ
9 צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ׃ הִנֵּה הַגֶּבֶר לֹא־
יָשִׂים אֱלֹהִים מָעוּזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ יָעֹז
10 בְּהַוָּתוֹ׃ וַאֲנִי כְּזַיִת רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי
11 בְחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד׃ אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי
עָשִׂיתָ וַאֲקַוֶּה שִׁמְךָ כִּי־טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ׃

LIII. 2 נג לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ אָמַר
נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עָוֶל
3 אֵין עֹשֵׂה־טוֹב׃ אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־
בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃

mam feriam,[12] nec holocaustum tibi placet. 19 Sacrifi-
cium dei spiritus contribulatus: cor contritum et humilia-
tum, deus, non despicies.[13] 20 Benefac[14] in voluntate
tua Sion, aedificentur[15] muri Hierusalem. 21 Tunc susci-
pies sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta, tunc
imponent super altare tuum vitulos.

LII.

1 Victori eruditio David, 2 cum venisset Doeg Idu-
maeus et adnuntiasset Sauli dicens ei: Venit David in do-
mum Ahimelech.[1] 3 Quid gloriaris in malitia, potens?
misericordia dei tota est[2] die. 4 Insidias cogitat[3] lingua
tua, quasi novacula acuta faciens dolum. 5 Dilexisti ma-
lum magis quam bonum, mendacium magis quam loqui
iustitiam. Semper. 6 Dilexisti omnia verba ad devoran-
dum, lingua dolosa. 7 Sed deus destruet te, in sempiter-
num terrebit et evellet te de[4] tabernaculo, et eradicabit
te de terra viventium. Semper. 8 Videbunt iusti et time-
bunt, et super eum ridebunt: 9 Ecce vir qui non posuit
deum fortitudinem suam, sed speravit in multitudine divi-
tiarum suarum, confortatus est in[5] insidiis suis. 10 Ego
autem[6] sicut oliva virens in domo dei, speravi in miseri-
cordia dei in saeculum sempiternum. 11 Confitebor tibi
in saeculum[7] quoniam fecisti, et expectabo nomen tuum,
quoniam bonum in conspectu sanctorum tuorum.

LIII.

1 Victori per chorum eruditio David.[1] Dixit stultus
in corde suo: Non est deus. 2 Corrupti sunt, et abomi-
nabiles facti sunt in[2] iniquitate, non est qui faciat bo-
num. 3 Dominus[3] de caelo prospexit super filios homi-
num, ut videret si esset[4] intellegens, requirens deum.

LI. [12] *Va.* feram. [13] *Am.* dispicet *sic* [14] *Am.* Benigne fac domine [15] *Am.* et aedif. LII. [1] *Am.* In finem intellectus David, cum venit Doec Idumeus, adnuntiavit Saul et dixit: Venit David in domo Abimelech. [2] *Am. om.* [3] *Am.* cogitavit [4] *Am.* te et vellet de tab. tuo [5] *Am. om.* [6] *Am. om.* [7] *Am.* (*cum Hilario aliis*) in saeculo LIII. [1] *Am.* In finem, pro Amalech (*sic*), intellegentia David. [2] *Am. om.* [3] *Va.* Deus [4] *Va.* est

4 כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם
5 אֶחָד׃ הֲלֹא יָדְעוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ
6 לֶחֶם אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃ שָׁם פָּחֲדוּ פַחַד לֹא־
הָיָה פָחַד כִּי־אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנָךְ הֱבִשֹׁתָה
7 כִּי־אֱלֹהִים מְאָסָם׃ מִי־יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשֻׁעוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּשׁוּב אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח
LIV. יִשְׂרָאֵל׃ **נד** לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
2 בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר
3 עִמָּנוּ׃ אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ
4 תְדִינֵנִי׃ אֱלֹהִים שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־
5 פִי׃ כִּי זָרִים ׀ קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
6 לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃ הִנֵּה אֱלֹהִים
7 עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃ יָשׁוּב הָרַע לְשֹׁרְרָי
8 בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃ בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אוֹדֶה
9 שִׁמְךָ יְהוָה כִּי־טוֹב׃ כִּי מִכָּל־צָרָה הִצִּילָנִי
LV. וּבְאֹיְבַי רָאֲתָה עֵינִי׃ **נה** לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת
2 מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל־
3 תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי׃ הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד
4 בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה׃ מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע
5 כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃ לִבִּי יָחִיל
6 בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃ יִרְאָה וָרַעַד

נג 5. סגול באתנח נד 7. ישׁוב ק׳

4 Omnes aversi sunt, pariter adhaeserunt; non est qui
faciat bonum, non est usque ad unum. 5 Numquid non
cognoverunt qui operantur iniquitatem, qui comedunt po-
pulum meum ut cibum panis, deum non invocaverunt?
6 Ibi timuerunt timore ubi non erat[5] timor, quoniam deus
dispersit ossa circumdantium te; confunderis, quia deus
proiecit eos. 7 Quis dabit ex Sion salutare Israhel? Cum
reduxerit deus captivitatem populi sui, exultabit Iacob,
laetabitur Israhel.

LIV.

Victori in psalmis eruditio David, quando venerunt
Ziphaei et dixerunt Saul: 2 Nonne David absconditus est
apud nos?[1] 3 Deus, in nomine tuo salva me, et in for-
titudine tua ulciscere me. 4 Deus, exaudi orationem meam,
auribus percipe verba oris mei. 5 Quia alieni insurrexe-
runt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam,
non posuerunt[2] deum in conspectu suo. Semper. 6 Ecce
deus auxiliator[3] mihi, dominus sustentans animam meam.
7 Reddet[4] malum insidiatoribus meis: in veritate tua dis-
perde eos. 8 Voluntarie sacrificabo tibi, confitebor no-
mini tuo domine, quoniam bonum. 9 Quoniam ex omni tri-
bulatione liberavit me, et inimicos meos vidit[5] oculus meus.

LV.

Victori in psalmis eruditio David.[1] 2 Exaudi deus
orationem meam, et ne despicias deprecationem meam,
3 attende mihi et exaudi me. Humiliatus sum in meditatione
mea et conturbatus 4 a voce inimici, a facie persequentis
impii, quoniam proiecerunt super me iniquitatem, et in
furore adversabantur mihi. 5 Cor meum doluit in vitali-
bus meis, et terrores mortis ceciderunt super me. 6 Timor

LIII. [5] *Am.* est LIV. [1] *Am.* In finem in carminibus intellectus David, cum venissent Zebei et dixissent ad Saul: Nonne David absconditus est apud nos? [2] *Am.* et non praeposuerunt [3] *Am.* auxiliabitur [4] *Am.* reddit [5] *Am.* dispexit LV. [1] *Am.* In finem intellectus in carminibus David.

7 יָבֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַּלָּצוּת׃ וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִּי
8 אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃ הִנֵּה אַרְחִיק
9 נְדֹד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה׃ אָחִישָׁה מִפְלָט לִי
10 מֵרוּחַ סֹעָה מִסָּעַר׃ בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלַּג לְשׁוֹנָם
11 כִּי־רָאִיתִי חָמָס וְרִיב בָּעִיר׃ יוֹמָם וָלַיְלָה
12 יְסוֹבְבֻהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ הַוּוֹת
13 בְּקִרְבָּהּ וְלֹא־יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃ כִּי
לֹא־אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא לֹא־מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל
14 וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ׃ וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי
15 וּמְיֻדָּעִי׃ אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים
16 נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃ יַשִּׁימָוֶת ׀ עָלֵימוֹ יֵרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים
17 כִּי־רָעוֹת בִּמְגוּרָם בְּקִרְבָּם׃ אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים
18 אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי׃ עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם
19 אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ פָּדָה בְשָׁלוֹם
20 נַפְשִׁי מִקֲּרָב־לִי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ יִשְׁמַע ׀
אֵל ׀ וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת
21 לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃ שָׁלַח יָדָיו בִּשְׁלֹמָיו
22 חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ חָלְקוּ ׀ מַחְמָאֹת פִּיו וּקֲרָב־לִבּוֹ
23 רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְתִחוֹת׃ הַשְׁלֵךְ עַל־
יְהוָה ׀ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
24 לַצַּדִּיק׃ וְאַתָּה אֱלֹהִים ׀ תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת

מה 16. יַשִּׁיא מָוֶת קרי

et tremor venit super me, et operuit me caligo. 7 Et dixi:
Quis dabit mihi pennas columbae, ut[2] volem et requiescam?
8 ut procul abeam et commorer in deserto? Semper.
9 Festinabo ut salver a spiritu tempestatis et turbinis.[3]
10 Praecipita domine, divide linguas eorum, quoniam vidi
iniquitatem et contradictionem in civitate. 11 Die et no-
cte circumeuntes muros eius, scelus et dolor[4] in medio
eius. 12 Insidiae in vitalibus eius, et non recedit de pla-
teis eius damnum et fraudulentia. 13 Non enim inimicus
exprobravit mihi, ut sustineam, neque is qui me oderat
super me magnificatus est, ut abscondar ab eo. 14 Sed
tu homo unanimis meus, dux meus et notus meus, 15 qui
simul habuimus dulce secretum, in domo dei ambulavimus
cum terrore. 16 Veniat mors super eos, descendant[5] in
infernum viventes, quia nequitiae in congregatione eorum,
in[6] medio eorum. 17 Ego ad deum[7] clamabo, et domi-
nus salvabit me. 18 Vespere et mane et meridie loquar
et resonabo, et exaudiet vocem meam. 19 Redemit[8] in
pace animam meam ab appropinquantibus mihi; multi enim
fuerunt adversum me. 20 Exaudiet deus et humiliabit eos,
qui iudex est ab initio. Semper. Non enim mutantur ne-
que timent deum. 21 Extendit manus suas[9] ad pacifica
sua, contaminavit[10] pactum suum. 22 Nitidius butyro
os eius, pugnat autem cor illius; molliores sermones eius
ab[11] oleo, cum sint lanceae. 23 Proice super dominum
caritatem[12] tuam, et ipse enutriet te,[13] non dabit in ae-
ternum fluctuationem iusto. 24 Tu autem deus deduces

LV. [2] *Am.* et [3] *Am.* turbidinis [4] *Am.* dolorem [5] *Am.* et discendant [6] *Am.* et in [7] *Am.* dominum [8] *Am. alii* redimet (*Am.* redemet) [9] *Am.* manum suam [10] *Am.* contaminabit, *Regin.* contaminaverunt [11] *Am. om.* [12] *Cisterc. tribulationem, idem in marg.* „al. *cogitationem.*“ [13] *Va.* te enutriet

אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי
LVI. אֶבְטַח בָּךְ׃ נו לַמְנַצֵּחַ עַל־יוֹנַת אֵלֶם
רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז אֹתוֹ פְלִשְׁתִּים בְּגַת׃
2 חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי־שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל־הַיּוֹם לֹחֵם
3 יִלְחָצֵנִי׃ שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים
4 לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃ יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃
5 בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא
6 מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃ כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי
7 כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לָרָע׃ יָגוּרוּ יִצְפִּינוּ הֵמָּה עֲקֵבַי
8 יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃ עַל־אָוֶן פַּלֶּט־לָמוֹ
9 בְּאַף עַמִּים ׀ הוֹרֵד אֱלֹהִים׃ נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה
10 שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ׃ אָז ׀
יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה־יָדַעְתִּי כִּי־
11 אֱלֹהִים לִי׃ בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל
12 דָּבָר׃ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה
13 אָדָם לִי׃ עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ׃
14 כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ
LVII. לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃ נז לַמְנַצֵּחַ אַל־
תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי־שָׁאוּל
2 בַּמְּעָרָה׃ חָנֵּנִי אֱלֹהִים ׀ חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָיָה נַפְשִׁי
3 וּבְצֵל־כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת׃ אֶקְרָא

נו 1. פתח בסוף פסוק 7. יצפונו ק'

eos in puteum interitus. Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos, ego autem fiduciam habeo tui.

LVI.

1 Victori pro columba muta, eo quod procul abierit David humilis et simplex, quando tenuerunt eum Palaestini in Geth.[1]
2 Miserere mei deus, quoniam conculcavit me homo, tota die pugnans tribulavit me.
3 Conculcaverunt me insidiatores mei tota die; multi enim qui pugnant contra me altissime.
4 Quacumque die territus fuero, ego in te confidam.
5 In deo laudabo[2] verbum eius,[3] in deo speravi; non timebo quid faciat caro mihi.[4]
6 Tota die sermonibus me affligebant, contra me omnes cogitationes eorum in malum.
7 Congregabuntur abscondite, plantas[5] meas observabunt expectantes animam meam.
8 Quia nullus est salvus in eis, in furore populos detrahe[6] deus.
9 Secretiora mea numerasti, pone lacrymam meam in conspectu tuo, sed non in narratione tua.
10 Tunc convertantur[7] inimici mei retrorsum, in quacumque die invocavero: hoc scio quia deus meus es.
11 In deo laudabo verbum, in domino praedicabo[8] sermonem.
12 In deo speravi: non timebo quid faciat mihi homo.
13 In me sunt deus vota tua, reddam gratiarum actiones tibi.
14 Quia liberasti[9] animam meam de morte et pedes meos de lapsu, ut ambulem[10] coram deo in luce[11] viventium.

LVII.

1 Victori, ut non disperdas David humilem et simplicem, quando fugit a facie Saul in speluncam.[1]
2 Miserere mei deus, miserere mei, quoniam in te speravit anima mea; et[2] in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeant insidiae.
3 Invocabo deum altissimum, deum ul-

LVI. [1] *Am.* In finem pro populo, quia sanctis longe factus est David in tituli inscriptione, cum tenuerunt eum allophili in Get. [2] *Am.* laudavi [3] *Am. om.* [4] *Va.* mihi caro [5] *Va.* ipsi plantas [6] *Am.* detrahet [7] *Va.* convertentur [8] *Am.* deprecabor [9] *Am.* eripuisti [10] *Am.* placeam [11] *Am.* lumine
LVII. [1] *Am.* In finem psalmus David, cum fugisset a facie Sauli in spelunca. [2] *Am. om.*

4 לֵֽאלֹהִ֣ים עֶלְי֑וֹן לָ֝אֵ֗ל גֹּמֵ֥ר עָלָֽי׃ יִשְׁלַ֤ח מִשָּׁמַ֨יִם ׀
וְֽיוֹשִׁיעֵ֗נִי חֵרֵ֣ף שֹׁאֲפִ֣י סֶ֑לָה יִשְׁלַ֥ח אֱ֝לֹהִ֗ים חַסְדּ֥וֹ
5 וַאֲמִתּֽוֹ׃ נַפְשִׁ֤י ׀ בְּת֬וֹךְ לְבָאִ֗ם אֶשְׁכְּבָ֥ה לֹ֫הֲטִ֥ים
בְּֽנֵי־אָדָ֗ם שִׁ֭נֵּיהֶם חֲנִ֣ית וְחִצִּ֑ים וּ֝לְשׁוֹנָ֗ם חֶ֣רֶב
6 חַדָּֽה׃ ר֣וּמָה עַל־הַשָּׁמַ֣יִם אֱלֹהִ֑ים עַ֖ל כָּל־הָאָ֣רֶץ
7 כְּבוֹדֶֽךָ׃ רֶ֤שֶׁת ׀ הֵכִ֥ינוּ לִפְעָמַי֮ כָּפַ֪ף נַ֫פְשִׁ֥י כָּר֣וּ
8 לְפָנַ֣י שִׁיחָ֑ה נָפְל֖וּ בְתוֹכָ֣הּ סֶֽלָה׃ נָ֘כ֤וֹן לִבִּ֣י
9 אֱ֭לֹהִים נָכ֣וֹן לִבִּ֑י אָ֝שִׁ֗ירָה וַאֲזַמֵּֽרָה׃ ע֤וּרָה כְבוֹדִ֗י
10 ע֭וּרָֽה הַנֵּ֥בֶל וְכִנּ֗וֹר אָעִ֥ירָה שָּֽׁחַר׃ אוֹדְךָ֖
11 בָעַמִּ֥ים ׀ אֲדֹנָ֑י אֲ֝זַמֶּרְךָ֗ בַּלְאֻמִּֽים׃ כִּֽי־גָדֹ֣ל עַד־
12 שָׁמַ֣יִם חַסְדֶּ֑ךָ וְֽעַד־שְׁחָקִ֥ים אֲמִתֶּֽךָ׃ ר֣וּמָה עַל־
שָׁמַ֣יִם אֱלֹהִ֑ים עַ֖ל כָּל־הָאָ֣רֶץ כְּבוֹדֶֽךָ׃
LVIII. 2 נח לַמְנַצֵּ֣חַ אַל־תַּ֭שְׁחֵת לְדָוִ֣ד מִכְתָּֽם׃ הַֽאֻמְנָ֗ם
אֵ֣לֶם צֶ֣דֶק תְּדַבֵּר֑וּן מֵישָׁרִ֥ים תִּ֝שְׁפְּט֗וּ בְּנֵ֣י אָדָֽם׃
3 אַף־בְּלֵב֮ עוֹלֹ֪ת תִּפְעָ֫ל֥וּן בָּאָ֑רֶץ חֲמַ֥ס יְ֝דֵיכֶ֗ם
4 תְּפַלֵּֽסוּן׃ זֹ֣רוּ רְשָׁעִ֣ים מֵרָ֑חֶם תָּ֥עוּ מִ֝בֶּ֗טֶן דֹּבְרֵ֥י
5 כָזָֽב׃ חֲמַת־לָ֗מוֹ כִּדְמ֥וּת חֲמַת־נָחָ֑שׁ כְּמ֥וֹ פֶ֥תֶן
6 חֵ֝רֵ֗שׁ יַאְטֵ֥ם אָזְנֽוֹ׃ אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־יִ֭שְׁמַע לְק֣וֹל
7 מְלַחֲשִׁ֑ים חוֹבֵ֖ר חֲבָרִ֣ים מְחֻכָּֽם׃ אֱֽלֹהִ֗ים הֲרָס־
שִׁנֵּ֥ימוֹ בְּפִ֑ימוֹ מַלְתְּע֥וֹת כְּ֝פִירִ֗ים נְתֹ֣ץ ׀ יְהוָֽה׃
8 יִמָּאֲס֣וּ כְמוֹ־מַ֭יִם יִתְהַלְּכוּ־לָ֑מוֹ יִדְרֹ֥ךְ חִ֝צָּ֗ו כְּמ֣וֹ

נח 8. חִצָּיו ק׳

torem meum. 4 Mittet de caelo et salvabit me, exprobrabit conculcantibus me. Semper. Mittet deus misericordiam suam et veritatem suam. 5 Anima mea in medio leonum dormivit ferocientium: filii hominum dentes eorum lanceae et sagittae, et lingua eorum gladius acutus. 6 Exaltare super caelos deus, in omni terra gloria tua. 7 Rete paraverunt gressibus meis ad incurvandam animam meam; foderunt ante me foveam, ceciderunt in medio[3] eius. Semper. 8 Paratum cor meum deus, paratum cor meum, cantabo et psallam. 9 Surge gloria mea, surge psalterium et cithara, surgam mane. 10 Confitebor tibi in populis domine, cantabo tibi in gentibus. 11 Quia magna usque ad caelos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua. 12 Exaltare super caelos deus, in[4] omni terra gloria tua.

LVIII.

Victori, ut non disperdas David humilem et simplicem.[1] 2 Si vere utique iustitiam loquimini, recta iudicate filii hominum. 3 Etenim in corde iniquitates operamini, in terra iniquitates manuum vestrarum[2] appendite. 4 Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero loquentes mendacium. 5 Furor eorum sicut similitudo furoris[3] serpentis, sicut reguli surdi obturantis[4] aurem suam, 6 ut non audiat vocem murmurantium, nec incantatoris incantationes callidas. 7 Deus excute dentes eorum ex ore eorum, molares leonum confringe domine. 8 Dissolvantur quasi aquae quae defluunt; intendet[5] arcum suum donec

---

LVII. [3] *Am.* in medium [4] *Am.* et in LVIII. [1] *Am.* In finem, ne disperdas, David in tituli inscriptione [2] *Am.* iniquitatis manus vestras [3] *Am.* sicut furor [4] *Am.* obdurantis [5] *Am.* intendit

9 יִתְמֹלָלוּ׃ כְּמוֹ שַׁבְּלוּל תֶּמֶס יַהֲלֹךְ נֵפֶל אֵשֶׁת
10 בַּל־חָזוּ שָׁמֶשׁ׃ בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִּירֹתֵיכֶם אָטָד
11 כְּמוֹ חַי כְּמוֹ־חָרוֹן יִשְׂעָרֶנּוּ׃ יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי־
12 חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע׃ וְיֹאמַר
אָדָם אַךְ־פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים
LIX. בָּאָרֶץ׃ נט לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם
בִּשְׁלֹחַ שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃
2 הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי ׀ אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי׃
3 הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃
4 כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי
5 וְלֹא־חַטָּאתִי יְהוָה׃ בְּלִי־עָוֺן יְרֻצוּן וְיִכּוֹנָנוּ
6 עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃ וְאַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהִים ׀
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם
7 אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב
8 יֶהֱמוּ כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ הִנֵּה ׀ יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם
9 חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃ וְאַתָּה יְהוָה
10 תִּשְׂחַק־לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃ עֻזּוֹ אֵלֶיךָ
11 אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ אֱלֹהֵי חַסְדוֹ יְקַדְּמֵנִי
12 אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשֹׁרְרָי׃ אַל־תַּהַרְגֵם ׀ פֶּן־
יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ
13 אֲדֹנָי׃ חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר־שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ

נח 11. חסדי ק׳

conterantur. 9 Quasi vermis tabefactus pertranseant, quasi
abortivum mulieris quod non vidit solem. 10 Antequam
crescant spinae vestrae in rhamnum, quasi viventes, quasi
in ira tempestas rapiet eos. 11 Laetabitur iustus cum vi-
derit ultionem, pedes suos lavabit in sanguine impii. 12 Et
dicet homo: Vere fructus est[6] iusto, vere est deus iudi-
cans in terra.

LIX.

Victori, ut non disperdas David humilem et simpli-
cem, quando misit Saul et custodierunt domum ut occide-
rent eum.[1] 2 Erue me de inimicis meis deus meus, et a
resistentibus mihi protege me. 3 Libera me ab operariis
iniquitatis, et a viris sanguinum salva me. 4 Quia ecce
insidiati sunt animae meae, congregantur adversum me for-
tissimi absque iniquitate mea et absque peccato meo, do-
mine. 5 Non egi inique, et illi currunt et praeparantur:
surge ex adverso pro me et respice. 6 Et tu domine deus
exercituum, deus Israhel, evigila ut visites omnes gentes;
non miserearis universis qui operantur iniquitatem. Sem-
per. 7 Revertantur ad vesperam, latrent ut canis[2] et
circumeant civitatem. 8 Ecce loquuntur[3] in ore suo, gla-
dii in labiis eorum, quasi nemo audiat. 9 Tu autem domine
deridebis eos, subsannabis omnes gentes. 10 Fortitudinem
meam ad te servabo, quoniam tu deus elevator meus.
11 Deus misericordia mea[4] praeveniet me, 12 deus osten-
det mihi in insidiatoribus meis.[5] Ne occidas eos, ne forte
obliviscantur populi mei; disperge eos in fortitudine tua
et destrue eos, protector noster domine. 13 Peccato oris
sui, sermone[6] labiorum suorum, et capiantur in superbia

LVIII. [6] *Va.* est fructus LIX. [1] *Am.* In finem, ne disperdas, David in tituli inscriptione, quando misit Saul et custodivit domum eius, ut eum interficeret. [2] *Am.* et latrent ut canes [3] *Va.* loquentur [4] *Am. et alii multi* Dei mei misericordia [5] *Am.* mihi insidiatores meos [6] *Am.* in peccato, *item* in sermone

14 בִּגְאוֹנָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסַפֵּרוּ׃ כַּלֵּה בְחֵמָה
כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב
15 לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃ וְיָשֻׁבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכָּלֶב
16 וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ הֵמָּה יְנוּעוּן לֶאֱכֹל אִם־לֹא
17 יִשְׂבְּעוּ וַיָּלִינוּ׃ וַאֲנִי ׀ אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ כִּי־הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃
18 עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃
LX. ס לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד׃
2 בְּהַצּוֹתוֹ ׀ אֶת אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת־אֲרַם צוֹבָה
וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם בְּגֵיא־מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר
3 אָלֶף׃ אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פְרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ תְּשׁוֹבֵב
4 לָנוּ׃ הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ רְפָה שְׁבָרֶיהָ כִי־
5 מָטָה׃ הִרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה׃
6 נָתַתָּה לִּירֵאֶיךָ נֵּס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קֹשֶׁט סֶלָה׃
7 לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ׃
8 אֱלֹהִים ׀ דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק
9 סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ לִי גִלְעָד ׀ וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם
10 מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב ׀ סִיר רַחְצִי
עַל־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרוֹעָעִי׃
11 12 מִי יֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחַנִי עַד־אֱדוֹם׃ הֲלֹא־
אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃

ס 16. יְנִיעוּן ק׳ נט 7. וַעֲנֵנִי ק׳

sua, maledictionem et mendacium narrantes. 14 Consume
in furore, consume ut non subsistant, et sciant[7] quoniam
deus dominatur Iacob in[8] finibus terrae. Semper. 15 Et
convertantur[9] ad vesperam, latrent ut canis[10] et circum-
eant civitatem. 16 Ipsi vagabuntur ut comedant, et cum
saturati non fuerint[11] murmurabunt. 17 Ego autem can-
tabo imperium tuum, et laudabo mane misericordiam tuam,
quoniam factus es fortitudo mea, et refugium in die tribu-
lationis meae. 18 Tibi cantabo, quoniam deus adiutor
meus, fortitudo mea, deus misericordia mea.[12]

LX.

1 Victori pro liliis testimonium humilis et simplicis
David ad docendum, quando pugnavit adversus Syriam
Mesopotamiae 2 et adversus Syriam Soba, et reversus est
Ioab et percussit Edom in valle salinarum duodecim milia.[1]
3 Deus proiecisti nos, scidisti,[2] iratus[3] convertisti nos.
4 Commovisti terram et disrupisti eam: sana contritiones
eius, quoniam mota[4] est. 5 Ostendisti populo tuo duri-
tiam, potasti nos vino consopiente. 6 Dedisti metuentibus
te signum, ut fugerent a facie arcus. Semper. Ut liberentur
amici tui, 7 salva dextera tua et exaudi me. 8 Deus locutus
est in sanctuario suo: Laetabor, dividam Sicimam, et val-
lem Soccoth dimetiar. 9 Meus est Galaad, et meus est Ma-
nasse, et Ephraim fortitudo capitis mei, Iuda legifer meus,
10 Moab olla lavacri mei, super Idumaeam incedam calcia-
mento meo, mihi Palaestina foederata est. 11 Quis deducet me
ad civitatem munitam? quis deducet me usque ad Idumaeam?

LIX. [7] *Am.* scient [8] *Am. om.* [9] *Am.* convertentur [10] *Am.* et latrent ut canes [11] *Am.* fuerunt [12] *sic Am. Cisterc. Regin. alii. Va. vero* Virtutem meam tibi cantabo, quoniam de. adi. meus, deus mis. mea. LX. [1] *Am.* In finem pro his quae commotabuntur, testimonium in tituli inscriptione David in doctrina, cum succendit Mesopotamiam Syriae Sabaa et convertit Ioab et percussit in vallem salinarum duodecim milia. [2] *Am.* et scidisti [3] *Am. add.* es [4] *Va.* commota

13 הָֽבָה־לָּנוּ עֶזְרָת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃
14 בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃
LXI. 2 סא לַמְנַצֵּחַ עַל־נְגִינַת לְדָוִד׃ שִׁמְעָה אֱלֹהִים
3 רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃ מִקְצֵה הָאָרֶץ ׀ אֵלֶיךָ
4 אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר־יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי׃ כִּי־
5 הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ אָגוּרָה
6 בְאָהָלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶּלָה׃ כִּי־
אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי
7 שְׁמֶךָ׃ יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ
8 דֹר וָדֹר׃ יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת
9 מַן יִנְצְרֻהוּ׃ כֵּן ׀ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלְּמִי
LXII. נְדָרַי יוֹם ׀ יוֹם׃ סב לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן
2 מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אַךְ אֶל־אֱלֹהִים דּוּמִיָּה נַפְשִׁי
3 מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִי׃ אַךְ־הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי
4 לֹא־אֶמּוֹט רַבָּה׃ עַד־אָנָה ׀ תְּהוֹתְתוּ עַל־אִישׁ
5 תְּרָצְּחוּ כֻלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הַדְּחוּיָה׃ אַךְ
מִשְּׂאֵתוֹ ׀ יָעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ כָזָב בְּפִיו יְבָרֵכוּ
6 וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ־סֶלָה׃ אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִּי נַפְשִׁי
7 כִּי־מִמֶּנּוּ תִּקְוָתִי׃ אַךְ־הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי
8 לֹא אֶמּוֹט׃ עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר־עֻזִּי
9 מַחְסִי בֵּאלֹהִים׃ בִּטְחוּ בוֹ בְכָל־עֵת ׀ עָם שִׁפְכוּ
10 לְפָנָיו לְבַבְכֶם אֱלֹהִים מַחֲסֶה־לָּנוּ סֶלָה׃ אַךְ הֶבֶל

12 Nonne tu deus qui proiecisti nos, et non egredieris
deus in exercitibus nostris? 13 Da nobis auxilium in[5]
tribulatione, vana est enim salus ab homine. 14 In deo
faciemus virtutem, et ipse conculcabit tribulantes nos.

LXI.

Victori in psalmis David.[1] 2 Exaudi deus laudatio-
nem meam, intende orationi meae. 3 De novissimo terrae
ad te clamabo, cum triste fuerit cor meum; cum fortis
elevabitur adversum me, tu eris ductor meus. 4 Quoniam
fuisti spes mea, turris munitissima a facie inimici. 5 Ha-
bitabo in tabernaculo tuo iugiter, sperabo in protectione
alarum tuarum. Semper. 6 Tu enim deus exaudisti ora-
tionem meam, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
7 Dies super dies regis adicies, annos eius donec est ge-
neratio et generatio. 8 Sedebit semper ante faciem dei,
misericordia et veritas servabunt eum. 9 Sic canam no-
mini tuo iugiter, reddens vota mea per singulos dies.

LXII.

Victori per Idithun canticum David.[1] 2 Attamen
apud deum silebit anima mea, ex eo salus mea. 3 Atta-
men ipse est scutum meum et salus mea; fortitudo mea, non
commovebor amplius. 4 Usquequo insidiamini contra vi-
rum, interficitis omnes, sicut[2] murus inclinatus et maceria
corruens? 5 Partem enim eius cogitaverunt expellere,[3]
placuerunt sibi in mendacio; ore suo singuli[4] benedicunt,
et corde suo maledicunt. Semper. 6 Verumtamen deo
tace[5] anima mea, ab ipso enim praestolatio mea. 7 Ipse
enim[6] fortitudo mea et salus mea; susceptor meus, non
timebo. 8 In deo salutare meum et gloria mea; robur for-
titudinis meae et salus mea in deo. 9 Sperate in eo omni
tempore populi, effundite coram eo cor vestrum; deus spes
nostra.[7] Semper. 10 Verumtamen vanitas filii Adam,

LX. [5] *Va.* de   LXI. [1] *Am.* In finem psalmus David.
LXII. [1] *Am.* In finem pro Idithun psalmus David. [2] *Am.* quasi [3] *Am.* repellere [4] *Va. om.* [5] *Am.* retice [6] enim: *Am.* est [7] *Am. add.* est

בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנֵי אִישׁ בְּמֹאזְנַיִם לַעֲלוֹת הֵמָּה

11 מֵהֶבֶל יָחַד׃ אַל־תִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל־

12 תֶּהְבָּלוּ חַיִל ׀ כִּי־יָנוּב אַל־תָּשִׁיתוּ לֵב׃ אַחַת ׀

דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתַּיִם־זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי־עֹז לֵאלֹהִים׃

13 וּלְךָ־אֲדֹנָי חָסֶד כִּי־אַתָּה תְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ׃

LXIII. סג מִזְמוֹר לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה׃

2 אֱלֹהִים ׀ אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ ׀ נַפְשִׁי

כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי בְּאֶרֶץ־צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי־מָיִם׃

3 4 כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִךָ לִרְאוֹת עֻזְּךָ וּכְבוֹדֶךָ׃ כִּי־טוֹב

5 חַסְדְּךָ מֵחַיִּים שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנְךָ׃ כֵּן אֲבָרֶכְךָ

6 בְחַיָּי בְּשִׁמְךָ אֶשָּׂא כַפָּי׃ כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן

7 תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלֶּל־פִּי׃ אִם־

8 זְכַרְתִּיךָ עַל־יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה־בָּךְ׃ כִּי־

9 הָיִיתָ עֶזְרָתָה לִּי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן׃ דָּבְקָה

10 נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תָּמְכָה יְמִינֶךָ׃ וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה

11 יְבַקְשׁוּ נַפְשִׁי יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ׃ יַגִּירֻהוּ

12 עַל־יְדֵי־חָרֶב מְנָת שֻׁעָלִים יִהְיוּ׃ וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח

בֵּאלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל־הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסָּכֵר פִּי

LXIV. דוֹבְרֵי־שָׁקֶר׃ סד לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃

2 שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּי׃

3 תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ אֲשֶׁר

סג 2. מלע״ל

mendacium filii viri; in stateris dolosis, fraudulenter agunt
simul. 11 Nolite confidere in calumnia, et in rapina
ne frustremini; divitiae si fluxerint[8], ne apponatis cor.
12 Unum locutus est deus, duo haec audivi: quia impe-
rium dei est, 13 et tibi domine misericordia, quia tu red-
des unicuique secundum opus suum.

LXIII.

Canticum David, cum esset in deserto Iuda.[1] 2 Deus,
fortitudo mea tu es, de luce consurgam ad te; sitivit te[2]
anima mea, desideravit te caro mea in terra invia et con-
sitiente ac sine aqua. 3 Sic in sancto apparui tibi, ut vi-
deam fortitudinem tuam et gloriam tuam. 4 Melior est enim
misericordia tua quam vitae, labia mea laudabunt te. 5 Sic
benedicam tibi[3] in vita mea, in nomine tuo levabo manus
meas. 6 Quasi adipe et pinguedine implebitur[4] anima
mea, et labiis laudantibus canet os meum. 7 Recordans tui
in cubili meo, per singulas vigilias meditabor tibi.[5] 8 Quia
fuisti auxilium meum, et[6] in umbra alarum tuarum lau-
dabo. 9 Adhaesit anima mea post te, me suscepit[7] dextera
tua. 10 Ipsi vero interficere quaerunt animam meam, in-
grediantur in extrema terrae. 11 Congregentur in manus
gladii, pars vulpium erunt. 12 Rex autem laetabitur in
deo, laudabitur omnis qui iurat in eo: quia obstruetur
os loquentium mendacium.

LXIV.

Victori canticum David.[1] 2 Audi deus vocem meam[2]
loquentis, a timore inimici serva vitam meam. 3 Absconde

LXII. [8] *Va.* affluxerint LXIII. [1] *Am.* Psalmus David,
cum esset in deserto Idomae[ae]. [2] *Am. om.* [3] *Va.* te
[4] *Am.* replebitur [5] *Am.* in te [6] *Am. om.* [7] *Am.* suscipit
LXIV. [1] *Am.* In finem psalmus David. [2] *Am. om.*

5 שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר׃ לִירוֹת
6 בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יֹרֻהוּ וְלֹא יִירָאוּ׃ יְחַזְּקוּ־
לָמוֹ ׀ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לִטְמוֹן מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי
7 יִרְאֶה־לָּמוֹ׃ יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ
8 וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק׃ וַיֹּרֵם אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאוֹם
9 הָיוּ מַכּוֹתָם׃ וַיַּכְשִׁילֻהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנֹדְדוּ
10 כָּל־רֹאֵה בָם׃ וַיִּירְאוּ כָּל־אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל
11 אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ׃ יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה
LXV. וְחָסָה בוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃ סה לַמְנַצֵּחַ
2 מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר׃ לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים
3 בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם־נֶדֶר׃ שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל־
4 בָּשָׂר יָבֹאוּ׃ דִּבְרֵי עֲוֺנֹת גָּבְרוּ מֶנִּי פְּשָׁעֵינוּ
5 אַתָּה תְכַפְּרֵם׃ אַשְׁרֵי ׀ תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן
חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ׃
6 נוֹרָאוֹת ׀ בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח
7 כָּל־קַצְוֵי־אֶרֶץ וְיָם רְחֹקִים׃ מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ
8 נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃ מַשְׁבִּיחַ ׀ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן
9 גַּלֵּיהֶם וַהֲמוֹן לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ ׀ יֹשְׁבֵי קְצָוֺת
10 מֵאוֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב תַּרְנִין׃ פָּקַדְתָּ
הָאָרֶץ ׀ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא
11 מַיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ׃ תְּלָמֶיהָ רַוֵּה

סה 2. סגול בסוף פסוק

me a consilio malignorum, a tumultu operantium iniquitatem. 4 Quia exacuerunt quasi gladium linguam suam, tetenderunt sagittam suam verbum amarissimum, 5 ut sagittarent in absconditis simplicem: subito sagittabunt eum, et non timebunt. 6 Confortaverunt sibi sermonem pessimum, narraverunt ut absconderent laqueos, dixerunt: Quis videbit nos?[3] 7 Scrutati sunt iniquitates, defecerunt scrutantes scrutinio, et[4] cogitationibus singulorum et corde profundo. 8 Sagittabit ergo[5] eos deus iaculo repentino, inferentur plagae eorum. 9 Et corruent in semetipsos linguis[6] suis, fugient omnes qui viderint eos. 10 Et timebunt omnes homines, et adnuntiabunt opus dei, et opera eius intellegent. 11 Laetabitur iustus in domino et sperabit in eo, et exultabunt omnes recti corde.

LXV.

Victori carmen David cantici.[1] 2 Tibi silens[2] laus deus in Sion, et tibi redditur[3] votum. 3 Exaudi orationem, donec ad te omnis caro veniat. 4 Verba iniquitatum praevaluerunt adversum me, sceleribus nostris tu propitiaberis. 5 Beatus quem elegeris et susceperis, habitabit enim in tabernaculis[4] tuis; replebitur in bonis[5] domus tuae, sanctificatione templi tui. 6 Terribilis in iustitia exaudi nos, deus salvator noster, confidentia[6] omnium finium terrae et maris longinqui. 7 Praeparans montes in virtute sua,[7] accinctus fortitudine; 8 compescens sonitum maris, fremitum fluctuum eius, et multitudinem gentium. 9 Et timebunt qui habitant in extremis a signis tuis, egressus matutino[8] et vesperi[9] laudantes facies. 10 Visitasti terram et irrigasti[10] eam, ubertate dita eam. Rivus dei plenus aqua: praeparabis frumentum eorum, quia sic fundasti eam. 11 Sulcos eius inebria, multiplica fruges eius;

LXIV. [3] nos: *ita Am. et cdd. omnes apud Va.; Va.* eos [4] *Am. om.* [5] *Am. supplet in marg.* [6] *ita Am. et omnes ap. Va.; Va.* plagis LXV. [1] *Am.* In finem psalmus David. Canticum Hieremiae et Aggei de verbo peregrinationis, quando incipiebant proficisci. [2] *ita Am. omnes ap. Va. et alii; Va.* silet [3] *Va.* reddetur [4] *Va.* atriis [5] *Va.* replebimur bonis [6] *Am.* confidentium [7] *Am.* tua [8] *Cisterc. et Regin.* matutinos [9] *Am.* vespere [10] *Am.* visita, *item* inriga

נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃
12 עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוֹבָתֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן׃
13 יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃
14 לָבְשׁוּ כָרִים ׀ הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ־בָר יִתְרוֹעֲעוּ
אַף־יָשִׁירוּ׃ LXVI. סו לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ
2 לֵאלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ׃ זַמְּרוּ כְבוֹד־שְׁמוֹ שִׂימוּ
3 כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ׃ אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ
4 בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ־לְךָ אֹיְבֶיךָ׃ כָּל־הָאָרֶץ ׀ יִשְׁתַּחֲווּ
5 לְךָ וִיזַמְּרוּ־לָךְ יְזַמְּרוּ שִׁמְךָ סֶלָה׃ לְכוּ וּרְאוּ
6 מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם׃ הָפַךְ
יָם ׀ לְיַבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בְרָגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה־בּוֹ׃
7 מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ ׀ עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה
8 הַסּוֹרְרִים ׀ אַל־יָרִימוּ לָמוֹ סֶלָה׃ בָּרְכוּ עַמִּים ׀
9 אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ׃ הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
10 בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ׃ כִּי־בְחַנְתָּנוּ
11 אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ כִּצְרָף־כָּסֶף׃ הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה
12 שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ׃ הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ
לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ־בָאֵשׁ וּבַמַּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה׃
13 14 אָבוֹא בֵיתְךָ בְעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרָי׃ אֲשֶׁר־
15 פָּצוּ שְׂפָתָי וְדִבֶּר־פִּי בַּצַּר־לִי׃ עֹלוֹת מֵיחִים
אַעֲלֶה־לָּךְ עִם־קְטֹרֶת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם־

סו 7. ירומו ק׳ 12. פתח באתנח

pluviis irriga eam, germini[11] eius benedic. 12 Volvetur
annus in bonitate[12] tua, et vestigia tua rorabunt pingue-
dine. 13 Pinguescent pascua deserti, et exultatione colles
accingentur. 14 Vestientur agnis greges, et valles plenae
erunt frumento, coaequabuntur et canent.

LXVI.

Victori canticum psalmi.[1] Iubilate deo omnis terra,
2 cantate gloriam nomini eius, date gloriam laudi eius.
3 Dicite deo: Quam terribile opus tuum; in multitudine
fortitudinis tuae mentientur tibi inimici tui. 4 Omnis terra
adoret te et cantet tibi, cantet[2] nomini tuo. Semper.
5 Venite et videte opera dei, terribilia consilia super filios
hominum. 6 Convertit mare in aridam, in flumine per-
transibunt pede, ibi laetabimur[3] in eo. 7 Qui dominatur
in fortitudine sua a saeculo, oculi eius aspiciunt gentes;[4]
qui increduli sunt, non exaltentur in semetipsis. Semper.
8 Benedicite populi deo nostro, et auditam facite vocem
laudis eius, 9 qui posuit animam nostram in[5] vitam, et
non dedit in commotionem[6] pedes nostros. 10 Probasti
enim nos deus, igne nos conflasti sicut conflatur argentum.
11 Introduxisti nos in obsidionem, posuisti stridorem in
dorso nostro; 12 imposuisti homines super caput nostrum,
transivimus per ignem et aquam, et eduxisti nos in refri-
gerium. 13 Ingrediar domum tuam in holocaustis, red-
dam tibi vota mea, 14 quae promiserunt labia mea, et lo-
cutum est os meum cum tribularer. 15 Holocausta me-
dullata offeram tibi cum incenso arietum, faciam boves

LXV. [11] *Am.* et germini [12] *Am.* ubertate LXVI. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am.* *bis* canet [3] *Am.* laetabitur [4] *Va.* gent. aspic. [5] *Am.* ad [6] *Am.* in commotione

16 עַתּוּדִ֣ים סֶֽלָה׃ לְכֽוּ־שִׁמְע֣וּ וַ֭אֲסַפְּרָה כָּל־יִרְאֵ֣י
17 אֱלֹהִ֑ים אֲשֶׁ֖ר עָשָׂ֣ה לְנַפְשִֽׁי׃ אֵלָ֥יו פִּֽי־קָרָ֑אתִי
18 וְ֝רוֹמַ֗ם תַּ֣חַת לְשׁוֹנִֽי׃ אָ֭וֶן אִם־רָאִ֣יתִי בְלִבִּ֑י לֹ֖א
19 יִשְׁמַ֣ע ׀ אֲדֹנָֽי׃ אָ֭כֵן שָׁמַ֣ע אֱלֹהִ֑ים הִ֝קְשִׁ֗יב בְּק֣וֹל
20 תְּפִלָּתִֽי׃ בָּר֥וּךְ אֱלֹהִ֑ים אֲשֶׁ֤ר לֹֽא־הֵסִ֘יר תְּפִלָּתִ֥י
LXVII. וְ֝חַסְדּ֗וֹ מֵאִתִּֽי׃ **סז** לַמְנַצֵּ֥חַ בִּנְגִינֹ֗ת מִזְמ֥וֹר
2 שִֽׁיר׃ אֱלֹהִ֗ים יְחָנֵּ֥נוּ וִיבָרְכֵ֑נוּ יָ֤אֵֽר פָּנָ֖יו אִתָּ֣נוּ
3 סֶֽלָה׃ לָדַ֣עַת בָּאָ֣רֶץ דַּרְכֶּ֑ךָ בְּכָל־גּ֝וֹיִ֗ם יְשׁוּעָתֶֽךָ׃
4 5 יוֹד֖וּךָ עַמִּ֥ים ׀ אֱלֹהִ֑ים י֝וֹד֗וּךָ עַמִּ֥ים כֻּלָּֽם׃ יִ֥שְׂמְח֥וּ
וִירַנְּנ֗וּ לְאֻ֫מִּ֥ים כִּֽי־תִשְׁפֹּ֣ט עַמִּ֣ים מִישֹׁ֑ר וּלְאֻמִּ֓ים ׀
6 בָּאָ֖רֶץ תַּנְחֵ֣ם סֶֽלָה׃ יוֹד֖וּךָ עַמִּ֥ים ׀ אֱלֹהִ֑ים י֝וֹד֗וּךָ
7 עַמִּ֥ים כֻּלָּֽם׃ אֶ֭רֶץ נָתְנָ֣ה יְבוּלָ֑הּ יְ֝בָרְכֵ֗נוּ אֱלֹהִ֥ים
8 אֱלֹהֵֽינוּ׃ יְבָרְכֵ֥נוּ אֱלֹהִ֑ים וְיִֽירְא֥וּ א֝וֹת֗וֹ כָּל־אַפְסֵי־
LXVIII. אָֽרֶץ׃ **סח** לַמְנַצֵּ֥חַ לְדָוִ֗ד מִזְמ֥וֹר
2 שִֽׁיר׃ יָק֣וּם אֱ֭לֹהִים יָפ֣וּצוּ אוֹיְבָ֑יו וְיָנ֥וּסוּ מְ֝שַׂנְאָ֗יו
3 מִפָּנָֽיו׃ כְּהִנְדֹּ֥ף עָשָׁ֗ן תִּ֫נְדֹּ֥ף כְּהִמֵּ֣ס ד֭וֹנַג מִפְּנֵי־אֵ֑שׁ
4 יֹאבְד֥וּ רְ֝שָׁעִ֗ים מִפְּנֵ֥י אֱלֹהִֽים׃ וְצַדִּיקִ֗ים יִשְׂמְח֣וּ
5 יַ֭עַלְצוּ לִפְנֵ֥י אֱלֹהִ֗ים וְיָשִׂ֥ישׂוּ בְשִׂמְחָֽה׃ שִׁ֤ירוּ ׀
לֵֽאלֹהִים֮ זַמְּר֪וּ שְׁ֫מ֥וֹ סֹ֡לּוּ לָרֹכֵ֣ב בָּ֭עֲרָבוֹת בְּיָ֣הּ
6 שְׁ֝מ֗וֹ וְעִלְז֥וּ לְפָנָֽיו׃ אֲבִ֣י יְ֭תוֹמִים וְדַיַּ֣ן אַלְמָנ֑וֹת
7 אֱ֝לֹהִ֗ים בִּמְע֥וֹן קָדְשֽׁוֹ׃ אֱלֹהִ֤ים ׀ מ֘וֹשִׁ֤יב יְחִידִ֨ים ׀
בַּ֗יְתָה מוֹצִ֣יא אֲ֭סִירִים בַּכּוֹשָׁר֑וֹת אַ֥ךְ ס֝וֹרְרִ֗ים שָׁכְנ֥וּ

cum hircis. Semper. 16 Venite, audite et narrabo, omnes qui timetis deum, quanta fecerit animae meae. 17 Ipsum ore meo invocavi, et exaltavi in[7] lingua mea. 18 Iniquitatem si vidi in corde meo, non exaudiat dominus. 19 Ideo exaudivit deus, et attendit vocem deprecationis meae. 20 Benedictus deus, qui non abstulit orationem meam et misericordiam suam a me.

LXVII.

Victori in psalmis canticum carminis.[1] 2 Deus misereatur nostri et benedicat nos, illustret faciem suam super nos. Semper.[2] 3 Ut nota fiat in terra via tua, in universis gentibus salus tua. 4 Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes. 5 Laetentur et laudent gentes, quoniam iudicas populos in aequitate, et gentium quae in terra sunt ductor es. Semper.[3] 6 Confiteantur tibi populi deus, confiteantur tibi populi omnes. 7 Terra dedit germen suum, benedicat nobis deus deus noster. 8 Benedicat[4] nobis deus, et timeant eum omnes fines terrae.

LXVIII.

Victori David psalmus cantici.[1] 2 Exsurgat deus et dissipentur inimici eius, et fugiant qui oderunt eum a facie eius. 3 Sicut deficit fumus deficiant; sicut tabescit cera a facie ignis, pereant[2] impii a facie dei. 4 Iusti autem laetentur, exultent[3] in conspectu dei et gaudeant in laetitia. 5 Cantate deo, psallite[4] nomini eius, praeparate viam ascendenti[5] per deserta: 6 in domino nomen eius: et exultate coram eo, patri pupillorum et defensori viduarum. Deus in habitaculo sancto suo: 7 deus habitare[6] facit[7] solitarios in domo, educit[8] vinctos in fortitudine; increduli autem

---

LXVI. [7] *Am. om.* LXVII. [1] *Am.* In finem in ymnis psalmus David. [2] *Am. om.* [3] *Am.* sempiternus [4] *Am.* et bened. LXVIII. [1] *Am.* In finem David psalmus cantici. [2] *ita Am. et Cisterc.*, *Va.* sic pereant [3] *Va.* et exultent [4] *Am.* canite [5] *Am.* ascendente [6] *Am.* inhabitare [7] *Am.* fecit [8] *Va.* educet

8 צְחִיחָה׃ אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ
9 בִישִׁימוֹן סֶלָה׃ אֶרֶץ רָעָשָׁה ׀ אַף־שָׁמַיִם נָטְפוּ
מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
10 יִשְׂרָאֵל׃ גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ
11 וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ־בָהּ תָּכִין
12 בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים׃ אֲדֹנָי יִתֶּן־אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת
13 צָבָא רָב׃ מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן יִדֹּדוּן וּנְוַת־בַּיִת
14 תְּחַלֵּק שָׁלָל׃ אִם־תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתָּיִם כַּנְפֵי
יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ׃
15 16 בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃ הַר־
17 אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן הַר־גַּבְנֻנִּים הַר־בָּשָׁן׃ לָמָּה ׀
תְּרַצְּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ
18 אַף־יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם
19 אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃ עָלִיתָ
לַמָּרוֹם ׀ שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף
20 סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן ׀ יָהּ אֱלֹהִים׃ בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם ׀
21 יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃ הָאֵל ׀ לָנוּ
אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלֵיהוִה אֲדֹנָי לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃
22 אַךְ־אֱלֹהִים יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר
23 מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׃ אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב
24 אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם׃ לְמַעַן ׀ תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם

סח 9. פתח באתנח 14. סגול בְּאתנח 18. בְּ׳ רפה

habitaverunt in siccitatibus. 8 Deus, cum egredereris
ante populum tuum et ambulares per desertum, — Sem-
per — 9 terra commota est, et[9] caeli stillaverunt[10] a facie
dei, hoc est Sinai,[11] a facie dei Israhel. 10 Pluviam vo-
luntariam elevasti deus, hereditatem tuam laborantem tu
confortasti. 11 Animalia tua habitaverunt in ea, prae-
parasti in bonitate tua pauperi deus. 12 Domine, dabis
sermonem adnuntiatricibus fortitudinis plurimae. 13 Re-
ges exercituum foederabuntur; foederabuntur, et pulchri-
tudo domus dividet spolia. 14 Si dormieritis inter medios
terminos, pennae columbae deargentatae et posteriora eius
in virore auri. 15 Cum divideret robustissimus reges
in ea, nive dealbata est in Selmon. 16 Mons dei mons
pinguis, mons excelsus mons pinguis. 17 Quare con-
tenditis montes excelsi adversus montem, quem dilexit
deus ut habitaret in eo? siquidem dominus habitabit
in sempiternum.[12] 18 Currus dei innumerabilis, mi-
lia abundantium; dominus in eis, Sinai[13] in sancto.
19 Ascendisti in excelsum, captivam duxisti captivita-
tem, accepisti dona in hominibus, insuper et non
credentes inhabitare dominum deum. 20 Benedictus do-
minus per singulos dies, portabit[14] nos deus salutis
nostrae. Semper. 21 Deus noster deus salutis, et do-
mini dei mortis egressus: 22 verumtamen deus con-
fringet capita inimicorum suorum, verticem crinis am-
bulantis[15] in delictis suis. 23 Dixit dominus: De Ba-
san convertam, convertam de profundis maris, 24 ut
calcet pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex

LXVIII. [9] *Am. om.* [10] *Am.* distillaverunt [11] *Am. et Reg.* a facie tua deus, hoc est in Sinai; *Cisterc.* a facie dei, deus Israhel. [12] *Am.* semper *pro* in sempiternum [13] *Am.* in Sinai [14] *Am.* portavit [15] *Am.* ambulantium

25 לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ׃ רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ
26 אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׃ קִדְּמוּ שָׁרִים
27 אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת׃ בְּמַקְהֵלוֹת
28 בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׃ שָׁם בִּנְיָמִן ׀
צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי
29 נַפְתָּלִי׃ צִוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים זוּ
30 פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ מֵהֵיכָלֶךָ עַל־יְרוּשָׁלָםִ לְךָ יוֹבִילוּ
31 מְלָכִים שָׁי׃ גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים ׀ בְּעֶגְלֵי
עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי־כָסֶף בִּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת
32 יֶחְפָּצוּ׃ יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם כּוּשׁ
33 תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים׃ מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ
34 לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׃ לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־
35 קֶדֶם הֶן־יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים
36 עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן ׀ עֹז וְתַעֲצֻמוֹת
LXIX. לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃ סט לַמְנַצֵּחַ עַל־
2 שׁוֹשַׁנִּים לְדָוִד׃ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם
3 עַד־נָפֶשׁ׃ טָבַעְתִּי בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד
4 בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי־מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי׃ יָגַעְתִּי
5 בְקָרְאִי נִחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי׃ רַבּוּ ׀
מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי חִנָּם עָצְמוּ מַצְמִיתַי אֹיְבַי

סט 4. פתח באתנח

inimicis a temetipso. 25 Viderunt itinera tua deus, itinera
dei mei, regis mei in sancto. 26 Praecesserunt cantatores
eos qui post tergum psallebant in medio puellarum tympa-
nistriarum. 27 In ecclesiis benedicite deo, domino de
fonte[16] Israhel. 28 Ibi Beniamin parvulus[17] continens
eos; principes Iuda in purpura sua, principes Zabulon,
principes Nephtali. 29 Praecepit[18] deus tuus de[19] for-
titudine tua: conforta deus hoc quod operatus es no-
bis.[20] 30 De templo tuo, quod est in Hierusalem, tibi
offerent reges munera. 31 Increpa bestiam calami, con-
gregatio fortium in vitulis populorum calcitrantium con-
tra rotas argenteas; disperge populos qui bella volunt.
32 Offerant[21] velociter ex Aegypto, Aethiopia festinet
manus[22] deo. 33 Regna terrae cantate deo, psallite[23]
domino — Semper — 34 qui[24] ascendit super caelum
caeli a principio,[25] ecce dabit vocem suam[26] vocem
fortitudinis. 35 Date gloriam deo: super Israhel magni-
ficentia eius, et fortitudo eius in caelis. 36 Terribilis
deus de sanctuariis suis;[27] deus Israhel ipse dabit forti-
tudinem et robur populo: benedictus deus.

LXIX.

Victori pro liliis, David.[1] 2 Salva me deus, quoniam
venerunt aquae usque ad animam.[2] 3 Infixus sum in limo
profundi et non possum consistere, veni in profundum
aquarum et flumen operuit me. 4 Laboravi clamans,
exasperatum est guttur meum; defecerunt oculi mei, expe-
ctantes deum meum. 5 Multiplicati sunt super capillos
capitis mei qui oderunt me gratis: confortati sunt qui per-
sequebantur me inimici mei iniuste; quae non rapueram,

LXVIII. [16] *Am.* fontibus [17] *Am.* in parvulis [18] *Am.* praecipit, *Reg.* praecipe [19] *Va. om.* [20] *Va.* in nobis [21] *Am.* offerantur [22] manus: *Am.* dare munus [23] *Am.* canite, *postea om.* Semper [24] *Am.* quia [25] *Va.* ab oriente [26] *Am.* voci suae [27] *Am.* de sanctuario suo LXIX. [1] *Am.* In finem, pro his quae commotabuntur, psalmus David. [2] *Am. add.* meam

6 שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא־גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב׃ אֱלֹהִים אַתָּה
7 יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי מִמְּךָ לֹא־נִכְחָדוּ׃ אַל־
יֵבֹשׁוּ בִי ׀ קֹוֶיךָ אֲדֹנָי יֱהֹוִה צְבָאוֹת אַל־יִכָּלְמוּ בִי
8 מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה
9 כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי׃ מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי וְנָכְרִי
10 לִבְנֵי אִמִּי׃ כִּי־קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי וְחֶרְפּוֹת
11 חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי׃ וָאֶבְכֶּה בַצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי
12 לַחֲרָפוֹת לִי׃ וָאֶתְּנָה לְבוּשִׁי שָׂק וָאֱהִי לָהֶם
13 לְמָשָׁל׃ יָשִׂיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שָׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי
14 שֵׁכָר׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי־לְךָ ׀ יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים
15 בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃ הַצִּילֵנִי מִטִּיט
וְאַל־אֶטְבָּעָה אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי מָיִם׃
16 אַל־תִּשְׁטְפֵנִי ׀ שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל־תִּבְלָעֵנִי מְצוּלָה
17 וְאַל־תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ׃ עֲנֵנִי יְהוָה כִּי־טוֹב
18 חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי׃ וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
19 מֵעַבְדֶּךָ כִּי־צַר־לִי מַהֵר עֲנֵנִי׃ קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי
20 גְאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי׃ אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי
21 וּבָשְׁתִּי וּכְלִמָּתִי נֶגְדְּךָ כָּל־צוֹרְרָי׃ חֶרְפָּה ׀
שָׁבְרָה לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וָאַיִן וְלַמְנַחֲמִים
22 וְלֹא מָצָאתִי׃ וַיִּתְּנוּ בְּבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי
23 יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ׃ יְהִי־שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָח

סט 5. סגול באתנח 21. פתח באתנח

tunc reddebam. 6 Deus, tu scis stultitiam meam, et pec-
cata mea a te non sunt abscondita.[3] 7 Non confundantur
in me expectantes[4] te, domine deus exercituum; non con-
fundantur in me qui quaerunt te, deus Israhel. 8 Quia
propter te portavi opprobrium, operuit confusio faciem
meam. 9 Alienus factus sum fratribus meis, et peregri-
nus filiis matris meae. 10 Quia zelus domus tuae comedit
me, et opprobrium exprobrantium tibi cecidit super me.
11 Et flevi in ieiunio animam meam, et factum est in op-
probrium mihi. 12 Et posui vestimentum meum saccum,
et factus sum eis in parabolam. 13 Contra me loquebantur
qui sedebant in porta, et cantabant bibentes vinum. 14 Mea
autem oratio ad te domine, tempus reconciliationis est.
Deus, in multitudine misericordiae tuae exaudi me, in veri-
tate salutis tuae. 15 Erue me de luto ut non infigar, li-
bera me ab his qui oderunt me et de profundis aquis.[5]
16 Ne operiat me fluctus[6] aquae, et[7] ne absorbeat me
profundum, et non coronet super me puteus os suum.
17 Exaudi me domine, quoniam bona est misericordia
tua; secundum multitudinem miserationum tuarum respice
ad me. 18 Et ne abscondas faciem tuam a servo tuo;
quoniam tribulor, cito exaudi me. 19 Accede ad animam
meam, redime eam; propter inimicos meos libera me.
20 Tu scis opprobrium meum et confusionem meam et
ignominiam[8] meam; coram te sunt omnes hostes mei.
21 Opprobrio contritum est cor meum et desperatus sum;
et expectavi qui contristaretur, et non fuit, et qui conso-
laretur, et non inveni. 22 Et dederunt in esca mea[9] fel,
et in siti mea potaverunt[10] aceto. 23 Sit mensa eorum

LXIX. [3] abscondita: *sic Am. et Va.; Sab.* absconsa [4] *Am.* qui expectant [5] *Va.* aquarum [6] *Am.* fluvius [7] *Va. om.* [8] *Am.* reverentiam [9] *Va.* in escam meam [10] *Va. add.* me

24 וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ׃ תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת
25 וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעַד׃ שְׁפָךְ־עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ
26 וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם׃ תְּהִי־טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם
27 אַל־יְהִי יֹשֵׁב׃ כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל־
28 מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ׃ תְּנָה־עָוֺן עַל־עֲוֺנָם וְאַל־
29 יָבֹאוּ בְּצִדְקָתֶךָ׃ יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם־צַדִּיקִים
30 אַל־יִכָּתֵבוּ׃ וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים
31 תְּשַׂגְּבֵנִי׃ אֲהַלְלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ
32 בְתוֹדָה׃ וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס׃
33 רָאוּ עֲנָוִים יִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם׃
34 כִּי־שֹׁמֵעַ אֶל־אֶבְיוֹנִים יְהוָה וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא
35 בָזָה׃ יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל־רֹמֵשׂ
36 בָּם׃ כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה
37 וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃ וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי
LXX. שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ־בָהּ׃ ע לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃
2 3 אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ
וְיַחְפְּרוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי
4 רָעָתִי׃ יָשׁוּבוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים הֶאָח הֶאָח׃
5 יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל
6 אֱלֹהִים אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ׃ וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים
חוּשָׁה לִּי עֶזְרִי וּמְפַלְטִי אַתָּה יְהוָה אַל־תְּאַחַר׃

סט 24. פתח בס״פ ע 6. פתח באתנח ובס״פ

coram eis in laqueum, et in retributiones ad corruendum.
24 Contenebrentur oculi eorum ne videant, et dorsum eo-
rum semper incurva. 25 Effunde super eos indignationem
tuam, et ira furoris tui comprehendat eos. 26 Fiat com-
moratio eorum deserta, in tabernaculis eorum non sit qui
habitet. 27 Quoniam quem tu percussisti ipsi [11] persecuti
sunt, et ut affligerent vulneratos tuos narrabant. 28 Da
iniquitatem super iniquitatem eorum, et non veniant in iu-
stitia tua. 29 Deleantur de libro viventium, et cum iustis
non scribantur. 30 Ego autem pauper et dolens: salus
tua deus suscipit [12] me. 31 Laudabo nomen dei in cantico,
et magnificabo eum in confessione: 32 et placebit do-
mino super vitulum novellum, cornua efferentem [13] et un-
gulas. 33 Videntes mansueti laetabuntur: [14] qui quaeritis
deum, vivet anima vestra. 34 Quoniam exaudivit paupe-
res dominus, et vinctos suos non despexit. 35 Laudent
eum caeli et terra, maria et omne quod movetur in eis. [15]
36 Quia deus salvabit Sion, et aedificabit civitates Iuda,
et habitabunt ibi et possidebunt eam. 37 Et semen ser-
vorum eius possidebit eam, et qui diligunt nomen eius ha-
bitabunt in ea.

LXX.

Victori David ad recordandum. [1] 2 Deus ut liberes
me, domine ut auxilieris mihi festina. 3 Confundantur
et erubescant qui quaerunt animam meam; 4 convertantur
retrorsum, et erubescant qui volunt malum mihi; rever-
tantur ad vestigium confusionis suae qui dicunt vah vah.
5 Gaudeant et laetentur in te omnes qui quaerunt te, et
dicant semper: Magnificetur deus, qui diligunt salutare
tuum. 6 Ego autem egenus et pauper: deus festina pro
me; auxilium meum et salvator meus tu, domine ne mo-
reris.

LXIX. [11] *Va. om.* [12] *Va.* suscepit [13] *Am.* referentem [14] *Am.* et laetabantur [15] *Am.* mare et omnia quae moventur in eis LXX. [1] *Am.* In finem psalmus David, in rememoratione quod salvum fecit eum dominus.

LXXI. עא בְּךָ־יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃
2 בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנְךָ
3 וְהוֹשִׁיעֵנִי׃ הֱיֵה לִי ׀ לְצוּר מָעוֹן לָבוֹא תָּמִיד
4 צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה׃ אֱלֹהַי
5 פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃ כִּי־אַתָּה
6 תִקְוָתִי אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי׃ עָלֶיךָ ׀
נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גוֹזִי בְּךָ תְהִלָּתִי
7 תָמִיד׃ כְּמוֹפֵת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִי־
8 9 עֹז׃ יִמָּלֵא פִי תְּהִלָּתֶךָ כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַל־
תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל־תַּעַזְבֵנִי׃
10 כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יַחְדָּו׃
11 לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ וְתִפְשׂוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל׃
12 אֱלֹהִים אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חִישָׁה׃
13 יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה
14 מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃ וַאֲנִי תָּמִיד אֲיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל־
15 כָּל־תְּהִלָּתֶךָ׃ פִּי ׀ יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם
16 תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת׃ אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת
17 אֲדֹנָי יְהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ׃ אֱלֹהִים
18 לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד־הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ וְגַם
עַד־זִקְנָה ׀ וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־אַגִּיד
19 זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל־יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃ וְצִדְקָתְךָ

עָא 12. חושה ק׳

LXXI.

1 In[1] te domine speravi, non confundar in aeternum.
2 In iustitia tua erue me et libera me, inclina ad me au-
rem tuam et salva me. 3 Esto mihi robustum habitaculum
ut ingrediar iugiter; praecepisti ut salvares me, quia petra
mea et fortitudo mea es tu. 4 Deus meus, salva me de
manu impii, de manu iniqui et nocentis. 5 Quia tu es
expectatio mea, domine deus, fiducia mea ab adolescentia
mea. 6 A te sustentatus sum ex utero, de ventre matris
meae tu es protector meus, in te laus mea iugiter.[2] 7 Quasi
portentum factus sum multis, et tu spes mea fortissima.[3]
8 Impleatur os meum laude tua, tota die magnitudine tua.
9 Ne proicias me in tempore senectutis; cum defecerit for-
titudo mea, ne derelinquas me. 10 Quia dixerunt inimici
mei mihi, et qui observabant animam meam inierunt con-
silium pariter, 11 dicentes: Deus dereliquit eum, perse-
quimini et comprehendite eum, quia non est qui eruat.
12 Deus, ne elongeris a me; deus meus, ad auxilium
meum festina. 13 Confundantur,[4] consumantur adver-
sarii animae meae; operiantur opprobrio et confusione qui
quaerunt malum mihi. 14 Ego autem iugiter expectabo,
et adiciam super omnes laudationes tuas.[5] 15 Os meum
narrabit[6] iustitiam tuam, tota die salutare tuum, quia non
cognovi literaturas. 16 Ingrediar in fortitudines[7] domini
dei, recordabor iustitiae tuae solius. 17 Deus, docuisti
me ab adolescentia mea, et usque nunc adnuntiabo mira-
bilia tua. 18 Insuper et usque ad[8] senectutem et canos,
deus, ne derelinquas me, donec adnuntiem brachium tuum
generationi, cunctis[9] qui venturi sunt fortitudinem tuam,[10]
19 et iustitiam tuam deus usque in excelsum. Quanta

LXXI. [1] *Am. praem.* In finem psalmus David, filiorum Ionadab et priorum captivorum. [2] *Am.* semper [3] *Va.* fortissime [4] *Am. add.* et [5] super omnes (*Am. om.*) laudat. tuas: *ita Am. alii multi; Va.* super omnem laudem tuam [6] *Am.* narravit [7] *Am.* in fortitudine [8] *Am.* in [9] *Va.* cunctisque [10] *Am.* fortitudines tuas

אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי
20 כָמוֹךָ׃ אֲשֶׁר הִרְאִיתַנוּ ׀ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת
תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי׃
21 22 תֶּרֶב ׀ גְּדֻלָּתִי וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי׃ גַּם־אֲנִי ׀ אוֹדְךָ
בִכְלִי־נֶבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ
23 יִשְׂרָאֵל׃ תְּרַנֵּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה־לָּךְ וְנַפְשִׁי
24 אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃ גַּם־לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ
LXXII. כִּי־בֹשׁוּ כִּי־חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃ **עב** לִשְׁלֹמֹה ׀
אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ׃
2 3 יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְמִשְׁפָּט׃ יִשְׂאוּ הָרִים
4 שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה׃ יִשְׁפֹּט ׀ עֲנִיֵּי־עָם
5 יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק׃ יִירָאוּךָ עִם־
6 שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים׃ יֵרֵד כְּמָטָר עַל־
7 גֵּז כִּרְבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ׃ יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב
8 שָׁלוֹם עַד־בְּלִי יָרֵחַ׃ וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד־יָם וּמִנָּהָר
9 עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֹיְבָיו עָפָר
10 יְלַחֵכוּ׃ מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ מַלְכֵי
11 שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַקְרִיבוּ׃ וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָל־
12 מְלָכִים כָּל־גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ׃ כִּי־יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוֵּעַ
13 וְעָנִי וְאֵין־עֹזֵר לוֹ׃ יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת
14 אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃ מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיֵיקַר

עא 20. הראיתני ק׳ ibid. תחיני ק׳

fecisti magnalia: deus quis similis tibi? 20 Quia ostendisti nobis[11] tribulationes plurimas et malas,[12] et conversus vivificabis nos, et de abyssis terrae rursum educes nos.
21 Multiplicabis magnitudinem meam, et conversus consolaberis me. 22 Ego autem confitebor tibi in vasis psalterii veritatem tuam, deus meus; cantabo tibi in cithara, sancte Israhel. 23 Laudabunt labia mea cum cantavero tibi, et anima mea quam redemisti. 24 Insuper et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam, quia confusi sunt et dehonestati quaerentes malum mihi.

LXXII.

Salomoni.[1] 2 Deus, iudicium tuum regi da, et iustitiam tuam filio regis. Iudicabit populum tuum in iustitia, et pauperes tuos in iudicio. 3 Assument montes pacem populo, et colles iustitiam. 4 Iudicabit pauperes populi, salvabit filios pauperis,[2] et confringet calumniatorem. 5 Et timebunt te quamdiu erit sol, et ultra lunam in generatione generationum. 6 Descendet ut pluvia super vellus, ut stillae irrorantes terram. 7 Germinabit in diebus eius iustitia et multitudo pacis, donec non sit luna.
8 Et dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos terrae. 9 Ante eum procident Aethiopes, et inimici eius pulverem lingent. 10 Reges Tharsis et insulae munera offerent, reges Arabiae et Saba tributum conferent. 11 Et adorabunt eum omnes reges, universae nationes servient ei. 12 Quia eruet pauperem a potente, et inopem cui non est adiutor. 13 Parcet inopi et pauperi, et animas pauperum salvabit. 14 Ab usura et iniquitate redimet animam[3] eorum, et pretiosus erit sanguis

---

LXXI. [11] *Am.* mihi [12] *Am.* plur. et adflictiones, conversus LXXII. [1] *Am.* Psalmus in Salamone. [2] *Am.* pauperes [3] *Va.* animas

15 דָּמָם בְּעֵינָיו׃ וִיחִי וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל
16 בַּעֲדוֹ תָמִיד כָּל־הַיּוֹם יְבָרֲכֶנְהוּ׃ יְהִי פִסַּת־בַּר ׀
בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ
17 מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃ יְהִי שְׁמוֹ ׀ לְעוֹלָם לִפְנֵי־
שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיִם יְאַשְּׁרֻהוּ׃
18 בָּרוּךְ ׀ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
19 לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ ׀ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־
20 כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃ כָּלּוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃

ספר שלישי

עג LXXIII. מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
2 לְבָרֵי לֵבָב׃ וַאֲנִי כִּמְעַט נְטוּי רַגְלָי כְּאַיִן שֻׁפְּכָה
3 אֲשֻׁרָי׃ כִּי־קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים
4 אֶרְאֶה׃ כִּי אֵין חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אוּלָם׃
5 6 בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינֵמוֹ וְעִם־אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ לָכֵן
7 עֲנָקַתְמוֹ גַאֲוָה יַעֲטָף־שִׁית חָמָס לָמוֹ׃ יָצָא
8 מֵחֵלֶב עֵינֵמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב׃ יָמִיקוּ ׀
9 וִידַבְּרוּ בְרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃ שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם
10 פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ׃ לָכֵן ׀ יָשִׁיב עַמּוֹ
11 הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע־

עב 17. יִנּוֹן ק׳ עג 2. נָטָיוּ ק׳ ibid. שֻׁפְּכוּ ק׳ 10. יָשׁוּב ק׳

eorum[4] coram oculis eius. 15 Et vivet et dabitur ei de auro Saba, et orabunt de eo iugiter, tota die benedicent ei. 16 Erit memorabile triticum in terra in capite montium, elevabitur sicut Libani fructus eius, et florebunt de civitate sicut foenum terrae. 17 Erit nomen eius in aeternum, ultra solem perseverabit nomen eius, et benedicentur in eo, omnes gentes beatificabunt[5] eum. 18 Benedictus dominus deus, deus[6] Israhel, qui facit mirabilia solus. 19 Et benedictum nomen gloriae eius in sempiternum, et implebitur gloria eius universa terra: amen et[7] amen.

Completae sunt orationes David filii Isai.[8]

LIBER TERTIUS.

LXXIII.

Canticum Asaph.[1] 1 Attamen bonus est Israhel deus his qui mundo sunt corde. 2 Mei autem paene vacillaverunt pedes, paene effusi sunt gressus mei. 3 Quia aemulatus sum contra iniquos, pacem impiorum videns. 4 Quod non recogitaverint[2] de morte sua, et firma sint vestibula eorum. 5 In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur. 6 Ideo nutriti sunt ad superbiam,[3] circumdederunt iniquitatem sibi. 7 Processerunt a pinguedine oculi eorum, transierunt cogitationes cordis. 8 Irriserunt et locuti sunt in malitia calumniam, de excelso loquentes. 9 Posuerunt in caelum os suum, et lingua eorum deambulavit in terra. 10 Propterea convertetur populus eius[4] hic, et quis plenus invenietur in eis? 11 Et dixerunt: Quomodo novit deus, et si est scientia

---

LXXII. [4] *Am. om.* [5] *Am.* et beatific. [6] *Am. om.* deus, deus [7] *Am. om.* [8] *Am.* Defecerunt laudes David filii Iesse. LXXIII. [1] *Am.* Psalmus Asaph. [2] *Am.* recogitaverunt [3] *Cisterc.* suffocavit eos superbia [4] *Am.* confitetur populus meus

12 אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְעֶלְיוֹן׃ הִנֵּה־אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי
13 עוֹלָם הִשְׂגּוּ־חָיִל׃ אַךְ־רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי וָאֶרְחַץ
14 בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי׃ וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל־הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי
15 לַבְּקָרִים׃ אִם־אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְמוֹ הִנֵּה דוֹר
16 בָּנֶיךָ בָגָדְתִּי׃ וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הִיא
17 בְעֵינָי׃ עַד־אָבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל אָבִינָה
18 לְאַחֲרִיתָם׃ אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ הִפַּלְתָּם
19 לְמַשּׁוּאוֹת׃ אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְרָגַע סָפוּ תַמּוּ
20 מִן־בַּלָּהוֹת׃ כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בָּעִיר ׀ צַלְמָם
21 תִּבְזֶה׃ כִּי־יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן׃
22 23 וַאֲנִי בַעַר וְלֹא אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃ וַאֲנִי
24 תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד־יְמִינִי׃ בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי
25 וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי׃ מִי־לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא־
26 חָפַצְתִּי בָאָרֶץ׃ כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר־לְבָבִי
27 וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃ כִּי־הִנֵּה רְחֵקֶיךָ יֹאבֵדוּ
28 הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ׃ וַאֲנִי ׀ קִרֲבַת אֱלֹהִים
לִי טוֹב שַׁתִּי ׀ בַּאדֹנָי יֱהֹוִה מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל־
LXXIV. מַלְאֲכוֹתֶיךָ׃ עד מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָה אֱלֹהִים
2 זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ זְכֹר
עֲדָתְךָ ׀ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר־צִיּוֹן
3 זֶה ׀ שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ הָרִימָה פְעָמֶיךָ לְמַשֻּׁאוֹת נֶצַח

עָג 16. הוא ק׳

in excelso? 12 Ecce isti impii, et abundantes in saeculo multiplicaverunt divitias. 13 Ergone frustra mundavi cor meum, et lavi in innocentia[5] manus meas? 14 et fui flagellatus tota die, et increpatio mea in matutinis? 15 Dixi:[6] Si narravero sic, ecce generationem filiorum tuorum reliqui. 16 Et cogitavi ut intellegerem istud, labor est in oculis meis: 17 donec veniam ad sanctuaria dei,[7] intellegam in novissimo eorum. 18 Verumtamen in lubrico posuisti eos, deiecisti eos ad interitum. 19 Quomodo vastati sunt subito: defecerunt, consumpti sunt quasi non sint. 20 Quasi somnium evigilantis, domine, in civitate[8] imaginem eorum ad nihilum rediges. 21 Quia contractum est cor meum, et lumbi mei velut ignis fumigans: 22 et ego insipiens et nescius, quasi iumentum factus sum apud te. 23 Et ego[9] semper tecum, et tenebas manum dexteram meam. 24 In consilium tuum deduces me, et postea in gloria suscipies me. 25 Quid mihi est in caelo, et tecum volui[10] in terra? 26 Consumpta est caro mea et cor meum: robur cordis mei et pars mea deus in aeternum. 27 Quia ecce qui elongant se a te peribunt: perdidisti omnem fornicantem a te. 28 Mihi autem propinquare[11] deo bonum est: posui in domino deo spem meam, ut narrem omnes adnuntiationes tuas.

LXXIV.

Eruditio Asaph.[1] 1 Ut quid deus repulisti in finem, fumabit furor tuus in gregem pascuae tuae? 2 Recordare congregationis tuae, quam possedisti ab initio, redemisti[2] virgam hereditatis tuae, montis[3] Sion, in quo habitasti. 3 Sublimitas pedum tuorum dissipata est usque ad finem:

LXXIII. [5] *Am.* lavavi innocentia [6] *Va.* Et dixi [7] *Am. add.* Semper [8] *Am. add.* tua [9] *Am.* Et eram [10] volui *ut Va. et Am., sed Sab.* nolui [11] *Am.* adpropinq. LXXIV. [1] *Am.* In finem pro Idithun. Psalmus Asaph. [2] *Am.* et redem. [3] *Va.* montem

4 כָּל־הֵרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ׃ שָׁאֲגוּ צֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב
5 מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתוֹת׃ יִוָּדַע כְּמֵבִיא
6 לְמָעְלָה בִּסֲבָךְ־עֵץ קַרְדֻּמּוֹת׃ וְעַתְּ פִּתּוּחֶיהָ יָּחַד
7 בְּכַשִּׁיל וְכֵילַפּוֹת יַהֲלֹמוּן׃ שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ
8 לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן־שְׁמֶךָ׃ אָמְרוּ בְלִבָּם נִינָם יָחַד
9 שָׂרְפוּ כָל־מוֹעֲדֵי־אֵל בָּאָרֶץ׃ אוֹתֹתֵינוּ לֹא־רָאִינוּ
10 אֵין־עוֹד נָבִיא וְלֹא־אִתָּנוּ יֹדֵעַ עַד־מָה׃ עַד־
מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֶף צָר יְנָאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח׃
11 לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ וִימִינֶךָ מִקֶּרֶב חֵוקְךָ כַלֵּה׃
12 וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃
13 אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל־
14 הַמָּיִם׃ אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל
15 לְעָם לְצִיִּים׃ אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה
16 הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן׃ לְךָ יוֹם אַף־לְךָ לָיְלָה אַתָּה
17 הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ׃ אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת
18 אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם׃ זְכָר־זֹאת אוֹיֵב
19 חֵרֵף ׀ יְהוָה וְעַם־נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ׃ אַל־תִּתֵּן
לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃
20 הַבֵּט לַבְּרִית כִּי־מָלְאוּ מַחֲשַׁכֵּי־אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס׃
21 אַל־יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃ קוּמָה
22 אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי־נָבָל כָּל־הַיּוֹם׃

עַד 6. ועתה ק׳ 11. חֵיקך ק׳

omnia mala egit[4] inimicus in sanctuario. 4 Fremuerunt
hostes tui in medio pacti tui, posuerunt signa sua in tro-
paeum:[5] 5 manifesta in introitu desuper, in saltu ligno-
rum secures. 6 Et nunc sculpturas eius pariter bipenne
et dolatoriis deraserunt. 7 Miserunt ignem in sanctua-
rium tuum, in terram contaminaverunt tabernaculum no-
minis tui. 8 Dixerunt in cordibus suis posteri eorum si-
mul, incenderunt omnes solemnitates dei in terra. 9 Signa
nostra non vidimus, non est ultra propheta, et non est
nobiscum qui sciat usquequo. 10 Usquequo deus expro-
brabit adversarius, blasphemabit inimicus nomen tuum in
finem? 11 Quare convertis manum tuam et dexteram
tuam? Ad medium sinum tuum[6] consume. 12 Deus au-
tem rex meus ab initio, operatur salutes in medio terrae.
13 Tu dissipasti in fortitudine tua mare, contrivisti capita
draconum in aquis. 14 Tu confregisti capita Leviathan,
dedisti eum in[7] escam populo Aethiopum. 15 Tu disru-
pisti[8] fontem et torrentem, tu exsiccasti flumina fortia.
16 Tua est dies et tua est nox, tu ordinasti luminare[9] et
solem. 17 Tu statuisti omnes terminos terrae, aestatem
et hiemem tu plasmasti. 18 Memento huius: inimicus
exprobravit domino, et populus insipiens blasphemavit
nomen tuum. 19 Ne tradas bestiis animam eruditam
lege tua, vitae pauperum tuorum ne obliviscaris in per-
petuum. 20 Respice ad pactum, quia repletae sunt te-
nebris terrae, habitationes iniquae.[10] 21 Ne reverta-
tur confractus confusus:[11] egenus et pauper lauda-
bunt nomen tuum. 22 Surge[12] deus, iudica causam
tuam, memento opprobrii tui ab insipiente tota die.

LXXIV. [4] *Am.* elegit [5] *Va.* trophaeum [6] *Va.* a medio sinu tuo [7] in: *Va. om.* [8] *Va.* dirupisti [9] *Am.* luminaria [10] *Am. add.* subruptae [11] *Am.* et confusus [12] *Am.* Exsurge

23 אַל־תִּשְׁכַּח קוֹל צֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עֹלֶה תָמִיד׃
LXXV. עה לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃
2 הוֹדִינוּ לְּךָ ׀ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ סִפְּרוּ
3 נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ כִּי־אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט׃
4 נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תִכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ
5 סֶּלָה׃ אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל־תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל־
6 תָּרִימוּ קָרֶן׃ אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ
7 בְצַוָּאר עָתָק׃ כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר
8 הָרִים׃ כִּי־אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים׃
9 כִּי כוֹס בְּיַד־יְהוָה וְיַיִן חָמַר ׀ מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה
10 אַךְ־שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי־אָרֶץ׃ וַאֲנִי
11 אַגִּיד לְעֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וְכָל־
קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק׃
LXXVI. 2 עו לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃ נוֹדָע
3 בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ׃ וַיְהִי בְשָׁלֵם
4 סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְצִיּוֹן׃ שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵי־קָשֶׁת
5 מָגֵן וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סֶלָה׃ נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר
6 מֵהַרְרֵי־טָרֶף׃ אֶשְׁתּוֹלְלוּ ׀ אַבִּירֵי לֵב נָמוּ שְׁנָתָם
7 וְלֹא־מָצְאוּ כָל־אַנְשֵׁי־חַיִל יְדֵיהֶם׃ מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי
8 יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרֶכֶב וָסוּס׃ אַתָּה ׀ נוֹרָא אַתָּה וּמִי־
9 יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז אַפֶּךָ׃ מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין
10 אֶרֶץ יָרְאָה וְשָׁקָטָה׃ בְּקוּם־לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים

23 Ne obliviscaris voces hostium tuorum: sonitus adver-
sariorum tuorum ascendit iugiter.

LXV.

Victori, Non disperdas. Psalmus Asaph cantici.[1]
2 Confitebimur tibi deus, confitebimur, et iuxta nomen
tuum, narrabunt mirabilia tua. 3 Cum accepero tempus,
ego recta[2] iudicabo. 4 Dissolvetur terra cum omnibus
habitatoribus suis, ego appendi columnas eius. Semper.
5 Dixi inique agentibus: Nolite inique agere, et impiis:
Nolite exaltare cornu. 6 Nolite exaltare[3] in excelsum
cornu vestrum, loquentes in cervice[4] veteri. 7 Quia ne-
que ab oriente neque ab occidente neque a solitudine mon-
tium, 8 sed deus iudex: hunc humiliabit, et hunc exaltabit.
9 Quia calix in manu domini, et[5] vino meraco usque[6] ad
plenum mixtus, 10 et propinabit ex eo: verumtamen faeces
eius epotabunt[7] bibentes omnes impii terrae. 11 Ego au-
tem adnuntiabo in sempiternum, cantabo deo Iacob, 12 et
omnia cornua impiorum confringam; exaltabuntur[8] cor-
nua iusti.

LXXVI.

Victori in psalteriis. Psalmus Asaph cantici.[1] 2 Co-
gnoscitur in Iudaea deus, in Israhel magnum nomen eius.
3 Et erit in Salem tabernaculum eius, et habitatio eius in
Sion. 4 Ibi confregit[2] volatilia arcus, scutum et gladium
et bellum. Semper. 5 Lumen tu es magnifice a montibus
captivitatis. 6 Spoliati sunt superbi corde, dormitaverunt
somnum suum, et non invenerunt omnes viri exercitus ma-
nus suas. 7 Ab increpatione tua, deus Iacob, consopitus
est currus et equus. 8 Tu terribilis es, et quis stabit ad-
versum te? ex tunc ira tua. 9 De caelo adnuntiabis iudi-
cium: terra timens tacebit,[3] 10 cum surrexerit ad iudi-

LXXV. [1] *Am.* In finem, Ne corrumpas. Psalmus Asaph. [2] *Am.* iustitias [3] *Am.* extollere [4] *Am.* vertice [5] *Am.* est [6] *Va. om.* [7] *Va.* potabunt [8] *Am.* et exaltab. LXXVI. [1] *Am.* Canticum ad Assyrium. [2] *Am.* confringit [3] *Va.* et tacebit

11 לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי־אֶרֶץ סֶלָה׃ כִּי־חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָּ
12 שְׁאֵרִית חֵמֹת תַּחְגֹּר׃ נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
13 כָּל־סְבִיבָיו יֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא׃ יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים
LXXVII. נוֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ׃ עז לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדִיתוּן
2 לְאָסָף מִזְמוֹר׃ קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי
3 אֶל־אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי
יָדִי ׀ לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי׃
4 אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה אָשִׂיחָה ׀ וְתִתְעַטֵּף רוּחִי
5 סֶלָה׃ אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר׃
6 7 חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים׃ אֶזְכְּרָה
נְגִינָתִי בַּלָּיְלָה עִם־לְבָבִי אָשִׂיחָה וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי׃
8 הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח ׀ אֲדֹנָי וְלֹא־יֹסִיף לִרְצוֹת עוֹד׃
9 10 הֶאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר׃ הֲשָׁכַח
11 חַנּוֹת אֵל אִם־קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה׃ וָאֹמַר
12 חַלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יְמִין עֶלְיוֹן׃ אֶזְכּיר מַעַלְלֵי־יָהּ
13 כִּי־אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ׃ וְהָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ
14 וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי
15 אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים׃ אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ
16 בָעַמִּים עֻזֶּךָ׃ גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ עַמֶּךָ בְּנֵי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף
17 סֶלָה׃ רָאוּךָ מַּיִם ׀ אֱלֹהִים רָאוּךָ מַּיִם יָחִילוּ אַף
18 יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת׃ זֹרְמוּ מַיִם ׀ עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ

עז 1. ידותון ק׳ 12. אזכור ק׳

candum[4] deus, ut salvos faciat omnes mites terrae. Semper. 11 Quia ira hominis confitebitur tibi, reliquiis irarum[5] accingeris. 12 Vovete et reddite domino deo vestro, omnes qui in circuitu eius sunt offerent dona terribili, auferenti spiritum ducum, terribili regibus terrae.

LXXVII.

Victori super Idithun. Psalmus Asaph.[1] 2 Voce mea ad deum, et clamavi,[2] voce mea ad deum, et exaudivit me. 3 In die tribulationis meae dominum requisivi,[3] manus mea nocte extenditur et non quiescit; noluit consolari anima mea. 4 Recordans dei conturbabar; loquebar in memetipso, et deficiebat spiritus meus. Semper. 5 Prohibebam suspectum oculorum meorum, stupebam et non loquebar. 6 Recogitabam dies antiquos, annos pristinos.[4] 7 Recordabar psalmorum meorum in nocte, cum corde meo loquebar et scrutabar[5] spiritum meum. 8 Ergone in aeternum proiciet dominus,[6] et non repropitiabitur ultra? 9 Ergone complevit[7] usque in finem misericordiam suam? consummabitur[8] verbum de generatione et generatione?[9] 10 Numquid oblitus est misereri deus, aut complebit in furore misericordias suas? Semper. 11 Et dixi: Imbecillitas mea est haec, commutatio dexterae excelsi. 12 Recordabor cogitationum domini, reminiscens antiqua mirabilia tua. 13 Et meditabor in omni opere tuo, et adinventiones tuas loquar. 14 Deus, in sanctuario[10] via tua: quis deus magnus ut deus? 15 Tu es deus faciens mirabilia, ostendens in populis potentiam tuam. 16 Redemisti in brachio populum tuum, filios Iacob et Ioseph. Semper. 17 Videntes te aquae, deus, videntes te aquae parturierunt et commotae sunt abyssi. 18 Excusserunt aquas nubila, vo-

---

LXXVI. [4] *Va.* iudicium [5] *Am.* irae LXXVII. [1] *Am.* In finem pro Idithun. Psalmus Asaph. [2] *Am.* ad dominum clamavi [3] *Am.* deum exquisivi [4] *Va.* saeculorum [5] *Am.* scopebam [6] *Am.* deus [7] *et* [8] *Am. et Cist.* complebit. *Iidem post* consummabit [9] *Am.* et in generatione [10] *Va.* sancto *contra Am. et plurimos*

19 שְׁחָקִים אַף־חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ׃ קוֹל רַעַמְךָ ׀ בַּגַּלְגַּל
20 הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ׃ בַּיָּם ׀
דַּרְכֶּךָ וּשְׁבִילְיךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא
21 נוֹדָעוּ׃ נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃

LXXVIII. עח מַשְׂכִּיל לְאָסָף הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הַטּוּ
2 אָזְנְכֶם לְאִמְרֵי־פִי׃ אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי אַבִּיעָה
3 חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם׃ אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם וַאֲבוֹתֵינוּ
4 סִפְּרוּ־לָנוּ׃ לֹא נְכַחֵד ׀ מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן
מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וֶעֱזוּזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
5 עָשָׂה׃ וַיָּקֶם עֵדוּת ׀ בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל
6 אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם׃ לְמַעַן
יֵדְעוּ ׀ דּוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים יִוָּלֵדוּ יָקֻמוּ וִיסַפְּרוּ לִבְנֵיהֶם׃
7 וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל
8 וּמִצְוֺתָיו יִנְצֹרוּ׃ וְלֹא יִהְיוּ ׀ כַּאֲבוֹתָם דּוֹר סוֹרֵר
וּמֹרֶה דּוֹר לֹא־הֵכִין לִבּוֹ וְלֹא־נֶאֶמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ׃
9 בְּנֵי־אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי־קָשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב׃
10 לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לָלֶכֶת׃
11 12 וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם׃ נֶגֶד
אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה־צֹעַן׃
13 14 בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֶּב־מַיִם כְּמוֹ־נֵד׃ וַיַּנְחֵם
15 בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל־הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ׃ יְבַקַּע צֻרִים

עז 20. יתיר י׳   עח 10. סגול בסיף פסוק

cem dederunt nubes, et sagittae tuae discurrebant. 19 Vox
tonitrui tui in rota, apparuerunt fulgura tua orbi, concussa est [11] et commota est terra. 20 In mari via tua,
et semitae tuae in aquis multis, et vestigia tua non sunt
agnita. 21 Deduxisti quasi gregem populum tuum in
manu Mosi et Aaron.

LXXVIII.

Eruditionis Asaph. [1] 1 Ausculta populus meus legem meam, inclinate aurem vestram ad verba oris mei.
2 Aperiam in parabola os meum, loquar aenigmata antiqua. 3 Quae audivimus et cognovimus et patres nostri
narraverunt nobis, 4 non sunt abscondita a filiis eorum,
a generatione sequenti: narrantes laudes domini et potentiam eius et mirabilia eius quae fecit. 5 Statuit contestationem in Iacob, et legem posuit in Israhel: quae mandavit patribus nostris, ut docerent filios suos, 6 ut cognosceret generatio subsequens: filii nascituri surgent, et narrabunt filiis suis: 7 ut ponant in deo spem suam, et non
obliviscantur cogitationum dei,[2] et mandata eius custodiant, 8 et non [3] sint sicut patres eorum generatio declinans et provocans, generatio quae non praeparavit cor
suum, et non credidit deo spiritus eius. 9 Filii Ephraim
intendentes, emittentes arcum, terga verterunt in die belli.
10 Non custodierunt pactum dei sui,[4] et in lege eius noluerunt ingredi, 11 et obliti sunt commutationum [5] eius
et mirabilium eius, quae ostendit eis. 12 Coram patribus
eorum fecit mirabilia, in terra Aegypto,[6] in regione Taneos. 13 Divisit mare et transduxit eos, et stare fecit
aquas quasi acervum. 14 Et duxit eos in [7] nube per diem,
et tota nocte in lumine [8] ignis. 15 Scidit petram in deserto,

---

LXXVII. [11] *Va. om.* LXXVIII. [1] *Am.* Intellectus Asaph. [2] *Am.* eius [3] *Am.* ut *pro* et non [4] *Va. om.* [5] *Va.* cogitationum *contra Am. aliosque* [6] *Va.* Aegypti [7] *Am. om.* [8] in lumine: *Am.* in luminatione

16 בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת רַבָּה׃ וַיּוֹצִא נוֹזְלִים
17 מִסָּלַע וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת מָיִם׃ וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא־
18 לוֹ לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה׃ וַיְנַסּוּ־אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאָל־
19 אֹכֶל לְנַפְשָׁם׃ וַיְדַבְּרוּ בֵּאלֹהִים אָמְרוּ הֲיוּכַל אֵל
20 לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר׃ הֵן הִכָּה־צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם
וּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ הֲגַם־לֶחֶם יוּכַל תֵּת אִם־יָכִין שְׁאֵר
21 לְעַמּוֹ׃ לָכֵן ׀ שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׂקָה
22 בְיַעֲקֹב וְגַם־אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ
23 בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ בִּישׁוּעָתוֹ׃ וַיְצַו שְׁחָקִים
24 מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח׃ וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם מָן
25 לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ׃ לֶחֶם אַבִּירִים אָכַל
26 אִישׁ צֵידָה שָׁלַח לָהֶם לָשֹׂבַע׃ יַסַּע קָדִים
27 בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג בְּעֻזּוֹ תֵימָן׃ וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר
28 שְׁאֵר וּכְחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף׃ וַיַּפֵּל בְּקֶרֶב
29 מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו׃ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד
30 וְתַאֲוָתָם יָבִא לָהֶם׃ לֹא־זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם
31 בְּפִיהֶם׃ וְאַף אֱלֹהִים ׀ עָלָה בָהֶם וַיַּהֲרֹג
32 בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ׃ בְּכָל־זֹאת
33 חָטְאוּ־עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו׃ וַיְכַל־
34 בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם בַּבֶּהָלָה׃ אִם־הֲרָגָם
35 וּדְרָשׁוּהוּ וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ־אֵל׃ וַיִּזְכְּרוּ כִּי־אֱלֹהִים
36 צוּרָם וְאֵל עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם׃ וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם

עח 36. חצי הספר

et potum dedit quasi de abyssis magnis. 16 Et eduxit[9]
rivos de petra, et elicuit quasi flumina aquas. 17 Et ad-
diderunt ultra peccare ei, ut provocarent excelsum in in-
vio. 18 Et temtaverunt deum in cordibus suis, petentes
cibum animae suae. 19 Et loquentes contra deum dice-
bant: Numquid poterit deus ponere[10] mensam in solitu-
dine? 20 Ecce percussit petram, et fluxerunt aquae et
torrentes inundaverunt: numquid et panem poterit dare
aut praeparare[11] carnem populo suo? 21 Ideo audivit
dominus et non distulit, et ignis accensus est in Iacob,
et furor ascendit in Israhel: 22 quia non crediderunt in
deo, nec habuerunt fiduciam in salutari eius. 23 Et
praecepit nubibus desuper, et portas caeli aperuit, 24 et
pluit super eos man[12] ut comederent, et triticum caeli
dedit eis: 25 panem fortium comedit vir, cibaria misit
illis[13] in saturitatem. 26 Abstulit Eurum de caelo, et
induxit in fortitudine sua Africum, 27 et pluit super eos
quasi pulverem carnem,[14] et quasi arenam maris vola-
tilia pennata. 28 Et ceciderunt in medio castrorum
eius,[15] in circuitu tabernaculorum eius. 29 Et come-
derunt et saturati sunt nimis, et desiderium eorum at-
tulit eis. 30 Non indiguerunt de cupiditate sua, cum
adhuc cibus esset in ore eorum: 31 furor ergo dei
ascendit super eos, et occidit pingues eorum, et electos
Israhel incurvavit. 32 In omnibus his peccaverunt ul-
tra, et non crediderunt in[16] mirabilibus eius. 33 Et
consumpsit in vanitate dies eorum, et annos eorum ve-
lociter. 34 Si occidebat eos, tunc requirebant[17] eum
et convertebantur, et diluculo consurgebant ad deum,
35 et recordabantur quia deus fortitudo eorum, et deus
excelsus redemptor eorum est.[18] 36 Et lactaverunt eum

LXXVIII. [9] *Am.* duxit [10] *Va.* parare [11] *Va.* parare [12] *ita Am. et Reginae cod., Va.* manna [13] *Am.* eis [14] *Am.* carnes [15] eius, *item post: Va.* eorum *bis* [16] *Am. om.* [17] *Va.* quaerebant [18] *Am. om.*

37 יְכַזְּבוּ־לוֹ׃ וְלִבָּם לֹא־נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֶמְנוּ
38 בִּבְרִיתוֹ׃ וְהוּא רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֺן וְלֹא
יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃
39 40 וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב׃ כַּמָּה
41 יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִּישִׁימוֹן׃ וַיָּשׁוּבוּ וַיְנַסּוּ
42 אֵל וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְווּ׃ לֹא־זָכְרוּ אֶת־יָדוֹ יוֹם
43 אֲשֶׁר־פָּדָם מִנִּי־צָר׃ אֲשֶׁר־שָׂם בְּמִצְרַיִם אֹתוֹתָיו
44 וּמוֹפְתָיו בִּשְׂדֵה־צֹעַן׃ וַיַּהֲפֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם
45 וְנֹזְלֵיהֶם בַּל־יִשְׁתָּיוּן׃ יְשַׁלַּח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם
46 וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם׃ וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם וִיגִיעָם
47 לָאַרְבֶּה׃ יַהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל׃
48 49 וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים׃ יְשַׁלַּח־
בָּם ׀ חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי
50 רָעִים׃ יְפַלֵּס נָתִיב לְאַפּוֹ לֹא־חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם
51 וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר׃ וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרָיִם
52 רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאָהֳלֵי־חָם׃ וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ
53 וַיְנַהֲגֵם כַּעֵדֶר בַּמִּדְבָּר׃ וַיַּנְחֵם לָבֶטַח וְלֹא פָחָדוּ
54 וְאֶת־אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם׃ וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל
55 קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ׃ וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם ׀ גּוֹיִם
וַיַּפִּילֵם בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיַּשְׁכֵּן בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי
56 יִשְׂרָאֵל׃ וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים עֶלְיוֹן וְעֵדוֹתָיו

עח 47. פתח בסוף פסוק

in ore suo, et lingua sua mentiti sunt ei; 37 cor autem
eorum non erat firmum cum eo, nec permanserunt in
pacto eius. 38 Ipse vero misericors propitiabitur ini-
quitati et non disperdet, multumque avertit iram suam,
et non suscitavit totum furorem suum. 39 Et recor-
datus est quia caro essent, spiritus vadens et non re-
vertens. 40 Quoties provocaverunt eum in deserto, af-
flixerunt eum in solitudine; 41 et conversi sunt et [19]
temtaverunt deum, et sanctum Israhel concitaverunt.
42 Non sunt recordati manus eius, diei [20] qua redemit
eos de tribulante. 43 Qui fecit in Aegypto signa sua,
et ostenta sua in regione Taneos. 44 Qui convertit in
sanguinem fluvios eorum, et rivos eorum ut non bibe-
rent. 45 Qui immisit in eos omne genus muscarum ut
comederent eos, et ranas ut disperderent eos. 46 Qui
dedit brucho germen eorum, et laborem eorum locustae.
47 Qui occidit in grandine vineas eorum, et sycomoros
eorum in frigore. 48 Qui tradidit grandini pascua [21]
eorum, et iumenta eorum volucribus. 49 Qui misit in
eos iram furoris sui, indignationem et comminationem
et angustiam, immissionem angelorum malorum. 50 Mu-
nivit semitam furori suo, non pepercit a morte animae
eorum, et animantia eorum pesti tradidit. 51 Et per-
cussit omne primogenitum in Aegypto, principium par-
tus in tabernaculis Cham. 52 Et tulit velut oves po-
pulum suum, et minavit eos sicut gregem in deserto,
53 et eduxit eos cum fiducia et absque timore, inimicos
autem eorum operuit mare. 54 Et adduxit eos ad ter-
minum sanctificatum suum, montem istum quem possedit
dextera eius, 55 et eiecit a facie eorum gentes, et pos-
sidere eos fecit in funiculo hereditatem, et collocavit in
tabernaculis eorum tribus Israhel. 56 Et temtaverunt
et provocaverunt deum excelsum, et testimonia eius non

LXXVIII. [19] *Am. om.* [20] *Va.* die [21] *Am.* pascuam

57 לֹא שָׁמָרוּ׃ וַיִּסֹּגוּ וַיִּבְגְּדוּ כַּאֲבוֹתָם נֶהְפְּכוּ
58 כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה׃ וַיַּכְעִיסוּהוּ בְּבָמוֹתָם וּבִפְסִילֵיהֶם
59 יַקְנִיאוּהוּ׃ שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר וַיִּמְאַס מְאֹד
60 בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁלוֹ אֹהֶל שִׁכֵּן בָּאָדָם׃
61 62 וַיִּתֵּן לַשְּׁבִי עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְיַד־צָר׃ וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב
63 עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר׃ בַּחוּרָיו אָכְלָה־אֵשׁ
64 וּבְתוּלֹתָיו לֹא הוּלָּלוּ׃ כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב נָפָלוּ
65 וְאַלְמְנֹתָיו לֹא תִבְכֶּינָה׃ וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן ׀ אֲדֹנָי
66 כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן׃ וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר חֶרְפַּת
67 עוֹלָם נָתַן לָמוֹ׃ וַיִּמְאַס בְּאֹהֶל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט
68 אֶפְרַיִם לֹא בָחָר׃ וַיִּבְחַר אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת־
69 הַר־צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב׃ וַיִּבֶן כְּמוֹ־רָמִים מִקְדָּשׁוֹ
70 כְּאֶרֶץ יְסָדָהּ לְעוֹלָם׃ וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ
71 מִמִּכְלְאֹת צֹאן׃ מֵאַחַר עָלוֹת הֱבִיאוֹ לִרְעוֹת
72 בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ׃ וַיִּרְעֵם כְּתֹם
LXXIX. לְבָבוֹ וּבִתְבוּנוֹת כַּפָּיו יַנְחֵם׃ עט מִזְמוֹר
לְאָסָף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם ׀ בְּנַחֲלָתֶךָ טִמְּאוּ אֶת־
2 הֵיכַל קָדְשֶׁךָ שָׂמוּ אֶת־יְרוּשָׁלַםִ לְעִיִּים׃ נָתְנוּ
אֶת־נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמָיִם בְּשַׂר
3 חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ־אָרֶץ׃ שָׁפְכוּ דָמָם ׀ כַּמַּיִם
4 סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלָםִ וְאֵין קוֹבֵר׃ הָיִינוּ חֶרְפָּה
5 לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ עַד־מָה יְהוָה

custodierunt. 57 Aversi[22] sunt et praevaricati sunt ut patres eorum, incurvati sunt quasi arcus inutilis. 58 Et provocaverunt eum in excelsis suis, et in sculptilibus suis ad aemulandum eum concitaverunt. 59 Audivit deus et non distulit, et proiecit vehementer Israhel. 60 Et reliquit tabernaculum Silo, tentorium quod collocavit inter homines. 61 Tradidit[23] in captivitatem gloriam[24] suam, et decorem suum in manu hostis. 62 Et conclusit in gladio populum suum, et in hereditatem suam[25] non distulit. 63 Iuvenes eius[26] devoravit ignis, et virgines eius nemo luxit. 64 Sacerdotes eius[27] gladio ceciderunt, et viduae eius non sunt fletae. 65 Et evigilavit quasi dormiens dominus, quasi fortis post crapulam vini, 66 et percussit hostes suos retrorsum, opprobrium sempiternum dedit eos.[28] 67 Et proiecit tabernaculum Ioseph, et tribum Ephraim non elegit; 68 sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit. 69 Et aedificavit in similitudine monocerotis[29] sanctuarium suum, quasi terram fundavit illud in saeculum. 70 Et elegit David servum suum, et tulit eum de gregibus ovium; sequentem foetas adduxit eum, 71 ut pasceret in[30] Iacob populum eius, et in Israhel hereditatem eius. 72 Qui pavit eos in simplicitate cordis sui, et in prudentia manuum suarum dux eorum fuit.

LXXIX.

Canticum Asaph.[1] 1 Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum, posuerunt Hierusalem in acervos lapidum.[2] 2 Dederunt cadavera servorum tuorum escam[3] volatilibus caeli, carnes sanctorum tuorum bestiis terrae; 3 effuderunt sanguinem eorum quasi aquam in circuitu Hierusalem, et non erat qui sepeliret. 4 Facti sumus opprobrium vicinis nostris, subsannatio et derisio his qui in circuitu nostro sunt. 5 Usque-

---

LXXVIII. [22] *Va.* et aversi [23] *Va.* et tradidit [24] *Va.* virtutem [25] *Am.* et hereditate sua [26] *Am.* eorum [27] *Va. add.* in [28] *Va.* eis [29] *Am.* monoceroton [30] *Am. aliique tres om., item post* LXXIX. [1] *Am.* In finem, psalmus David, cum fugisset a facie Saul in spelunca. [2] *Am.* in acervis custodiam [3] *Am.* escas

6 תֶּאֱנַף לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתֶךָ׃ שְׁפֹךְ
חֲמָתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּךָ וְעַל־מַמְלָכוֹת
7 אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ׃ כִּי־אָכַל אֶת־יַעֲקֹב
8 וְאֶת־נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃ אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֺנֹת רִאשֹׁנִים
9 מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ עָזְרֵנוּ ׀
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר
10 עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ לָמָּה ׀ יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגֹּיִים לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־
11 עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר
12 כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃ וְהָשֵׁב
לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיקָם חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ
13 אֲדֹנָי׃ וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ ׀ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ
LXXX. לְעוֹלָם לְדוֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃ פ לַמְנַצֵּחַ
2 אֶל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל ׀
הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
3 לִפְנֵי אֶפְרַיִם ׀ וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ
4 וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃ אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ
5 וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּ
6 בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃ הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ
7 בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ
8 יִלְעֲגוּ־לָמוֹ׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ

עט 10. בגוים ק׳

quo domine irasceris in finem, ardebit quasi ignis zelus
tuus? 6 Effunde furorem tuum super gentes quae non co-
gnoverunt te, et super regna quae nomen tuum non invo-
caverunt: 7 quia comederunt Iacob, et decorem eius de-
solaverunt. 8 Ne recorderis iniquitatum nostrarum vete-
rum: cito occupent nos misericordiae tuae, quia attenuati
sumus nimis. 9 Auxiliare nobis, deus Iesus noster, pro-
pter gloriam nominis tui et[4] libera nos, et propitiare pec-
catis nostris propter nomen tuum. 10 Quare dicunt[5] gen-
tes: Ubi est deus eorum? Nota fiat in gentibus ante oculos
nostros ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.
11 Ingrediatur coram te gemitus vinctorum, in magnitu-
dine brachii tui relinque filios interitus. 12 Et redde vi-
cinis nostris septuplum in sinu eorum opprobrium suum,
quod exprobraverunt tibi domine. 13 Nos enim,[6] popu-
lus tuus et grex[7] pascuae tuae, confitebimur tibi in sem-
piternum[8]: in generatione et generatione narrabimus laudes
tuas.[9]

LXXX.

Victori pro liliis, testimonium Asaph, canticum.[1]
2 Qui pascis Israhel, ausculta, qui ducis quasi gregem Io-
seph, qui sedes super Cherubim, ostendere. 3 Ante
Ephraim et Beniamin et Manasse suscita fortitudinem
tuam, et veni ut salvos facias nos. 4 Deus, converte nos
et ostende faciem tuam, et salvi erimus. 5 Domine deus
exercituum, usquequo fumabis ad orationem populi tui?
6 Cibasti eos[2] pane flebili, et potasti eos in lacrymis
tripliciter. 7 Posuisti nos contentionem[3] vicinis no-
stris, et inimici nostri subsannaverunt nos. 8 Deus exer-
cituum, converte nos et ostende faciem tuam, et salvi

LXXIX. [4] *Va. om.* [5] *Va.* dicent *contra Am. alios multos* [6] *Am.* autem [7] *Va.* oves [8] *Va.* in saeculum [9] *Va.* laudem tuam LXXX. [1] *Am.* In finem pro his quae commotabuntur, testimonium Asaph. [2] *Am.* nos, *item post* [3] *Am.* in contradictione

9 וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם
10 וַתִּטָּעֶהָ׃ פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֵשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא־
11 אָרֶץ׃ כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־אֵל׃
12 תְּשַׁלַּח קְצִירֶהָ עַד־יָם וְאֶל־נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃
13 לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ׃
14 15 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ אֱלֹהִים
צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן
16 זֹאת׃ וְכַנָּה אֲשֶׁר־נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה
17 לָּךְ׃ שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
18 תְּהִי־יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּ לָּךְ׃
19 20 וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ יְהוָה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

LXXXI. 2 **פא** לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃ הַרְנִינוּ
3 לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ שְׂאוּ־זִמְרָה
4 וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃ תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ
5 שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
6 מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ עֵדוּת ׀ בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ
בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
7 הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃
8 בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ
9 עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ

פ· 14. ע׳ תלויה 16 כ׳ רבתה ·פא. 8 פתח באתנח

erimus. 9 Vineam de Aegypto tulisti, eiecisti gentes et
plantasti eam. 10 Praeparasti ante faciem eius, et sta-
bilisti[4] radices eius, et replevit[5] terram. 11 Operti sunt
montes umbra eius, et ramis[6] illius cedri dei. 12 Expan-
dit comas suas usque ad mare, et usque ad flumen ger-
mina sua. 13 Quare dissipasti maceriam eius, et vinde-
miaverunt eam omnes qui transeunt per viam? 14 Vastavit
eam aper de silva, et omnes bestiae agri depastae sunt
eam. 15 Deus exercituum revertere, obsecro, respice de
caelo et vide, et visita vineam hanc, 16 et radicem quam
plantavit dextera tua, et filium quem confirmasti tibi,
17 succensam igni, dirutam:[7] ab increpatione faciei tuae
pereant. 18 Fiat manus tua super virum dexterae tuae,
et super filium hominis quem firmasti[8] tibi. 19 Et non
recedemus[9] a te: vivificabis nos, et in nomine tuo[10] vo-
cabimur. 20 Domine deus exercituum, converte nos:
ostende[11] faciem tuam, et salvi erimus.

LXXXI.

Victori, in torcularibus, Asaph.[1] 2 Laudate deum
fortitudinem nostram, iubilate deo Iacob. 3 Assumite
carmen et date tympanum, citharam decoram cum psal-
terio. 4 Clangite in neomenia buccina, et in medio mense,
die solemnitatis nostrae. 5 Quia legitimum Israhel est,
iudicium[2] deo Iacob. 6 Testimonium in Ioseph posuit,
cum egrederetur de terra Aegypti: labium quod nescie-
bam[3] audivi. 7 Amovi ab onere humerum eius, manus
eius a cophino recesserunt. 8 In tribulatione invocasti et
erui te, exaudivi te in abscondito tonitrui, probavi te super
aquam[4] contradictionis. Semper. 9 Audi populus meus,

LXXX. [4] *Am.* abstulisti [5] *Va.* implevit [6] *Va.* rami [7] *Am. aliique* et deramatam [8] *Va.* confirmasti [9] *Am. et Cist.* recedimus [10] *Am.* et nomini tuo [11] *Am.* et ost.
LXXXI. [1] *Am.* In finem pro torcularibus. Psalmus Asaph. [2] *Am. et Cist.* et iudic. [3] *Am.* nesciebat [4] *ita etiam Sab.*; *Va.* aquas

10 יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר
11 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃
12 וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃
13 וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
14 15 לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט
16 אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי
17 יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ
מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃

LXXXII. פב מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל
2 בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל
3 וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה׃ שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם
4 עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים
5 הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ ׀ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ
6 יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים
7 אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן
8 וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה

LXXXIII. הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃ פג שִׁיר
2 מִזְמוֹר לְאָסָף׃ אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי־לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ
3 וְאַל־תִּשְׁקֹט אֵל׃ כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ
4 נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃ עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל־
5 צְפוּנֶיךָ׃ אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר

et contestor [5] te: Israhel si audieris me. 10 Non sit in
te deus alienus, et non adores deum peregrinum. 11 Ego
sum dominus deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata
os tuum, et implebo illud. 12 Et non audivit populus meus
vocem meam, et Israhel non credidit mihi. 13 Et dimisi
eum in pravitate cordis sui, ambulabunt in consiliis suis.
14 Utinam populus meus audisset me, Israhel in viis meis
ambulasset.[6] 15 Quasi nihilum inimicos eius humiliassem, et
super hostes eorum vertissem manum meam. 16 Qui oderunt
dominum, negabunt eum, et erit tempus eorum in saeculum.
17 Et cibavit eos ex adipe frumenti, et de petra mellis [7]
saturavit eos.

LXXXII.

Canticum Asaph. [1] 1 Deus stetit in coetu dei, in
medio deos iudicat. 2 Usquequo iudicatis iniquitatem, et
facies impiorum suscipitis? Semper. 3 Iudicate pauperi
et pupillo, egeno et inopi iuste facite. 4 Salvate inopem
et pauperem, de manu impiorum liberate. 5 Non cogno-
scunt nec intellegunt, in tenebris ambulant: movebuntur
omnia fundamenta terrae. 6 Ego dixi: Dii estis vos,[2]
et filii excelsi omnes vos. 7 Ergo [3] quasi Adam moriemini,
et quasi unus de principibus cadetis.[4] 8 Surge deus,[5]
iudica terram, quoniam tu hereditabis in [6] omnes gentes.

LXXXIII.

Canticum psalmi Asaph. [1] 2 Deus ne taceas tibi,
ne sileas et non quiescas deus. 3 Quia ecce inimici tui
tumultuati sunt, et qui oderunt te elevaverunt [2] caput.
4 Contra populum tuum nequiter tractaverunt, et inierunt
consilium adversus arcanum tuum. 5 Dixerunt: Venite
et conteramus eos de gente, et non sit memoria nominis

LXXXI. [5] *Va.* contestabor [6] *Am. add.* Semper [7] *ita Am. et alii duo; Va.* melle LXXXII. [1] *Am.* In finem, psalmus Asaph. [2] *Am. om., item post* [3] *Am.* Vos ergo [4] *Am.* caditis [5] *Am.* domine [6] *Am. om.* LXXXIII. [1] *Am.* Canticum, psalmus Asaph. [2] *Va.* levaverunt

6 שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃ כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית
7 יִכְרֹתוּ׃ אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים׃
8 9 גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר׃ גַּם־
אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃
10 עֲשֵׂה־לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן׃
11 12 נִשְׁמְדוּ בְעֵין־דֹּאר הָיוּ דֹּמֶן לָאֲדָמָה׃ שִׁיתֵמוֹ
נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃
13 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָּנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים׃
14 15 אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי־רוּחַ׃ כְּאֵשׁ
16 תִּבְעַר־יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃ כֵּן תִּרְדְּפֵם
17 בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃ מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן
18 וִיבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃ יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד
19 וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃ וְיֵדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה
LXXXIV. לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ **פד** לַמְנַצֵּחַ
2 עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ מַה־יְּדִידוֹת
3 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃ נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה ׀
נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל־אֵל
4 חָי׃ גַּם־צִפּוֹר ׀ מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר ׀ קֵן ׀ לָהּ אֲשֶׁר־
שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי
5 וֵאלֹהָי׃ אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃

פג 14. פתח באתנח **פד** 4. ק׳ רבתה

Israhel ultra. 6 Quoniam tractaverunt corde[3] pariter,
contra te foedus pepigerunt: 7 tabernacula Idumaeae et
Ismaelitarum, Moab et Agareni, 8 Gebal et Ammon et
Amalec, Palaestina cum habitatoribus Tyri. 9 Sed et As-
sur venit cum eis, facti sunt brachium filiorum Lot. Sem-
per. 10 Fac illis sicut Madian, sicut Sisarae,[4] sicut Ia-
bin in torrente Cison. 11 Contriti sunt in Endor,[5] fue-
runt quasi sterquilinium terrae. 12 Pone duces eorum
sicut Oreb et Zeb, sicut[6] Zebee et Salmana omnes prin-
cipes eorum, 13 qui dixerunt: Possideamus nobis pulchri-
tudinem dei. 14 Deus meus, pone eos ut rotam, quasi
stipulam ante faciem venti. 15 Quomodo ignis comburit
silvam, et sicut flamma devorat[7] montes: 16 sic perse-
quere[8] eos in tempestate tua, et in turbine tuo[9] conturba
eos. 17 Imple facies eorum ignominia, et quaerent[10] no-
men tuum domine. 18 Confundantur et conturbentur us-
que in saeculum, et[11] erubescant et pereant. 19 Et
sciant quia nomen tuum est dominus, solus tu excelsus
super omnem terram.

LXXXIV.

Victori pro torcularibus, filiorum Core canticum.[1]
2 Quam dilecta tabernacula tua, domine exercituum.
3 Desiderat et deficit anima mea in atria domini, cor
meum et caro mea laudabunt deum, deum[2] viventem. 4 Si-
quidem passer[3] invenit domum, et avis[4] nidum sibi, ubi
ponat pullos suos: altaria tua, domine exercituum, rex
meus et deus meus. 5 Beati qui habitant in domo tua:

LXXXIII. [3] *Am. et plurimi om.* [4] *Am.* et Sisarrae [5] *Am.* Aendor [6] *Am.* et [7] *Am.* devorans [8] *Va.* persequeris, *item* conturbabis [9] *Am.* turbidine tua [10] *Am.* quaerunt [11] *Am. om.* LXXXIV. [1] *Am.* In finem pro torcularibus, filiis Chorae. [2] *Am. et Cist. om. alterum* deum [3] *Am.* avis [4] *Am.* passer

6 7 אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ־בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם׃ עֹבְרֵי ׀
בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה
8 מוֹרֶה׃ יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים
9 בְּצִיּוֹן׃ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי
10 הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים
11 וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף
בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי־רֶשַׁע׃
12 כִּי שֶׁמֶשׁ ׀ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה
13 לֹא־יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים׃ יְהוָה צְבָאוֹת
LXXXV. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ פה לַמְנַצֵּחַ
2 לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ
3 שְׁבוּת יַעֲקֹב׃ נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל־חַטָּאתָם
4 סֶלָה׃ אָסַפְתָּ כָל־עֶבְרָתֶךָ הֱשִׁיבוֹתָ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ׃
5 6 שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ׃ הַלְעוֹלָם
7 תֶּאֱנַף־בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר׃ הֲלֹא־אַתָּה
8 תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ־בָךְ׃ הַרְאֵנוּ יְהוָה
9 חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃ אֶשְׁמְעָה מַה־יְדַבֵּר הָאֵל ׀
יְהוָה כִּי־יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו וְאַל־
10 יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃ אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יִשְׁעוֹ לִשְׁכֹּן
11 כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃ חֶסֶד־וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם
12 נָשָׁקוּ׃ אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃

פד 11. פתח באתנח ibid. סגול בס"פ פה 2. שבית ק׳

adhuc laudabunt te. Semper. 6 Beatus homo cuius for-
titudo est in te:[5] semitae in corde eius. 7 Transeuntes
in valle fletus fontem ponent eam, benedictionem quoque
amicietur doctor. 8 Ibunt de fortitudine in fortitudinem,
parebunt apud deum in Sion. 9 Domine deus exercituum,
exaudi orationem meam; ausculta, deus Iacob. Semper.
10 Clypeus noster, vide, deus, et attende faciem Christi
tui. 11 Quoniam melior est dies in atriis tuis super milia:
elegi abiectus esse in domo dei mei, magis quam habitare[6]
in tabernaculis impietatis. 12 Quia sol et scutum dominus
deus, gratiam et gloriam dabit dominus, nec prohibebit
bonum ab his qui ambulant in perfectione. Domine exer-
cituum, beatus homo qui confidit in te.

LXXXV.

Victori, filiorum Core canticum.[1] 2 Placatus es do-
mine terrae tuae, reduxisti captivitatem Iacob, 3 dimisisti
iniquitatem populo tuo, operuisti omnes iniquitates eorum.
Semper. 4 Continuisti omnem indignationem tuam, con-
versus es ab ira furoris tui. 5 Converte nos, deus Iesus
noster, et solve iram tuam adversum nos. 6 Noli in ae-
ternum irasci nobis, extendens iram tuam in generatio-
nem et generationem. 7 Nonne tu revertens vivificabis
nos, et populus tuus laetabitur in te? 8 Ostende nobis
domine misericordiam tuam, et salutare tuum da nobis.
9 Audiam quid loquatur deus dominus;[2] loquetur enim
pacem ad populum suum et ad sanctos suos, ut non
convertantur ad stultitiam.[3] 10 Verumtamen prope
est his qui timent eum salutare eius, ut habitet glo-
ria in terra nostra. 11 Misericordia et veritas oc-
currerunt, iustitia et pax deosculatae sunt. 12 Ve-
ritas de terra orta est, et iustitia de caelo prospexit.

LXXXIV. [5] *Am.* cuius in te est fortit. [6] *Am.* habitarem
LXXXV. [1] *Am.* In finem, filiis Chorae psalmus. [2] *Am.* domi-
nus deus [3] *Cisterc.* ut convertantur ab stultitia

13 14 גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃ צֶדֶק
LXXXVI. לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃ **פו** תְּפִלָּה
לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה ׀ אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי׃
2 שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי
3 הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ׃ חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־
4 הַיּוֹם׃ שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי
5 אֶשָּׂא׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד
6 לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃ הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה
7 בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי׃ בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃
8 9 אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים ׀ אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ כָּל־גּוֹיִם ׀
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ ׀ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ
10 לִשְׁמֶךָ׃ כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים
11 לְבַדֶּךָ׃ הוֹרֵנִי יְהוָה ׀ דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד
12 לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ׃ אוֹדְךָ ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי
13 וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ כִּי־חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי
14 וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה׃ אֱלֹהִים ׀ זֵדִים קָמוּ
עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם׃
15 וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל־רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
16 חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ
17 וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה
וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

פו 2. פתח באתנח

13 Sed et dominus dabit bonum, et terra nostra dabit germen suum. 14 Iustitia ante eum ibit et ponet in via gressus suos.

LXXXVI.

Oratio David.[1] 1 Inclina domine aurem tuam, exaudi me: quia egenus et pauper ego.[2] 2 Custodi animam meam, quia sanctus ego:[3] salva servum tuum, tu deus meus, qui confidit in te. 3 Miserere mei domine, quoniam ad te clamabo tota die. 4 Laetifica animam servi tui, quia ad te domine[4] animam meam levo. 5 Tu enim es domine bonus et propitiabilis, et multus misericordia omnibus qui invocant te. 6 Exaudi domine orationem meam, et ausculta vocem deprecationum mearum. 7 In die tribulationis meae invocabo te, quia exaudies me. 8 Non est similis tui in diis domine,[5] et non est iuxta opera tua. 9 Omnes gentes, quas fecisti, venient et adorabunt coram te, domine, et glorificabunt nomen tuum. 10 Quia magnus es tu et faciens mirabilia: tu deus solus. 11 Doce me domine viam tuam, ambulem[6] in veritate tua: unicum fac cor meum, ut timeat nomen tuum. 12 Confitebor tibi, domine deus meus, in toto corde meo, et glorificabo nomen tuum in sempiternum, 13 quia misericordia tua magna[7] super me, et eruisti animam meam de inferno extremo. 14 Deus, superbi surrexerunt adversum me, et coetus robustorum quaesierunt animam meam, et non posuerunt[8] te in conspectu suo. 15 Tu autem domine deus misericors et clemens, patiens et multae misericordiae et verus. 16 Respice ad me et miserere mei, da fortitudinem tuam servo tuo, et salva filium ancillae tuae. 17 Fac mecum signum in bonitate, et videant qui oderunt me et confundantur, quia tu domine auxiliatus es mihi et consolatus es me.

LXXXVI. [1] *Sic etiam Am.* [2] ego sum [3] *Am.* sanct. sum [4] *Am. om.* [5] *Am. om.* [6] *Am.* ut ambulem [7] *Am.* magna est [8] *Am.* proposuerunt

LXXXVII. פז לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוּדָתוֹ בְּהַרְרֵי־
2 קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת
3 יַעֲקֹב׃ נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים
4 סֶלָה׃ אַזְכִּיר ׀ רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת
5 וְצֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃ וּלְצִיּוֹן ׀ יֵאָמַר אִישׁ
6 וְאִישׁ יֻלַּד־בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ יְהוָה יִסְפֹּר
7 בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־שָׁם סֶלָה׃ וְשָׁרִים כְּחֹלְלִים
LXXXVIII. כָּל מַעְיָנַי בָּךְ׃ פח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי
קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל־מַחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן
2 הָאֶזְרָחִי׃ יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה
3 נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃
4 כִּי־שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ׃
5 נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין־אֱיָל׃
6 בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים ׀ שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא
7 זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵמָּה מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃ שַׁתַּנִי בְּבוֹר
8 תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ
9 וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃ הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי
10 שַׁתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלֻא וְלֹא אֵצֵא׃ עֵינִי דָאֲבָה
מִנִּי עֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה בְּכָל־יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַפָּי׃
11 הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה־פֶּלֶא אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ
12 סֶּלָה׃ הַיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן׃
13 14 הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה׃ וַאֲנִי ׀

LXXXVII.

Filiorum Core psalmus cantici.[1] Fundamenta eius in
montibus sanctuarii: 2 diligit dominus portas Sion super
omnia tabernacula Iacob. 3 Gloriosa dicta sunt in te, ci-
vitas dei. Semper. 4 Commemorabo superbiae et Babylonis
scientibus me: ecce Palaestina et Tyrus cum Aethiopia, iste
natus est ibi. 5 Ad Sion autem dicetur: Vir, et vir natus
est in ea, et ipse fundavit eam excelsus. 6 Dominus nume-
rabit[2] scribens populos: iste natus est ibi.[3] Semper.
7 Et cantores[4] quasi in choris: Omnes fontes mei in te.

LXXXVIII.

Canticum carminis filiorum Core. Victori per chorum
ad praecinendum, eruditionis Eman Ezraitae.[1] 2 Domine
deus salutis meae, per diem clamavi, et nocte coram te.
3 Ingrediatur ante te oratio mea, inclina aurem tuam ad
laudationem meam. 4 Quia repleta est malis anima mea,
et vita mea ad infernum descendit. 5 Reputatus sum cum
descendentibus in lacum, factus sum quasi homo invalidus,
6 inter mortuos liber, sicut interfecti et dormientes in se-
pulchro, quorum non recordaris amplius, et qui a manu
tua abscisi sunt. 7 Posuisti me in lacu novissimo, in te-
nebris,[2] in profundis. 8 Super me confirmatus est furor
tuus, et cunctis fluctibus tuis afflixisti me. Semper.[3]
9 Longe fecisti notos meos a me, posuisti me abominatio-
nem eis, clausum et non prodeuntem. 10 Oculus meus in-
firmatus est ab afflictione: invocavi[4] te domine tota die,
expandi ad te palmas meas.[5] 11 Numquid mortuis facies
mirabilia? aut gigantes surgent[6] et confitebuntur tibi?
Semper.[7] 12 Numquid narrabitur in sepulchro misericor-
dia tua, veritas[8] tua in perditione? 13 Numquid noscen-
tur[9] in tenebris mirabilia tua, et iustitia tua in terra quae
oblivioni tradita est? 14 Ego autem ad te domine cla-

LXXXVII. [1] *Am.* In finem, filiis Chorae psalmus cantici. [2] *Va.* numeravit [3] ibi: *Am. alii multi* in ea [4] *Am. et Cist.* cantabunt LXXXVIII. [1] *Am.* In finem pro Malech, ad respondendum Hemanem Israhelitae. Canticum psalmus filiis Chorae. [2] *Am.* in tenebris (*corr. est* tenebrosis) et [3] *Am. om.* [4] *Va.* vocavi [5] *Am. add.* Semper [6] *Am.* resurgunt [7] *Am. om.* [8] *Am.* et veritas [9] *Am.* cognosc.

15 אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃ לָמָה
16 יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עָנִי אֲנִי
17 וְגֹוֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה׃ עָלַי עָבְרוּ
18 חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתֻנִי׃ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל־הַיּוֹם
19 הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי
מַחְשָׁךְ׃ LXXXIX. **פט** מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃
2 חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָם אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר ׀ אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ
3 בְּפִי׃ כִּי־אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה שָׁמַיִם ׀ תָּכִן
4 אֱמוּנָתְךָ בָהֶם׃ כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי
5 לְדָוִד עַבְדִּי׃ עַד־עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר־
6 וָדוֹר כִּסְאֲךָ סֶלָה׃ וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף־
7 אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ
8 לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים׃ אֵל נַעֲרָץ
9 בְּסוֹד־קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבָיו׃ יְהוָה ׀
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כָמוֹךָ חֲסִין ׀ יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ
10 סְבִיבוֹתֶיךָ׃ אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו
11 אַתָּה תְשַׁבְּחֵם׃ אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ
12 עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ׃ לְךָ שָׁמַיִם אַף־לְךָ אָרֶץ
13 תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם׃ צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה
14 בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ׃ לְךָ זְרוֹעַ
15 עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט

פח 14. פתח באתנח

mavi, et mane oratio mea praeveniet te. 15 Quare domine abicis animam meam, abscondis faciem tuam a me? 16 Pauper ego et aerumnosus ab adolescentia; portavi furorem tuum, conturbatus[10] sum. 17 Super[11] me transierunt irae tuae, terrores tui oppresserunt me. 18 Circumdederunt me quasi aquae tota die, valluerunt[12] me pariter. 19 Longe fecisti a me amicum et sodalem, notos meos abstulisti.

LXXXIX.

Eruditio Ethan Ezraitae.[1] 2 Misericordias domini in aeternum cantabo, in generatione et generatione[2] adnuntiabo veritatem tuam in ore meo. 3 Quia dixi:[3] Sempiterna misericordia aedificabitur; caelos fundabis, et veritas tua in eis. 4 Percussi foedus cum electo meo, iuravi David servo meo: 5 Usque in aeternum stabiliam semen tuum, et aedificabo in generatione et generatione thronum tuum. Semper. 6 Et[4] confitebuntur caeli mirabilia tua, domine, et veritatem tuam in ecclesia sanctorum. 7 Quis enim in nube[5] aequabitur domino, assimilabitur domino in[6] filiis dei? 8 Deus inclytus in arcano sanctorum nimio, et terribilis in[7] cunctis qui circa eum sunt. 9 Domine deus exercituum, quis similis tui?[8] fortissime domine, et veritas tua in circuitu tuo. 10 Tu dominaris superbiae maris, et elationes gurgitum eius tu comprimis. 11 Tu confregisti quasi vulneratum superbum, in brachio fortitudinis tuae[9] dispersisti inimicos tuos. 12 Tui sunt caeli, et tua est terra; orbem et plenitudinem eius tu fundasti ea.[10] 13 Aquilonem et dexteram tu creasti, Thabor et Hermon nomen tuum laudabunt. 14 Tuum brachium cum fortitudine: roboretur manus tua, et exaltetur dextera tua. 15 Iustitia et iudicium firmamentum throni tui;

LXXXVIII. [10] *Am.* et conturb. [11] *Am. et Cisterc.* Per [12] *Va.* vallaverunt LXXXIX. [1] *Am.* Intellectus Theman Israhelitae. [2] *Sab.* in generatione (*Va.* generationem) et generationem [3] *Am. et plurimi* dixisti [4] *Am. om.* [5] *Am.* in nubibus [6] *Am.* de [7] *Am. om.* [8] *Va.* tibi [9] *Am. et Cist.* et in bra. forti tuo [10] *Am. et Cist. om.*

16 מְכ֣וֹן כִּסְאֶ֑ךָ חֶ֥סֶד וֶ֝אֱמֶ֗ת יְקַדְּמ֥וּ פָנֶֽיךָ׃ אַשְׁרֵ֣י הָ֭עָם
17 יֹדְעֵ֣י תְרוּעָ֑ה יְ֝הֹוָ֗ה בְּאוֹר־פָּנֶ֥יךָ יְהַלֵּכֽוּן׃ בְּ֭שִׁמְךָ
18 יְגִיל֣וּן כָּל־הַיּ֑וֹם וּבְצִדְקָתְךָ֥ יָרֽוּמוּ׃ כִּֽי־תִפְאֶ֣רֶת
19 עֻזָּ֣מוֹ אָ֑תָּה וּ֝בִרְצוֹנְךָ֗ תָּרִ֥ים קַרְנֵֽנוּ׃ כִּ֣י לַ֭יהֹוָה
20 מָגִנֵּ֑נוּ וְלִקְד֖וֹשׁ יִשְׂרָאֵ֣ל מַלְכֵּֽנוּ׃ אָ֤ז דִּבַּ֪רְתָּ בְחָז֡וֹן
לַחֲסִידֶ֗יךָ וַתֹּ֗אמֶר שִׁוִּ֣יתִי עֵ֭זֶר עַל־גִּבּ֑וֹר הֲ֝רִימ֗וֹתִי
21 בָח֥וּר מֵעָֽם׃ מָ֭צָאתִי דָּוִ֣ד עַבְדִּ֑י בְּשֶׁ֖מֶן קָדְשִׁ֣י
22 מְשַׁחְתִּֽיו׃ אֲשֶׁ֣ר יָ֭דִי תִּכּ֣וֹן עִמּ֑וֹ אַף־זְרוֹעִ֥י
23 תְאַמְּצֶֽנּוּ׃ לֹא־יַשִּׁ֣א א֭וֹיֵב בּ֑וֹ וּבֶן־עַ֝וְלָ֗ה לֹ֣א
24 יְעַנֶּֽנּוּ׃ וְכַתּוֹתִ֣י מִפָּנָ֣יו צָרָ֑יו וּמְשַׂנְאָ֥יו אֶגּֽוֹף׃
25 26 וֶאֱמוּנָתִ֣י וְחַסְדִּ֣י עִמּ֑וֹ וּ֝בִשְׁמִ֗י תָּר֥וּם קַרְנֽוֹ׃ וְשַׂמְתִּ֣י
27 בַיָּ֣ם יָד֑וֹ וּֽבַנְּהָר֥וֹת יְמִינֽוֹ׃ ה֣וּא יִ֭קְרָאֵנִי אָ֣בִי אָ֑תָּה
28 אֵ֝לִ֗י וְצ֣וּר יְשׁוּעָתִֽי׃ אַף־אָ֭נִי בְּכ֣וֹר אֶתְּנֵ֑הוּ עֶ֝לְי֗וֹן
29 לְמַלְכֵי־אָֽרֶץ׃ לְ֭עוֹלָם אֶשְׁמָור־ל֣וֹ חַסְדִּ֑י וּ֝בְרִיתִ֗י
30 נֶאֱמֶ֥נֶת לֽוֹ׃ וְשַׂמְתִּ֣י לָעַ֣ד זַרְע֑וֹ וְ֝כִסְא֗וֹ כִּימֵ֥י שָׁמָֽיִם׃
31 אִם־יַעַזְב֣וּ בָ֭נָיו תּוֹרָתִ֑י וּ֝בְמִשְׁפָּטַ֗י לֹ֣א יֵלֵכֽוּן׃
32 33 אִם־חֻקֹּתַ֥י יְחַלֵּ֑לוּ וּ֝מִצְוֺתַ֗י לֹ֣א יִשְׁמֹֽרוּ׃ וּפָקַדְתִּ֣י
34 בְשֵׁ֣בֶט פִּשְׁעָ֑ם וּבִנְגָעִ֥ים עֲוֺנָֽם׃ וְ֭חַסְדִּי לֹא־אָפִ֣יר
35 מֵעִמּ֑וֹ וְלֹֽא אֲ֝שַׁקֵּ֗ר בֶּאֱמוּנָתִֽי׃ לֹא־אֲחַלֵּ֥ל בְּרִיתִ֑י
36 וּמוֹצָ֥א שְׂ֝פָתַ֗י לֹ֣א אֲשַׁנֶּֽה׃ אַ֭חַת נִשְׁבַּ֣עְתִּי בְקָדְשִׁ֑י
37 אִם־לְדָוִ֥ד אֲכַזֵּֽב׃ זַ֭רְעוֹ לְעוֹלָ֣ם יִהְיֶ֑ה וְכִסְא֖וֹ

פסק 18. תרום ק׳ 29. יתיר ו׳

misericordia et veritas praecedent faciem tuam. 16 Beatus
populus qui novit[11] iubilum: domine, in lumine vultus tui
ambulabunt. 17 In nomine tuo exultabunt tota die, et
in[12] iustitia tua exaltabuntur. 18 Quia gloria fortitudinis
eorum tu es, et in misericordia[13] tua elevabis cornu no-
strum. 19 Quia a domino est protectio nostra, et a sancto
Israhel rege nostro.[14] 20 Tunc locutus es per visionem
sanctis[15] tuis et dixisti: Posui adiutorium super robu-
stum, exaltavi[16] electum de populo.[17] 21 Inveni David
servum meum, oleo sancto meo unxi eum. 22 Cum quo
manus mea firma erit, et brachium meum roborabit[18] eum.
23 Non[19] decipiet inimicus eum, et filius iniquitatis non
affliget eum. 24 Sed concidam ante faciem eius hostes
illius, et qui eum oderunt percutiam. 25 Veritas autem
mea et misericordia mea erit[20] cum eo, et in nomine meo
exaltabitur cornu eius. 26 Et ponam in mari manum eius,
et in fluminibus dexteram eius. 27 Ipse invocabit me:
Pater meus es tu, deus meus et fortitudo salutis meae.
28 Ego autem primogenitum ponam eum, excelsum regi-
bus terrae. 29 In aeternum custodiam ei misericordiam
meam, et pactum meum fidele erit[21] ei. 30 Et ponam
perpetuum semen eius, et thronum eius sicut dies caeli.
31 Si[22] dereliquerint filii eius legem meam, et in iudiciis
meis non ambulaverint, 32 si ceremonias meas profana-
verint et praecepta mea non custodierint: 33 visitabo in
virga scelera eorum, et in plagis iniquitatem[23] eorum;
34 misericordiam autem meam non auferam ab eo, nec
mentiar in veritate mea; 35 non violabo pactum meum,
et quod egressum est de labiis meis non mutabo. 36 Semel
iuravi in sancto meo, ne[24] David mentiar: 37 semen eius
in sempiternum[25] erit, et thronus eius sicut sol in conspectu

LXXXIX. [11] novit (*ut etiam Va.*) *cum Cist. Corrupte Sab.* noluit; *Am.* scit [12] *Am. om.* [13] *Va.* voluntate [14] *Am.* et sancto Isr. regi nostro [15] *Am.* filiis [16] *Am.* et exalt. [17] *Am. add.* meo [18] *Am.* probabit [19] *Am.* Et non [20] *Va. om.* [21] *Va. om.* [22] *Am. add.* autem [23] *Va.* iniquitates [24] *Am.* si [25] *Va.* aeternum

38 כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי׃ כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן
39 סֶלָה׃ וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־
40 מְשִׁיחֶךָ׃ נֵאַרְתָּה בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃
41 42 פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃ שַׁסֻּהוּ
43 כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו׃ הֲרִימוֹתָ
44 יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃ אַף־תָּשִׁיב צוּר
45 חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקֵמֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה׃ הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ
46 וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּה׃ הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ
47 עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃ עַד־מָה יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח
48 תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָתֶךָ׃ זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד
49 עַל־מַה־שָּׁוְא בָּרָאתָ כָל־בְּנֵי־אָדָם׃ מִי גֶבֶר
יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל
50 סֶלָה׃ אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים ׀ אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ
51 לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ
52 שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃ אֲשֶׁר חֵרְפוּ
אוֹיְבֶיךָ ׀ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃
53 בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃

פט 45. פתח בס"פ

meo, 38 sicut luna stabilietur in sempiternum[26]: et testis
in caelo fidelis. Semper. 39 Tu autem repulisti et pro-
iecisti, iratus es adversus Christum tuum; 40 attenuasti
pactum servi tui, profanasti in terra diadema eius; 41 dis-
sipasti omnes macerias eius, posuisti munitiones eius pa-
vorem. 42 Diripuerunt eum omnes qui transeunt per
viam, factus est opprobrium vicinis suis. 43 Elevasti
dexteram hostium eius, laetificasti omnes inimicos illius.
44 Nam et[27] avertisti robur gladii eius, et non sublevasti
eum in praelio. 45 Quiescere fecisti munditiam eius, et
thronum illius in terra detraxisti. 46 Abbreviasti dies
adolescentiae eius,[28] operuisti eum ignominia. Semper.[29]
47 Usquequo domine absconderis in finem, succendetur[30]
quasi ignis indignatio tua? 48 Memento mei de profundo:
alioquin quare frustra creasti filios hominum? 49 Quis est
vir qui vivat et non videat mortem, salvans animam suam
de manu inferi? Semper. 50 Ubi sunt misericordiae tuae
antiquae, domine, quas iurasti David in veritate tua?
51 Recordare domine opprobrii servorum tuorum, quia[31]
portavi in sinu meo omnes iniquitates populorum, 52 quas[32]
exprobraverunt inimici tui, domine, quibus exprobraverunt
vestigia Christi tui. 53 Benedictus dominus in sempi-
ternum. Amen et[33] amen.

LXXXIX. [26] *Va.* aeternum [27] *Am. om.* Nam et [28] *Am add.* Semper [29] *Am.* sempiterna [30] *Am.* succenditur [31] *Va. om.* [32] *Va.* quibus [33] *Am. om.*

ספר רביעי

XC. צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה
2 הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם ׀ הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
3 אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב
4 אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה
5 בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
6 7 בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי־כָלִינוּ
8 בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּ עֲוֺנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
9 עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ
10 כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ ׀ בָהֶם
שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת ׀ שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם
11 עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ
12 וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא
13 לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־
14 עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה
15 בְּכָל־יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ
16 רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־
17 בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי ׀ נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צ 8. שתה ק׳

LIBER QUARTUS.

XC.

Oratio Mosi viri dei.[1] 1 Domine, habitaculum tu[2] factus es nobis in generatione et generatione. 2 Antequam montes nascerentur, et parturiretur terra et orbis, a saeculo et usque in saeculum tu es deus. 3 Convertes[3] hominem usque ad contritionem, et dices: Revertimini, filii Adam. 4 Quia mille anni in oculis tuis sicut dies hesterna, quae pertransiit,[4] et vigilia nocturna. 5 Percutiente te eos somnium erunt, mane quasi herba pertransiens. 6 Mane floruit, et abiit, ad vesperum[5] conteretur atque siccabitur. 7 Consumpti enim sumus in furore tuo, et in indignatione tua conturbati sumus. 8 Posuisti iniquitates nostras coram te, negligentias nostras in luce vultus tui. 9 Omnes enim dies nostri transierunt in furore tuo: consumpsimus annos nostros quasi sermonem loquens. 10 Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni, si autem multum, octoginta anni, et quod amplius labor et dolor, quoniam transivimus cito et avolavimus. 11 Quis novit fortitudinem irae tuae, et secundum timorem tuum indignationem tuam? 12 Ut numerentur dies nostri sic ostende, et veniemus corde sapienti. 13 Revertere domine: usquequo? et exorabilis esto super servos tuos. 14 Imple nos matutina misericordia tua, et laudabimus et laetabimur in cunctis diebus nostris. 15 Laetifica nos pro diebus quibus afflixisti nos, et annis in quibus vidimus mala. 16 Appareat apud servos tuos opus tuum, et gloria tua super filios eorum. 17 Et sit decor domini dei nostri super nos, et opus manuum nostrarum fac stabile super nos, et opus manuum nostrarum confirma.

XC. [1] *Am.* Oratio Moysi hominis dei. [2] *Sab.* (*non Va.*) *om.* [3] *Am.* convertens [4] *Am.* pertransit [5] *Va.* vesperam

XCI. 2 **צא** יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר
3 לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא
4 יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ׀ יָסֶךְ
5 לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־
6 תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר
7 בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ׀
8 אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ
9 תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה
10 מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה
11 וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ
12 לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף
13 בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר
14 וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע
15 שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי׀ וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה
16 אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
XCII. וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃ **צב** מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
2 הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃
3 4 לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־
5 עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
6 יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ
7 מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ
8 בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ

XCI.[1]

1 Qui habitat in abscondito excelsi, in umbraculo do-
mini commorabitur, 2 dicens: Domine, spes mea et forti-
tudo mea, deus meus confidam in eo. 3 Quia ipse liberabit
te de laqueo venantium, de morte insidiarum. 4 In scapulis
suis obumbrabit tibi, et sub alis eius sperabis, scutum et
protectio veritas eius. 5 Non timebis a timore nocturno,
a sagitta volante per diem; 6 a peste in tenebris ambulante,
a morsu insidiantis[2] meridie. 7 Cadent a latere tuo mille,
et decem milia a dexteris tuis, ad te autem non adpropin-
quabit. 8 Verumtamen oculis tuis videbis, et ultionem
impiorum cernes. 9 Tu enim es domine spes mea. Excel-
sum posuisti habitaculum tuum. 10 Non accedet[3] ad te
malum, et lepra non adpropinquabit tabernaculo tuo.
11 Quia angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in
omnibus viis tuis. 12 In manibus portabunt te, ne forte
offendat ad lapidem pes tuus. 13 Super aspidem et basi-
liscum calcabis, conculcabis leonem et draconem. 14 Quo-
niam mihi adhaesit, et liberabo eum; exaltabo eum, quo-
niam cognovit nomen meum. 15 Invocabit me, et exaudiam
eum, cum ipso ero[4] in tribulatione: eruam eum et glorifi-
cabo.[5] 16 Longitudine dierum implebo eum, et ostendam
illi salutare meum.

XCII.

Psalmus cantici in die sabbati.[1] 2 Bonum est con-
fiteri domino, et psallere nomini tuo altissime, 3 ad ad-
nuntiandum mane misericordiam tuam, et fidem tuam in
nocte, 4 in decachordo et in psalterio, in cantico, in ci-
thara. 5 Quoniam laetificasti me domine in opere tuo,
in facturis manuum tuarum laudabo. 6 Quam magni-
ficata sunt opera tua domine, satis profundae factae
sunt cogitationes tuae. 7 Vir insipiens non cognoscet,
et stultus non intelleget istud. 8 Germinaverunt impii

XCI. [1] *Am.* Laus cantici David. [2] *Am.* insanientis [3] *Am.* accidit (*sic*) [4] ero (*etiam Sab.*): *Va.* ego [5] *Va. add.* eum
XCII. [1] *Am.* Laus cantici David.

רְשָׁעִים ׀ כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם
9 10 עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃ כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
11 פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן
12 רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים
13 תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן
14 יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
15 יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
16 לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־ע֯לָתָה בּוֹ׃
XCIII. **צג** יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר
2 אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז
3 מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
4 קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים
5 אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃ עֵדֹתֶיךָ ׀
נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃
XCIV. **צד** אֵל־נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיַע׃ הִנָּשֵׂא
2
3 שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃ עַד־מָתַי
4 רְשָׁעִים ׀ יְהוָה עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃ יַבִּיעוּ
5 יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְהוָה
6 יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים
7 יְרַצֵּחוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָּהּ וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי

צב 16. עַוְלָתָה קרי

quasi foenum, et floruerunt omnes qui operantur ini-
quitatem, ut conterantur usque in sempiternum: 9 tu
autem excelsus in aeternum domine. 10 Ecce inimici tui
domine, ecce inimici tui peribunt, et dissipabuntur omnes
qui operantur[2] iniquitatem. 11 Et exaltabitur quasi mo-
nocerotis cornu meum, et senectus[3] mea in oleo ubere.
12 Et respiciet[4] oculus meus insidiantes[5] mihi, de his qui
consurgunt adversum me malignantibus audiet[6] auris mea.
13 Iustus ut palma florebit, ut cedrus in[7] Libano multi-
plicabitur. 14 Transplantati in domo domini, in atriis[8]
dei nostri germinabunt. 15 Adhuc fructificabunt in sene-
ctute, pingues et frondentes erunt, 16 adnuntiantes quia
rectus dominus, fortitudo mea, et non est iniquitas in eo.

XCIII.[1]

1 Dominus regnavit, gloria indutus est; indutus est
dominus fortitudine et accinctus est; insuper appendit or-
bem, qui non commovebitur. 2 Firmum solium tuum ex
tunc, ab aeterno[2] tu es. 3 Levaverunt flumina, domine,
levaverunt flumina voces suas;[3] levaverunt flumina gurgi-
tes suos. 4 A vocibus aquarum multarum[4] grandes fluctus
maris, grandis in excelso dominus. 5 Testimonia tua fide-
lia facta sunt nimis, domum tuum decet sanctitas, domine,
in longitudine dierum.

XCIV.[1]

1 Deus ultionum domine, deus ultionum ostendere.
2 Elevare iudex terrae,[2] redde vicissitudinem superbis.
3 Usquequo impii, domine, usquequo impii exultabunt?
4 Fluent loquentes antiquum, garrient omnes qui operan-
tur iniquitatem. 5 Populum tuum domine conterent, et
hereditatem tuam affligent. 6 Viduam et advenam interfi-
cient, et pupillos occident. 7 Et dixerunt: Non videbit

XCII. [2] *Am.* operabantur [3] *Am.* senecta, *postea* uberi [4] *Am.* dispiciet [5] *Am.* eos qui insidiantur [6] *Am.* audit [7] *Va.* (*non Sab.*) *om.* [8] *Am. add.* domus XCIII. [1] *Am.* Laus cantici David, die ante sabbatum, quando inhabitata est terra eius. [2] *Va.* a saeculo [3] *Va.* vocem suam [4] *haec verba plerumque cum eis quae v.* 3. *praecedunt coniunguntur* XCIV. [1] *Am.* Psalmus David quarta sabbati. [2] *Am.* qui iudicas terram

8 יַעֲקֹב׃ בִּינוּ בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃
9 הֲנֹטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃
10 11 הֲיֹסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃ יְהוָה
12 יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
13 אֲשֶׁר־תְּיַסְּרֶנּוּ יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃ לְהַשְׁקִיט
14 לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃ כִּי ׀ לֹא־
15 יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ כִּי־עַד־צֶדֶק
16 יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃ מִי־יָקוּם
17 לִי עִם־מְרֵעִים מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לוּלֵי
יְהוָה עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט ׀ שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃
18 אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי׃
19 בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי׃
20 21 הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי־חֹק׃ יָגוֹדּוּ
22 עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃ וַיְהִי יְהוָה לִי
23 לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם ׀ אֶת־
אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
XCV. **צה** לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃
2 3 נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי אֵל
4 גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר
5 בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר־
6 לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ
7 נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי־יְהוָה עֹשֵׂנוּ׃ כִּי

dominus, et non intelleget deus Iacob. 8 Intellegite stulti
in populo, et insipientes aliquando discite. 9 Qui plan-
tavit aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non vi-
debit? 10 Qui erudit gentes, non arguet, qui docet ho-
minem scientiam? 11 Dominus novit cogitationes homi-
num, quia vanae sunt. 12 Beatus vir quem tu erudieris,
domine, et de lege tua docueris eum, 13 ut quiescat a
diebus afflictionis, donec fodiatur impio interitus. 14 Non
enim derelinquet dominus populum suum, et hereditatem
suam non deseret. 15 Quoniam ad iustitiam revertetur iu-
dicium, et sequentur illud omnes recti corde. 16 Quis
stabit pro me adversus malos? quis stabit pro me adver-
sus operarios iniquitatis? 17 Nisi quia dominus auxiliator
meus, paulo minus habitasset in inferno anima mea. 18 Si
dicebam: Motus est pes meus, misericordia tua domine
sustentabat[3] me. 19 In multitudine cogitationum mearum,
quae sunt in me intrinsecus, consolationes tuae delecta-
bunt animam meam. 20 Numquid particeps erit tui thro-
nus insidiarum, fingens dolorem[4] in praecepto? 21 Co-
pulabuntur adversus animam iusti, et sanguinem innocen-
tem condemnabunt. 22 Erit autem dominus mihi in refu-
gium, et deus meus quasi petra spei meae. 23 Et resti-
tuet[5] super eos iniquitatem suam, et in malitia sua perdet
eos, perdet eos dominus deus noster.

XCV.[1]

1 Venite laudemus dominum, iubilemus petrae Iesu no-
stro. 2 Praeoccupemus vultum eius in actione[2] gratiarum,
in canticis iubilemus ei. 3 Quoniam fortis et magnus domi-
nus, et rex magnus super omnes deos. 4 In cuius manu fun-
damenta terrae, et excelsa montium ipsius sunt; 5 cuius est
mare, ipse enim fecit illud, et siccam[3] manus eius plasma-
verunt. 6 Venite adoremus et curvemur, flectamus genua
ante faciem domini factoris nostri. 7 Quia ipse[4] deus

XCIV. [3] *Va.* sustentabit [4] *Am. et Cist.* laborem [5] *Am. et Cist.* restitues *posteaque* perdes XCV. [1] *Am.* Laus cantici David [2] *Am.* agnitione [3] *Am.* sicca [4] *Am. add.* est

הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם
8 אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ אַל־תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה
9 כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי
10 גַּם־רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה ׀ אָקוּט בְּדוֹר
וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי׃
11 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

XCVI. **צו** שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־
2 הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־
3 לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
4 נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא
5 הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי ׀ כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים
6 אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו עֹז
7 וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
8 הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
9 שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה
10 בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ
בַגּוֹיִם ׀ יְהוָה מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט יָדִין
11 עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
12 יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אָז
13 יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר׃ לִפְנֵי יְהוָה ׀ כִּי בָא כִּי בָא
לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

XCVII. **צז** יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃

noster, et nos populus pascuae eius et grex manus eius.
8 Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare[5] corda
vestra, sicut in contradictione, sicut in die temtationis in
deserto, 9 ubi temtaverunt me patres vestri, probaverunt
me,[6] et viderunt opus meum. 10 Quadraginta annis displi-
cuit mihi generatio,[7] et dixi: Populus errans corde est,
et non cognoscens vias meas. 11 Et iuravi in furore meo,
ut non introirent in requiem meam.

XCVI.[1]

1 Cantate domino canticum novum, canite[2] domino,
omnis terra. 2 Canite domino, benedicite nomini eius:
adnuntiate de die in diem salutare eius. 3 Narrate in gen-
tibus gloriam eius, in universis populis mirabilia eius.
4 Quia magnus dominus et laudabilis nimis, terribilis est
super omnes deos. 5 Omnes enim dii populorum sculptilia,
dominus autem caelos fecit. 6 Gloria et decor ante vul-
tum eius, fortitudo et exultatio in sanctuario eius. 7 Af-
ferte domino familiae populorum, afferte domino gloriam
et fortitudinem. 8 Afferte domino gloriam nomini eius,
levate munera et introite in atria eius. 9 Adorate domi-
num in decore sanctuarii, paveat a facie eius omnis terra.
10 Dicite in gentibus: Dominus regnavit, siquidem appen-
dit[3] orbem immobilem, iudicabit populos in aequitatibus.[4]
11 Laetamini caeli, et exultet terra, tonet mare et pleni-
tudo eius. 12 Gaudeat ager[5] et omnia quae in eo sunt:
tunc laudabunt universa ligna saltus 13 ante faciem do-
mini, quoniam venit, quoniam venit iudicare terram. Iu-
dicabit orbem[6] in iusto,[7] et populos in fide sua.

XCVII.[1]

1 Dominus regnavit, exultet terra, laetabuntur insulae

XCV. [5] *Am.* indurare [6] *Am. om.* [7] *Am. add.* illa
XCVI. [1] *Am.* Quando domus aedificabatur post captivitatem. Canticum huic David. [2] *Va.* cantate [3] *Va.* appendet [4] *Am. et plurimi* aequitate [5] *Va. add.* meus [6] *Am. add.* terrae [7] *Va.* in iustitia XCVII. [1] *Am.* Huic David, quando terra eius restituta est.

2 עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃
3 4 אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ
5 בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג
6 נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ
7 הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ ׀
כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ
8 כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח ׀ צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת
9 יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה
עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־
10 אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
11 חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק
12 וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ
XCVIII. לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ **צח** מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה ׀ שִׁיר
חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
2 קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה
3 צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ ׀ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ
4 כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ
5 לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ
6 לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל
7 שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי ׀ הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃ יִרְעַם הַיָּם
8 וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף
9 יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט

multae. 2 Nubes et caligo in circuitu eius, iustitia et iudi-
cium firmamentum solii eius. 3 Ignis ante faciem eius ibit,
et exuret per circuitum hostes eius. 4 Apparuerunt fulgura
eius orbi: vidit et contremuit terra. 5 Montes sicut cera
tabefacti sunt a facie domini, a facie dominatoris omnis
terrae. 6 Adnuntiaverunt caeli iustitiam eius, et viderunt
omnes populi gloriam eius. 7 Confundantur universi qui
serviunt sculptili,[2] qui gloriantur in idolis; adorate eum
omnes dii. 8 Audivit et laetata est Sion, et exultaverunt
filiae Iudae, propter iudicia tua domine. 9 Tu enim do-
minus excelsus super omnem terram, vehementer elevatus
es super omnes deos. 10 Qui diligitis dominum, odite
malum: custodit animas sanctorum suorum, de manu im-
piorum eruet eos. 11 Lux orta est iusto, et rectis corde
laetitia. 12 Laetamini iusti in domino, et confitemini
memoriae sanctae eius.

XCVIII.

Canticum.[1] 1 Cantate domino canticum novum,
quia mirabilia fecit: salvavit sibi dextera eius, et bra-
chium sanctum eius. 2 Notum fecit dominus salutare
suum, in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.
3 Recordatus est misericordiae suae et veritatis suae do-
mui Israhel:[2] viderunt omnes fines terrae salutare dei
nostri. 4 Iubilate domino,[3] omnis terra, vociferamini et
laudate et canite. 5 Canite domino in cithara, in cithara
et voce carminis. 6 In tubis et clangore buccinae iubilate
coram rege domino. 7 Tonet mare et plenitudo eius, orbis
et habitatores eius. 8 Flumina plaudent manu, simul
montes laudabunt 9 ante dominum, quia venit iudicare

XCVII. [2] *Am.* sculptilia XCVIII. [1] *Am.* Psalmus David.
[2] *Am. et plurimi* Iacob [3] *Am.* deo

הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃
XCIX. צט יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט
2 הָאָרֶץ׃ יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־כָּל־
3 הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
4 וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים
5 מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב ׀ אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃
6 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ׀ בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ
7 קֹרְאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר
8 אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם
9 עַל־עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
C. לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ ק מִזְמוֹר
2 לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת־
3 יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃ דְּעוּ כִּי
יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עַמּוֹ
4 וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו ׀ בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו
5 בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרֲכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי־טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם
CI. חַסְדּוֹ וְעַד־דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃ קא לְדָוִד
מִזְמוֹר חֶסֶד־וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה׃
2 אַשְׂכִּילָה ׀ בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ

צט 6. הא׳ נעלם ק 3. וְלוֹ קרי ibid. פתח באתנח

terram: iudicabit orbem in iustitia, et populos in aequitatibus.

XCIX.[1]

1 Dominus regnabit, commoveantur populi; sessor
Cherubim, concutiatur terra. 2 Dominus in Sion magnus,
et excelsus est super omnes populos. 3 Confiteantur nomini tuo magno et terribili sanctoque. 4 Et[2] imperium
regis iudicium diligit: tu fundasti aequitates; iudicium et
iustitiam in Iacob tu fecisti. 5 Exaltate dominum deum
nostrum et adorate scabellum pedum eius, quia sanctus
est. 6 Moses et Aaron in sacerdotibus eius, et Samuel in
his qui invocant nomen eius: invocabant dominum, et ipse
exaudivit eos. 7 In columna nubis loquebatur ad eos: custodierunt testimonia eius, et praeceptum quod[3] dedit eis.
8 Domine deus noster, tu exaudisti eos: domine, propitius
fuisti eis, et ultor super commutationibus eorum. 9 Exaltate dominum deum nostrum, et adorate in monte sancto
eius, quia sanctus dominus deus noster.

C.

Canticum in gratiarum actione.[1] 2 Iubilate deo omnis
terra, servite domino in laetitia, ingredimini[2] coram eo in
laude. 3 Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos et ipsius sumus, populus eius et grex pascuae eius.
4 Ingredimini portas eius in gratiarum actione, atria eius
in laude; confitemini ei, benedicite nomini eius: 5 quia
bonus dominus, in sempiternum misericordia eius, et usque
ad generationem et generationem fides eius.

CI.

David canticum.[1] 1 Misericordiam et iudicium cantabo, tibi domine psallam. 2 Erudiar[2] in via perfecta,
quando venies ad me. Ambulabo in simplicitate cordis

XCIX. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am. om.* [3] *Am. om.*
C. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am.* ingrediemini, *item v.* 4.
CI. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am.* Et erudiar

3 בְּתָם־לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי׃ לֹא־אָשִׁית ׀ לְנֶגֶד עֵינַי
דְּבַר־בְּלִיָּעַל עֲשֹׂה־סֵטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי׃
4 5 לֵבָב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃ מְלָושְׁנִי
בַסֵּתֶר ׀ רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ־עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב
6 אֹתוֹ לֹא אוּכָל׃ עֵינַי ׀ בְּנֶאֶמְנֵי־אֶרֶץ לָשֶׁבֶת
7 עִמָּדִי הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃ לֹא־יֵשֵׁב ׀
בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא־יִכּוֹן
8 לְנֶגֶד עֵינָי׃ לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ
CII. לְהַכְרִית מֵעִיר־יְהוָה כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ קב תְּפִלָּה
2 לְעָנִי כִי־יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃ יְהוָה
3 שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא׃ אַל־תַּסְתֵּר
פָּנֶיךָ ׀ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם
4 אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃ כִּי־כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי
5 כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃ הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי־שָׁכַחְתִּי
6 מֵאֲכֹל לַחְמִי׃ מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃
7 8 דָּמִיתִי לִקְאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת׃ שָׁקַדְתִּי
9 וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גָּג׃ כָּל־הַיּוֹם חֵרְפוּנִי
10 אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ׃ כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי
11 וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃ מִפְּנֵי־זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי
12 נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃ יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב
13 אִיבָשׁ׃ וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר

קא 5. יתיר ו׳

mei in medio domus meae. 3 Non ponam[3] coram oculis
meis verbum Belial; facientem declinationes odivi, nec ad-
haesit mihi. 4 Cor pravum recedet[4] a me, malum nesciam.
5 Loquentem in abscondito contra proximum suum, hunc
interficiam. Superbum oculis et altum corde, cum hoc
esse non potero.[5] 6 Oculi mei ad fideles terrae, ut habi-
tent mecum: ambulans in via simpliciter, hic ministrabit[6]
mihi. 7 Non habitabit in medio domus meae faciens do-
lum; loquens mendacium non placebit in conspectu oculo-
rum meorum. 8 Mane perdam omnes impios terrae, ut
interficiam de civitate domini universos qui operantur ini-
quitatem.

CII.

Oratio pauperis quando solicitus fuerit, et coram do-
mino fuderit eloquium suum.[1] 2 Domine, audi[2] oratio-
nem meam, et clamor meus ad te veniat. 3 Ne abscondas
faciem tuam a me in die tribulationis meae, inclina ad
me aurem tuam: in quacumque die invocavero,[3] velociter
exaudi me. 4 Quoniam consumpti sunt sicut fumus dies
mei, et ossa mea quasi frixa contabuerunt. 5 Percussum est
quasi foenum et arefactum est cor meum, quia oblitus sum
comedere panem meum. 6 A voce gemitus mei adhaesit os
meum carni meae. 7 Assimilatus sum pelicano deserti
factus sum quasi bubo solitudinum. 8 Vigilavi et fui sicut
avis solitaria super tectum. 9 Tota die exprobrabant mihi
inimici mei; exultantes per me iurabant. 10 Quia cinerem
sicut panem comedi, et potum meum cum fletu miscui, 11 a
facie indignationis tuae[4] et irae tuae, quia elevasti[5] me
et allisisti me. 12 Dies mei quasi[6] umbra inclinati sunt
et ego quasi foenum arui. 13 Tu autem domine in aeter-
num permanes, et[7] memoriale tuum in generatione et

CI. [3] *Am.* proponebam [4] *Am.* recide (*sic*) [5] *Va.* poteram [6] *Am.* ministrabat CII. [1] *Am.* Oratio pauperis, cum auxiatus fuerit et coram domino effuderit precem suam constanter. [2] *Am.* exaudi [3] *Am. add.* te [4] *Am. om.* [5] *Va.* levasti [6] *Am.* sicut [7] *Am. om.*

14 וָדֹר׃ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־
15 בָא מוֹעֵד׃ כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבָנֶיהָ וְאֶת־
16 עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ׃ וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־
17 מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ׃ כִּי־בָנָה יְהוָה צִיּוֹן
18 נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃ פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא־
19 בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם׃ תִּכָּתֶב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן
20 וְעַם נִבְרָא יְהַלֶּל־יָהּ׃ כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ
21 יְהוָה מִשָּׁמַיִם ׀ אֶל־אֶרֶץ הִבִּיט׃ לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת
22 אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃ לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
23 יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָםִ׃ בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו
24 וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה׃ עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחוֹ
25 קִצַּר יָמָי׃ אֹמַר אֵלִי אַל־תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר
26 דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ׃ לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
27 שָׁמָיִם׃ הֵמָּה ׀ יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד
28 יִבְלוּ כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃ וְאַתָּה הוּא
29 וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃ בְּנֵי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ וְזַרְעָם
CIII. לְפָנֶיךָ יִכּוֹן׃ קג לְדָוִד ׀ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
2 וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־
3 יְהוָה וְאַל־תִּשְׁכְּחִי כָּל־גְּמוּלָיו׃ הַסֹּלֵחַ לְכָל־
4 עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל־תַּחֲלוּאָיְכִי׃ הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת
5 חַיָּיְכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃ הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב

קב. 24. כתיב ק׳ 26. פתח באתנח

generatione. 14 Tu suscitans misereberis Sion, quia tempus est[8] ut miserearis eius, quoniam venit tempus:[9] 15 quoniam placitos fecerunt servi tui lapides eius et pulverem eius miserabilem. 16 Et timebunt gentes nomen domini, et universi reges terrae gloriam tuam. 17 quia aedificavit[10] dominus Sion, apparuit in gloria sua. 18 Respexit ad orationem vacui, et non despexit orationem eorum. 19 Scribatur hoc in generatione novissima, et populus qui creabitur laudabit dominum, 20 quoniam prospexit de excelso sanctuario suo, dominus de caelo terram contemplatus est, 21 ut audiret gemitum vincti, ut solveret filios mortis: 22 ut narretur in Sion nomen domini, et laudatio eius in Hierusalem, 23 cum congregati fuerint populi simul, et regna ut serviant domino. 24 Afflixit in via fortitudinem meam, abbreviavit dies meos. 25 Dicam: Deus meus, ne rapias me in medio[11] dierum meorum: in genereratione generationum anni tui. 26 A principio terram fundasti, et opus manuum tuarum caeli. 27 Ipsi peribunt, tu autem stabis, et omnes quasi vestimentum atterentur, quasi[12] pallium mutabis eos, et mutabuntur: 28 tu autem ipse es,[13] et anni tui non deficient. 29 Filii servorum tuorum inhabitabunt,[14] et semen eorum ante faciem tuam perseverabit.

CIII.

David.[1] 1 Benedic anima domino, et omnia viscera mea nomini sancto eius. 2 Benedic anima domino, et noli oblivisci omnium retributionum eius: 3 qui propitiatur cunctis iniquitatibus tuis, et[2] sanat omnes infirmitates tuas, 4 qui redimit de corruptione vitam tuam, et[3] coronat te misericordia[4] et miserationibus, 5 qui replet bonis orna-

---

CII. [8] *Va. om.* [9] *Am. alii multi add.* quoniam venit pactum [10] *Am.* aedificabit [11] *Am.* in dimedio [12] *Am.* et quasi [13] *Va.* (*non Sab.*) *om.* [14] *Va.* habitabunt CIII. [1] *Am.* Ipsi David. [2] et (*ut Am. et Cisterc.*): *Va.* qui [3] et *ut antea* [4] *Va.* in miseric.

6 עָדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי׃ עֹשֵׂה צְדָקוֹת
7 יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׁוּקִים׃ יוֹדִיעַ דְּרָכָיו
8 לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃ רַחוּם וְחַנּוּן
9 יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חָסֶד׃ לֹא־לָנֶצַח יָרִיב
10 וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא
11 כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃ כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ
12 גָּבַר חַסְדּוֹ עַל־יְרֵאָיו׃ כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב
13 הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים
14 רִחַם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו׃ כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר
15 כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ׃ אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה
16 כֵּן יָצִיץ׃ כִּי רוּחַ עָבְרָה־בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא־יַכִּירֶנּוּ
17 עוֹד מְקוֹמוֹ׃ וְחֶסֶד יְהוָה ׀ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם
18 עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃ לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ
19 וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
20 כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו
21 גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃ בָּרְכוּ
22 יְהוָה כָּל־צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃ בָּרְכוּ
יְהוָה ׀ כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי
CIV. נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃ קד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
2 יְהוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃ עֹטֶה
3 אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃ הַמְקָרֶה בַמַּיִם
עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם־עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־

mentum tuum: innovabitur sicut aquilae iuventus tua.
6 Faciens iustitias dominus, et iudicia cunctis qui ca-
lumniam[5] sustinent. 7 Notas fecit vias suas Mosi, filiis
Israhel cogitationes suas. 8 Misericors et clemens domi-
nus, patiens et multae miserationis. 9 Non in sempiter-
num iudicabit, neque in aeternum irascetur.[6] 10 Non
secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum ini-
quitates nostras retribuit nobis. 11 Quantum enim excel-
sus est caelum terra, tantum confortata est[7] misericordia
eius super timentes eum. 12 Quantum longe est oriens ab
occidente, tantum longe fecit a nobis scelera nostra. 13 Si-
cut miseretur pater filiorum, misertus est dominus timen-
tibus se: 14 ipsi enim novit plasmationem nostram, re-
cordatus est quia pulvis sumus. 15 Homo quasi herba
dies eius, sicut flos agri sic florebit. 16 Quia spiritus
pertransiit[2] eum et non subsistet, et non cognoscet eum
ultra locus eius. 17 Misericordia autem domini ab ae-
terno et usque in aeternum super timentes eum, et iustitia
eius in filios filiorum, 18 his qui custodiunt pactum eius,
et recordantur praeceptorum eius ad facienda[9] ea. 19 Do-
minus in coelo stabilivit thronum suum, regnum illius
omnium dominatur. 20 Benedicite domino angeli eius,
fortes robore, facientes verbum eius, obedientes voci ser-
monis[10] eius. 21 Benedicite domino omnes exercitus eius,
ministri eius qui facitis placitum illius. 22 Benedicite
domino universa opera eius in omnibus locis potestatis
eius: benedic anima mea domino.

CIV.[1]

1 Benedic anima mea domino. Domine deus meus,
magnificatus es nimis, gloria et decore indutus es, 2 ami-
ctus luce quasi vestimento, extendens caelos ut pellem:
3 qui tegis aquis coenacula eius, qui ponis nubes currum

CIII. [5] *Am.* calumnias [6] *Am.* irascitur [7] *Am.* confirmata (*omisso* est) [8] *Am.* pertransiet [9] *Va.* faciendum [10] *Am.* sermonum CIV. *Am.* Ipsi David.

4 רוּחַ׃ עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט׃
5 יָסַד אֶרֶץ עַל־מְכוֹנֶיהָ בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃
6 תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל־הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃
7 8 מִן־גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן־קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃ יַעֲלוּ
הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה ׀ יָסַדְתָּ לָהֶם׃
9 גְּבוּל־שַׂמְתָּ בַּל־יַעֲבֹרוּן בַּל־יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃
10 הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃
11 יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃
12 עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ־קוֹל׃
13 מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃
14 מַצְמִיחַ חָצִיר ׀ לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
15 לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ׃ וְיַיִן ׀ יְשַׂמַּח לְבַב־
אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב־אֱנוֹשׁ
16 יִסְעָד׃ יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃
17 אֲשֶׁר־שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃
18 הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃
19 20 עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃ תָּשֶׁת
חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ־תִרְמֹשׂ כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר׃
21 הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃
22 תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃
23 24 יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי־עָרֶב׃ מָה־
רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ׀ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה

suum, qui ambulas super pennas venti: 4 qui facis angelos
tuos spiritus, ministros tuos ignem urentem: 5 qui fundasti
terram super bases suas,[2] non commovebitur in saeculum
et in saeculum. 6 Abysso quasi vestimento operuisti eam,
super montes stabunt aquae. 7 Ab increpatione tua fugi-
ent, a voce tonitrui tui[3] formidabunt. 8 Ascendent[4] montes
et descendent campi ad locum quem fundasti eis. 9 Ter-
minum posuisti quem non pertransibunt, nec revertentur
ut operiant terram. 10 Qui emittis[5] fontes in convallibus,
ut inter medios montes fluant,[6] 11 ut bibant omnia ani-
malia regionum, ut[7] reficiat onager[8] sitim suam. 12 Su-
per ea volucres caeli morabuntur, de medio nemorum da-
bunt vocem. 13 Qui irrigas montes de coenaculis tuis, de
fructu operum tuorum implebitur terra; 14 germinans her-
bam iumentis et foenum servituti hominum, 15 ut educat
panem de terra, et vinum laetificet cor hominis, ad exhi-
larandam faciem oleo:[9] panis autem cor hominis roborat.
16 Saturabuntur ligna domini, cedri Libani quas planta-
sti:[10] 17 ibi aves nidificabunt, milvo abies domus eius.
18 Montes excelsi cervis, petra refugium hericiis.[11] 19 Fe-
cit lunam per tempora, sol cognovit occubitum[12] suum.
20 Posuisti tenebras, et facta est nox, in ipsa moventur[13]
omnes bestiae silvae: 21 leones rugientes ad praedam, et
quaerentes a deo escam sibi. 22 Oriente sole recedent,
et in speluncis suis cubabunt. 23 Egredietur homo ad
opus suum, et ad servitutem suam usque ad vesperum.
24 Quam multa sunt opera tua, domine, omnia in sapientia

CIV. [2] *Am.* basem suam [3] *Am. om.* [4] *Am. et Cist.* ascendunt *item* descendunt [5] *Am.* inmittis [6] fluant (*ut Am. et plurimi*): *Va.* ambulent [7] *Va.* et [8] *sic Am. et al. multi; Va.* reficiant onagri [9] *Va.* in oleo [10] *sic Am. et plurimi; Va.* plantavit [11] *Am.* erinacis [12] *Va.* cubitum [13] *Am.* movebuntur.

25 הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃ זֶה ׀ הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם
26 רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־גְּדֹלוֹת׃ שָׁם
27 אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה ׀ יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־בּוֹ׃ כֻּלָּם
28 אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם
29 יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃ תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ
יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל־עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃
30 31 תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃ יְהִי
32 כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃ הַמַּבִּיט
33 לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ אָשִׁירָה
34 לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ יֶעֱרַב עָלָיו
35 שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיהוָה׃ יִתַּמּוּ חַטָּאִים ׀
מִן־הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים ׀ עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי
CV. אֶת־יְהוָה הַלְלוּיָהּ׃ · קה הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ
2 בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־
3 לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ
4 יִשְׂמַח לֵב ׀ מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ
5 בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
6 מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו׃ זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי
7 יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
8 מִשְׁפָּטָיו׃ זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף
9 דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׂחָק׃
10 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃

קד 35. ה' רפה

fecisti, impleta est terra possessione tua. 25 Hoc mare
magnum et latum manibus, ibi reptilia innumerabilia,
26 animalia parva cum grandibus. Ibi naves pertranse-
unt:[14] Leviathan istum plasmasti ut illuderet ei. 27 Omnia
in te sperant, ut tu[15] des cibum eis in tempore suo. 28 Dante
te illis colligent, aperiente te manum tuam replebuntur
bono. 29 Abscondes[16] vultum tuum, turbabuntur;[17] au-
feres spiritum eorum, deficient[18] et in pulverem suum re-
vertentur. 30 Emittes spiritum tuum et creabuntur, et
instaurabis faciem terrae. 31 Sit gloria domini in sempi-
ternum, laetabitur dominus in operibus suis. 32 Qui re-
spicit terram, et tremet: tangit[19] montes, et fumabunt.
33 Cantabo domino in vita mea, psallam deo meo[20] quam-
diu sum. 34 Placeat ei eloquium meum: ego[21] laetabor
in domino. 35 Deficiant peccatores de terra, et impii
ultra non sint: benedic anima mea domino. Alleluia.[22]

CV.[1]

1 Confitemini domino, invocate nomen eius, notas fa-
cite populis cogitationes eius. 2 Canite ei, et psallite illi,
loquimini in universis mirabilibus eius. 3 Exultate[2] in
nomine sancto eius, laetetur cor quaerentium dominum.
4 Quaerite dominum et virtutem eius, quaerite faciem eius
iugiter. 5 Recordamini mirabilium eius[3] quae fecit, si-
gnorum et iudiciorum oris eius, 6 semen Abraham servi
eius, filii Iacob electi eius. 7 Ipse dominus deus noster,
in universa terra iudicia eius. 8 Recordatus est in aeter-
num pacti sui, verbi quod praecepit in mille generationes,
9 quod pepigit cum Abraham, et iuramenti sui cum Isaac.
10 Et firmavit illud cum[4] Iacob in lege, cum Israhel in

CIV. [14] *Am.* pertransibunt [15] *Va. om.* [16] *Am.* absconde [17] *Am.* et turb. [18] *Am.* et defic. [19] *Am.* tanget [20] *Am. om.* [21] *Am.* ego autem [22] *Am. om. Vide post.* CV. [1] *Am.* Alleluia. [2] *Am.* et exult. [3] *Am. om.* [4] cum (*ut Am. et Cist.*): *Va. om. Item post.*

11 לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃
12 13 בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ
14 מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׃ לֹא־הִנִּיחַ
15 אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ אַל־תִּגְּעוּ
16 בִמְשִׁיחָי וְלִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׃ וַיִּקְרָא רָעָב עַל־
17 הָאָרֶץ כָּל־מַטֵּה־לֶחֶם שָׁבָר׃ שָׁלַח לִפְנֵיהֶם
18 אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃ עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלָיו בַּרְזֶל
19 בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ עַד־עֵת בֹּא־דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה
20 צְרָפָתְהוּ׃ שָׁלַח־מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים
21 וַיְפַתְּחֵהוּ׃ שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ׃
22 23 לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם׃ וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל
24 מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם׃ וַיֶּפֶר אֶת־עַמּוֹ
25 מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׃ הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ
26 לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃ שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר
27 בָּחַר־בּוֹ׃ שָׂמוּ בָם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמֹפְתִים
28 בְּאֶרֶץ חָם׃ שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא־מָרוּ
29 אֶת־דְּבָרְיוֹ׃ הָפַךְ אֶת־מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת־
30 דְּגָתָם׃ שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃
31 32 אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל־גְּבוּלָם׃ נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם
33 בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃ וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם
34 וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃ אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק

קה 18. רגלו ק׳ 28. דברו ק׳

pactum sempiternum, 11 dicens: Tibi tabo terram Cha-
naan, funiculum hereditatis vestrae. 12 Cum essent viri
pauci, modici et advenae in ea, 13 et transierunt de
gente in gentem, et de regno ad populum alterum,
14 non dimisit hominem ut noceret eis, et corripuit pro
eis reges: 15 Nolite tangere christos meos, et prophe-
tas meos nolite affligere. 16 Et vocavit famem super
terram, omnem virgam panis contrivit. 17 Misit ante
faciem eorum virum, in servum venumdatus est Ioseph.
18 Afflixerunt in compedes[5] pedes eius, in ferrum venit
anima eius, 19 usque ad tempus donec veniret sermo
eius, eloquium domini probavit eum. 20 Misit rex et
solvit eum, princeps populorum, et dimisit illum. 21 Po-
suit eum dominum domus suae, et principem in omni
possessione sua, 22 ut erudiret principes eius secundum
voluntatem suam, et senes eius sapientiam doceret. 23 Et
ingressus est Israhel Aegyptum, et Iacob advena fuit in
terra Cham.[6] 24 Et crescere fecit populum suum nimis,
et roboravit eum super hostes eius. 25 Convertit cor eo-
rum ut odio haberent populum eius, ut dolose agerent
contra servos illius. 26 Misit Mosen servum suum, Aa-
ron quem elegit sibi. 27 Posuit in eis verba signorum
suorum, et portentorum in terra Cham. 28 Misit tene-
bras et contenebravit, et non fuerunt increduli verbis
eius. 29 Commutavit aquas eorum in sanguinem, et oc-
cidit pisces eorum. 30 Ebullivit terra eorum ranas in
cubilibus regum eorum. 31 Dixit, et venit musca omni-
moda, scinifes in universis terminis eorum. 32 Dedit
pluvias eorum grandinem, ignem flammantem in terra
eorum. 33 Et percussit vineam[7] eorum et ficum eorum,
et confregit lignum finium eorum. 34 Dixit, et venit lo-

CV. [5] *Va.* in compede [6] *Am.* Ham, *item. v.* 27 [7] *Am.* vineas

35 וְאֵין מִסְפָּר׃ וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל
36 פְּרִי אַדְמָתָם׃ וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית
37 לְכָל־אוֹנָם׃ וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו
38 כּשֵׁל׃ שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם
39 עֲלֵיהֶם׃ פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃
40 41 שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃ פָּתַח
42 צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר׃ כִּי־זָכַר אֶת־
43 דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃ וַיּוֹצִא עַמּוֹ
44 בְשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו׃ וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת
45 גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃ בַּעֲבוּר ׀ יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו
CVI. וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ׃ קו הַלְלוּיָהּ ׀ הוֹדוּ
2 לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ מִי יְמַלֵּל
3 גְּבוּרוֹת יְהוָה יַשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃ אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי
4 מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל־עֵת׃ זָכְרֵנִי יְהוָה
5 בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ לִרְאוֹת ׀ בְּטוֹבַת
בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם־
6 נַחֲלָתֶךָ׃ חָטָאנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
7 אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרַיִם ׀ לֹא־הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא
זָכְרוּ אֶת־רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל־יָם בְּיַם־סוּף׃
8 9 וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ׃ וַיִּגְעַר
בְּיַם־סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃

קה .40 שליו ק׳

custa et bruchus, cuius non erat numerus, 35 et co-
medit omne foenum terrae eorum, et devoravit fructum
terrae eorum. 36 Et percussit omne primogenitum in
terra eorum, primitias universi partus eorum. 37 Et
eduxit eos cum argento et auro, et non erat in tribubus
eorum infirmus. 38 Laetata est Aegyptus cum egre-
derentur, quoniam irruerat terror eorum super eos.
39 Expandit nubem in tentorium, et ignem ut luce-
ret nocte. 40 Petierunt, et adduxit ortygometram, et
pane caelesti [8] saturavit eos. 41 Aperuit petram et fluxe-
runt aquae, cucurrerunt in aridis flumina. 42 Quia re-
cordatus est verbi sancti sui cum Abraham servo suo, 43 et
eduxit populum suum in laetitia, in laude [9] electos suos,
44 et dedit eis terras gentium, et laborem tribuum posse-
derunt, 45 ut custodirent ceremonias eius, et leges [10]
eius servarent. Alleluia. [11]

CVI.

Alleluia. [1] 1 Confitemini domino quoniam bonus,
quoniam in aeternum misericordia eius. 2 Quis loquetur
fortitudines domini, auditas faciet omnes laudes eius?
3 Beati qui custodiunt iudicium, faciunt [2] iustitiam in omni
tempore. 4 Recordare mei domine in repropitiatione
populi tui, visita me in salutari tuo, 5 ut videam bona
electorum tuorum, et laeter in laetitia gentis tuae, et
exultem cum hereditate tua. 6 Peccavimus cum patribus
nostris, inique fecimus, impie egimus. 7 Patres no-
stri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua, non sunt
recordati multitudinis misericordiae tuae, et ad ira-
cundiam provocaverunt super mare in mari rubro. 8 Sal-
vavit autem eos propter nomen suum, ut ostenderet for-
titudinem suam. 9 Et comminatus est mari rubro et
aruit, et transduxit eos per abyssos quasi in deserto:

CV. [8] *Am.* caeli [9] *Am.* laudantes [10] *Am.* legem [11] *Am. om.* CVI. [1] *Ita etiam Am.* [2] *Am.* et faciunt

10 11 וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃ וַיְכַסּוּ־
12 מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ וַיַּאֲמִינוּ
13 בִדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְּהִלָּתוֹ׃ מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו
14 לֹא־חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ־
15 אֵל בִּישִׁימוֹן׃ וַיִּתֵּן לָהֶם שֶׁאֱלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן
16 בְּנַפְשָׁם׃ וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ
17 יְהוָה׃ תִּפְתַּח־אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל־עֲדַת
18 אֲבִירָם׃ וַתִּבְעַר־אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט
19 רְשָׁעִים׃ יַעֲשׂוּ־עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃
20 וַיָּמִירוּ אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב׃
21 שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃
22 23 נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם־סוּף׃ וַיֹּאמֶר
לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו
24 לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃ וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה
25 לֹא הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ׃ וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ
26 בְּקוֹל יְהוָה׃ וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם
27 בַּמִּדְבָּר׃ וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃
28 29 וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ וַיַּכְעִיסוּ
30 בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ־בָּם מַגֵּפָה׃ וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס
31 וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר
32 וָדֹר עַד־עוֹלָם׃ וַיַּקְצִיפוּ עַל־מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע
33 לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃ כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיְבַטֵּא

10 et salvavit eos de manu odientis, et redemit eos de
manu inimici: 11 et operuerunt aquae[3] hostes eorum,
unus de ipsis non superfuit. 12 Et crediderunt verbis
eius, cecineruntque laudem eius. 13 Cito obliti sunt ope-
rum illius, nec exspectaverunt voluntatem eius. 14 Et
desideraverunt desiderium in deserto, et temtaverunt deum
in solitudine. 15 Dedit ergo[4] eis petitionem ipsorum, et
misit tenuitatem in animam eorum. 16 Et zelati sunt Mo-
sen in castris, et[5] Aaron sanctum domini. 17 Aperta est
terra et devoravit Dathan, et operuit synagogam Abiram:
18 et succensus est ignis in synagoga eorum, flamma exus-
sit impios. 19 Fecerunt vitulum in Horeb, et adoraverunt
conflatile, 20 et mutaverunt gloriam suam in similitudinem
bovis comedentis foenum. 21 Obliti sunt dei salvatoris
sui, qui fecit magnalia in Aegypto, 22 mirabilia in terra
Cham, terribilia super mare rubrum. 23 Dixit ergo ut
contereret eos, nisi Moses electus eius stetisset medius
contra faciem illius, ut converteret indignationem eius, ut[6]
non interficeret. 24 Et despexerunt terram desiderabilem,
nec crediderunt sermoni eius, 25 et murmuraverunt in ta-
bernaculis suis, non audierunt[7] vocem domini. 26 Et
elevavit manum suam super eos, ut deiceret eos in de-
serto, 27 et ut deiceret semen eorum in gentibus et di-
spergeret eos in terris. 28 Et consecrati sunt Beel-Pheor,[8]
et comederunt victimas mortuorum, 29 et concitaverunt[9]
in studiis suis, et percussit eos plaga. 30 Stetit autem
Phinees et diiudicavit, et est retenta percussio. 31 Et
reputatum est ei in iustitiam in generatione et genera-
tionem usque in aeternum. 32 Et provocaverunt super
aquam contradictionis, et afflictus est Moses propter eos.
33 Quia provocaverunt spiritum eius, et praecepit in[10]

CVI. [3] *Am.* operuit aqua [4] *Am.* Et ded. ergo [5] *Va. om.* [6] *Va.* et [7] *Am.* exaudierunt [8] *Am.* Beelphegor [9] *Am.* concit. eum [10] *Am. om.*

34 בִּשְׂפָתָיו׃ לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר
35 יְהוָה לָהֶם׃ וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃
36 37 וַיַּעַבְדוּ אֶת־עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּזְבְּחוּ
38 אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃ וַיִּשְׁפְּכוּ
דָם נָקִי דַּם־בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זִבְּחוּ
39 לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃ וַיִּטְמְאוּ
40 בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה
41 בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת־נַחֲלָתוֹ׃ וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם
42 וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃ וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ
43 תַּחַת יָדָם׃ פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה יַמְרוּ
44 בַעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ בַּעֲוֹנָם׃ וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ
45 אֶת־רִנָּתָם׃ וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב
46 חֲסָדָו׃ וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל־שׁוֹבֵיהֶם׃
47 הוֹשִׁיעֵנוּ ׀ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃
48 בָּרוּךְ יְהוָה ׀ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם ׀ וְעַד
הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּ־יָהּ׃

45. חסדיו ק׳ קן

labiis suis. 34 Non exterminaverunt populos, quos dixit
dominus eis, 35 et commixti sunt gentibus et didicerunt
opera eorum; 36 et servierunt sculptilibus eorum, et fa-
ctum est eis in scandalum. 37 Et immolaverunt filios suos
et filias suas daemonibus. 38 Et effuderunt sanguinem
innocentem, sanguinem filiorum suorum et filiarum sua-
rum, quos immolaverunt sculptilibus Chanaan, et polluta
est terra sanguinibus. 39 Et coinquinati sunt in operibus
suis, et fornicati sunt in studiis suis. 40 Iratus est itaque
furor domini in populum suum, et abominatus est heredi-
tatem suam. 41 Et dedit eos in manu gentium, et domi-
nati sunt eorum qui oderunt eos. 42 Et afflixerunt eos
inimici sui, et humiliati sunt sub manu eorum: 43 multis
vicibus liberavit eos, ipsi vero provocabant[11] in consiliis
suis, et humiliati sunt propter iniquitatem suam.[12] 44 Et
vidit tribulationem eorum, cum audiret eos rogantes.
45 Et recordatus est pacti sui cum eis, et poenituit secun-
dum multitudinem misericordiae suae. 46 Et dedit eos mi-
serabiles coram omnibus qui ceperant eos. 47 Salva nos,
domine deus noster, et congrega nos de gentibus, ut con-
fiteamur nomini tuo sancto,[13] et canamus laudantes te.
48 Benedictus dominus deus Israhel ab aeterno et usque in
aeternum. Et dicet omnis populus: Amen. Alleluia.

CVI. [11] *Am.* provocaverunt [12] *Am.* iniquitates suas [13] *Va.* sancto tuo

ספר חמישי

CVII. קז הֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד־צָר׃
3 וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃
4 תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃
5 6 רְעֵבִים גַּם־צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃ וַיִּצְעֲקוּ
אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃
7 וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר מוֹשָׁב׃
8 9 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי־
הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא־טוֹב׃
10 11 יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל׃ כִּי־הִמְרוּ
12 אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ׃ וַיַּכְנַע בֶּעָמָל
13 לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר
14 לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ
15 וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק׃ יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
16 וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי־שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת
17 וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ׃ אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם
18 וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ׃ כָּל־אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם
19 וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מָוֶת׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר
20 לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם
21 וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם׃ יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו

LIBER QUINTUS.

CVII.[1]

1 Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius. 2 Dicant redempti[2] a domino, quos redemit de manu hostis, et de terris congregavit eos, 3 ab oriente et occidente, ab aquilone et mari. 4 Erraverunt in solitudine, in deserta via, civitatem quae habitaretur non repererunt: 5 esurientes et sitientes, anima eorum in ipsis deficiebat. 6 Et clamaverunt ad dominum in tribulatione sua: de afflictione eorum eripuit eos, 7 et duxit illos per viam rectam, ut venirent in civitatem habitabilem. 8 Confiteantur domino misericordiam[3] eius, et mirabilia eius in filios hominum, 9 quia saturavit animam vacuam, et animam esurientem implevit bonis. 10 Habitantes in tenebris et umbra mortis, alligatos inopia et ferro, 11 quia provocaverunt sermones dei, et consilium excelsi blasphemaverunt, 12 et humiliavit in labore cor eorum, corruerunt,[4] et non erat qui adiuvaret. 13 Et clamaverunt ad dominum in tribulatione sua, de[5] angustiis eorum salvavit eos, 14 et eduxit eos de tenebris et umbra mortis, et vincula eorum disrupit. 15 Confiteantur domino misericordiam[6] eius, et mirabilia eius in filios hominum, 16 quia contrivit portas aereas, et vectes ferreos confregit. 17 Stultos propter viam sceleris eorum, et propter iniquitates afflictos. 18 Omnem cibum abominata est anima eorum, et accesserunt ad portas mortis. 19 Et clamaverunt ad dominum in tribulatione sua, de[7] angustiis eorum[8] salvavit eos. 20 Misit verbum suum et sanavit eos, et salvavit de interitu eorum. 21 Confiteantur domino miseri-

---

CVII. [1] *Am.* Alleluia. [2] *Am.* qui redempti sunt [3] *Am.* misericordias [4] *Am. et Cist.* ceciderunt [5] *iidem* et de [6] *Am.* misericordias [7] *Am.* et de [8] *Am. om.*

22 לִבְנֵי אָדָם׃ וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו

23 בְּרִנָּה׃ ׆ יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי

24 מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים׃ ׆ הֵמָּה רָאוּ

25 מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה׃ ׆ וַיֹּאמֶר

26 וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו׃ ׆ יַעֲלוּ

שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג׃

27 ׆ יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל־חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע׃

28 ׆ וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם

29 יוֹצִיאֵם׃ יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם׃

30 וַיִּשְׂמְחוּ כִי־יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל־מְחוֹז חֶפְצָם׃

31 32 יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ וִירוֹמְמוּהוּ

33 בִּקְהַל־עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ׃ יָשֵׂם נְהָרוֹת

34 לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן׃ אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה

35 מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ׃ יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ

36 צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם׃ וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ

37 עִיר מוֹשָׁב׃ וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ

38 פְּרִי תְבוּאָה׃ וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא

39 יַמְעִיט׃ וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן׃

40 ׆ שֹׁפֵךְ בּוּז עַל־נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־

41 דָרֶךְ׃ וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת׃

42 יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ וְכָל־עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ׃

קן 23. 24. 25. 26. 27. 28. 40. נון מנוזרת 35. פתח באתנח

cordiam[9] eius, et mirabilia eius in filios hominum, 22 et
immolent hostias gratiarum, et narrent opera eius in laude.
23 Qui descendunt in mare navibus,[10] facientes opus in aquis
multis, 24 ipsi viderunt opera domini, et mirabilia eius in
profundo. 25 Et[11] dixit, et surrexit ventus tempestatis,
et elevavit gurgites eius: 26 ascendunt in caelum et de-
scendunt in abyssos, anima eorum in afflictione consumi-
tur. 27 Obstupuerunt et intremuerunt quasi ebrius, et
universa sapientia eorum absorpta est. 28 Clamabunt[12]
autem ad dominum in tribulatione sua, et de angustia edu-
cet eos:[13] 29 statuet turbinem[14] in tranquillitatem, et si-
lebunt fluctus eius: 30 laetabuntur quoniam quieverunt,
et deducet eos ad portum quem voluerunt. 31 Confitean-
tur domino misericordiam[15] eius, et mirabilia eius in filios
hominum, 32 et exaltent eum in ecclesia populi, et in ca-
thedra seniorum laudent eum. 33 Ponet flumina in deser-
tum, et fontes aquarum in sitim, 34 terram fructiferam in
sulsuginem, prae malitia habitatorum eius. 35 Ponet de-
sertum in paludes aquarum, et terram inviam in fontes
aquarum. 36 Et collocavit ibi esurientes, et fundabunt[16]
urbem ad habitandum, 37 et serent agros et plantabunt
vineas, et facient fruges germina. 38 Et benedicet eis,
et multiplicabuntur nimis, et pecora eorum non minuet.[17]
39 Imminuta sunt autem et afflicta propter angustiam mali
et doloris. 40 Et effundet despectionem super principes, et
errare eos faciet in solitudine devia. 41 Et sublevabit pau-
perem de inopia, et ponet quasi gregem familias. 42 Videbunt
recti et laetabuntur, et omnis iniquitas contrahet os suum.

CVII. [9] *Am.* misericordias. [10] *Va.* desc. mare in navib. [11] *Am. om.* [12] *ita Am. et Cisterc.*; *Va.* clamaverunt [13] *Va.* de angustiis eorum eduxit eos [14] *Am.* turbidinem [15] *Am.* misericordias [16] *Am.* formabunt [17] *ita Am.* (*et Cist.* imminuet); *Va.* imminuentur

43 מִי־חָכָם וְיִשְׁמָר־אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה׃

CVIII. קח שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים
2
3 אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף־כְּבוֹדִי׃ עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר
4 אָעִירָה שָּׁחַר׃ אוֹדְךָ בָעַמִּים ׀ יְהוָה וַאֲזַמֶּרְךָ
5 בַּלְאֻמִּים׃ כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־
6 שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל
7 כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
8 יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ אֱלֹהִים ׀ דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה
9 אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ לִי גִלְעָד ׀
לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃
10 מוֹאָב ׀ סִיר רַחְצִי עַל־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עֲלֵי־
11 פְלֶשֶׁת אֶתְרוֹעָע׃ מִי יֹבִלֵנִי עִיר מִבְצָר מִי
12 נָחַנִי עַד־אֱדוֹם׃ הֲלֹא־אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־
13 תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ׃ הָבָה־לָּנוּ עֶזְרָת מִצָּר
14 וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃ בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־חָיִל וְהוּא

CIX. יָבוּס צָרֵינוּ׃ קט לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי
2 תְהִלָּתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ כִּי פִי רָשָׁע וּפִי־מִרְמָה
3 עָלַי פָּתָחוּ דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר׃ וְדִבְרֵי
4 שִׂנְאָה סְבָבוּנִי וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם׃ תַּחַת־אַהֲבָתִי
5 יִשְׂטְנוּנִי וַאֲנִי תְפִלָּה׃ וַיָּשִׂימוּ עָלַי רָעָה
6 תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי׃ הַפְקֵד עָלָיו

קט 1. פתח בס"פ

43 Quis[18] sapiens et custodiet haec, et intelleget misericordias domini?

CVIII.

Canticum psalmi David.[1] 2 Paratum cor meum, deus: cantabo et psallam, sed et gloria mea. 3 Consurge psalterium et cithara, consurgam mane. 4 Confitebor tibi in populis, domine, et cantabo te in nationibus. 5 Quoniam magna super caelos misericordia tua, et usque ad aethera veritas tua. 6 Exaltare super caelos, deus, et super omnem terram gloria tua. 7 Ut liberentur dilecti tui, salva dextera tua et exaudi me. 8 Deus locutus est in sanctuario suo: gaudebo, dividam Sichem, et vallem Soccoth dimetiar. 9 Meus est Galaad, meus[2] est Manasse, et Ephraim hereditas capitis mei, Iuda dux meus. 10 Moab lebes pelvis meae; super Idumaeam proiciam calciamentum meum, cum Philisthim foederabor. 11 Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumaeam? 12 Nonne tu deus qui proieceras nos, et non exieras deus in exercitibus nostris? 13 Da nobis auxilium in tribulatione: vana est enim salus ab homine. 14 In deo erimus fortes, et ipse conculcabit hostes nostros.

CIX.

Victori David canticum.[1] 2 Deus laudabilis mihi, ne taceas: quia os impii et os[2] dolosi contra me apertum est; 3 locuti sunt de me lingua mendacii, verbis[3] odii circumdederunt me, expugnaverunt me frustra. 4 Pro eo quod eos diligebam adversabantur mihi, ego autem orabam. 5 Et posuerunt contra me malum pro bono, et odium pro dilectione mea. 6 Constitue super eum impium, et Satan

---

CVII. [18] *Am.* Qui CVIII. [1] *Item Am.* [2] *Am.* et meus
CIX. [1] *Am.* In finem, psalmus David. [2] *Am. om.* [3] *Va.* et verbis, *item* et expugn.

7 רָשָׁע וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל־יְמִינוֹ׃ בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא
8 רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה׃ יִהְיוּ־יָמָיו מְעַטִּים
9 פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר׃ יִהְיוּ־בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ
10 אַלְמָנָה׃ וְנוֹעַ יָנוּעוּ בָנָיו וְשִׁאֵלוּ וְדָרְשׁוּ
11 מֵחָרְבוֹתֵיהֶם׃ יְנַקֵּשׁ נוֹשֶׁה לְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְיָבֹזּוּ
12 זָרִים יְגִיעוֹ׃ אַל־יְהִי לוֹ מֹשֵׁךְ חָסֶד וְאַל־יְהִי
13 חוֹנֵן לִיתוֹמָיו׃ יְהִי־אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר
14 יִמַּח שְׁמָם׃ יִזָּכֵר ׀ עֲוֺן אֲבֹתָיו אֶל־יְהוָה וְחַטַּאת
15 אִמּוֹ אַל־תִּמָּח׃ יִהְיוּ נֶגֶד־יְהוָה תָּמִיד וְיַכְרֵת
16 מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חָסֶד
וַיִּרְדֹּף אִישׁ־עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵבָב לְמוֹתֵת׃
17 וַיֶּאֱהַב קְלָלָה וַתְּבוֹאֵהוּ וְלֹא־חָפֵץ בִּבְרָכָה וַתִּרְחַק
18 מִמֶּנּוּ׃ וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה כְּמַדּוֹ וַתָּבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ
19 וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו׃ תְּהִי־לוֹ כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמֵזַח
20 תָּמִיד יַחְגְּרֶהָ׃ זֹאת פְּעֻלַּת שֹׂטְנַי מֵאֵת יְהוָה
21 וְהַדֹּבְרִים רָע עַל־נַפְשִׁי׃ וְאַתָּה ׀ יְהוִה אֲדֹנָי
עֲשֵׂה־אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי׃
22 23 כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי׃ כְּצֵל
24 כִּנְטוֹתוֹ נֶהֱלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה׃ בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ
25 מִצּוֹם וּבְשָׂרִי כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן׃ וַאֲנִי ׀ הָיִיתִי חֶרְפָּה
26 לָהֶם יִרְאוּנִי יְנִיעוּן רֹאשָׁם׃ עָזְרֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי
27 הוֹשִׁיעֵנִי כְחַסְדֶּךָ׃ וְיֵדְעוּ כִּי־יָדְךָ זֹּאת אַתָּה

stet a dexteris eius. 7 Cum fuerit iudicatus, exeat con-
demnatus, et oratio eius sit in peccatum. 8 Fiant dies
eius pauci,[4] episcopatum eius accipiat alter. 9 Sint[5] filii
eius pupilli, et uxor eius vidua. 10 Instabiles vagentur
liberi[6] eius et mendicent, et quaerant[7] in parietinis suis.
11 Scrutetur exactor universa quae habet, et diripiant
alieni laborem eius.[8] 12 Non sit qui eius misereatur, nec
qui clemens sit in pupillos eius. 13 Fiat novissimum eius
interitus, in generatione altera deleatur nomen eius.
14 Redeat in memoriam iniquitas patrum eius apud do-
minum, et iniquitas matris eius non deleatur. 15 Sint[9]
contra dominum semper, et intereat de terra memoria eo-
rum. 16 Eo quod non est recordatus facere misericordiam,
et persecutus est virum inopem et pauperem, et compun-
ctum corde, ut interficeret. 17 Et dilexit maledictionem,
quae veniet ei, et noluit benedictionem, quae elongabitur ab
eo. 18 Et indutus est maledictione quasi vestimento suo,
et ingredietur quasi aqua in viscera[10] eius, et quasi oleum
in ossa eius. 19 Sit ei quasi pallium quo circumdatur, et
quasi cingulum quo semper accingitur. 20 Haec est retri-
butio his[11] qui adversantur mihi a domino, et qui loquun-
tur malum contra animam meam. 21 Tu autem, domine
deus,[12] fac mecum propter nomen tuum; quoniam bona
est misericordia tua, libera me. 22 Quoniam egenus et
pauper sum, et cor meum vulneratum est intrinsecus.
23 Quasi[13] umbra, cum inclinatur, abductus sum, excus-
sus quasi locusta. 24 Genua mea vacillaverunt a ieiunio,
et caro mea mutata est absque oleo. 25 Et ego factus
sum opprobrium eis, videntes me moverunt caput suum.
26 Adiuva me, domine deus meus, salva me secundum
misericordiam tuam, 27 et sciant quoniam manus tua haec,

CIX. [4] *Am.* parvi [5] *Am.* Fiant [6] *Am.* filii [7] *Am.* quaerantur [8] *Am.* diripiantur ab alienis labores eius [9] *Am.* Sit [10] *Am.* in visceribus [11] *Va.* eorum [12] *Am.* *om.* [13] *Am.* Et quasi, *item* et excussus

28 יְהוָה עֲשִׂיתָהּ׃ יְקַלְלוּ הֵמָּה וְאַתָּה תְבָרֵךְ קָמוּ ׀
29 וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ יִלְבְּשׁוּ שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה
30 וְיַעֲטוּ כַמְעִיל בָּשְׁתָּם׃ אוֹדֶה יְהוָה מְאֹד בְּפִי
31 וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃ כִּי־יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן
CX. לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃ קי לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם
יְהוָה ׀ לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד־אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם
2 לְרַגְלֶיךָ׃ מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רְדֵה
3 בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃ עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי־
4 קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחָר לְךָ טַל יַלְדֻתֶיךָ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה ׀
וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה־כֹהֵן לְעוֹלָם עַל־דִּבְרָתִי
5 מַלְכִּי־צֶדֶק׃ אֲדֹנָי עַל־יְמִינְךָ מָחַץ בְּיוֹם־אַפּוֹ מְלָכִים׃
6 יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ
7 רַבָּה׃ מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃
CXI. קיא הַלְלוּיָהּ ׀ אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לֵבָב בְּסוֹד
2 יְשָׁרִים וְעֵדָה׃ גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל־
3 חֶפְצֵיהֶם׃ הוֹד־וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
4 לָעַד׃ זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם
5 יְהוָה׃ טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃
6 כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם׃

tu domine fecisti ea.[14] 28 Maledicent illi, et tu benedices;
restiterunt, et confundentur: servus autem tuus laetabitur.
29 Induantur adversarii mei confusione, et operiantur quasi
pallio[15] confusione sua. 30 Confitebor domino vehementer
in ore meo, et in medio populorum laudabo eum, 31 quo-
niam stabit a dexteris pauperis, ut salvet a iudicibus ani-
mam eius.

CX.

David canticum.[1] 1 Dixit dominus domino meo: Sede
a dexteris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pe-
dum tuorum. 2 Virgam fortitudinis tuae emittet dominus
ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum. 3 Populi
tui spontanei erunt in die fortitudinis tuae in montibus san-
ctis: quasi de vulva orietur tibi ros adolescentiae tuae.
4 Iuravit dominus, et non poenitebit eum: Tu es sacerdos
in aeternum secundum ordinem Melchisedec. 5 Dominus a
dextera tua[2] percussit in die furoris sui reges. 6 Iudicabit
in gentibus, implebit[3] valles, percutiet caput in terra multa;
7 de torrente in via bibet: propterea exaltabit[4] caput.

CXI.

Alleluia.[1]

*Aleph** 1 Confitebor domino in toto corde,[2]
Beth in consilio iustorum et congregatione.
Gemel 2 Magna opera domini,
Deleth exquirenda in cunctis voluntatibus suis.[3]
He 3 Gloria et decor opus eius,
Vau et iustitia eius perseverans semper.
Zai 4 Memoriam fecit mirabilium suorum,
Eth clemens et misericors dominus.
Teth 5 Escam dedit timentibus se,
Ioth memor erit in sempiternum pacti sui.
Caph 6 Fortitudinem[4] operum suorum adnuntiabit populo suo,

CIX. [14] *Va.* eam [15] *Am.* vestimento CX. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Va.* ad dexteram tuam [3] *plerumque editur* implevit, *nec aliter Am.* [4] *Am.* exaltavit CXI. [1] *Am.* Reversio Aggei et Zachariae. * *Haec alphabeta ex Am. sumpsimus. Scriptura raro fluctuat. Va. non habet.* [2] *Am. add.* meo [3] *ita Am. alii plurimi; Va.* exqu. cunctis volentibus eum [4] *Am.* Et fortit.

7 מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל־פִּקּוּדָיו׃
8 9 סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר׃ פְּדוּת ׀
שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃
10 רֵאשִׁית חָכְמָה ׀ יִרְאַת יְהוָה שֵׂכֶל טוֹב לְכָל־עֹשֵׂיהֶם
CXII. תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ קיב הַלְלוּיָהּ ׀
אַשְׁרֵי־אִישׁ יָרֵא אֶת־יְהוָה בְּמִצְוֺתָיו חָפֵץ מְאֹד׃
2 גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ׃
3 4 הוֹן־וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד׃ זָרַח
5 בַּחֹשֶׁךְ אוֹר לַיְשָׁרִים חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק׃ טוֹב
6 אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט׃ כִּי־
לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק׃
7 מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטֻחַ בַּיהוָה׃
8 סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְצָרָיו׃
9 פִּזַּר ׀ נָתַן לָאֶבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד קַרְנוֹ
10 תָּרוּם בְּכָבוֹד׃ רָשָׁע יִרְאֶה ׀ וְכָעָס שִׁנָּיו
יַחֲרֹק וְנָמָס תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

Lameth ut det eis[5] hereditatem gentium.
Mem 7 Opus manuum eius veritas et iudicium,
Nun fidelia omnia praecepta eius,
Samech 8 firmata in sempiternum iugiter,
Ain facta in veritate et aequitate.
Fe 9 Redemptionem misit populo suo,
Sade mandavit in aeternum pactum suum:
Coph sanctum et terribile nomen eius.
Res 10 Principium sapientiae timor domini,
Sen doctrina bona cunctis[6] qui faciunt eam:
Thau laus eius perseverat iugiter.[7]

CXII.

Alleluia.[1]

Aleph 1 Beatus vir qui timet dominum,
Beth in mandatis eius volet nimis.
Gemel 2 Potens in terra erit semen eius,
Deleth generatio iustorum benedicetur.
He 3 Substantia et divitiae in domo eius,
Vau et iustitia eius perseverans semper.
Zai 4 Ortum est in tenebris lumen iustis:
Eth clemens et misericors[2] et iustus.
Teth 5 Bonus vir clemens et foenerans:
Ioth dispensabit verba sua in iudicio.
Caph 6 Quia in aeternum non commovebitur;
Lameth in memoriam sempiterna erit iustus.
Mem 7 Ab auditu malo non timebit,
Nun paratum cor eius confidens in domino.
Samech 8 Firmum cor eius non timebit,
Ain donec aspiciat in hostibus suis.
Fe 9 Dispersit dedit pauperibus:
Sade iustitia eius permanet in aeternum,
Coph cornu eius exaltabitur in gloria.
Res 10 Impius videbit et irascetur;
Sen dentibus suis frendet et tabescet:
Thau desiderium impiorum peribit.

CXI. [5] *Am.* illis [6] *Va.* cunct. facientibus ea [7] *Am. add.* Alleluia. CXII. [1] *Am.* Alleluia. Reversio Aggei et Zachariae. [2] *Am.* miserator

CXIII. קיג הַֽלְלוּ־יָהּ ׀ הַֽלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַֽלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה׃
3 יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־
4 שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃ רָם עַל־כָּל־
5 גּוֹיִם ׀ יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
6 הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
7 וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃
8 9 לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי ׀
עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַֽלְלוּ־יָהּ׃

CXIV. קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
2 לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃
3 4 הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים
5 רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מַה־לְּךָ הַיָּם
6 כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ
7 כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי
8 אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־
CXV. מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם׃ ° קטו לֹא
לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ
2 עַל־אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם׃
3 4 וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם
5 כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא
6 יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא

° סתומה

CXIII.

Alleluia.[1] 1 Laudate servi dominum: laudate nomen domini. 2 Sit nomen domini benedictum, amodo et[2] usque in aeternum. 3 Ab ortu solis usque ad occasum eius laudabile nomen domini. 4 Excelsus super omnes gentes dominus, super caelos[3] gloria eius. 5 Quis ut dominus deus noster, qui in excelsis habitans 6 humilia respicit in caelo et in terra? 7 Suscitans de terra inopem, et de stercore elevat pauperem, 8 ut eum sedere faciat cum principibus, cum principibus populi sui. 9 Qui collocat sterilem in domo matrem filiorum laetantem. Alleluia.

CXIV.[1]

1 Cum egrederetur Israhel de Aegypto, domus Iacob de populo barbaro, 2 factus est Iudas in sanctificationem eius, Israhel potestas illius. 3 Mare vidit et fugit, Iordanis conversus est retrorsum. 4 Montes subsilierunt quasi arietes, colles quasi filii gregis. 5 Quid tibi est mare quod fugisti? Iordanis,[2] conversus es retrorsum? 6 Montes, subsultastis[3] quasi arietes? colles, quasi filii gregis? 7 A facie domini contremiscit terra, a facie dei Iacob, 8 qui convertit petram in paludes aquarum, silicem in fontes aquarum.

CXV.[1]

1 Non nobis, domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, propter misericordiam tuam et veritatem tuam. 2 Ne dicant gentes: Ubi est deus eorum? 3 Deus autem noster in caelo, universa quae voluit fecit. 4 Idola gentium argentum et aurum, opus manuum hominum. 5 Os habent et non loquentur, oculos habent et non videbunt. 6 Aures habent et non audient, nasum habent et non

---

CXIII. [1] *Item Am.* [2] *Am. om.* [3] *Am.* supra caelum CXIV. [1] *Am.* Alleluia. [2] *Am. add.* quia [3] *Sab.* subsaltastis, *sed etiam Va.* subsultastis CXV. [1] *Am. ab eis quae praecedunt non distinguit quae sequuntur.*

7 יִשְׁמָעוּ אַף־לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם ׀ וְלֹא יְמִישׁוּן
8 רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם
9 יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח
10 בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ
11 בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ
12 בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ
יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית אַהֲרֹן׃
13 14 יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף
15 יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם
16 לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה
17 וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־אָדָם׃ לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ
18 וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ ׀ נְבָרֵךְ יָהּ
CXVI. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ׃ קטז אָהַבְתִּי כִּי־
2 יִשְׁמַע ׀ יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ
3 לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי ׀ חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי
4 שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְהוָה
5 אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְהוָה
6 וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה
7 דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי
8 יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
9 אֶת־עֵינִי מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ
10 לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר

odorabuntur.[2] 7 Manus habent et non palpabunt, pedes
habent et non ambulabunt: non[3] sonabunt in gutture suo.
8 Similes illis fiant qui faciunt ea, omnes[4] qui confidunt in
eis. 9 Israhel confidit in domino, auxiliator et protector
eorum est. 10 Domus Aaron confidit in domino, auxilia-
tor et protector eorum est. 11 Timentes dominum confi-
dunt in domino, auxiliator et protector eorum est. 12 Domi-
nus recordatus nostri benedicet, benedicet domui Israhel,
benedicet domui Aaron. 13 Benedicet timentibus dominum,[5]
parvis et magnis. 14 Addat dominus super vos, super vos
et[6] super filios vestros. 15 Benedicti vos domino,[7] qui
fecit caelos[8] et terram. 16 Coelum caelorum domino, ter-
ram autem dedit filiis hominum. 17 Non mortui laudabunt
dominum, nec omnes qui descenderunt in silentium; 18 sed
nos benedicimus domino, amodo et[9] usque in aeternum.
Alleluia.

CXVI.[1]

1 Dilexi, quoniam exaudiet dominus[2] vocem depre-
cationis meae. 2 Quoniam[3] inclinavit aurem suam mihi,
et in diebus meis invocabo. 3 Circumdederunt me funes
mortis, et munitiones inferni invenerunt me, angustiam et
dolorem reperi. 4 Nomen[4] domini invocabo:[5] Obsecro
domine, salva[6] animam meam. 5 Clemens dominus et iu-
stus, et deus noster misericors. 6 Custodit parvulos do-
minus; attenuatus sum, et salvavit me. 7 Revertere anima
mea in requiem tuam, quia dominus reddet tibi. 8 Quia
eruet animam meam de morte, oculos meos a lacrymis,
pedes meos ab offensa. 9 Deambulabo coram domino in
terris viventium. 10 Credidi, propter quod locutus sum:

CXV. [2] *Va.* odorabunt [3] *Am.* nec [4] *Va.* et omnes [5] *Am.* deum [6] *Am. om.* [7] *Va.* a domino [8] *Va.* caelum [9] *Am. om.*
CXVI. [1] *Am.* Alleluia. [2] *Am.* exaudies domine. [3] *Am. om.* [4] *Va.* Et nomen [5] *Am. et Cist.* invocavi [6] *Am.* libera

11 אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־
12 הָאָדָם כֹּזֵב׃ מָה־אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי
13 עָלָי׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
14 15 נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃ יָקָר
16 בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְהוָה כִּי־
אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃
17 לְךָ־אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
18 נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
19 בְּחַצְרוֹת ׀ בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלִָם הַלְלוּיָהּ׃
CXVII. קיז הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל־
2 הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ ׀ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־
CXVIII. יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃ קיח הוֹדוּ לַיהוָה
2 כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל
3 כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי
4 לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם
5 חַסְדּוֹ׃ מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחַבְיָהּ׃
6 7 יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְהוָה
8 לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת
9 בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ
10 בִּנְדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
11 אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי

קיח 10. פתח בס״ב

Ego afflictus sum nimis. 11 Ego dixi in stupore meo:
Omnis homo mendacium. 12 Quid reddam domino pro
omnibus quae retribuit mihi? 13 Calicem salutis[7] accipiam,
et nomen domini invocabo. 14 Vota mea domino
reddam coram omni populo eius. 15 Gloriosa in conspectu
domini mors sanctorum eius. 16 Obsecro domine,
quia ego servus tuus; ego servus tuus, filius ancillae tuae,
dissolvisti vincula mea. 17 Tibi immolabo hostiam laudis,
et in nomine domini invocabo. 18 Vota mea domino
reddam in conspectu omnis populi eius, 19 in atriis domus
domini, in medio tui, Hierusalem. Alleluia.

CXVII.[1]

1 Laudate dominum omnes gentes, collaudate eum
universi populi. 2 Quia confortata[2] est super nos misericordia
eius, et veritas domini in aeternum. Alleluia.

CXVIII.[1]

1 Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in aeternum
misericordia eius. 2 Dicat nunc Israhel: Quoniam
in aeternum misericordia eius. 3 Dicat nunc domus Aaron:
Quoniam in aeternum misericordia eius. 4 Dicant
nunc qui timent dominum: Quoniam in aeternum misericordia
eius. 5 Cum tribularer, invocavi dominum, et exaudivit
me in latitudine dominus. 6 Dominus meus:[2] non
timebo quid faciat mihi homo. 7 Dominus mihi auxiliator,
et ego despiciam odientes me. 8 Melius est sperare in
domino, quam sperare in homine. 9 Melius est sperare
in domino, quam sperare in principibus. 10 Omnes gentes
circumdederunt me: in[3] nomine domini ultus sum eos.[4]
11 Circumdederunt me et obsederunt me, sed in nomine

CXVI. [7] *ita Am. aliique; Va.* salutaris CXVII. [1] *Am.* Alleluia. [2] *Am.* confirmata CXVIIII. [1] *Am.* Alleluia. [2] *Am. add.* es, *alii* est [3] *Am.* et in [4] *ita Am. et Cist.; Va.* quia ultus sum in eas

12 אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
13 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
14 וַיהוָה עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃
15 קוֹל ׀ רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה
16 עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה
17 חָיִל׃ לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃
18 19 יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ־לִי
20 שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר
21 לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
22 וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
23 לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא
24 נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה
25 וְנִשְׂמְחָה בוֹ׃ אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה
26 הַצְלִיחָה נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם
27 מִבֵּית יְהוָה׃ אֵל ׀ יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ־חַג
28 בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
29 אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

CXIX. קיט אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ הַהֹלְכִים
2 בְּתוֹרַת יְהוָה׃ אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל־לֵב
3 יִדְרְשׁוּהוּ׃ אַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃
4 5 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃ אַחֲלַי יִכֹּנוּ

קיח 12. 11. פתח בספ

domini ultus sum eos.[5] 12 Circumdederunt me quasi apes: extinctae sunt quasi ignis spinarum, in nomine domini ultus sum eos.[6] 13 Impulsus pellebar ut caderem, et dominus sustentavit me. 14 Fortitudo mea et laudatio[7] mea dominus, et factus est mihi in salutem. 15 Vox laudis et salutis in tabernaculis iustorum: dextera domini fecit fortitudinem. 16 Dextera domini excelsa, dextera domini fecit fortitudinem. 17 Non moriar, sed vivam, et narrabo opera domini. 18 Corripiens arguit me dominus, et morti non tradidit me. 19 Aperite mihi portas iustitiae, ingressus in[8] eas confitebor domino. 20 Haec porta domini, iusti intrabunt in eam. 21 Confitebor tibi quoniam exaudisti me, et factus es mihi in salutem. 22 Lapidem quem reprobaverunt aedificantes, factus est in caput anguli. 23 A domino factum est istud, hoc[9] mirabile in oculis nostris. 24 Haec est dies quam fecit dominus, exultemus et laetemur in ea. 25 Obsecro domine, salva obsecro: obsecro domine, prosperare[10] obsecro. 26 Benedictus qui venit in nomine domini, benediximus vobis de domo domini. 27 Deus dominus, et apparuit nobis: frequentate solemnitatem in frondosis usque ad cornua altaris. 28 Deus meus es tu, et confitebor tibi: deus meus es tu, et exaltabo te. 29 Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius.

CXIX.[1]

Aleph.

1 Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini. 2 Beati qui custodiunt testimonia eius, in toto corde requirunt eum. 3 Nec[2] enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulaverunt. 4 Tu mandasti praecepta tua custodiri nimis. 5 Utinam dirigantur viae meae ad custo-

---

CXVIII. [5] *ita iidem, item Va. ut ante* [6] *ut v.* 11. [7] *Va.* laus [8] *Am. om.* [9] *Va.* et hoc est [10] *Am.* et prosperare
CXIX. [1] *Am.* Alleluia. [2] *Va.* Non

6 דְּרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּֽיךָ׃ אָז לֹא־אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי
7 אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶֽיךָ׃ אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי
8 צִדְקֶֽךָ׃ אֶת־חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־מְאֹד׃
9 בַּמֶּה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶֽךָ׃
10 בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶֽיךָ׃
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָֽךְ׃
12 13 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּֽיךָ׃ בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי
14 כֹּל מִשְׁפְּטֵי־פִֽיךָ׃ בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל
15 כָּל־הֽוֹן׃ בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶֽיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶֽךָ׃
17 18 גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶֽךָ׃ גַּל־עֵינַי
19 וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶֽךָ׃ גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ
20 אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶֽיךָ׃ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
21 אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵֽת׃ גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים
22 הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶֽיךָ׃ גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדֹתֶיךָ
23 נָצָֽרְתִּי׃ גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ
24 בְּחֻקֶּֽיךָ׃ גַּם־עֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִֽי׃
25 26 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶֽךָ׃ דְּרָכַי סִפַּרְתִּי
27 וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּֽיךָ׃ דֶּרֶךְ־פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי
28 וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶֽיךָ׃ דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי
29 כִּדְבָרֶֽךָ׃ דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ

קיט. 13 פתח באתנח

dienda praecepta tua. 6 Tunc non confundar, cum re-
spexero ad omnia mandata tua. 7 Confitebor tibi in di-
rectione cordis, cum didicero iudicia iustitiae tuae. 8 Prae-
cepta tua custodiam: ne derelinquas me nimis.

Beth.

9 In quo corrigit iuvenis semitam suam? cum custodierit
verba tua. 10 In toto corde meo exquisivi te: ne errare
me facias a mandatis tuis. 11 In corde meo abscondi elo-
quium tuum,[3] ut non peccem tibi. 12 Benedictus tu do-
mine:[4] doce me praecepta tua. 13 In labiis meis narravi
omnes iustitias oris tui. 14 In via testimoniorum tuorum
laetatus[5] sum, quasi in omnibus divitiis. 15 In praeceptis
tuis meditabor, et contemplabor semitas tuas. 16 In iu-
stitiis tuis delectabor, non obliviscar verba tua.

Gimel.

17 Tribue[6] servo tuo: vivam et custodiam verba tua.
18 Revela oculos meos, et videbo[7] mirabilia de lege tua.
19 Advena ego sum in terra: ne abscondas a me mandata
tua. 20 Desideravit anima mea desiderare iudicia tua in
omni tempore. 21 Increpasti superbos: maledicti qui re-
cedunt a mandatis tuis. 22 Aufer a me opprobrium et
contemptum, quoniam testimonia tua custodivi.[8] 23 Et-
enim sederunt principes, adversum me eloquebantur:[9] ser-
vus autem tuus meditabatur praecepta tua. 24 Sed et te-
stimonia tua voluntas mea, quasi viri amicissimi mei.

Deleth.

25 Adhaesit pulveri anima mea: vivifica me iuxta verbum
tuum. 26 Vias meas exposui et exaudisti me:[10] doce me
iustitiam tuam. 27 Viam praeceptorum tuorum fac me
intellegere, et loquar in mirabilibus tuis. 28 Distillavit
anima mea prae stultitia: serva me iuxta eloquium tuum.
29 Viam mendacii aufer a me, et legem tuam dona

CXIX. [3] *Am.* eloquia tua [4] *Am. om.* domine, *item* me [5] *Am.* dilectatus [6] *Am.* Retribue [7] *Am.* considerabo [8] *Am.* exquisivi [9] *Va.* loquebantur [10] *Am. om.* et, *item* me

30 חָנֵּֽנִי׃ דֶּֽרֶךְ־אֱמוּנָ֥ה בָחָ֑רְתִּי מִשְׁפָּטֶ֥יךָ שִׁוִּֽיתִי׃
31 דָּבַ֥קְתִּי בְעֵדְוֺתֶ֑יךָ יְ֝הוָ֗ה אַל־תְּבִישֵֽׁנִי׃
32 דֶּֽרֶךְ־מִצְוֺתֶ֥יךָ אָר֑וּץ כִּ֖י תַרְחִ֣יב לִבִּֽי׃
33 34 הוֹרֵ֣נִי יְ֭הוָה דֶּ֣רֶךְ חֻקֶּ֑יךָ וְאֶצְּרֶ֥נָּה עֵֽקֶב׃ הֲ֭בִינֵנִי
35 וְאֶצְּרָ֣ה ת֭וֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶ֥נָּה בְכָל־לֵֽב׃ הַ֭דְרִיכֵנִי
36 בִּנְתִ֣יב מִצְוֺתֶ֑יךָ כִּי־ב֥וֹ חָפָֽצְתִּי׃ הַט־לִ֭בִּי אֶל־
37 עֵדְוֺתֶ֗יךָ וְאַ֣ל אֶל־בָּֽצַע׃ הַעֲבֵ֣ר עֵ֭ינַי מֵרְא֣וֹת שָׁ֑וְא
38 בִּדְרָכֶ֥ךָ חַיֵּֽנִי׃ הָקֵ֣ם לְ֭עַבְדְּךָ אִמְרָתֶ֑ךָ אֲ֝שֶׁ֗ר
39 לְיִרְאָתֶֽךָ׃ הַעֲבֵ֣ר חֶ֭רְפָּתִי אֲשֶׁ֣ר יָגֹ֑רְתִּי כִּ֖י מִשְׁפָּטֶ֣יךָ
40 טוֹבִֽים׃ הִ֭נֵּה תָּאַ֣בְתִּי לְפִקֻּדֶ֑יךָ בְּצִדְקָתְךָ֥ חַיֵּֽנִי׃
41 42 וִיבֹאֻ֣נִי חֲסָדֶ֣ךָ יְהוָ֑ה תְּ֝שֽׁוּעָתְךָ֗ כְּאִמְרָתֶֽךָ׃ וְאֶעֱנֶ֣ה
43 חֹרְפִ֣י דָבָ֑ר כִּֽי־בָ֝טַ֗חְתִּי בִּדְבָרֶֽךָ׃ וְֽאַל־תַּצֵּ֬ל מִפִּ֣י
44 דְבַר־אֱמֶ֣ת עַד־מְאֹ֑ד כִּ֖י לְמִשְׁפָּטֶ֣ךָ יִחָֽלְתִּי׃ וְאֶשְׁמְרָ֖ה
45 תוֹרָתְךָ֥ תָמִ֗יד לְעוֹלָ֥ם וָעֶֽד׃ וְאֶתְהַלְּכָ֥ה בָרְחָבָ֑ה כִּ֖י
46 פִקֻּדֶ֣יךָ דָרָֽשְׁתִּי׃ וַאֲדַבְּרָ֣ה בְ֭עֵדֹתֶיךָ נֶ֥גֶד מְלָכִ֗ים וְלֹ֣א
47 48 אֵבֽוֹשׁ׃ וְאֶשְׁתַּֽעֲשַׁ֥ע בְּמִצְוֺתֶ֗יךָ אֲשֶׁ֣ר אָהָֽבְתִּי׃ וְאֶשָּֽׂא
כַפַּ֡י אֶל־מִ֭צְוֺתֶיךָ אֲשֶׁ֥ר אָהָ֗בְתִּי וְאָשִׂ֥יחָה בְחֻקֶּֽיךָ׃
49 50 זְכָר־דָּבָ֥ר לְעַבְדֶּ֑ךָ עַ֝֗ל אֲשֶׁ֣ר יִֽחַלְתָּֽנִי׃ זֹ֣את
51 נֶחָמָתִ֣י בְעָנְיִ֑י כִּ֖י אִמְרָתְךָ֣ חִיָּֽתְנִי׃ זֵ֭דִים הֱלִיצֻ֣נִי
52 עַד־מְאֹ֑ד מִ֝תּֽוֹרָתְךָ֗ לֹ֣א נָטִֽיתִי׃ זָ֘כַ֤רְתִּי מִשְׁפָּטֶ֓יךָ
53 מֵעוֹלָ֥ם ׀ יְ֝הוָ֗ה וָאֶתְנֶחָֽם׃ זַלְעָפָ֣ה אֲ֭חָזַתְנִי
54 מֵרְשָׁעִ֑ים עֹ֝זְבֵ֗י תּוֹרָתֶֽךָ׃ זְ֭מִרוֹת הָֽיוּ־לִ֥י חֻקֶּ֗יךָ

mihi. 30 Viam fidei elegi, iudicia tua proponebam. 31 Ad-
haesi testimoniis tuis: domine, ne confundas me. 32 Viam
mandatorum tuorum curram, quoniam dilatasti cor meum.

He.

33 Ostende mihi domine viam praeceptorum tuorum, et
custodiam eam per vestigium. 34 Doce me, et observabo
legem tuam et custodiam eam in toto corde. 35 Deduc
me in semita mandatorum tuorum, quia ipsam volui. 36 In-
clina cor meum ad testimonia tua, et non ad avaritiam.
37 Averte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua
vivifica me. 38 Suscita servo tuo eloquium tuum, in ti-
morem tuum. 39 Averte opprobrium meum, quod reve-
ritus sum, quia [11] iudicia tua bona. 40 Ecce desideravi
praecepta tua: in iustitia tua [12] vivifica me.

Vau.

41 Et veniant mihi misericordiae tuae, [13] domine, et salus
tua iuxta eloquium tuum. 42 Et respondebo exprobran-
tibus mihi sermonem, quia speravi in sermone tuo. 43 Et
ne auferas de ore meo verbum veritatis usque nimis, quo-
niam iudicia tua exspectavi. 44 Et custodiam legem tuam
iugiter, in sempiternum et ultra. 45 Et ambulabo in
spatioso, quia praecepta tua quaesivi. 46 Et loquar in
testimoniis tuis coram regibus, et non confundar. 47 Et
delectabor in mandatis tuis, quae dilexi. 48 Et levabo [14]
manus meas ad mandata tua, quae dilexi, et loquar [15] in
praeceptis tuis.

Zai.

49 Memento sermonis servo tuo, quem me sperare fecisti.
50 Haec est consolatio mea in afflictione mea, quia elo-
quium tuum vivificavit me. 51 Superbi deridebant me ni-
mis: a lege tua non declinavi. 52 Recordatus sum iudi-
ciorum tuorum a saeculo, domine, et consolatus sum.
53 Horror obtinuit me ab impiis, qui dereliquerunt legem
tuam. 54 Carmina erant mihi praecepta tua, in domo

CXIX. [11] *Am. om.* [12] *Am. om.* [13] *Am.** veniat mi. misericordia tua [14] *Am.* levavi [15] *Am.* loquebar

55 בְּבֵית מְגוּרָי׃ זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה
56 תּוֹרָתֶךָ׃ זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
57 58 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ חִלִּיתִי פָנֶיךָ
59 בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה
60 רַגְלַי אֶל־עֵדֹתֶיךָ׃ חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי
61 לִשְׁמֹר מִצְוֺתֶיךָ׃ חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ
62 לֹא שָׁכָחְתִּי׃ חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
63 מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי
64 פִּקּוּדֶיךָ׃ חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
65 66 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ טוּב טַעַם
67 וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֺתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ טֶרֶם אֶעֱנֶה
68 אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ טוֹב אַתָּה
69 וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי
70 בְּכָל־לֵב ׀ אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי
71 תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ טוֹב־לִי כִי־עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד
72 חֻקֶּיךָ׃ טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃
73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה
74 מִצְוֺתֶיךָ׃ יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃
76 יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ

peregrinationis meae. 55 Recordatus sum in nocte nominis
tui, domine, et custodivi legem tuam. 56 Hoc factum est
mihi,[16] quia praecepta tua custodivi.

Eth.

57 Pars mea, domine: dixi ut custodiam verbum tuum.
58 Deprecatus sum vultum tuum in toto corde:[17] miserere
mei secundum eloquium tuum. 59 Recogitavi vias meas,
et converti pedes meos ad testimonia tua. 60 Festinavi,
et non neglexi custodire mandata tua. 61 Funes impiorum
implicaverunt me: legem tuam non sum oblitus. 62 Me-
dio noctis surgam ad confitendum tibi, super iudicia iusti-
tiae tuae. 63 Particeps ego sum omnium timentium te, et
custodientium praecepta tua. 64 Misericordia tua, do-
mine, completa est terra, praecepta tua doce me.

Teth.

65 Benefecisti cum[18] servo tuo, domine, secundum ver-
bum tuum. 66 Bonum sermonem et scientiam doce me,
quia mandatis tuis credidi. 67 Antequam audirem ego
ignoravi: nunc autem eloquium tuum custodivi. 68 Bonus
es tu et beneficus, doce me praecepta tua. 69 Applica-
bant mihi mendacium superbi, ego autem in toto corde
servabam praecepta tua. 70 Incrassatum est velut adeps
cor eorum, et ego in lege tua delectabar. 71 Bonum mihi
quia afflictus sum, ut discerem praecepta tua. 72 Melior
est mihi lex oris tui super milia auri et argenti.

Ioth.

73 Manus tuae fecerunt me et firmaverunt me: doce me,
et[19] discam mandata tua. 74 Qui timent te, videbunt me
et laetabuntur, quia sermonem tuum exspectavi. 75 Scio
domine quia iustum iudicium tuum, et vere afflixisti me.
76 Sit obsecro misericordia tua in consolatione mea, sicut
locutus es servo tuo. 77 Veniant mihi misericordiae tuae
et vivam, quia lex tua delectatio[20] mea. 78 Confundantur
superbi, quoniam inique contriverunt me: ego autem lo-

CXIX. [16] *Am om.* [17] *Am. om.* [18] *Am. om.* [19] *Am. om.*
[20] *Am.* dilectio

79 בְּפִקּוּדֶיךָ׃ יָשׁוּבוּ־לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעוּ עֵדֹתֶיךָ׃
80 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃
81 82 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ כָּלוּ עֵינַי
83 לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ כִּי־הָיִיתִי כְּנֹאד
84 בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ
85 מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת
86 אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ כָּל־מִצְוֺתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר
87 רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא־עָזַבְתִּי
88 פִקֻּדֶיךָ׃ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃
89 90 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ לְדֹר וָדֹר
91 אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ
92 הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז
93 אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ לְעוֹלָם לֹא־אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי־בָם
94 חִיִּיתָנִי׃ לְךָ־אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 96 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ לְכָל־
תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃
97 מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֺתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃
99 מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֺתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃
100 101 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ מִכָּל־אֹרַח
102 רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ מִמִּשְׁפָּטֶיךָ

קיט. 79 וידעי ק׳ .99 פתח באתנח

quar in praeceptis tuis. 79 Revertantur ad me qui timent
te, et qui sciunt testimonium tuum. 80 Fiat cor meum
perfectum in praeceptis tuis, ut non confundar.

Caph.

81 Defecit in salutare tuum anima mea, in verbum tuum
exspectavi. 82 Consumpti sunt oculi mei in verbum tuum,
dicentes: Quando consolaberis me? 83 Et cum essem
quasi uter in pruina, praecepta tua non sum oblitus.
84 Quot sunt dies servi tui: quando facies in persequenti-
bus me iudicium? 85 Foderunt mihi superbi foveas, quae
non erant iuxta legem tuam. 86 Omnia mandata tua vera:
falso persecuti sunt me, auxiliare mihi. 87 Paulo minus
consumpserunt me in terra, ego autem non dimisi prae-
cepta tua. 88 Secundum misericordiam tuam vivifica me,
et custodiam testimonia oris tui.

Lameth.

89 In aeternum domine verbum tuum perstat[21] in caelo.
90 In generatione et generatione fides tua: fundasti ter-
ram, et stat. 91 Iudicio tuo stant usque hodie, quia
omnia serviunt tibi. 92 Nisi quod lex tua delectatio mea,
forte perissem in pressura mea. 93 In sempiternum non
obliviscar praeceptorum tuorum, quia per ipsa vivificasti
me. 94 Tuus ego sum, salva me: quoniam praecepta tua
quaesivi. 95 Me expectaverunt impii ut perderent me:
testimonium tuum considerabo. 96 Omni consummationi[22]
vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Mem.

97 Quam dilexi legem tuam: tota die haec meditatio mea.
98 Super inimicos meos instruis[23] me mandato tuo, quia
in sempiternum hoc est mihi. 99 Super omnes qui doce-
bant me eruditus sum, quia testimonia tua meditatio mea.
100 Super senes intellexi, quia praecepta tua servavi.
101 Ab omni semita mala prohibui pedes meos, ut custo-
direm verba tua. 102 A iudiciis tuis non recessi, quia

CXIX. [21] *ita Am. et Cist.*, *Va.* permanet [22] *Va.* omnis consummationis [23] *Va.* instruxisti

103 לֹא־סָרְתִּי כִּֽי־אַתָּה הוֹרֵתָֽנִי׃ מַה־נִּמְלְצוּ
104 לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִֽי׃ מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן
עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי ׀ כָּל־אֹרַח שָֽׁקֶר׃
105 106 נֵֽר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִֽי׃ נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה
107 לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶֽךָ׃ נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה
108 חַיֵּנִי כִדְבָרֶֽךָ׃ נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ
109 לַמְּדֵֽנִי׃ נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָֽחְתִּי׃
110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִֽיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֺתֶיךָ לְעוֹלָם כִּֽי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵֽמָּה׃
112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵֽקֶב׃
113 114 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָֽבְתִּי׃ סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
115 לִדְבָרְךָ יִחָֽלְתִּי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֺת
116 אֱלֹהָֽי׃ סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי
117 מִשִּׂבְרִֽי׃ סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִֽיד׃
118 119 סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי־שֶׁקֶר תַּרְמִיתָֽם׃ סִגִים
הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדֹתֶֽיךָ׃
120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵֽאתִי׃
121 122 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָֽי׃ עֲרֹב
123 עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִֽים׃ עֵינַי כָּלוּ
124 לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶֽךָ׃ עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ
125 כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵֽנִי׃ עַבְדְּךָ־אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה
126 127 עֵדֹתֶֽיךָ׃ עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶֽךָ׃ עַל־

tu illuminasti me. 103 Quam dulce gutturi meo eloquium
tuum, super mel ori meo. 104 Praecepta tua considera-
bam: propterea odivi omnem semitam mendacii.

Nun.

105 Lucerna pedi meo verbum tuum, et lux semitae meae.
106 Iuravi, et perseverabo, ut custodiam iudicia iustitiae
tuae. 107 Afflictus sum usque nimis: domine, vivifica
me iuxta verbum tuum. 108 Voluntaria oris mei compla-
ceant tibi, domine, et secundum iudicia tua doce me.
109 Anima mea in manu mea semper, et legis tuae non
sum oblitus. 110 Posuerunt impii laqueum mihi, et a
praeceptis tuis non aberravi. 111 Hereditas mea testi-
monia tua in sempiternum, quia gaudium cordis mei sunt.
112 Inclinavi cor meum ut facerem iustitias tuas, propter
aeternam retributionem.

Samech.

113 Tumultuosos odivi, et legem tuam dilexi. 114 Pro-
tectio mea et scutum meum tu es, verbum tuum exspectavi.
115 Recedite a me maligni, et custodiam mandata dei mei.
116 Confirma me secundum verbum tuum, et vivam, et
noli me confundere ab expectatione mea. 117 Auxiliare
mihi, et salvus ero, et delectabor in praeceptis tuis iugi-
ter. 118 Abiecisti omnes qui aversantur praecepta tua,
quia mendax cogitatio eorum. 119 Quasi scoriam compu-
tasti omnes impios terrae: propterea dilexi testimonia tua.
120 Horripilavit a timore tuo caro mea, et iudicia tua timui.

Ain.

121 Feci iudicium et iustitiam: ne derelinquas me his qui
calumniantur me. 122 Sponde pro servo tuo in bonum,
ne calumnientur me superbi. 123 Oculi mei defecerunt in
salutare tuum, et in eloquium iustitiae tuae. 124 Fac
cum servo tuo iuxta misericordiam tuam, et praecepta
tua doce me. 125 Servus tuus sum[24] ego, instrue me,
et cognoscam testimonia tua. 126 Tempus est ut facias
domine: praevaricati sunt legem tuam. 127 Propterea

CXIX. [24] *Am. om.*

128 כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֺתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ עַל־כֵּן ׀
כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי׃
129 130 פְּלָאוֹת עֵדְוֺתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ פֵּתַח
131 דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ פִּי־פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה
132 כִּי לְמִצְוֺתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט
133 לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־
134 תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃ פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה
135 פִּקּוּדֶיךָ׃ פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃
136 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדוּ עֵינָי עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃
137 138 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ צִוִּיתָ צֶדֶק
139 עֵדֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי־
140 שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד
141 וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא
142 שָׁכָחְתִּי׃ צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר־וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֺתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
144 צֶדֶק עֵדְוֺתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃
145 קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃
146 147 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃ קִדַּמְתִּי
148 בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ קִדְּמוּ עֵינַי
149 אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ קוֹלִי שִׁמְעָה בְּחַסְדֶּךָ
150 יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ

קיט 147. יתיר י׳

dilexi mandata tua super aurum et topazium. 128 Pro-
pterea in universa praecepta tua direxi: omnem semitam
mendacii odio habui.

Fe.

129 Mirabilia testimonia tua: idcirco custodivit ea anima
mea. 130 Ostium sermonum tuorum lucidum, docens par-
vulos. 131 Os meum aperui et respiravi, quia mandata
tua desiderabam. 132 Respice ad me et miserere mei,
iuxta iudicium diligentium nomen tuum. 133 Gressus
meos firma in[25] sermone tuo, et non des potestatem in me
universae iniquitati. 134 Redime me a calumnia[26] homi-
nis, et[27] custodiam praecepta tua. 135 Vultum tuum
ostende servo tuo, et doce me praecepta tua. 136 Rivi
aquarum fluebant de oculis meis, quia non custodierunt le-
gem tuam.

Sade.

137 Iustus es domine, et rectum iudicium tuum. 138 Prae-
cepisti iustitiam testimonii tui et veritatem nimis. 139 Con-
sumpsit me zelus meus, quia obliti sunt verborum tuorum
hostes mei. 140 Probatus sermo tuus nimis, et servus
tuus dilexit illum. 141 Parvulus ego sum et contempti-
bilis, sed praecepta tua non sum oblitus. 142 Iustitia tua
iustitia sempiterna, et lex tua veritas. 143 Tribulatio et
angustia invenerunt me: mandata tua voluntas mea.
144 Iusta testimonia tua semper: doce me et vivam.

Coph.

145 Clamavi in toto corde,[28] exaudi me domine: prae-
cepta tua custodiam. 146 Invocavi te, salvum me fac,
et custodiam testimonia tua. 147 Surgebam adhuc in te-
nebris et clamabam, verbum tuum expectans. 148 Prae-
veniebant oculi mei vigilias, ut meditarer in sermonibus
tuis. 149 Vocem meam exaudi[29] iuxta misericordiam
tuam: domine, secundum iudicium tuum vivifica me.
150 Appropinquaverunt persecutores mei sceleris, et a lege

CXIX. [25] *Am. om.* in, *item* in me [26] *Am.* a calumniis
[27] *Am.* ut [28] *Am. add.* meo [29] *Am.* audi

151 רָחָקוּ׃ קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֺתֶיךָ אֱמֶת׃
152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃
153 154 רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ רִיבָה
155 רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ רָחוֹק מֵרְשָׁעִים
156 יְשׁוּעָה כִּי־חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים ׀ יְהוָה
157 כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֺתֶיךָ לֹא
158 נָטִיתִי׃ רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ
159 לֹא שָׁמָרוּ׃ רְאֵה כִּי־פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ
160 חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃
161 162 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי
163 עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי
164 וָאֲתַעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
165 עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־
166 לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֺתֶיךָ
167 עָשִׂיתִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃
168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃
169 170 תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ תָּבוֹא
171 תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃ תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי
172 תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי
173 כָל־מִצְוֺתֶיךָ צֶּדֶק׃ תְּהִי־יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
174 בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃

קיט .161 יתיר י׳

tua procul facti sunt. 151 Prope es tu domine, et omnia
mandata tua veritas. 152 A principio novi de testimoniis
tuis, quod in aeternum fundaveris ea.

Res.

153 Vide afflictionem meam et eripe me, quia legis tuae
non sum oblitus. 154 Iudica causam meam et redime me:
in[30] sermone tuo vivifica me. 155 Longe ab impiis salus,
quia praecepta tua non quaesierunt. 156 Misericordiae
tuae multae, domine: iuxta iudicia tua vivifica me. 157 Multi
qui[31] persequuntur me et affligunt me: a testimoniis tuis
non declinavi. 158 Vidi praevaricatores tuos et moere-
bam, quia verbum tuum non custodierunt. 159 Vide quoniam
praecepta tua dilexi: domine, iuxta misericordiam tuam vi-
vifica me. 160 Caput verborum tuorum veritas, et in[32]
sempiternum omne iudicium iustitiae tuae.

Sen.

161 Principes persecuti sunt me sine causa: verba autem
tua timuit cor meum. 162 Gaudens ego sum in eloquio
tuo, sicut qui invenit spolia multa. 163 Mendacium odio
habui et detestatus sum: legem[33] tuam dilexi. 164 Septies
in die laudavi te super iudiciis iustitiae tuae. 165 Pax
multa diligentibus legem tuam, et non est in[34] illis scan-
dalum. 166 Expectavi salutare tuum domine, et mandata
tua feci. 167 Custodivit anima mea testimonia tua, et di-
lexi[35] ea nimis. 168 Custodivi praecepta tua et testimonia
tua, quia omnes viae meae in conspectu tuo.

Thau.

169 Ingrediatur laus mea coram te domine: secundum
verbum tuum doce me. 170 Veniat deprecatio mea
ante vultum tuum, secundum eloquium tuum libera me.
171 Fundant labia mea hymnum: docebis enim me
praecepta tua. 172 Loquetur lingua mea sermonem
tuum, quia omnia mandata tua iusta. 173 Sit manus tua
auxiliatrix mea, quia praecepta tua elegi. 174 Desi-
deravi salutare tuum domine et lex tua voluntas mea.

CXIX. [30] *Am. om.* [31] *Am. om.* [32] *Am. om.* [33] *Am. add.* autem [34] *Va. om.* [35] *Va.* dilexit

175 176 תְּחִי־נַפְשִׁי וּֽתְהַלְלֶךָּ וּֽמִשְׁפָּטֶךָ יַעְזְרֻנִי׃ תָּעִיתִי
כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֺתֶיךָ לֹא שָׁכָֽחְתִּי׃
CXX. קכ שִׁיר הַֽמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בַּצָּרָתָה לִּי קָרָאתִי
2 וַֽיַּעֲנֵֽנִי׃ יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן
3 רְמִיָּֽה׃ מַה־יִּתֵּן לְךָ וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן
4 רְמִיָּֽה׃ חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִֽים׃
5 אֽוֹיָה לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי
6 קֵדָֽר׃ רַבַּת שָֽׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא
7 שָׁלֽוֹם׃ אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָֽה׃
CXXI. קכא שִׁיר לַֽמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים
2 מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִֽי׃ עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם
3 וָאָֽרֶץ׃ אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶֽךָ׃
4 5 הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵֽל׃ יְהוָה
6 שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶֽךָ׃ יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
7 לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּֽיְלָה׃ יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־
8 רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶֽׁךָ׃ יְהוָה יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ
CXXII. מֵֽעַתָּה וְעַד־עוֹלָֽם׃ קכב שִׁיר הַֽמַּעֲלוֹת
2 לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵֽךְ׃ עֹמְדוֹת
3 הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלִָֽם׃ יְרוּשָׁלִַם הַבְּנוּיָה
4 כְּעִיר שֶֽׁחֻבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּֽו׃ שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים
שִׁבְטֵי־יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה׃

קכ 2. סגול באתנח 5. סגול באתנח

175 Vivet anima mea et laudabit te, et iudicia tua auxilia-
buntur mihi. 176 Erravi quasi ovis perdita: quaere ser-
vum tuum, quia mandatorum tuorum non sum oblitus.

CXX.

Canticum graduum.[1] 1 Ad dominum in tribulatione
mea clamavi, et exaudivit me. 2 Domine, libera animam
meam a labio mendacii, a lingua dolosa. 3 Quid detur
tibi aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam? 4 Sa-
gittae potentis[2] acutae cum carbonibus iuniperorum. 5 Heu
mihi, quia peregrinatio mea prolongata est, habitavi cum
tabernaculis Cedar. 6 Multum peregrinata[3] est anima mea,
cum odientibus pacem. 7 Ego pacifica loquebar, et illi
bellantia.

CXXI.

Canticum graduum.[1] 1 Levavi oculos meos in montes:
unde veniet auxilium mihi? 2 Auxilium meum a domino,
factore caeli et terrae. 3 Non det in commotionem pedem
tuum, nec dormitet qui custodit te. 4 Ecce non dormita-
bit neque dormiet, qui custodit Israhel. 5 Dominus cu-
stodit[2] te: dominus protectio tua super manum dexteram
tuam. 6 Per diem sol non percutiet te, neque luna per
noctem. 7 Dominus custodiet te ab omni malo, custodiat
animam tuam. 8 Dominus custodiet exitum tuum et introi-
tum tuum, amodo et usque in aeternum.

CXXII.

Canticum graduum David.[1] Laetatus sum eo
quod dixerint mihi: In domum domini ibimus. 2 Stantes
erant pedes nostri in portis tuis, Hierusalem. 3 Hie-
rusalem, quae aedificatur ut civitas, cuius participatio
eius simul. 4 Quia ibi ascenderunt tribus, tribus domini,
testimonium Israhel, ad confitendum nomini domini.

CXX. [1] *Item Am.* [2] *Am.* potentes [3] *ita Am. et plurimi; Va.* peregrina CXXI. [1] *Item Am.* [2] *Am.* custodiet CXXII. [1] *Item Am., sed om.* David.

5 כִּי שָׁמָּה ׀ יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית
6 דָּוִד׃ שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ͏ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ׃
7 8 יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן אַחַי
9 וְרֵעָי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית־יְהוָה
CXXIII. אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃ קכג שִׁיר
הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
2 הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה
אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד
3 שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃
4 רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז
CXXIV. לִגְאֵיוֹנִים׃ קכד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי
2 יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל׃ לוּלֵי יְהוָה
3 שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃ אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ
4 בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃ אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה
5 עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃ אֲזַי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
6 הַזֵּידוֹנִים׃ בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף
7 לְשִׁנֵּיהֶם׃ נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים
8 הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃ עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם
CXXV. יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמּוֹט לְעוֹלָם
2 יֵשֵׁב׃ יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב

קכג 1. פתח באתנח. 4. לִגְאֵי יוֹנִים ק׳

5 Quia ibi sederunt sedes in iudicio, sedes domui David.
6 Rogate pacem Hierusalem: sit bene his qui diligunt te.
7 Sit pax in muris tuis, abundantia in domibus tuis.
8 Propter fratres meos et amicos meos loquar pacem tibi.
9 Propter domum domini dei[2] nostri quaeram bona tibi.

CXXIII.

Canticum graduum.[1] 1 Ad te levavi oculos meos,
qui habitas in caelis. 2 Ecce sicut oculi servorum ad ma-
num dominorum suorum; sicut oculi ancillae ad manum
dominae suae: sic oculi nostri ad dominum deum nostrum,
donec misereatur nostri. 3 Miserere nostri domine, mi-
serere nostri, quoniam[2] multum repleti sumus despectione.
4 Multum repleta est anima nostra opprobrio[3] abundantium
et despectione[4] superborum.

CXXIV.

Canticum graduum David.[1] Nisi dominus fuisset in
nobis, dicat nunc Israhel, 2 nisi dominus fuisset in nobis,
cum exsurgerent super nos homines, 3 forsitan vivos absor-
buissent nos, cum irasceretur furor eorum super nos; 4 for-
sitan aquae circumdedissent nos; 5 torrens transisset super
animam nostram, aquae superbae.[2] 6 Benedictus do-
minus, qui non dedit nos in praedam dentibus eorum.
7 Anima nostra quasi avis erepta est de laqueo venantium:
laqueus contritus est, et nos liberati sumus. 8 Auxilium
nostrum in nomine domini, qui fecit caelum et terram.

CXXV.

Canticum graduum.[1] Qui confidunt in domino, quasi
mons Sion immobilis,[2] in aeternum habitabilis. 2 Hie-
rusalem[3] montes in circuitu eius, et dominus in circuitu

CXXII. [2] *Am. om.* CXXIII. [1] *Item Am.* [2] *Va.* quia [3] *Am. aliique* opprobrium [4] *Am.* dispectionis *(alii* dispectio*)* CXXIV. *Item Am., sed sine* David. [2] *Va.* superbiae CXXV. [1] *Item Am.* [2] *Am. repetit* immobilis [3] *Am. ad v.* 2. *trahit.*

3 לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט
הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלְחוּ
4 הַצַּדִּיקִים ׀ בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם׃ הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים
5 וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם׃ וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם
יְהוָה אֶת־פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

CXXVI. קכו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן
2 הָיִינוּ כְּחֹלְמִים׃ אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־
3 אֵלֶּה׃ הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים׃
4 5 שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שְׁבִותֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב׃ הַזֹּרְעִים
6 בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ׃ הָלוֹךְ יֵלֵךְ ׀ וּבָכֹה נֹשֵׂא
מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו׃

CXXVII. קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם־יְהוָה ׀ לֹא־יִבְנֶה
בַיִת שָׁוְא ׀ עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמָר־עִיר
2 שָׁוְא ׀ שָׁקַד שׁוֹמֵר׃ שָׁוְא לָכֶם ׀ מַשְׁכִּימֵי קוּם
מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ
3 שֵׁנָא׃ הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃
4 5 כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יֵבֹשׁוּ כִּי־יְדַבְּרוּ
CXXVIII. אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃ קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
2 אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ

קכו 4. שביתנו ק׳ ibid. סגול בס״א

populi sui, amodo et[4] usque in aeternum. 3 Quia non requiescet virga impietatis super sortem iustorum, ut non mittant iusti in iniquitatem manus suas. 4 Benefac domine bonis et rectis corde. 5 Qui autem declinant ad pravitates suas, deducet[5] eos dominus cum his qui operantur iniquitatem. Pax super Israhel.

CXXVI.

Canticum graduum.[1] Cum converteret dominus captivitatem Sion, facti sumus quasi somniantes. 2 Tunc implebitur risu os nostrum, et lingua nostra laude; tunc dicent in gentibus: Magnificavit dominus facere cum istis. 3 Magnificavit dominus facere nobiscum, facti sumus sicut[2] laetantes. 3 Converte domine captivitatem nostram, sicut rivos[3] in austro. 5 Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent. 6 Qui ambulans ibat et flebat, portans ad seminandum sementem, veniens veniet in exultatione, portans manipulos suos.

CXXVII.

Canticum graduum Salomonis.[1] 1 Nisi dominus aedificaverit domum, in vanum laboraverunt qui aedificant eam. Nisi dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam. 2 Frustra vobis est de mane consurgere,[2] postquam sederitis, qui manducatis panem dolorum: sic dabit diligentibus se somnum. 3 Ecce hereditas domini filii, merces fructus ventris. 4 Sicut sagittae in manu potentis, ita filii iuventutis. 5 Beatus vir qui implevit pharetram suam ex ipsis: non confundentur, cum loquentur inimicis[3] in porta.

CXXVIII.

Canticum graduum.[1] Beatus omnis qui timet dominum, qui ambulat in viis eius. 2 Laborem manuum

---

CXXV. [4] *Am. om.* [5] *Am.* adducet CXXVI. [1] *Am. haec verba om.* [2] *Am. om.* [3] *Am. aliique multi* rivum CXXVII. *Item Am. sine* Salomonis [2] *ita Am. aliique; Va.* surgere [3] *Va. add.* suis CXXVIII. [1] *Item Am.*

3 כִּ֣י תֹ֭אכֵל אַשְׁרֶ֣יךָ וְט֣וֹב לָֽךְ׃ אֶשְׁתְּךָ֤ ׀ כְּגֶ֥פֶן פֹּרִיָּה֮
בְּיַרְכְּתֵ֪י בֵ֫יתֶ֥ךָ בָּנֶ֗יךָ כִּשְׁתִלֵ֥י זֵיתִ֑ים סָ֝בִ֗יב לְשֻׁלְחָנֶֽךָ׃
4 5 הִנֵּ֣ה כִי־כֵ֭ן יְבֹ֥רַךְ גָּ֗בֶר יְרֵ֣א יְהוָֽה׃ יְבָרֶכְךָ֥ יְהוָ֗ה מִצִּ֫יּ֥וֹן
6 וּ֭רְאֵה בְּט֣וּב יְרוּשָׁלָ֑͏ִם כֹּ֝֗ל יְמֵ֣י חַיֶּֽיךָ׃ וּרְאֵה־בָנִ֥ים
CXXIX. לְבָנֶ֑יךָ שָׁ֝ל֗וֹם עַל־יִשְׂרָאֵֽל׃ קכט שִׁ֗יר
הַֽמַּ֫עֲל֥וֹת רַ֭בַּת צְרָר֣וּנִי מִנְּעוּרָ֑י יֹֽאמַר נָ֝א יִשְׂרָאֵֽל׃
2 3 רַ֭בַּת צְרָר֣וּנִי מִנְּעוּרָ֑י גַּ֝֗ם לֹא־יָ֥כְלוּ לִֽי׃ עַל־גַּ֭בִּי
4 חָרְשׁ֣וּ חֹרְשִׁ֑ים הֶ֝אֱרִ֗יכוּ לְמַעֲנוֹתָֽם׃ יְהוָ֥ה צַדִּ֑יק
5 קִ֝צֵּ֗ץ עֲב֣וֹת רְשָׁעִֽים׃ יֵ֭בֹשׁוּ וְיִסֹּ֣גוּ אָח֑וֹר כֹּ֝֗ל שֹׂנְאֵ֥י
6 צִיּֽוֹן׃ יִ֭הְיוּ כַּחֲצִ֣יר גַּגּ֑וֹת שֶׁקַּדְמַ֖ת שָׁלַ֣ף יָבֵֽשׁ׃
7 8 שֶׁ֤לֹּא מִלֵּ֣א כַפּ֣וֹ קוֹצֵ֑ר וְ֝חִצְנ֗וֹ מְעַמֵּֽר׃ וְלֹ֤א אָֽמְר֨וּ ׀
הָעֹבְרִ֗ים בִּרְכַּ֣ת יְהוָ֣ה אֲלֵיכֶ֑ם בֵּרַ֥כְנוּ אֶ֝תְכֶ֗ם בְּשֵׁ֣ם
CXXX. יְהוָֽה׃ קל שִׁ֥יר הַֽמַּעֲל֑וֹת מִמַּעֲמַקִּ֖ים קְרָאתִ֣יךָ
2 יְהוָֽה׃ אֲדֹנָי֮ שִׁמְעָ֪ה בְק֫וֹלִ֥י תִּהְיֶ֣ינָה אָ֭זְנֶיךָ קַשֻּׁב֑וֹת
3 לְ֝ק֗וֹל תַּחֲנוּנָֽי׃ ° אִם־עֲוֺנ֥וֹת תִּשְׁמָר־יָ֑הּ אֲ֝דֹנָ֗י מִ֣י
4 5 יַעֲמֹֽד׃ כִּֽי־עִמְּךָ֥ הַסְּלִיחָ֑ה לְ֝מַ֗עַן תִּוָּרֵֽא׃ קִוִּ֣יתִי
6 יְ֭הוָה קִוְּתָ֣ה נַפְשִׁ֑י וְֽלִדְבָר֥וֹ הוֹחָֽלְתִּי׃ נַפְשִׁ֥י
7 לַֽאדֹנָ֑י מִשֹּׁמְרִ֥ים לַ֝בֹּ֗קֶר שֹׁמְרִ֥ים לַבֹּֽקֶר׃ יַחֵ֥ל יִשְׂרָאֵ֗ל
אֶל־יְה֫וָ֥ה כִּֽי־עִם־יְהוָ֥ה הַחֶ֑סֶד וְהַרְבֵּ֖ה עִמּ֣וֹ
8 פְדֽוּת׃ וְ֭הוּא יִפְדֶּ֣ה אֶת־יִשְׂרָאֵ֑ל מִ֝כֹּ֗ל עֲוֺנֹתָֽיו׃

קכט 1. פתח באתנח 3. למעניתם ק׳ קל 3. חצי הכתובים
7. סגול באתנח

tuarum cum comederis, beatus tu, et bene tibi erit. 3 Uxor
tua sicut vitis fructifera in penetralibus domus tuae; filii
tua sicut germina olivarum, in circuitu mensae tuae.
4 Ecce sic benedicetur viro qui timet dominum. 5 Benedicat tibi dominus ex Sion, et videas bona Hierusalem
omnibus diebus vitae tuae, 6 et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israhel.

CXXIX.

Canticum graduum.[1] 1 Saepe expugnaverunt me ab
adolescentia mea, dicat nunc Israhel, 2 saepe expugnaverunt me ab adolescentia mea, sed non potuerunt mihi.
3 Supra cervicem meam arabant arantes, prolongaverunt
sulcum suum. 4 Dominus iustus concidet laqueos impiorum. 5 Confundantur et revereantur[2] retrorsum omnes
qui oderunt Sion. 6 Fiant sicut foenum tectorum, quod
statim ut viruerit arescit; 7 de quo non implebit manum
suam messor, et sinum suum manipulos faciens; 8 de quo
non dixerunt transeuntes:[3] Benedictio domini super vos,
benediximus vobis in nomine domini.

CXXX.

Canticum graduum. 1 De profundis clamavi ad te,
domine. 2 Domine, exaudi vocem meam, fiant aures tuae
intendentes ad vocem deprecationis meae. 3 Si iniquitates
observabis domine, domine quis sustinebit? 4 Quia tecum
est propitiatio, cum terribilis sis. 5 Sustinui dominum,
sustinuit anima mea, et verbum eius expectavi. 6 Anima
mea ad dominum, a vigilia matutina usque ad vigiliam
matutinam. 7 Expectet Israhel dominum, quia apud
dominum misericordia, et multa apud eum redemptio.
8 Et ipse redimet Israhel, ex omnibus iniquitatibus eius.

CXXIX. [1] *Item Am.* [2] *ita Am. ut etiam Va., Sab.* revertantur [3] *Am.* praetereuntes

CXXXI. קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה ׀ לֹא־גָבַהּ לִבִּי
וְלֹא־רָמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי ׀ בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת
2 מִמֶּנִּי׃ אִם־לֹא שִׁוִּיתִי ׀ וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל
3 עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃ יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־
CXXXII. יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ קלב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
2 זְכוֹר־יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ׃ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
3 לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל
4 בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃ אִם־אֶתֵּן
5 שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה׃ עַד־אֶמְצָא מָקוֹם
6 לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃ הִנֵּה־שְׁמַעֲנוּהָ
7 בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי־יָעַר׃ נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו
8 נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ
9 אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ
10 יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
11 נִשְׁבַּע יְהוָה ׀ לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי
12 בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא־לָךְ׃ אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ ׀
בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד
13 יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא־לָךְ׃ כִּי־בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּהּ
14 לְמוֹשָׁב לוֹ׃ זֹאת־מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי
15 אִוִּתִיהָ׃ צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃
16 17 וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ שָׁם ׀

קלא 1. פתח באתנח

CXXXI.

Canticum graduum David.[1] 1 Domine, non est exal-
tatum cor meum, neque elati sunt oculi mei, et non ambu-
lavi in magnis et in mirabilibus super me. 2 Si non pro-
posui et silere feci animam meam: sicut ablactatus ad
matrem suam, ita ablactata ad me[2] anima mea. 3 Ex-
specta Israhel dominum, amodo et usque in aeternum.

CXXXII.

Canticum graduum.[1] 1 Memento domine David et
omnis afflictionis eius, 2 qui iuravit domino, votum vovit
deo Iacob: 3 Si intravero in tabernaculum domus meae,
si sedero[2] super lectum straminis mei, 4 si dedero somnum
oculis meis, et palpebris meis dormitationem, 5 donec
inveniam locum domino, tabernacula deo Iacob. 6 Ecce
audivimus illum in Ephrata, invenimus illum in regione
saltus. 7 Intremus in tabernacula eius, adoremus scabel-
lum pedum eius. 8 Surge domine in requiem tuam, tu et
arca fortitudinis tuae. 9 Sacerdotes tui induantur iustitia,
et sancti tui laudent. 10 Propter David servum tuum ne
avertas faciem Christi tui. 11 Iuravit dominus David veri-
tatem, non avertetur ab ea: De fructu ventris tui ponam
super sedem tuam.[3] 12 Si custodierint filii tui pactum
meum et testificationem meam, quam docuero eos, et filii
eorum usque in aeternum sedebunt super thronum tuum.
13 Quoniam elegit dominus Sion, desideravit eam in ha-
bitaculum suum.[4] 14 Haec est[5] requies mea in sempi-
ternum: hic habitabo,[6] quia desideravi eam. 15 Vena-
tionem eius benedicens benedicam, pauperes eius saturabo
pane; 16 sacerdotes eius induam salutari, et sancti eius
laude laudabunt. 17 Ibi oriri faciam cornu David, paravi

CXXXI. [1] *Item Am., sed om.* David. [2] *ita Am. aliique*; *Va.* super matr. suam, ita ablactetur super me CXXXII. [1] *Item Am.* [2] *Am.* ascendero [3] *Am.* meam [4] *Am.* sibi [5] *Am. om.* [6] *Am.* habitavi

18 אַצְמִ֣יחַ קֶ֣רֶן לְדָוִ֑ד עָרַ֥כְתִּי נֵ֝֗ר לִמְשִׁיחִֽי׃ אוֹיְבָ֣יו
CXXXIII. אַלְבִּ֣ישׁ בֹּ֑שֶׁת וְ֝עָלָ֗יו יָצִ֥יץ נִזְרֽוֹ׃ קלג שִׁ֥יר
הַֽמַּֽעֲל֗וֹת לְדָ֫וִ֥ד הִנֵּ֣ה מַה־טּ֭וֹב וּמַה־נָּעִ֑ים שֶׁ֖בֶת
2 אַחִ֣ים גַּם־יָֽחַד׃ כַּשֶּׁ֤מֶן הַטּ֨וֹב ׀ עַל־הָרֹ֗אשׁ יֹרֵ֗ד
3 עַֽל־הַזָּ֭קָן זְקַֽן־אַהֲרֹ֑ן שֶׁ֝יֹּרֵ֗ד עַל־פִּ֥י מִדּוֹתָֽיו׃ כְּטַל־
חֶרְמ֗וֹן שֶׁיֹּרֵ֡ד עַל־הַרְרֵ֬י צִיּ֗וֹן כִּ֤י שָׁ֨ם ׀ צִוָּ֣ה יְהוָ֣ה אֶת־
CXXXIV. הַבְּרָכָ֑ה חַ֝יִּ֗ים עַד־הָעוֹלָֽם׃ קלד שִׁ֗יר הַֽמַּ֫עֲל֥וֹת
הִנֵּ֤ה ׀ בָּרְכ֣וּ אֶת־יְ֭הוָה כָּל־עַבְדֵ֣י יְהוָ֑ה הָעֹמְדִ֥ים
2 בְּבֵית־יְ֝הוָ֗ה בַּלֵּילֽוֹת׃ שְׂאֽוּ־יְדֵכֶ֥ם קֹ֑דֶשׁ וּ֝בָרְכוּ אֶת־
3 יְהוָֽה׃ יְבָרֶכְךָ֣ יְהוָ֣ה מִצִּיּ֑וֹן עֹ֝שֵׂ֗ה שָׁמַ֥יִם וָאָֽרֶץ׃
CXXXV. קלה הַ֥לְלוּיָ֨הּ ׀ הַ֭לְלוּ אֶת־שֵׁ֣ם יְהוָ֑ה הַ֝לְל֗וּ
2 עַבְדֵ֥י יְהוָֽה׃ שֶׁ֣עֹמְדִים בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה בְּ֝חַצְר֗וֹת
3 בֵּ֣ית אֱלֹהֵֽינוּ׃ הַֽלְלוּ־יָ֭הּ כִּי־ט֣וֹב יְהוָ֑ה זַמְּר֥וּ
4 לִ֝שְׁמ֗וֹ כִּ֣י נָעִֽים׃ כִּֽי־יַ֭עֲקֹב בָּחַ֣ר ל֣וֹ יָ֑הּ
5 יִ֝שְׂרָאֵ֗ל לִסְגֻלָּתֽוֹ׃ כִּ֤י אֲנִ֣י יָ֭דַעְתִּי כִּֽי־גָד֣וֹל יְהוָ֑ה
6 וַ֝אֲדֹנֵ֗ינוּ מִכָּל־אֱלֹהִֽים׃ כֹּ֥ל אֲשֶׁר־חָפֵ֥ץ יְהוָ֗ה
7 עָ֫שָׂ֥ה בַּשָּׁמַ֥יִם וּבָאָ֑רֶץ בַּ֝יַּמִּ֗ים וְכָל־תְּהֹמֽוֹת׃ מַעֲלֶ֥ה
נְשִׂאִ֗ים מִקְצֵ֫ה הָ֥אָ֑רֶץ בְּרָקִ֣ים לַמָּטָ֣ר עָשָׂ֑ה מֽוֹצֵא
8 ר֝֗וּחַ מֵאוֹצְרוֹתָֽיו׃ שֶׁ֭הִכָּה בְּכוֹרֵ֣י מִצְרָ֑יִם מֵ֝אָדָ֗ם
9 עַד־בְּהֵמָֽה׃ שָׁלַ֤ח ׀ אוֹתֹ֣ת וּ֭מֹפְתִים בְּתוֹכֵ֣כִי מִצְרָ֑יִם
10 בְּ֝פַרְעֹ֗ה וּבְכָל־עֲבָדָֽיו׃ שֶׁ֭הִכָּה גּוֹיִ֣ם רַבִּ֑ים וְ֝הָרַ֗ג
11 מְלָכִ֥ים עֲצוּמִֽים׃ לְסִיח֤וֹן ׀ מֶ֤לֶךְ הָאֱמֹרִ֗י וּ֭לְעוֹג

lucernam Christo meo. 18 Inimicos eius induam confusione, super ipsum autem florebit diadema[7] eius.

CXXXIII.

Canticum graduum David.[1] 1 Ecce quam bonum et quam decorum, habitare fratres in uno?[2] 2 Sicut unguentum optimum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron; quod descendit super oram vestimentorum eius: 3 sicut ros Hermon, qui descendit super montana Sion, quoniam ibi mandavit dominus benedictionem, vitam usque in aeternum.

CXXXIV.

Canticum graduum.[1] 1 Ecce benedicite domino,[2] omnes servi domini, qui statis in domo domini in noctibus. 2 Levate manus vestras ad sanctum, et benedicite dominum. Benedicat tibi[3] dominus ex Sion, factor caeli et terrae.

CXXXV.

Alleluia.[1] 1 Laudate nomen domini, laudate servi dominum, 2 qui statis in domo domini, in atriis domus dei nostri. 3 Laudate dominum, quoniam bonus dominus; cantate nomini eius, quoniam decens: 4 quia Iacob elegit sibi dominus, Israhel in peculium suum. 5 Quia ego scio quod magnus dominus, et dominus noster prae omnibus diis. 6 Omnia quae voluit dominus fecit, in caelo et in terra, in mari et in cunctis[2] abyssis: 7 levans nubes de summitatibus terrae, fulgura in pluviam fecit, educens ventos de thesauris suis. 8 Qui percussit primitiva Aegypti, ab homine usque ad pecus; 9 emisit signa et portenta in medio tui, Aegypte, in Pharao et in cunctos servos eius.[4] 10 Qui percussit gentes multas et occidit reges fortes, 11 Seon regem Amorraeorum, et Og regem Basan,

---

CXXXII. [7] *Am.* sanctificatio CXXXIII. [1] *Item Am. omisso* David. [2] *Va.* in unum CXXXIV. [1] *Item Am.* [2] *Am.* dominum [3] *Am.* te CXXXV. [1] *Item Am.* [2] *Am.* omnibus [3] *Va.* misit [4] *Am.* suos

12 מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה
13 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה
14 זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃ כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו
15 יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
16 17 פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם
18 לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם
19 יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל
20 בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ בֵּית
הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃
21 בָּרוּךְ יְהוָה ׀ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלִָם הַלְלוּ־יָהּ׃

CXXXVI. קלו הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
2 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
3 הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
4 לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
5 לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
6 לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
7 לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
8 אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
9 אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
10 לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
11 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

et omnia regna Chanaan, 12 et dedit terram eorum heredi-
tatem, hereditatem Israhel populo suo. 13 Domine, nomen
tuum in aeternum: domine, memoriale tuum in generatione
et generatione.[5] 14 Quia iudicabit dominus populum suum,
et in servos suos erit placabilis. 15 Idola gentium argen-
tum et aurum, opera manuum[6] hominum. 16 Os habent
et non loquentur, oculos habent et non videbunt, 17 aures
habent et non audient, sed nec est[7] spiritus in ore eorum.
18 Similes illis fiant qui faciunt ea, omnis[8] qui confidit[9]
in eis. 19 Domus Israhel, benedicite domino; domus
Aaron, benedicite domino; 20 domus Levi, benedicite
domino; timentes dominum, benedicite domino. 21 Bene-
dictus dominus[10] ex Sion, qui habitat in Hierusalem.
Alleluia.[11]

CXXXVI.[1]

1 Confitemini domino quoniam bonus, quoniam in
aeternum misericordia eius. 2 Confitemini deo deorum,
quoniam in aeternum misericordia eius. 3 Confitemini
domino dominorum, quoniam in aeternum misericordia
eius. 4 Qui fecit[2] mirabilia magna solus: quoniam in
aeternum misericordia eius. 5 Qui fecit caelos in sapien-
tia: quoniam in aeternum misericordia eius. 6 Qui firma-
vit terram super aquas: quoniam in aeternum misericordia
eius. 7 Qui fecit luminaria magna: quoniam in aeternum
misericordia eius. 8 Solem in potestatem diei: quoniam
in aeternum misericordia eius. 9 Lunam et stellas in po-
testatem noctis: quoniam in aeternum misericordia eius.
10 Qui percussit Aegyptum cum primitivis suis: quoniam
in aeternum misericordia eius. 11 Et eduxit Israhel de
medio eorum: quoniam in aeternum misericordia eius.

CXXXV. [5] *Am.* in generationem et generationem [6] *Am. om.* [8] *Va.* et omnis [9] *Am.* omnes qui confidunt [10] *Am.* dominus deus [11] *Am. om.* CXXXVI. [1] *Nec Am. inscriptionem habet* [2] *Am.* facit [3] *Am.* eius

12 בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
13 לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
14 וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
15 וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
16 לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
17 לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
18 וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
19 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
20 וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
21 וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
22 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
23 שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
24 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
25 נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
26 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

CXXXVII. קלז עַל־נַהֲרוֹת ׀ בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם־בָּכִינוּ
2 בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן׃ עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ
3 כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃ כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי־שִׁיר
4 וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן׃ אֵיךְ נָשִׁיר
5 אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר׃ אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ
6 יְרוּשָׁלִָם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃ תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי ׀ לְחִכִּי אִם־

12 In manu valida et in[4] brachio extento: quoniam in
aeternum misericordia eius. 13 Qui divisit mare rubrum
in divisiones: quoniam in aeternum misericordia eius.
14 Et eduxit Israhel in medio[5] eius: quoniam in aeternum
misericordia eius. 15 Et convolvit Pharao et exercitum
eius in mari rubro: quoniam in aeternum misericordia eius.
16 Qui perduxit[6] populum suum per desertum: quoniam
in aeternum misericordia eius. 17 Qui percussit reges
magnos: quoniam in aeternum misericordia eius. 18 Et
occidit reges magnificos:[7] quoniam in aeternum misericor-
dia eius. 19 Seon regem Amorraeorum: quoniam in
aeternum misericordia eius. 20 Et Og regem Basan:
quoniam in aeternum misericordia eius. 21 Et dedit
terram eorum hereditatem: quoniam in aeternum miseri-
cordia eius. 22 Hereditatem Israhel servo suo: quoniam
in aeternum misericordia eius. 23 Quia in humilitate
nostra memor fuit nostri: quoniam in aeternum miseri-
cordia eius. 24 Et redemit nos de hostibus nostris:[8]
quoniam in aeternum misericordia eius. 25 Qui dat panem
omni carni: quoniam in aeternum misericordia eius.
26 Confitemini deo caeli: quoniam in aeternum miseri-
cordia eius.

CXXXVII.[1]

1 Super flumina Babylonis, ibi sedimus et flevimus,
cum recordaremur[2] Sion. 2 Super salices in medio eius
suspendimus citharas nostras. 3 Quoniam ibi interroga-
verunt nos qui captivos duxerunt nos verba carminis, et
qui affligebant nos laeti: Canite nobis de canticis Sion.
4 Quomodo cantabimus canticum domini in terra aliena?
5 Si oblitus fuero tui, Hierusalem, in oblivione sit dextera
mea. 6 Adhaereat lingua mea gutturi meo, si non recor-

CXXXVI. [4] *Am. om.* [5] *Va.* e medio [6] *Am.* duxit [7] *ita Am. et plurimi; Va.* potentes [8] *ita Am. et plurimi; Va.* eripuit nos de tribulationibus no. CXXXVII. [1] *Am.* Psalmus David pro Hieremia [2] *Am.* cum recordamur tui

לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלִַם עַל רֹאשׁ
7 שִׂמְחָתִי׃ זְכֹר יְהוָה ׀ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלִָם
8 הָאֹמְרִים עָרוּ ׀ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ בַּת־בָּבֶל
הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְשַׁלֶּם־לָךְ אֶת־גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ
9 לָנוּ׃ אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת־עֹלָלַיִךְ אֶל־הַסָּלַע׃
CXXXVIII. קלח לְדָוִד ׀ אוֹדְךָ בְכָל־לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים
2 אֲזַמְּרֶךָּ׃ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת־
שְׁמֶךָ עַל־חַסְדְּךָ וְעַל־אֲמִתֶּךָ כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־
3 שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי
4 בְנַפְשִׁי עֹז׃ יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ כִּי
5 שָׁמְעוּ אִמְרֵי־פִיךָ׃ וְיָשִׁירוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי־גָדוֹל
6 כְּבוֹד יְהוָה׃ כִּי־רָם יְהוָה וְשָׁפָל יִרְאֶה וְגָבֹהַּ
7 מִמֶּרְחָק יְיֵדָע׃ אִם־אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי עַל
8 אַף אֹיְבַי תִּשְׁלַח יָדֶךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ׃ יְהוָה
יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־
CXXXIX. תֶּרֶף׃ קלט לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר יְהוָה
2 חֲקַרְתַּנִי וַתֵּדָע׃ אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בַּנְתָּה
3 לְרֵעִי מֵרָחוֹק׃ אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ וְכָל־דְּרָכַי
4 הִסְכַּנְתָּה׃ כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ
5 כֻלָּהּ׃ אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה׃

קלז 6. פתח באתנה קלח 2. כ' בחולם קלט 3. פתח בס"פ

datus fuero tui, si non proposuero Hierusalem in principio laetitiae meae. 7 Memento domine filiorum Edom in die Hierusalem, dicentium: Evacuate, evacuate usque ad fundamentum eius. 8 Filia Babylonis vastata: beatus qui retribuet[3] tibi vicissitudinem tuam, quam tu[4] retribuisti nobis. 9 Beatus qui tenebit et allidet parvulos tuos ad petram.

CXXXVIII.

David.[1] Confitebor tibi domine in toto corde meo, in conspectu deorum cantabo tibi. 2 Adorabo in templo sancto tuo, et confitebor nomini tuo, super misericordia tua et veritate tua, quia magnificasti super omne nomen eloquium tuum. 3 In die invocabo, et[2] exaudies me: dilatabis animae meae fortitudinem. 4 Confiteantur tibi domine omnes reges terrae, quoniam audierunt eloquia oris tui, 5 et cantent in viis domini: quoniam magna gloria domini, 6 quoniam excelsus dominus et humilia respicit, et excelsa de longe cognoscit. 7 Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: super furorem inimicorum meorum mittes manum tuam, et salvabit me dextera tua. 8 Dominus operabitur pro me: domine, misericordia tua in aeternum, opera manuum tuarum ne dimittas.

CXXXIX.

Victori David canticum.[1] Domine, investigasti me et cognovisti: 2 tu cognovisti sessionem meam et resurrectionem meam, intellexisti malum meum de longe. 3 Semitam meam et accubationem meam eventilasti, et omnes vias meas intellexisti: 4 quia non est eloquium in lingua mea, ecce domine nosti omnia. 5 Retrorsum et ante formasti me, et posuisti super me manum tuam.

CXXXVII. [3] *Am.* retribuit [4] *Va. om.* CXXXVIII. [1] *Am.* Psalmus David. [2] *Am.* vocabo, exaud. CXXXIX. [1] *Am.* In finem David.

6 7 פְּלִאיָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא־אוּכַל לָהּ׃ אָנָה
8 אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח׃ אִם־אֶסַּק
9 שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְּׁאוֹל הִנֶּךָּ׃ אֶשָּׂא
10 כַנְפֵי־שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם׃ גַּם־שָׁם יָדְךָ
11 תַנְחֵנִי וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ׃ וָאֹמַר אַךְ־חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי
12 וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי׃ גַּם־חֹשֶׁךְ לֹא־יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָ
13 וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָה׃ כִּי־אַתָּה
14 קָנִיתָ כִלְיֹתָי תְּסֻכֵּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי׃ אוֹדְךָ עַל כִּי
15 נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד׃
לֹא־נִכְחַד עָצְמִי מִמֶּךָּ אֲשֶׁר־עֻשֵּׂיתִי בַסֵּתֶר רֻקַּמְתִּי
16 בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃ גָּלְמִי ׀ רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל־סִפְרְךָ
17 כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים יֻצָּרוּ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם׃ וְלִי מַה־
18 יָּקְרוּ רֵעֶיךָ אֵל מֶה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם׃ אֶסְפְּרֵם
19 מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ׃ אִם־תִּקְטֹל
20 אֱלוֹהַּ ׀ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי׃ אֲשֶׁר יֹמְרוּךָ
21 לִמְזִמָּה נָשֻׂא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃ הֲלוֹא־מְשַׂנְאֶיךָ יְהוָה ׀
22 אֶשְׂנָא וּבִתְקוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט׃ תַּכְלִית שִׂנְאָה
23 שְׂנֵאתִים לְאֹיְבִים הָיוּ לִי׃ חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי
24 בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃ וּרְאֵה אִם־דֶּרֶךְ־עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי
CXL. 2 בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃ **קמ** לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ חַלְּצֵנִי
3 יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃ אֲשֶׁר

קלט 6. פליאה ק׳ 15. סגול באתנח 16. ולו ק׳

6 Mirabilior est scientia a me;[2] excelsior est, non potero
ad eam. 7 Quo ibo a spiritu tuo, et quo a facie tua fu-
giam? 8 Si ascendero in caelum, ibi es tu; si iacuero in
inferno, ades. 9 Si sumpsero pennas diluculo, habita-
vero in novissimo maris: 10 etiam ibi manus tua deducet
me, et tenebit me dextera tua. 11 Si dixero: Forte tene-
brae operient me, 12 nec tenebrae habent tenebras apud
te, et nox quasi dies lucet, similes sunt tenebrae et lux.
13 Quoniam tu possedisti renes meos, orsusque es me in
utero matris meae. 14 Confitebor tibi, quoniam terribi-
liter magnificasti me: mirabilia opera tua, et anima mea
novit nimis. 15 Non sunt operta ossa mea a te, quibus
factus sum in abscondito, imaginatus sum in novissimis
terrae. 16 Informem adhuc me viderunt oculi tui, et in
libro tuo omnes scribentur: dies formati[3] sunt, et non est
una in eis. 17 Mihi autem quam honorabiles facti sunt
amici tui, deus, quam fortes pauperes eorum. 18 Dinu-
merabo eos, et arena plures erunt: evigilavi, et adhuc
sum tecum. 19 Si occideris deus impium: viri sanguinum
declinate a me. 20 Qui contradicent tibi scelerate: elati
sunt frustra adversarii tui. 21 Nonne odientes te domine
odivi, et contra adversarios tuos distabui? 22 Perfecto
odio oderam illos, inimici facti sunt mihi. 23 Scrutare
me deus[4] et cognosce cor meum: proba me, et scito cogi-
tationes meas, 24 et vide si via doli in me est, et deduc
me in via aeterna.

CXL.

Victori canticum David.[1] 2 Erue me domine ab ho-
mine malo, a viris iniquis serva[2] me: 3 qui cogitaverunt

CXXXIX. [2] *Am. aliique* Super me est conscientia *(alii* scientia) et [3] *Am.* formatae [4] *Am.* domine CXL. [1] *Am.* In finem, psalmus David. [2] *Am.* salva

חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל־יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃
4 שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ
5 סֶלָה׃ שָׁמְרֵנִי יְהוָה ׀ מִידֵי רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים
6 תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי׃ טָמְנוּ גֵאִים
פַּח־לִי וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מֹקְשִׁים
7 שָׁתוּ־לִי סֶלָה׃ אָמַרְתִּי לַיהוָה אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה
8 יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יֱהוִה אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה
9 לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק׃ אַל־תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע
10 זְמָמוֹ אַל־תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה׃ רֹאשׁ מְסִבָּי עֲמַל
11 שְׂפָתֵימוֹ יְכַסֵּמוֹ׃ יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ
12 יַפִּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל־יָקוּמוּ׃ אִישׁ לָשׁוֹן בַּל־יִכּוֹן
13 בָּאָרֶץ אִישׁ־חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת׃ יָדַעְתָּ כִּי־
14 יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיֹנִים׃ אַךְ צַדִּיקִים
יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת־פָּנֶיךָ׃

CXLI. **קמא** מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי
2 הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקָרְאִי־לָךְ׃ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת
3 לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת־עָרֶב׃ שִׁיתָה יְהוָה
4 שָׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה עַל־דַּל שְׂפָתָי׃ אַל־תַּט לִבִּי ׀
לְדָבָר ׀ רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת ׀ בְּרֶשַׁע אֶת־אִישִׁים
5 פֹּעֲלֵי־אָוֶן וּבַל־אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃ יֶהֶלְמֵנִי צַדִּיק ׀
חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל־יָנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד

קמ 10. פתח באתנח ibid. יכסימו ק׳ 11. ימוטו ק׳ 13. ידעתי ק׳

malitias in corde, tota die versati sunt in praeliis. 4 Exacuerunt linguam suam quasi serpens, venenum aspidis[3] sub labiis eorum. Semper.[4] 5 Custodi me domine de manu impii, a viro iniquitatum serva me, qui cogitaverunt supplantare gressus meos. 6 Absconderunt superbi laqueum mihi, et funibus extenderunt rete, iuxta semitam offendiculum posuerunt mihi. Semper. 7 Dixi domino: Deus meus es tu, audi[5] domine vocem deprecationis meae. 8 Domine deus fortitudo salutis meae, protexisti caput meum in die belli. 9 Ne des domine desideria impii:[6] scelera eius ne effundantur, et eleventur. Semper.[7] 10 Amaritudo convivarum meorum, labor labiorum eorum operiet eos. 11 Cadent super eos carbones, in ignem[8] deicies eos, in foveas, ut non consurgant. 12 Vir linguosus non dirigetur in terra, virum iniquum mala capient in interitum.[9] 13 Scio quod dominus faciet[10] causam inopis, iudicia pauperum. 15 Attamen iusti confitebuntur nomini tuo, habitabunt recti cum vultu tuo.

CXLI.

Canticum David.[1] Domine, clamavi ad te, festina mihi: exaudi vocem meam clamantis ad te. 2 Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. 3 Pone domine custodiam ori meo, serva paupertatem labiorum meorum. 4 Ne declines cor meum in verbum malum, volvere cogitationes impias cum viris operantibus iniquitatem, neque comedere in deliciis eorum. 5 Corripiat me iustus in misericordia et arguat[2] me, oleum amaritudinis non impinguet caput meum: quia adhuc oratio mea pro malitiis

---

CXL. [3] *Am.* aspidum [4] *Am. om., item v.* 6. [5] *Am.* exaudi [6] *Am.* impiis [7] *Am. om.* [8] *Am.* carb. ignis [9] *Am.* in interitu [10] *Am.* faciet dominus CXLI. [1] *Am.* In finem, psalmus [2] *Va.* arguet

6 וְתִפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁמְטוּ בִידֵי־סֶלַע שֹׁפְטֵיהֶם
7 וְשָׁמְעוּ אֲמָרַי כִּי נָעֵמוּ׃ כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ
8 נִפְזְרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל׃ כִּי אֵלֶיךָ ׀ יֱהוִה אֲדֹנָי
9 עֵינָי בְּכָה חָסִיתִי אַל־תְּעַר נַפְשִׁי׃ שָׁמְרֵנִי מִידֵי־
10 פַח יָקְשׁוּ לִי וּמֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ יִפְּלוּ בְמַכְמֹרָיו
CXLII. רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד אֶעֱבוֹר׃ קמב מַשְׂכִּיל
2 לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַמְּעָרָה תְפִלָּה׃ קוֹלִי אֶל־יְהוָה
3 אֶזְעָק קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶתְחַנָּן׃ אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי
4 צָרָתִי לְפָנָיו אַגִּיד׃ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי ׀ רוּחִי וְאַתָּה
5 יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח־זוּ אֲהַלֵּךְ טָמְנוּ פַח לִי׃ הַבֵּיט
יָמִין ׀ וּרְאֵה וְאֵין־לִי מַכִּיר אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ
6 לְנַפְשִׁי׃ זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי
7 חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים׃ הַקְשִׁיבָה ׀ אֶל־רִנָּתִי כִּי־דַלּוֹתִי
8 מְאֹד הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ הוֹצִיאָה
מִמַּסְגֵּר ׀ נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שְׁמֶךָ בִּי יַכְתִּרוּ צַדִּיקִים
CXLIII כִּי תִגְמֹל עָלָי׃ קמג מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה ׀ שְׁמַע
תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל־תַּחֲנוּנַי בֶּאֱמֻנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצִדְקָתֶךָ׃
2 וְאַל־תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדֶּךָ כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ
3 כָל־חָי׃ כִּי רָדַף אוֹיֵב ׀ נַפְשִׁי דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי
4 הוֹשִׁיבַנִי בְמַחֲשַׁכִּים כְּמֵתֵי עוֹלָם׃ וַתִּתְעַטֵּף עָלַי
5 רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי׃ זָכַרְתִּי יָמִים ׀ מִקֶּדֶם

קמב 7. פתח באתנח   קמג 1. פתח באתנח

eorum. 6 Sublati sunt iuxta petram iudices eorum et,
audientur[9] verba mea, quoniam decora sunt. 7 Sicut
agricola cum scindit terram, sic dissipata sunt ossa nostra[4]
in ore inferni. 8 Quia ad te, domine deus, oculi mei:
in te speravi, ne evacues animam meam. 9 Custodi me
de manibus laquei, quod[5] posuerunt mihi, et[6] de offendi-
culis operantium iniquitatem. 10 Incident in rete eius
impii, simul autem ego[7] transibo.

CXLII.

Eruditio David, cum esset in spelunca, oratio.[1]
2 Voce mea ad dominum clamavi, voce mea ad dominum
deprecatus sum: 3 effundam in conspectu eius eloquium
meum, tribulationem meam coram illo adnuntiabo, 4 cum
anxius fuerit in me spiritus meus: tu enim nosti semitam
meam. 5 In via hac, qua ambulabo, absconderunt laqueum
mihi. 6 Respice ad dexteram, et vide quia non sit qui
cognoscat me: periit fuga a me, et non est qui quaerat[2]
animam meam. 7 Clamavi ad te domine, dixi: Tu es spes
mea, pars mea in terra viventium. 8 Ausculta depreca-
tionem meam, quoniam infirmatus sum nimis; libera me a
persecutoribus meis,[3] quoniam confortati sunt super me.
9 Educ de carcere animam meam, ut confiteatur nomini
tuo. In me coronabuntur[4] iusti, cum retribueris mihi.[5]

CXLIII.

Canticum David.[1] 1 Domine, exaudi orationem
meam, ausculta deprecationem meam in veritate tua,
exaudi me in iustitia tua. 2 Et non venias ad iudicandum
cum servo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo
omnis vivens. 3 Persecutus est enim[2] inimicus animam
meam, confregit in terra vitam meam, posuit me in tene-
bris quasi mortuos antiquos. 4 Et anxius[3] fuit in me
spiritus meus, in medio mei sollicitum fuit cor meum.
5 Recordabar dierum antiquorum, meditabar omnia opera

CXLI. [3] *Va.* audient [4] *Am. om.* [5] *ita Am. aliique; Va.* quem [6] *Va. om.* [7] *Am.* impii simul, ego autem CXLII. [1] *Am.* Oratio eius ad dominum. Intellectus David, cum esset in spelunca. [2] *Am.* requirat [3] *Am. om.* [4] *Am.* Me expectant [5] *Am.* illi CXLIII. [1] Psalmus David, cum persequebatur [2] *Am. om.* [3] *Va.* anxiatus

6 הָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ׃ פֵּרַשְׂתִּי
7 יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי ׀ כְּאֶרֶץ־עֲיֵפָה לְךָ סֶלָה׃ מַהֵר עֲנֵנִי ׀
יְהוָה כָּלְתָה רוּחִי אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי
8 עִם־יֹרְדֵי בוֹר׃ הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר ׀ חַסְדֶּךָ כִּי־בְךָ
בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ־זוּ אֵלֵךְ כִּי־אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי נַפְשִׁי׃
9 10 הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי ׀ יְהוָה אֵלֶיךָ כִסִּתִי׃ לַמְּדֵנִי ׀ לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ כִּי־אַתָּה אֱלוֹהָי רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ
11 מִישׁוֹר׃ לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנִי בְּצִדְקָתְךָ ׀ תּוֹצִיא
12 מִצָּרָה נַפְשִׁי׃ וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית אֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל־
CXLIV. צֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ׃ קמד לְדָוִד ׀ בָּרוּךְ
יְהוָה ׀ צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה׃
2 חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי
3 הָרוֹדֵד עַמִּי תַחְתָּי׃ יְהוָה מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן־
4 אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ׃ אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל
5 עוֹבֵר׃ יְהוָה הַט־שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים
6 וְיֶעֱשָׁנוּ׃ בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם׃
7 שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים
8 מִיַּד בְּנֵי נֵכָר׃ אֲשֶׁר־פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא וִימִינָם
9 יְמִין שָׁקֶר׃ אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָּךְ
10 בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־לָּךְ׃ הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
11 הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה׃ פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נֵכָר אֲשֶׁר־פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא

tua, facta manuum tuarum loquebar. 6 Expandi manus
meas ad te: anima mea quasi terra sitiens ad te. Semper.
7 Cito exaudi me domine, defecit spiritus meus: ne ab-
scondas faciem tuam a me, et comparabor descendentibus
in lacum. 8 Fac me audire mane misericordiam tuam,
quoniam in te confido. Notam fac mihi viam in qua am-
bulem,[4] quoniam ad te levavi animam meam. 9 Libera
me de inimicis meis domine a te[5] protectus sum. 10 Doce
me ut faciam voluntatem tuam, quia tu deus meus, spiri-
tus tuus bonus deducet me in terram rectam.[6] 11 Propter
nomen tuum domine vivificabis me, in iustitia tua educes
de angustia animam meam, 12 et in misericordia tua dissi-
pabis inimicos meos, et perdes omnes ligantes[7] animam
meam: ego enim sum servus tuus.

CXLIV.

David.[1] 1 Benedictus dominus fortis meus, qui docet
manus meas ad praelium, digitos meos ad bellum. 2 Mise-
ricordia mea et fortitudo mea, auxiliator meus et salvator
meus, scutum meum, et in ipso speravi: qui subiecit populos
mihi. 3 Domine, quid est homo quia cognoscis eum? filius
hominis, quia computas eum? 4 Homo vanitati assimilatus
est, dies eius umbra pertransiens. 5 Domine, inclina caelos
tuos et descende; tange montes, et fumigabunt. 6 Mica
fulmine et dissipa eos, mitte sagittam tuam et interfice illos.
7 Extende manum tuam de excelso, libera me et erue me
de aquis multis, de manu filiorum alienorum, 8 quorum
os locutum est vanitatem, et dextera eorum dextera men-
dacii. 9 Deus, canticum novum cantabo tibi, in psalterio
decachordo psallam tibi: 10 qui dat salutem regibus, qui
eruit David servum suum de gladio pessimo, 11 libera me
et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum

CXLIII. [4] *Am.* ambulo [5] *ita Am. et Cist.*; *Va.* ad te
[6] *Am.* in terra recta [7] *ita Am. et plurimi; Va.* tribulantes
CXLIV. [1] *Am.* David, cum pugnasset Goliad

12 וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר׃ אֲשֶׁר בָּנֵינוּ ׀ כִּנְטִעִים
מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת מְחֻטָּבוֹת
13 תַּבְנִית הֵיכָל׃ מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל
14 זַן צֹאונֵנוּ מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ׃ אַלּוּפֵינוּ
מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה
15 בִּרְחֹבֹתֵינוּ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם
CXLV. שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו׃ קמה תְּהִלָּה לְדָוִד
אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
2 בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
3 גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
4 דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃
5 הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃
6 וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלּוֹתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃
7 זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃
8 חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־חָסֶד׃
9 טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃
10 יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
11 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃

קמד 13. יתיר ו׳ קמה 6. וגדולתך קרי 8. יתיר ו׳

est vanitatem, et dextera eorum dextera mendacii. 12 Ut
sint filii nostri quasi plantatio crescens in adolescentia
sua, filiae nostrae quasi anguli ornati ad similitudinem
templi; 13 promptuaria nostra plena et supereffundentia
ex hoc in illud; pecora nostra in milibus et innumerabilia
in compitis nostris, 14 tauri nostri pingues, non est inter-
ruptio, et non est egressus, et non est ululatus in plateis
nostris. 15 Beatus populus cuius talia sunt: beatus popu-
lus cuius[2] dominus deus suus.

CXLV.

Laudatio David.[1]

Aleph 1 Exaltabo te, deus meus rex, et benedicam nomini tuo in aeternum et ultra.

Beth 2 In omni die benedicam tibi, et laudabo nomen tuum in sempiternum iugiter.

Gemel 3 Magnus dominus et laudabilis nimis, et magnificentiae eius non est inventio.[2]

Deleth 4 Generatio ad generationem laudabit opera tua, et fortitudines tuas adnuntiabunt.

He 5 Decorem gloriae magnitudinis tuae et verba mirabilium[3] tuorum loquar.

Vau 6 Et fortitudinem horribilium tuorum loquentur, et magnitudines tuas narrabo.[4]

Zai 7 Memoriam multae bonitatis tuae loquentur, et iustitias tuas laudabunt.

Eth 8 Clemens et misericors dominus, patiens et multae miserationis.

Teth 9 Bonus dominus omnibus, et misericordiae eius in universa opera eius.

Ioth 10 Confiteantur tibi domine omnia opera tua, et sancti tui benedicant tibi.

Caph 11 Gloriam regni tui dicent, et fortitudines tuas loquentur:

CXLIV. [2] *Am. add.* est CXLV. [1] *Item Am.* [2] *ita Am. aliique; Va.* investigatio [3] *Am.* mirabiliorum [4] *ita Am. aliique; Va.* narrabunt

12 לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
13 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
14 סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
15 עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
16 פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
17 צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃
18 קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃
19 רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
20 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
21 תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
CXLVI. לְעוֹלָם וָעֶד׃ קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה׃
2 3 אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ
4 בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם ׀ שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא
רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃
5 אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו׃
6 עֹשֶׂה ׀ שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
7 הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט ׀ לָעֲשׁוּקִים
8 נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה ׀
פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֹהֵב

Lameth 12 ut ostendant filiis hominum fortitudines eius,[5] et gloriam decoris regni eius.[6]

Mem 13 Regnum tuum regnum omnium saeculorum, et potestas tua in omni generatione et generatione.[7]

Samech 14 Sustentat dominus omnes corruentes, et erigit omnes iacentes.

Ain 15 Oculi omnium[8] in te sperant, et tu das eis escam suam[9] in tempore suo.

Fe 16 Aperis manus tuas et imples omne animal refectione.

Sade 17 Iustus dominus in omnibus viis suis, et sanctus in omnibus operibus suis.

Coph 18 Iuxta est dominus omnibus qui invocant illum,[10] omnibus qui invocant illum in veritate.

Res 19 Placitum timentium se faciet, et clamorem eorum exaudiet et salvabit eos.

Sen 20 Custodit dominus omnes diligentes se, et universos impios conteret.

Thau 21 Laudem domini loquetur os meum, et benedicet omnis caro nomini sancto eius in aeternum et iugiter.

CXLVI.

Alleluia.[1] 2 Lauda anima mea dominum. Laudabo
dominum in vita mea, cantabo deo meo quamdiu sum.
Nolite confidere in principibus, 3 in filio hominis, cui non
est salus. 4 Egredietur spiritus eius et revertetur in hu-
mum suam: in die illa peribunt cogitationes[2] eius. 5 Bea-
tus cuius deus Iacob auxiliator eius, spes eius in domino
deo suo: 6 qui fecit caelos et terram, mare et omnia quae
in eis sunt, 7 et custodit veritatem in sempiternum:
qui[3] facit iudicium calumniam sustinentibus, et dat pa-
nem esurientibus. Dominus solvit vinctos, 8 dominus
illuminat caecos, dominus erigit allisos, dominus diligit

CXLV. [5] *Am.* tuas [6] *Am.* tui [7] *Va.* et generationem. *Praeterea post hunc versum Cist. add. (cum* LXX) *versum hunc*; Fidelis dominus in omnibus verbis suis, et sanctus in omnibus operibus suis [8] *Am.* eorum [9] *Am.* escas suas [10] *Va.* eum CXLVI. [1] *Item Am.* [2] *Am.* omnes cogit. [3] *Am. om.*

9 צַדִּיקִים׃ יְהוָה ׀ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
10 יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃ יִמְלֹךְ יְהוָה ׀ לְעוֹלָם
CXLVII. אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃ קמז הַלְלוּיָהּ ׀
כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה תְהִלָּה׃
2 3 בֹּנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא
4 לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר
5 לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
6 וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים
7 יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃ עֱנוּ לַיהוָה
8 בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם ׀
9 בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃
10 נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא
בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃
11 רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
12 13 שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי־
14 חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם
15 גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ
16 אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג
17 כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים
18 לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם
19 יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב חֻקָּיו

קמז 19. דבריו ק׳

iustos, 9 dominus custodit advenas, pupillum et viduam
suscipiet, et viam[4] impiorum conteret. 10 Regnabit do-
minus in aeternum, deus tuus, Sion, in generationem et
generationem. Alleluia.

CXLVII.[1]

Laudate dominum, quoniam bonum est canticum dei
nostri, quoniam decorum est, pulchra laudatio. 2 Aedi-
ficabit Hierusalem dominus, eiectos Israhel congregabit:
3 qui sanat contritos corde, et alligat plagas eorum; 4 qui
numerat multitudinem stellarum, et omnes nomine suo
vocat. 5 Magnus dominus[2] noster et multus fortitudine,
et prudentiae eius non est numerus. 6 Suscipiens mansue-
tos dominus, humilians impios usque ad terram. 7 Canite
domino in confessione, canite deo nostro[3] in cithara.
8 Qui operit caelos nubibus, et praebet terrae pluviam,
et oriri facit in montibus germen; 9 qui dat iumentis pa-
nem suum, filiis corvi clamantibus. 10 Non est in fortitu-
dine equi voluntas eius, neque in tibiis viri placetur ei.
11 Placetur domino in his qui timent eum, et expectant
misericordiam eius. 12 Lauda Hierusalem dominum, cane
deum tuum Sion. 13 Quia confortavit vectes portarum
tuarum, benedixit filiis tuis in medio tui. 14 Qui posuit
terminum tuum pacem, adipe frumenti saturavit te; 15 qui
emittit eloquium suum terrae: velociter currit verbum
eius; qui dat nivem quasi lanam, pruinam quasi cinerem
spargit, 17 proicit[4] glaciem suam quasi buccellas: ante
faciem frigoris eius quis stabit? 18 Mittet verbum suum
et solvet illa, spiritu suo et fluent aquae. 19 Qui ad-
nuntiat verbum suum Iacob, praecepta sua et iudicia

CXLVI. [4] *ita etiam Va., sed Sab.* vias CXLVII. [1] *Am.* Alleluia [2] *Am. add.* deus [3] *Am.* can. domino in [4] *Am.* proiecit

20 וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן ׀ לְכָל־גּוֹי

CXLVIII. וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃ קמח הַלְלוּיָהּ ׀

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃

2 3 הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃ הַלְלוּהוּ

4 שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ

שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר ׀ מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃

5 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃

6 וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃

7 הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃

8 אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃

9 10 הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ הַחַיָּה

11 וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי־אֶרֶץ

12 וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם־

13 בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ ׀ אֶת־שֵׁם יְהוָה

14 כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם

קֶרֶן ׀ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם

CXLIX. קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃ קמט הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַיהוָה

2 שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל

3 בְּעֹשָׂיו בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל

4 בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃ כִּי־רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים

5 בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃

קמח 1. פתח באתנח 2. צבאיו ק'

sua Israhel. 20 Non fecit similiter omni genti, et iudicia
eius non cognoscent. Alleluia.

CXLVIII.

Alleluia.[1] Laudate dominum de caelis, laudate eum
in excelsis. 2 Laudate eum omnes angeli eius, laudate
eum omnes exercitus eius. 3 Laudate eum sol et luna,
laudate eum omnes stellae luminis. 4 Laudate eum caeli
caelorum, et aquae quae super caelos sunt. 5 Laudent
nomen domini, quoniam ipse mandavit et creata sunt.
6 Statuit ea in saeculum et in aeternum;[2] praeceptum de-
dit, et non praeteribit. 7 Laudate dominum de terra,
dracones et omnes abyssi; 8 ignis et grando, nix et gla-
cies, ventus, turbo, quae facitis sermonem eius; 9 montes
et omnes colles, lignum fructiferum et universae cedri;
10 bestiae et omnia[3] iumenta, reptilia et aves volantes;
11 reges terrae et omnes populi, principes et universi iu-
dices terrae; 12 iuvenes et virgines, senes cum pueris
13 laudent nomen domini: quoniam sublime nomen eius
solius, gloria eius in caelo et in terra. 14 Et exaltavit
cornu populi sui, laus omnibus sanctis eius, filiis Israhel,
populo appropinquanti sibi. Alleluia.[4]

CXLIX.

Alleluia.[1] 1 Cantate domino canticum novum:
laus eius in congregatione sanctorum. 2 Laetetur
Israhel in factore suo, filii Sion exultent in rege
suo. 3 Laudent nomen eius in choro, in tympano
et cithara cantent ei: 4 quia complacet sibi dominus
in populo suo, exaltabit mansuetos in Iesu. 5 Exsul-
tabunt sancti in gloria, laudabunt in cubilibus suis.

CXLVIII. [1] *Item Am.* [2] *Am.* et in saeculum [3] *Va.* universa [4] *Am. om.* CXLIX. [1] *Item Am.*

6 7 רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת
8 נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
9 בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀
מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּ־יָהּ׃

CL. קנ הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃
2 3 הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע
4 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל
5 הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ
6 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּ־יָהּ׃

חזק

סכום פסוקי ספר תהלות אלפַּים וחמש מאות ועשרים ושבעה, וסמן ב״ך אכב״ד. וחצין ויפתוהו בפיהם (78, 36). וסדריו תשעה עשר, וסמן בטו״ב. ומזמוריו מאה וחמשים, וסמן ק״ן. ופסקתותיו חמשים ואחת, וסמן נ״א. וכתיביו וקריו שבעים וחמשה, וסמן למ״ה. ונונין מנוזרות שבע, וסמן ג״ד. ותבה אחת נקודה:

6 Exultationes dei in gutture eorum, et gladii áncipites in
manibus eorum: 7 ad faciendam vindictam in gentibus, in-
crepationes in populis: 8 ut alligent reges eorum catenis,
et inclytos eorum compedibus ferreis, 9 ut faciant in eis
iudicium scriptum:[2] decor est omnium sanctorum eius.
Alleluia.[3]

CL.

Alleluia.[1] 1 Laudate dominum in sancto eius, lau-
date eum in fortitudine potentiae eius. 2 Laudate eum in
fortitudinibus eius, laudate eum iuxta multitudinem magni-
ficentiae suae. 3 Laudate eum in clangore buccinae, lau-
date eum in psalterio et cithara. 4 Laudate eum in tym-
pano et choro, laudate eum in chordis et organo. 5 Lau-
date eum in cymbalis sonantibus, laudate eum in cymbalis
tinnientibus. 6 Omne quod spirat laudet dominum.
Alleluia.[2]

CXLIX. [2] *Va.* conscriptum [3] *Am. om.* CL. [1] *Item Am.* [2] *Am. om.*

APPENDICES CRITICAE ET MASORETICAE.

I.

Lectionum quarundam in hoc Psalterio receptarum argumenta ac rationes.

1, 1. אֲשֶׁר לֹא Sic in cod. prisco Heidenheimii et in veteribus edd. Ben-Bilʿam in טעמי המקרא huius loci exemplo docet, nonnunquam Zinnor duos servos habere. Recentiores perperam אשֶׁר ׀ sequente *Pasek*, quo *Mehuppach* conjunctivus contra naturam vocabuli in distinctivum *Legarmeh* mutatur, idque propterea falso quia *Rebia* praecedente nunquam Legarmeh sequi potest. Hoc saepius editoribus usu venit, ut post Mehuppach interponant Pasek a sententia alienum velut protinus in versu seq. כִּי ׀ pro כִּי. Cf. *Thorath Emeth* p. 35. et p. 24 not.

2, 7. אמר אֵלי Sic recte Heidenheim. secundum Cod. antiquum.

3, 7. מרִבֲבות *Beth* cum *Chatef-Pathach* efferendum praeeuntibus codd. et edd. veteribus, nempe propter eiusdem literae iterationem. Eadem ratione efferri oportet הולֲלים (5, 6) שׁורֲרי (5, 9) צורֲרי, עֲשֲׁשה (6, 8) אהַלֲלך (22, 23) הַלֲלויה (104, 35) et similia. Vide de hoc antiquorum grammaticorum et punctatorum praecepto *Lutherische Zeitschr.* 1863 p. 411 atque etiam appendicem IV. חלופי נקוד ad 69, 35.

4, 1. לַמְנַצֵּחַ cum *Gaja* praefixi et sic in Cod. 1294 emendatisque edd. ubique convenienter regulae *Metheg-Setzung* § 20 in Merxii *Archiv* 1 (1867) p. 195.

4, 7. נְסָה־עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ Sic Cod. Heidenh. Contra Cod. Petropol. 1010: נסה־עלינו אור פניך, idem ad 109, 16 adnotans: במחזורא רבא ונכאה לבב למותת, אור פניך יי, ופי תהפכות שנאתי. At haec nota contradicit regulae Ben-Bileami: (דחי) היתיב יתכן אחריו הסלוק בשני מקומות, ודרך רע ופי תהפכות שנאתי, איש עני ואביון ונכאה לבב למותת. Itaque tantummodo bis Dechî ante Silluk reperitur, cf. *Thorath Emeth* p. 11 et 22.

6, 7. יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי. Sic recte Heidenh. cum *Mehuppach* ante *Rebia*.

8, 3. וְיוֹנְקִים Syllaba prior plene scripta in edd. veteribus, postulante Masora, quae nonnisi duas eius participii formas defectivas Num. 11, 12. Ez. 17, 22 agnoscit.

8, 9. צִפּוֹר et hic et 11, 1 plene cum codd. et edd. secundum Masoram: כל צפור דנביאים וכתובים בין עופי בין גברי מלאין, בר מן חד חסר, צוד צדוני כצפר (Thren. 3, 52) h. e. quodvis צִפּוֹר et Prophetarum et Hagiographorum, sive de ipsis avibus sive de viris dictum (uti Jos. 24, 9 ubi nomen proprium est), plene scribendum excepto uno Threnorum. Ita se haec Masora habet in codd. In Bibliis magnis reperitur ad Lev. 14, 5., sed mutila ac vitiose exscripta.

9, 12. הַגִּידוּ plene in Cod. Heidenheim., Francofurt 1294 et edd. superioribus velut Venet. 1515. 1521. 1615. Genuensi 1618, Nisselii et Norzii. Per

errorem in Bibliis magnis adnotatur לִית חסר (i. e. nonnisi hic cum Chirek parvo).*

9, 14. חַֽנְנֵנִי *Cheth* cum *Pathach* et *Gaja*, praeeuntibus antiquis edd. et codd., v. Kimchii Comment. et *Michlol* 147[b].

10, 14. חֵלֶכָה *Lamed* segolatum in Cod. Heidenheim. adiecta Masora: לית ומן פתחין דספרא (i. e. non exstat alias estque unum de vocabulis Psalterii quae in pausa habent vel Pathach magnum vel Pathach parvum h. e. Segol).

12, 7. אֲֽמֲרוֹת *Mem* cum Chatef Pathach (cui, ut semper, Metheg antecedit) efferendum esse Ben-Ascher in ipsius *Dikduke hateʿamim* disertis verbis poscit.

12, 9. זֻלֻּת Sic in Cod. Heidenheim. adscripta Masora לית וחסר (i. e. nonnisi h. l. et defective).

14, 1. הִֽשְׁחִיתוּ הִֽתְעִיבוּ et hic et 53, 1 cum Gaja euphonico primae vocalis. Vide Norzii commentarium criticum et *Metheg-Setzung* § 45.

15, 4. נִבְזֶה בְּֽעֵינָיו Translatores antiqui haec duo vocabula arcte coniungunt atque Heidenheim., qui priori servum *Mehuppach* adiicit et נִבְזֶה scribit, auctoritatem codicum sequitur. At falso alterum vocabulum accentu *Rebîa* notavit. Hoc non licitum esse recte, uti nunc agnosco, S. D. Luzzatto in *Thorath Emeth* p. 59 demonstravit.

---

* Masora vocabulis לית (abbreviate ל׳) et כן eam vocalem subjicere solet de qua agitur e. c. לִית = non exstat (praeterea) cum Chirek etc., לָ = non exstat (praeterea) cum Kamez; כֵּן = sic cum Zere; כַּן sic cum Pathach. Interdum etiam accentus additur velut Jes. 9, 5. כֵּ֠ן h. e. sic cum Zere et Telîscha. Hoc memoria tenens notas ad 39, 13. 66, 17 intelliges.

Non Rebîa huic loco convenit, sed *Asla legarmeh* cf. Delitzschii Comment. ad h. l.

16, 1. שָֽׁמְרֵנִי cum Metheg kamezato (*schåmᵉreni*). Sic codd. recte, testante Kimchio in *Michlol* 38ᵇ.

16, 6. בנעמים Deficit *Jod* medium, uti et v. 11., secundum Masoram msc., quam et Norzius adducit. Recte Petropol. 1010.

16, 10. חֲסִידֶיךָ. *Kerî* plurali singularem substituit sec. plerosque codd. (etiam Francof. 1294) et edd. Nonnullae uti Compl. Venet. 1516. 21 sine *Chethib* et *Keri* חֲסִידְךָ in textu habent.

17, 3. צְרַפְתָּנִי cum *Tav* kamezato, v. *Michlol* 30ᵃ.

ibid. זַמֹּתִ֫י cum accentu ultimae, contra Jer. 4, 28 cum accentu penultimae, postulante Masora, cf. Kimchium in Libro Radicum.

17, 5. אשּׁוּרַי plene, uti et v. 11 אשּׁוּרֵנוּ, ad Codicis Heidenh. et priscarum editionum Complut. Venet. 1515. 1521. al. exemplar.

17, 14. מְמֲתִים et in codd. et in edd. veteribus cum *Chatef Patach* pro Schebâ mobili literae raphatae et cum accentu *Mercha.* Cf. Norzi.

18, 7. תָּבוֹא plene quemodmodum sec. Masoram ubique in Psalterio. De אֶקְרָא v. Ben-Ascher in *Thorath Emeth* p. 27.

18, 26. גְּבַר cum *Pathach* (non Kamez) tum h. l. tum Dan. 2, 25. 5, 11 in edd. emendatis. Sic et Cod. Petropol. ai. 1010 et ipsa Masora, quae hos tres locos nullo discrimine notato recenset, cf. et *Michlol* 163ᵃ.

18, 34. בָּמֹתַי defective uti etiam 2 Sam. 22, 34. Masora perhibet, hoc vocabulum excepto uno loco Hab. 3, 19 plene scribendum esse.

18, 46. מִֽמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם cum Gaja primae, v. *Metheg-Setzung* § 25.

19, 3. לְּלַיְלָה *Lamed* praefixi dagessatum in codd. atque auctore Abudirham in comm. suo ad Librum Precum, propter eiusdem literae triplicationem (לָה לְּלַ), vide *Lutherische Zeitschrift* 1863 p. 413.

19, 11. וּמִפַּז cum *Pe* pathachato sec. codd. et emendatas edd., adstipulante *Michlol* 206[a].

19, 14. בִ֭י cum distinctivo *Dechi*, quae quidem interpunctio et per semet ipsam probabilis est et Norzio Michaeli al. testantibus in codd. reperitur.

19, 15. וגֹאלי defect. in codd. et edd. bonae fidei, convenienter *Masorae* mscr.: ליה וחסר (nonnisi h. l. et defective).

22, 17. כָּאֲרִי De hoc vocabulo scribendo legendoque et codices et editiones multum variant. Cod. de Rossi 337 exhibet כָּאֲרוּ ac proinde *Chethîb* כארו et *Kerî* כָּאֲרִי discernit. Nonnulli codices directe legunt כָּארוּ quod Complutenses receperunt. Sunt etiam editiones, in quibus כָּאֲרִיּ scribitur (h. e. *Chethîb* כארי, *Kerî* כָּאֲרוּ). Pleraeque edd. sicut codd. (etiam Petropol. 1010. Francof. 1294) habent כָּאֲרִי, nullum discrimen inter Chethib et Keri agnoscentes, idque assentiente Masora, quae quattuor כארי enumerat, duo quorum *Câf* pathachatum (כַּאֲרִי Num. 24, 9. Ez. 22, 25), duo quorum *Câf* kamezatum (כָּאֲרִי Jes. 38, 13. Ps. 22, 17), cf. *Michlol* 45[a]. Scriptiones כָּאֲרוּ, כָּאֲרִיּ, כָּארוּ Masorae repugnant omnes (vide Masoram magnam ad 1 Sam. 1, 1. *Mas. fin.* 34[a] *Ochla ve-Ochla* No. 136. 137). Accedit quod Masora (vide *Mas. fin.* 1[b] *Ochla ve-Ochla* No. 59) duo illa כָּאֲרִי in catalogum eorum vocabulorum recepit quae bis, sed significatione discrepantia reperiuntur (ב׳ בתרי לישני). At quomodo significatione discrepent, disertis

verbis non pronunciatur (cf. *Masoreth ha-Masoreth* c. 10 et Pentateuchum Heidenheimianum *Meôr Enajim* ad Num. 24, 9).

22, 26. מֵאִתְּךָ֮ הַחֲלֹתִי֒ Hos accentus Heidenheim. addit sec. codd. et iure quidem, nam totus versus hanc partitionem exhibet: אב | גד || הו | זח. Edd. habent מֵאִתְּךָ֔ הַחֲלִ֖תִי. At si prius hemistichium in החלתי terminaretur, *Athnach* vocabuli רָ֑ב falsum esset, nam leges accentuationis requirerent *Dechi* רָ֭ב quia partitionis schema esset hocce: אב ||| גד | הו || זח.

22, 29. וּמשֹׁל defective sec. Masoram, qua quatuordecim plene scriptis non adnumeratur.

24, 4. לַשֻּׁוא cum *Vav* minusculo, ut Masora diserte ait in Minusculorum catalogo: ו׳ לשוא לא נשא.

Ibid. נפשׁו Chethîb *Vav*, Keri *Jod* (נַפְשִׁי). Sic Cod. 1294 et pleraeque edd., approbante Kimchio. Elias Levita, qui נַפְשׁוֹ cum Vav minusculo scribendum opinatur, Masoram quam ad 24, 4 commemoravimus non recte intellexit.

24, 7. וְיָבוֹא plene ut Hos. 6, 3 in codd. et edd. emendatis. In Cod. Heidenheim. addita est Mas. parva: י״א רפין ב׳ מנהון מלא (i. e. undecim cum *Vav* non dagessato eorumque duo plene). Reliqua novem sine *Vav* scripta sunt.

25, 6. זָכֹר cum Cholem et servo Mehuppach. Sic cum Cod. 1294 aliisque Heidenheim., v. et Norzium.

26, 10. שִּׁחַד cum *Schin* dagessato ad regulam אתי מרחיק h. e. attractionis vocabuli alterius per praecedens *Milel* (Luzzatto, *Gramm.* § 62 cf. § 85).*

* Samuelis Davidis Luzzatti Grammaticam allegare coacti sumus, quia leges illae Dages fortis conjunctivi in libris grammaticis qui inter nos in usu sunt frustra quaeruntur.

27, 4. מְאֵת־ cum duplice *Zere* uti et Jos. 15, 18 in codd. et edd. Norzii Heidenh. al. Metheg convenienter regulae generali syllabae secundae adscribi debebat (*Metheg-Setzung* § 11), hunc autem locum anomalum occupat, ut primae syllabae plus firmitatis addat, ne quis festinanter legens hoc vocabulum pariter ac מֵת pronuntiet. Hanc scriptionem Masora expressis verbis postulat, nam ad מֵאֵת 1 Reg. 16, 24 adnotat: לית סגול ומלעיל.

Ibid. בנעם defective cum codd. et edd. Masora nihil adnotat, quoniam haec scriptio nominis segolati regulae convenit.

27, 5. יסתרני sine *Jod*, uti Masora et excusa et mscr. perhibet: לית וחסר (i. e. nonnisi h. l. et plene).

27, 13. לוּלֵא cum tribus punctis supra, quatuor infra uti Ben-Ascheri Masora (in Bibl. Rabb. Venet. 1515) postulat, ex qua typis exscripta ad Num. 3, 39 et manuscripta, quam Norzi affert, corrigendae sunt. *Vav* caret puncto, quod metuendum foret ne cum *Cholem* commutaretur.

28, 8. עָז־ cum *Kamez chatûf* (non עֹז־) in Cod. Heidenheim. Sic h. l. at Jes. 26, 1 legitimum est, cf. *Michlol* 205[a].

29, 1. ועֹז defective, quemadmodum omnia עֹז, excepto uno Ps. 84, 6, cui in codd. adscriptum לית מלא (i. e. plene ut nusquam alibi).

29, 6. ושׂריון Littera prima est ש sinistrum (שׂ), non dexterum (שׁ), teste Masora, v. *Mas. final.* 48[a] atque etiam Eliam Levitam ad Kimchii Librum Radicum s. v. שרה.

30, 9. ואל־אֲדֹנָי Ita se habet nomen divinum in libris emendatis, est enim unum de 134 אדני revera sic scriptis (קל״ד נַדְאִין). Cf. ad 90, 17. 130, 7.

31, 5. מָעוּזִּי plene cum *Schurek* ac tamen sequente Dagesch, sicuti testatur Kimchi in Comm. suo. Eodem modo scribendum 43, 2. 2 Sam. 22, 33., similiter מעוּזָּם (37, 39) מעוּזּוֹ (52, 9), cf. Delitzsch ad Ps. 31, 3.

31, 12. צֹררי defective sec. Masoram: ב׳ חסרין (i. e. duo sunt defectiva), scil. 23, 5 et h. l.

32, 6. מְצֹא defective, teste Masora, quae solas duas huius infinitivi formas Jes. 58, 14 Koh. 8, 17 plene scriptas esse ait.

32, 10. מכאוֹבים cum plena media syllaba, uti Masora parva adnotat: ב׳ חד חסר (i. e. bis, semel defective). Defective hoc vocabulum scriptum est Koh. 2, 23, itidem testante Masora parva. In *Mas. finali* 38^d haec nota masoretica falso desinit בתרא מלא (i. e. posterius plene) pro בתרא חסר (i. e. posterius defective). Etiam nota masoretica ad Thren. 1, 12 depravata est, namque ibi tribus מַכְאֹבִי defective scribendis Ps. 32, 10 adnumeratur, at pro Ps. 32, 10 secundum Masoram ms., assentiente Masora finali, ponendus est locus Jer. 45, 3.

34, 21. עצמֹתיו sine *Vav* mediae syllabae, namque haec vocabuli forma teste Masora ubique defectiva, exceptis quattuor locis: Iob. 20, 11. 21, 24 Ps. 109, 18. Prov. 12, 4.

34, 23. החֹסים sine *Vav* cum Cod. Heidenheim. et Francof. 1294 sicuti 2 Sam. 22, 31., nam haec duo Masora mscr. defective scribenda esse dicit; reliquae formae participii חוֹסִים omnes plene scriptae.

35, 2. וְקוּמָה Hoc uno loco accentus vocabuli in priorem syllabam cadit; alias ubique in Psalterio certis de causis (vide ad 139, 7 et Delitzschii Comm. ad 3, 8) in ultimam processit.

35, 5. לחה defective sine *Vav*. In Cod. 1294 adscripta est nota masoretica: לית וחסר (i. e. semel et defective).

35, 8. יָדָע sec. codd. cum *Kamez* propter accentum pausalem.

35, 10. עַצְמֹתַי defective, confirmante Masora ad finem Genesis exscripta, quae ex codd. sic emendanda est: עַצְמֹתַי ח׳ חסרין בלישנא i. e. pluralis עצמות cum suff. 1. pers. (sive cum praefixis coniunctum sive non) octies defective scribitur, Sequuntur loci: Gen. 50, 25. Ex. 13, 19. 1. Reg. 13, 31. Jer. 20, 9. 23, 9, Ps. 35, 10. Iob. 4, 14. Thren. 1, 13.

35, 14. שַׁחֹתִי h. l. defective, at 38, 7 plene, ut postulat Masora.

35, 15. יָדַעְתִּי cum *Pathach* mediae radicalis. Sic recte Nisselius et I. H. Michaelis. Nam Masora hoc vocabulum in catalogum anomale in Psalmis pathachatorum (פתחין דספרא) recepit. Cf. *Thorath Emeth* p. 37.

36, 12. וְיַד־ makkefatum, ut par est, in codd.

37, 9. יִֽירְשׁוּ־ *Jod* prius dagessatum sec. regulam אתי מרחיק.

39, 2. בְּעֹד defective, namque unum est de quatuordecim עֹד, quae Masora defective scribenda praecipit.

39, 13. שִׁמְֳעָה Mem habet *Chatef Kamez* in Venet. 1515. 1521. Cod. 1294 et Cod. Heidenheim., adiecta nota לֵית. Quae quidem lectio confirmatur ab Abulvalido in *Harikma* p. 198, Parchone in eius *Aruch* 8c et Mose Punctatore in *Darche ha-nikkud* (p. 20 ed Frensdorff).

ibid. תֶּחֱרָשׁ cum *Kamez* ultimae in Cod. 1294 ubi

adscriptum est לֵית, nimirum propter accentum pausalem, qui versum dimidiat.

40, 1. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד cum *Tarcha* et *Munach* uti et 70, 1., vide *Thorath Emeth* 12ª.

44, 15. בַּלְאֻמִּים *Lamed* raphatum in codd. et edd. emendatis, comprobante Kimchio in Comm. ad 108, 4. Itaque litterae antecedenti *Gaja* adiiciendum sec. regulam *Metheg-Setzung* § 20.

45, 5. צֶדֶק *Zade* cum priscis edd. et Cod. 1294 non dagessandum, nam Dag. forte coniunctivum (sec. regulam דחיק) hic propter naturam praecedentis vocabuli non admittitur. Idem valet ושלוה־בה (Prov. 17, 1) ונראה־דשא (ib. 27, 25) et similibus.

45, 8. אֱלֹהֶיךָ cum *Dechi* in codd. et ed. Bragadin., idque acoommodate ad verborum coniunctionem.

ibid. מחברך defective sine *Jod* plurali. In codd. addita est nota masoretica: לית וחסר.

45, 10. בִּיקְּרוֹתֶיךָ, vide de hac scriptione Appendicem IV. Cod. ai. 1010 Petropol. exhibet בִּיקְרוֹתֶיךָ ex more Ben-Ascheri. Elias Levita in Masoreth ha-masoreth I § 6 ביקרותך et מנחותך 20, 4 tanquam sine Jod plurali scribenda adducit, at contra veteres testes.

45, 12. ויתאו Aleph pathachatum in Compl. Venet. 1515. 1521. Nissel. 1662; itidem ויתאו (1 Chron. 11, 17) תתאו (Prov. 23, 3. 6. 24, 1). Sic reperitur in Francof. 1294 et Erfurt. 2. 3. Itaque improbandum est id quod Kimchi in *Michlol* 131ª profert.

45, 15. בְּתוּלוֹת dupliciter plene cum codd. et plerisque edd., uti et 148, 12. Testis est Masora msc., quae Jes. 23, 4. Ps. 45, 15. 148, 12 et ubique in l. Esther בְּתוּלוֹת, at Thren. 5, 11 בְּתֻלֹת et Sach. 9, 17 בְּתֻלוֹת scribendum esse docet; ceteri

loci exhibent בְּתוּלֹת. Inde emendari oportet Masoram ad Ps. 148 mutile publicatam. Cf. etiam Norzi ad Est. 2, 2.

46, 9. מפעלות יְהוָה Sic edd. omnes et e codicibus Erfurtenses, Heidenheimii et Petropol. 1010. Cod. 1294 in textu exhibet מפעלות אֱלֹהִים, sed in margine recte substituitur מפעלות יְהוָה; nam solummodo 66, 5 מפעלות אֱלֹהִים recte sese habet, ubi Masora לית adnotat. Etiam Trg. LXX Hier. reddunt 46, 9 יהוה et 66, 5 אלהים. Vide et append. V חלופי קריאה inscriptum.

48, 1. שִׁיר מִזְמוֹר cum *Tarcha* et Munach, testante Masora. Vide *Thorath Emeth* p. 13.

49, 6. יסוּבני cum *Vav* ac tamen sequente Dagesch, uti in codd. adnotatur: באספמיא יסובני מלא (in Hispania h. e. hispanicis codicibus יסובני plene scriptum).

49, 14. כֵּסֶל cum *Zere* prioris syllabae in codd. Contra in Koh. 7, 25 *Segol* duplicatur (כֶּסֶל), postulante Masora quae ibi לית סגול (i. e. semel cum Segol) adnotat.

49, 20. תָּבוֹא plene in omnibus textibus correctis, v. supra ad 18, 7.

50, 3. יחֱרָשׁ cum Kamez ultimae sec. codd. Cf. ad 39, 13.

52, 4. עֹשֵׂה cum *Zere* status constructi ex auctoritate Masorae, quae hoc vocabulum per totum Psalterium, sex locis exceptis (18, 51. 37, 7. 104, 4. 106, 21. 146, 6. 7.) vocali *Zere* insigniendum esse docet.

55, 20. יִשְׁמַע ׀ אֵל Interpositum est *Pasek* in edd. emendatis velut Norzii, pariter ac Iob. 27, 9. 35, 13. Cf. etiam Norzium ad Ps. 66, 18. Catalogus locorum lineola Pasek distinctorum typis expressus hoc loco suppleatur necesse est.

55, 22. וְקָרָב־ cum *Resch* kamezato, quod confirmatur adnotatione Masorae mscr.: לית קמץ. De Makkef et accentibus vide *Thorath Emeth* p. 27 § 4. Heidenheimius habet וקרַב, innixus auctoritati Eliae Levitae, at hic וּקֲרב et וּזֲהב in suis *Pirke schira* § 12 non propterea componit, quod his vocabulis Pathach ultimae commune sit, sed quia in utroque Schebâ simplex post Schurek in Chatef transit.

56, 13. תּוֹדֹת dupliciter plene in codd., Bibl. magnis 1525. 1615 aliisque accuratis edd. Ubique plene scriptum exceptis duobus locis Neh. 12, 31. 40.

58, 7. נְתֹץ defective. In Codd. 1010. 1294 et Masora parva mscr. adnotatur לית וחסר (i. e. semel et defective).

60, 6. לְיִרְאֶיךָ נֵּס Utriusque prima litera habet Dag. forte coniunctivum sec. regulam אתי מרחיק.

60, 11. יוֹבִילֵנִי plene cum *Vav* primae et *Jod* secundae syllabae in codd. et edd. veteribus. Idem valet de 108, 11. Ad utrumque locum in codd. nihil nisi ב׳ (i. e. bis) adnotatur, itaque scriptio utrobique eadem.

61, 7. תּוֹסִיף dupliciter plene cum omnibus edd. Sic scribendum statuit Masora msc. recensendo unum תֹּסִף dupliciter defectivum (Ex. 11, 6), tria תֹסִיף sine Vav (Deut. 28, 68. Jes. 24, 20. Iob. 38, 11), tria תוֹסִף sine Jod (Ez. 36, 12. Prov. 19, 19. 23, 28) et sex תוֹסִיף prorsus plena (Am. 5, 2. 7, 12. 1 Chron. 22, 14. Ps. 61, 7. Iob. 20, 9. Prov. 10, 27). Proinde Masora mendose typis exscripta ad Ex. 11, 6 corrigenda est. Cf. etiam Norzium ad. Am. 5, 2.

62, 6. דֹּמִּי sine *Vav* sicut Jer. 47, 6 in codd. et edd. antiquis. Masora solummodo duas huius verbi

formas plene scriptas agnoscit: דוֹם (37, 7. Jos. 10, 12.) et וְדוֹמַמְתִּי (Ps. 131, 2).

63, 2. כַּמָּה cnm *Munach* penultimae (cf. בָּחַר 1 Chr. 28, 10. עָמַד Hab. 3, 11), auctore Chajûgo in ספר הנקוד (Libro Punctationis).

64, 8. פתאום plene, nam in codd. adscriptum לית מלא et Masora alia in Bibl. Rabb. Basil. p. 29 et *Ochla ve-Ochla* No. 248 hoc פתאום et וּפִתְאֹם Mal. 3, 1 inter paria oppositorum semel obvia, quorum viginti sex enumerat, in ratione ducit.

Ibid. מַכֹּתָם defective, teste Masora msc. לית וחסר (nonnisi h. l. et defective).

65, 4. פשעינו plene in Codd. et edd. Heidenheimius *Jod* per errorem omisit.

65, 6. מבטח *Teth* kamezatum uti et Prov. 25, 19 testantibus Masora et *Michlol* 184[a].

65, 9. מוֹצָאֵי cum *Mehuppach* penultimae et praemisso *Zinnorith*. Antehac מוֹצָאֵי cum accentu antepenultimae uti et 107, 33. 35 edidi sec. regulam in libro meo *Thorath Emeth* p. 11 et 57 propositam. At postmodo cognovi, Metheg non habere vim attrahendi toni retrocedentis, immo retrocedente tono excidere. Scribendum est igitur יֵעָשֶׂה לּוֹ Ex. 21, 30., non יֵעָשֶׂה, לְמוֹצָאֵי מָיִם Jes. 41, 18 et מוֹצָאֵי, וּמוֹצָאֵי, לְמוֹצָאֵי in tribus istis Psalmorum locis.

65, 11. ברביבם defective sine *Jod* plurali in codd. Masora msc. exhibet notam לית וחסר.

66, 6. נִשְׂמְחָה־בּוֹ cum Makkef et *Beth* dagessato sec. regulam דחיק. Sic Norzi et Heidenh. assentiente Codd. 1294. Similia sunt וְאֶדְרְשָׁה־בָּהּ 1 Sam. 28, 7. אֶזְבְּחָה־לָּךְ Jon. 2, 10.

66, 11. במועקה cum *Mem* dagessato ad regulam אתי מרחיק, uti in codd. invenitur.

66, 17. אֵלָ֣יו cum servo *Mercha*. Sic recte ediderunt Norzi et Heidenh., nam grammatici hoc exemplo utuntur ad confirmandam regulam: מפיק מבטל את הרפי h. e. praecedente vocabulo, quod in consonam non quiescentem desinit, littera בגדכ״פת, qua alterum incipit, licet arcte cum eo coniunctum sit, dagessatur. Sic Ben-Bilʿam in *Taʿame ha-mikra*, Kimchi in *Michlol* 89ª, Balmes in *Mikne Abram* 10ª, Elias Levita in *Pirke Elijahu* cap. 4, Isaak ben-Samuel Halevi in *Siach Jizchak* cap. 3., qui omnes אֵלָ֣יו cum accentu coniunctivo legunt.

Ibid. וְרוֹמַ֫ם *Mem* pathachatum in Cod. Heidenheim. addita nota ל׳ (לֵית פַּתַח i. e. non exstat pathachatum nisi h. l.). Idem testatur Kimchi in *Michlol* 146ª. Contra Neh. 9, 5 וּמְרוֹמָם kamezandum. Accedit testimonium Aben-Ezrae in *Moznajim* 47ᵇ et *Zachoth* 64ᵇ. Proinde Masora parva typis exscripta emendatione eget.

68, 5. בָּ֭עֲרָבוֹת cum *Dechi*. Eundem accentum habet v. 18 רַ֭בִּתַים. Sic recte Opitius, comprobantibus Codd. 1294 et Erfurt. 5.

68, 19. שָּׁבִי *Schin* dagessatum ad regulam אתי מרחיק.

68, 21. הָאֵ֤ל ׀ cum *Mehuppach* ultimae et subsequente *Pasek*, vide *Accentuationssystem* Xᵈ.

Ibid. תּוֹצָאוֹת cum *Vav* duplice in codd. et edd. Sic scriptum doctores talmudici hoc vocabulum ante oculos habebant (*Berachoth* 8ª); Codd. praebent לית adscriptum. Norzi perperam substituit תֹּצָאוֹת, in errorem inductus per Masoram ad Num. 34, 4., quae non de תוֹצָאוֹת, sed tantummodo de forma status constructi תוֹצְאוֹת loquitur.

68, 24. מֵאוֹיְבִים cum *Vav* mediae in Codd. 1294 et

Heidenheimiano convenienter *Masorae finali* f. 5. col. 7.

Ibid. מִנֵּהוּ *Nun* segolatum in Cod. 1294 et Erfurt. 1. 2. Id ipsum testantur Aben-Ezra in Comment. et Kimchi non solum in *Michlol* 217b, sed etiam in Lexico s. rad. מן.

69, 4. עֵינַי *Nun* pathachatum, est enim hoc vocabulum unum de פתחין דספרא h. e. vocabulis Psalterii in pausa non productis.

71, 20. ומתהומות dupliciter plene consensu antiquorum testium. In Masora parva msc. adnotatur: לית ומלא דמלא (i. e. haec forma hoc solo loco eaque bifariam plena). Est unum de quattuor תהומות plene scribendis, ut perhibet Masora magna msc.: תְּהֹמֹת ג׳ חֹסר דחסר בלישנא וסמן וכו׳ וד׳ מלאין דמלאין וסמן, כנס כנד מי הים (Ps. 33, 7) וּמִתְּהוֹמוֹת הארץ (h. l.) יעלו שמים (107, 26) בדעתו תהומות נבקעו (Prov. 3, 20) ושארא תְּהֹמֹת כתיבין חסרין ו״ קדמא (i. e. pluralis nominis תהום sive nudus sive cum additamentis ter bifariam defective, quater bifariam plene reperitur), unde Masora ad Ex. 15, 5 et Ps. 33, 7 typis exscripta corrigi debet.

Ibid. תעלני sine כתיב וקרי in Codd. 1010 et Heidenheim. adstipulante Masora, quae solummodo הראיתני et תחיני huius versus neque vero תעלני eis vocabulis adnumerat, quae in ו exeunt, cuius loco י legendum est (vide Mas. magnam ad 1 Sam. 1, 1. Jer. 1, 1 et *Ochla ve-Ochla* 136). Etiam Kimchi in Comment. כתיב וקרי ad הראיתנו et תחינו, non ad תעלני commemorat. Ceterum de תְּחַיֵּנִי vide ad 143, 11.

71, 23. תְּרַנֵּנָּה cum dagessatione utriusque *Nun* sicut ediderunt Nisselius, Jablonski et Michaelis, as-

sentientibus Aben-Ezra in Comment. et Kimchio in *Michlol* 66[b]. Dages prius est id quod coniugationis *Piel* proprium, posterius recompensandae tertiae radicali inservit. In Cod. 1294 et Bibl. Compl. scriptum exstat תרנֶּנָּה, quod Heidenh. recepit, at maior pars codicum et edd. vocali *Zere*, non *Segol* suffragatur.

74, 4. צִרֲרִיךְ sine *Vav* in Cod. 1294 et edd. veteribus. Nonnisi semel Ps. 8, 3 plene scribendum.

Ibid. מוֹעֲדֶךָ sine *Jod* plurali in Codd. 1010. 1294 et libris emendatis. In Bibliis magnis adscripta est nota masoretica: ג׳ חסרין בלישנא, at pro ג׳ scribendum est ב׳, scil. h. l. et Jes. 33, 20. Etiam Parchon sub rad. יעד et Kimchi, *Michlol* 189[a] et in Comm., numerum singularem testantur.

74, 10. יְנָאֵץ *Nun* pathachandum esse testatur Kimchi in *Michlol* 66[b] et codd. confirmant.

74, 23. עֹלֶה sine *Vav* in codd. et apud Norzium auctore Masorae, quae hoc vocabulum non adnumerat quinque plene scribendis.

75, 4. נְמוֹגִים Mas. msc. adnotat: לית ומלא. De hoc Gaja vide *Metheg-Setzung* § 37.

76, 3. סוּפוֹ plene cum *Vav* primae in codd. et edd. emendatis secundum Masoram ad Jer. 25, 38. Hoc quoque loco Masora parva msc. adnotat: לית כתיב כן.

76, 6. נִמוֹ cum *Mercha* ultimae sicut Nah. 3, 18., teste *Masora fin.* p. 47 cf. *Michlol* 111[b].

77, 8. הַלְעוֹלָמִים *Lamed* non dagessatum et literae *He* nullum *Gaja* subiectum, vide *Michlol* 54[a] et *Metheg-Setzung* § 23.

77, 15. בְּעַמִּים cum Beth raphato contra edd. Nisselii Clodii al., nam regula אתי מרחיק huc non

pertinet quum בעמים neque monosyllabum neque Milel sit; manet igitur aspiratio uti in אֶלֶּה תּוֹלְדוֹת, לָמָּה תַּעֲמֹד et simil., ubi muta methegata degessationem respuit.

77, 16. בְּזרוע in codd. cum *Beth* dagessato, at per exceptionem, namque in litteras בגדכפת, quando Metheg habent, regula אתי מרחיק vim habet nullam; accedit quod Metheg huius vocabuli *Gaja grave* est, quod adeo si vocabulum alia qualibet littera incipiat dagessationem excludit. Cf. *Michlol* 89[b]. *Mikne Abram* 11[a]. *Metheg-Setzung* § 18 adnot.

77, 20. נוֹדַעַ cum *Vav* primae in Venet. 1515. 21 aliis, etiam Cod. 1294. Haec forma omnino ubique plene.

78, 3. ואבותינו plene cum *Vav* in Cod. Heidenheim. et Francof. 1294. Itidem v. 5 et 106, 6. 7. Nam Masora testatur, hoc vocabulum per totum Psalterium plene scribi oportere, excepto uno loco 22, 5. Sic et Mas. magna ad Gen. 47, 3. Ad Jer. 14, 20 Masora typis exscripta manca est, quod fefellit Norzium.

78, 9. נֹשְׁקֵי sine *Vav* in Cod. Heidenheim. et Francof. 1294. ed. Venet. 1515. 1521. uti et I Chron. 12, 2. II Chron. 17, 17. Masora hic nullam scriptionis varietatem agnoscit.

78, 16. ויוצא sine *Jod.* Est unum de quattuor ita defective scribendis, vide Masoram ad Deut. 4, 20.

78, 28. למשכנתיו sine *Vav* in edd. antiquioribus et Cod. 1294 ubi adiecta est nota ב׳ חד מלא (i. e. bis, semel plene), contra 132, 7 cum *Vav* medio, uti postulat Masora: ב׳ חד חסר.

78, 52. כַּעֵדֶר cum Pathach sicut בַּעֵדֶר Jer. 31, 24 sec. Masoram.

78, 63. ובתוּלֹתיו sine *Vav* tertiae convenienter Masorae, quam supra ad 45, 15 protulimus. In editione nostra Lips. 1861 hoc vocabulum perperam plene scripsimus.

79, 3. ירושָׁלָם cum *Lamed* kamezato, quoniam hoc unum est de illis octo, qui *Kamez* habent extra pausam.

80, 2. הכרוּבים cum *Vav*, nam hic locus non est in numero trium et decem, quibus defective scribitur.

81, 8. רַעַם *Resch* pathachatum in codd. et Bibliis magnis. Masora hoc vocabulum refert inter פתחין דספרא. In Masora msc. expresse adnotatur: מן פתחין דספרא.

81, 17. אשביעֶךָ cum *Caph* raphato, quod codd. edd. veteres atque Heidenh. exhibent. Recte, nam suffixum ךָ in futt. et partt. Hiphil, exceptis vv. כ״ה, aspiratur (cf. Deut. 4, 31. 8, 3. 1 Reg. 22, 16. Ps. 50, 8).

83, 11. לַאדמה *Lamed* pathachatum in edd. Venet. 1515. 1521. Viteberg. 1566. Nisselii et Heidenheimii ad fidem codicum. Pariter res se habet 88, 12.

83, 13. נִירְשָׁה לָּנוּ Prius vocabulum habet *Mercha* ac proinde non makkefatum est, posterioris prima litera dagessata ad regulam אתי מרחיק, cf. נֵלֲכָה שָּׁם (I Sam. 9, 6) מֹשְׁלָה לּוֹ (Jes. 40, 10). Sic in codd. et edd. veteribus. Vide de h. l. in appendice חלופי נקוד inscripta.

84, 4. בֵּית dagessatum, vide *Thorath Emeth* p. 29 adn.

84, 6. עֹוז Sic in Cod. 1294 cum nota masoretica לית מלא (i. e. semel plene).

84, 7. ישׁיתֵהוּ sine *Vav* medio in codd. et edd. veteribus. Etiam Masora parva msc. adnotat: לית וחסר (i. e. semel et defective).

86, 5. אֲדֹנָי Sic nomen Dei scribendum, nam hic locus est e numero centum triginta quattuor eorum, ubi nomen divinum אדני non modo legendum, verum etiam scriptum est (קל״ד ודאין). Plantinus et Norzius falso ediderunt יְהוָה.

86, 10. ועשֵׂה, non ועשָׂה, cf. ad 52, 4.

87, 7. כָּל מעינַי Sic cum Heidenheimio auctoritate prisci Codicis accentuandum arbitramur. In ed. Venet. 1515 et 1521 כָּל־ scriptum est, quod non minus convenit. At vero legibus accentuationis contraria sunt כָּל aut כָּל־.

88, 12. בַּאבדון *Beth* pathachatum in codd. et ed. Viteberg. 1566, Nisselii aliis. Sic et לַאבדון (Iob. 26, 6).

89, 2. חֲסָדַי *Daleth* raphatum, praecedente *Gaja* sicut 107, 43., auctore Punctatore Jekuthiel in libro suo דרכי הנקוד. Cf. ad Jes. 55, 3.

89, 18. קרנֵינו pluraliter cum Kimchio, Bibl. Bombergianis aliisque testibus.

89, 20. דִּבַּרְתָּ cum servo *Galgal (Jerach)* in Cod. 1294 atque ed. Venet. 1515. 1521. Viteberg. 1566.

89, 20. לחסידיך cum *Jod* plurali, uti Norzius et Heidenheimius ediderunt. Hanc scripturam, quam Codd. 1010. 1294 aliique exhibent, sequuntur Raschi et Aben-Ezra atque postulat Masora, nam solummodo ad Deut. 33, 8 adnotatur לית חסר (i. e. hoc uno loco defective); ergo cetera plene scribenda.

90, 17. אֲדֹנָי (non יְהוָה), refertur enim inter קל״ד ודאין, cf. ad 86, 5.

91, 4. לָךְ cum *Rebia* ex auctoritate optimorum testium.

91, 12. תִּגֹּף defective cum I. H. Michaelis et Heidenheimio sec. codices et ipsam Masoram, quae

semel Prov. 3, 23 hoc vocabulum plene scribendum esse ait.

92, 2. לְהֹדוֹת sine *Vav* prioris syllabae uti et 106, 47. 122, 4. Sic in Cod. 1294 aliisque libris convenienter Masorae, quae hanc vocem tantummodo quatuor locis 119, 62. 142, 8. I Chr. 16, 4. Neh. 12, 4 dupliciter plene scriptam esse tradit.

94, 9. הַנֹּטֵעַ cum accentu in ultima, uti apud Kimchium (*Michlol* 11[a]) et alibi, cf. וְשֹׁסַע Lev. 11, 7. Accentus participii Kal solis in vv. ל״ה et ל״א retro cedere solet.

94, 22. וַיְהִי יְהוָה Sic recte ed. Athiae 1703.

97, 4. וַתָּחֶל Sic recte Heidenheim. edidit sec. codices, quemadmodum וַיָּחֶל I Sam. 31, 3., nam omnes eiusmodi formae verbales accentum in penultima positam et primam radicalem segolatam habent velut וַיָּקָם וַתָּקָם וַתֶּבֶן וַתָּשֶׂם וַתָּרֶם (vide Libri precum עבודת ישראל inscripti, quem ao. 1868 edidi, paginam 179).

97, 7. יֵבֹשׁוּ׀ cum distinctivo *Legarmeh*. Heidenheim. contra omnes edd. *Mehuppach* apposuit (יֵבֹשׁוּ כָּל) idque falso, cf. *Thorath Emeth* p. 29 § 5.

99, 4. מֵיְשָׁרִים *Mem* dagessatum ad regulam אתי מרחיק.

101, 5. אֹתוֹ alterum defective scriptum in edd. antiquioribus, postulante Masora, quae nonnisi prius אוֹתוֹ 24 plene scribendis adnumerat. Etiam talmudica aetate (*Sota* 5[a]. *Erachin* 15[b]) אתו defective scriptum reperiebatur, commutatur enim cum אַתָּה. Cf. Norzi. Heidenh. quem 1861 secutus sum utrumque אוֹתוֹ huius versus plene edidit, seductus ut videtur per Masoram ad 67, 8 adnotantem ה׳ מלאין בספרא. At legendum est ה׳ מלאין בכתובים, sicuti legitur ad Nehem. 13, 26. Exstant igitur

quinque אוֹתוֹ in Hagiographis: Ps. 18, 1. 56, 1. 67, 8. 101, 5 (prius) et Neh. 13, 26.

101, 8. מֵעִיר־ Metheg syllabae productae tribuendum, vide regulam *Metheg-Setzung* § 11.

102, 4. בְעָשָׁן In edd. Venet. 1515. 1521. Isnensi 1542. Nisselii Hartmanni כְעשן cum Caph similitudinis legitur. Ceterae omnes exhibent בְעשן et sic cum Aben-Ezra, Kimchio et Obadia Sforno legendum esse confirmant Cod. Heidenh. et Francof. 1294, ubi adscriptum est לְ׳ (i. e. hoc uno loco cum ב cui Schebâ subiectum). Cf. Norzium ad h. l.

102, 28. יִתַּמּוּ *Mem* dagessatum in codd. et edd. Nisselii Leusdenii Jablonskii Heidenheimii, et recte quidem sicut 104, 35 ad similitudinem formarum יִמַּקּוּ (Lev. 26, 39) יִדַּמּוּ (1 Sam. 2, 9).

102, 29. ישכונו plene sec. Masoram: ב׳ ולית מלא (i. e. bis et hoc uno loco plene, cf. Jer. 49, 31).

103, 3. הרופא plene sicut 147, 3 cum edd. bonae fidei.

104, 24. קנינך sine *Jod* plurali uti habent Cod. Heidenheimii, Francof. 1294. Erfurt. 1. 3. 5. Cod. Petropol. 1010. Bibl. magna 1525. 1615. edd. Plantin. Bragadin. Hartmanni Athiae (1703), Norzii et Heidenheimii. Hanc scripturam tuentur Targum et Raschi.

104, 33. לַיהוה *Lamed* dagessatum sec. regulam אתי מרחיק, id quod Jekuthiël Punctator ad Ex. 15, 1 diserte praecipit.

104, 35. הַלְלוּיָה unum vocabulum in *He* raphatum desinens. Sic in Cod. Heidenheimii et Francof. 1294 ubi adnotatur לית רפי ומן ח׳ מלין דמיין (i. e. hoc uno loco raphatum utpote unum de octo vocabulis similibus quae in יָה

raphatum exeunt (cf. ad 118, 5). Etiam Masora parva msc. addit notam לית רפה.

105, 2. 5. נפלאותיו plene cum *Vav* mediae, neque enim inter septem defectiva est, quae Masora enumerat.

105, 27. וּמֹפְתִים defective sine *Vav*, nam Masora nonnisi duo plene scripta agnoscit, quae in Pentateucho et Hagiographis inveniantur, scil. Deut. 4, 34. 34, 11.

105, 37. כֹּשֵׁל defective auctore Masora, quae hoc verbum tantummodo ter (Jes. 5, 27. Jer. 46, 16. Iob. 4, 4) plene scribendum esse ait.

106, 47. לְהֹדוֹת defective sine *Vav* prioris syllabae, v. supra ad 92, 2.

107, 1. הֹדוּ defective. Masora: לית חסר.

107, 9. שֹׁקֵקָה sine *Vav*, at Jes. 29, 8 plene iubente Masora.

107, 27. יחוֹגּוּ Masora msc. adnotat: לית ומלא. Ita in Cod. 1010.

107, 38. וַיְבָרְכֵם cum duplice accentu, *Dechi* eiusque servo Munach sec. regulam *Accentuationssystem* VII § 2.

109, 10. וְדָרְשׁוּ cum *Kamez chatûf* prioris syllabae in codd. et edd. veteribus. Masora msc. adnotat לית קמץ חטף. Cf. Kimchii Lexicon et de hac verbi forma Delitzschii Commentarium.

109, 16. וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵבָב Ita se habet ordo accentuum, vide *Thorath Emeth* p. 11 et 22.

112, 10. וְכָעָס *Ajin* kamezatum, sicut in *Michlol* 5[a] convenienter Masorae docetur.

116, 6. דַּלּוֹתִי defective et *Milra*, vicissim 142, 7 דַּלֹּתִי plene et Milel ex auctoritate Masorae msc.: דלתי ב׳ חד חסר ומלרע וחד מלעיל ומלא, וסמן דלתי ולי יהושיע, הקשיבה אל רנתי כי דלותי,

בתרא מלא ומלעיל, (i. e. exstant duo, unum defective et Milra, alterum Milel et plene, et signum etc.). Etiam Masora parva msc. ad 142, 7 adnotat: ב׳ חד חסר ומלרע.

116, 14. 18. נְגְדָה־נָּא *Daleth* raphatum in libris emendatis, teste Abudirham in opere suo liturgico. Etiam *Nun* vocis raphatum est, nam Dag. forte coniunctivum ponitur ubi syllaba in ָה desinens a Schebâ orditur velut נִשְׂמְחָה־בּוֹ 66, 6. וְאַהֲבָה־שָׁם Prov. 15, 17., non ponitur ubi prima litera non habet Schebâ velut וְעַנְוָה־צֶדֶק 45, 5 et hoc loco de quo agitur.

118, 5. עָנָ֫נִי cum *Rebia* gereschato et *Nun* kamezato ad normam optimorum Codd., cf. *Michlol* 30[a].

Ibid. בַּמֶּרְחַבְיָה, dictante Masora: Haecce sunt vocabula, quorum He non mappicatur (אלין מלין דלא מפקין ה״א): וּבִזְיוֹתְיָה (Jos. 15, 28) יְדִידְיָה (2 Sam. 12, 25) מַאְפֵּלְיָה (Jer. 2, 31) הַיְהֻדִיָּה (1 Chr. 4, 18) בִּתְיָה (ibid.) וְעַנְתֹתִיָּה (1 Chr. 8, 24) וְיַעֲרֶשְׁיָה (1 Chr. 8, 27) הַלְלוּיָה קדמא Halleluja primum Ps. 104, 35) בַּמֶּרְחַבְיָה (118, 5) כְּעֹטְיָה (Cant. 1, 7) שַׁלְהֶבֶתְיָה (ib. 8, 6). Vocabulorum sic desinentium sunt omnino undecim, octo (vide ad 104, 35) in Hagiographis. Ex hac Masora apparet, יה cum במרחב unum vocabulum efficere. Quae quidem scriptio non solum codicis sed etiam Talmudis babylonici (*Pesachim* 117[a]) et Simeonis bar-Jizchak Paitani (poetae synagogalis) auctoritate confirmatur. Hic in poemate liturgico diem Paschatis septimum celebrante hosce versus consonantes habet: לכללה ברון וְהוֹדְיָה, לצור הענה בַּמֶּרְחַבְיָה.

119, 5. אַחֲלַי cum Scheba simplice uti et 1 Chr. 2, 31. 11, 41 ex auctoritate locupletissimorum testium.

119, 14. שַׂשְׂתִּי֗ cum *Rebia* gereschato et *Sin* ad regulam אתי מרחיק dagessato. Sic recte Cod. 1294.

119, 37. בדרכֶךָ sine *Jod* plurali sec. Masoram, quae hoc vocabulum tribus defective scriptis adnumerat (Ex. 33, 14. Jos. 1, 8. Ps. 119, 37). In Psalterio nostro 1861 edito plenam scriptionem immerito retinuimus, quod Philippson et Letteris non debebant imitari.

119, 48. אָהָ֗בְתִּי *He* kamezatum in Cod. 1294 addita nota: לית קמץ (semel kamezatum). Etiam in Bibliis magnis Masora parva adnotat: לית קמץ וכל אלס דכוותה (i. e. semel kamezatum, scil. in Psalterio, et ubique in pausa instar eius), at typotheta hanc notam negligenter loco suo movit.

119, 98. מִצְוֹתֶךָ sine *Jod* plurali, teste Masora ב׳ חסרין בלישנא, i. e. bis (h. l. et Dan. 9, 5) defective hic ipse vocabuli pluralis reperitur.

119, 99. לִי *Lamed* raphatum in Cod. 1294 aliisque libris optimae fidei. Cf. *Thorath Emeth* p. 29 adnot.

119, 118. שֹׁגִים sine *Vav* sicut v. 21 et שֹׁגָה, quae formae omnes ubique defective scribendae sunt.

119, 119. סִגִים Prior syllaba sine *Jod* scripta est et *Gimel* raphatum, teste Masora, quae hoc vocabulum nonnisi Jes. 1, 33. Prov. 25, 4. 26, 23 omnino plene scriptum esse ait; alias defective scribitur nec vero dagessatur. Vide etiam ad Jes. 1, 22.

119, 163. וַאֲתַעֵבָה cum *Vav* pathachato in Cod. 1294, assentiente Masora, quae hoc vocabulum non refert inter octo formas futuri conversi (ח׳ ווין קמצין), quas hic Psalmus continet (vide Ma-

soram magnam ad v. 104). Etiam *Tav* sec. Masoram pathachatum est.

120, 5. אֽוֹיָ֥ה לִ֗י cum his accentibus, ut par est, in Cod. 1294.

121, 1. יָבֹא defective uti teste Masora ubique in Psalterio, uno loco 71, 18 excepto.

121, 4. שׁוֹמֵר plene, quoniam est unum de decem plene scribendis, ut Masora praecipit.

121, 8. יִֽשְׁמָר־ cum *Gaja* primae syllabae in Cod. 1294 et edd. veteribus. Vide *Thorath Emeth* p. 16 et *Metheg-Setzung* § 30.

123, 4. לִגְאֵ֥יוֹנִֽים Sic in Cod. Heidenheim. cum *Jod* duplici et accentu *Mercha* litterae א adscripto. Addita est nota: חד מן ט״ו מלין כתבן חד וקריין תרין (h. e. unum de quindecim vocabulis ut unum scriptis et ut duo legendis). Revera sic scribi oportet, quia puncta et accentus semper ad id quod legendum est (קרי) accommodantur. Testes sunt Masora magna ad 1 Chr. 27, 12. *Ochla veochla* 99 et tractatus *Sofrim* VII, 3.

124, 7. נִשְׁבַּר *Beth* pathachatum sicut ubique alias in cod. Heidenheim et veteribus edd., adstipulante Targum cum Syro: אִתְּבַר.

125, 4. הֵיטִיבָה dupliciter plene sicut 51, 20 in Cod. 1294 assentiente Masora, quae hoc vocabulum non enumerat inter duodecim defective scribenda.

130, 3. Hic versus omnium versuum, quos Hagiographa complectuntur, medius est, uti Masora Ben Ascheri ms. quam possideo testatur.

130, 7. עִם־יְהוָה. Heidenh. falso אֲדֹנָי. Hic locus non est in numero centum triginta quatuor locorum, qui nomen divinum אדני continent (קל״ד ודאין). Contra Ps. 86, 4., ubi Heidenh. יהוה scripsit, his locis a Masora adnumeratur.

135, 9. אֹתֹת sine *Vav* plurali in edd. veteribus et codd., addita nota masoretica: ב׳ כתיבין כן i. e. duo (hoc et Deut. 6, 22) sic scripta.

138, 2. עַל־כׇּל־שִׁמְךָ. Quamquam per Makkeph cum sequenti vocabulo coniunctum, כֹּל tamen Cholem retinuit, uti in codd. adnotatur: לית במקף וחולם, quod Masora alibi quoque praecipit: כָּל ב׳ קמצין בטעמא, וסמן כָּל עצמתי תאמרנה (Prov. 19, 7) כָּל אחי רש שנאהו (Ps. 35, 10) וכל מקף דכוותה, בר מן חד כי הגדלת על־כל־שמך h. e. bis כָּל Kamez habet adiecto accentu coniunctivo, semper sequente Makkef, excepto uno loco Ps. 138, 2.

138, 6. וְגָבֹהַּ sine *Vav* in Cod. 1294 aliisque libris, et omnino nusquam defective.

Ibid. מִמֶּרְחַק pathachatum in edd. Venet., Norzii, al. Sic et Cod. jaman. ubique extra pausam.

139, 7. אָנָה cum *Nun* raphato et *Munach* ultimae, uti exstat in edd. antiquis et codd. addita nota masoretica: ב׳ מלרע. Sunt enim duo loci (hic et Deut. 1, 28), ubi hoc interrogativum, ne gutturalis qua insequens vocabulum incipit absorbeatur, accentum in ultima habet. Eadem de causa crebro שׁוּבָה, קוּמָה, לָמָּה pronuntiatur. Cf. *Ochla veochla* 225.

139, 12. כַּחֲשֵׁיכָה plene cum medio Jod, iuxta praeceptum Masorae, cf. Kimchium s. rad. חשך.

139, 22. לְאֹיְבִים defective sine *Vav* sicut Thren. 1, 2. Sic recte sec. Masoram Nisselius et Michaelis editionesque aetate superiores.

143, 9. כִסִּתִי defective. Masora: לית וחסר.

143, 10. רְצוֹנֶךָ cum *Segol* pausali sicut v. 8 חַסְדֶּךָ. Sic recte Complutensis aliaeque insigniores.

143, 11. תְּחַיֵּנִי Sic (non תְּחַיֵּינִי) sec. antiquos testes

ipsamque Masoram hic et 138, 7. Iob. 33, 4 scribendum est; eodem modo 71, 20 itemque תְּחַיֵּנוּ 80, 19. 85, 7. יְחַיֵּנוּ Hos. 6, 1. *Jod* alterum radicale his in formis omnibus omissum est, exceptis formis וְהַחֲיֵינִי Jes. 38, 16 et חַיֵּיהוּ Hab. 3, 2., quas solas Masora ut plene scriptas signat.

144, 2. הרודד plene ut postulat Masora: לית ומלא. Sic recte cum Codd. Complut. aliaeque edd. veteres.

144, 12. כזויּוֹת plene cum *Vav* plurali in Cod. 1294 assensu Masorae, quae hoc vocabulum nonnisi semel Sach. 9, 15 sine *Vav* scriptum esse testatur.

145, 5. נוֹרְאֹתֶיךָ sine *Vav* plurali ex auctoritate Masorae, cuius textus genuinus in codd. hic est; הוא תהלתך (Deut. 10, 21) ועזוז נוראתיך (h. l.) נוֹראֹת כתיבין, ומי כעמך ישראל (I Sam. 7, 23) וחברו (I Chr. 17, 21) נוראות כתיבין, ושארי נוראות.

Ibid. וגדלּוּתך Sic, transposito *Vav*, scriptum esse Masora tradit. Cf. Norzi.

146, 7. לָעֲשׁוּקִים cum articulo sec. Cod. Heidenheim. convenienter insequenti לָרְעֵבִים.

147, 2. בֹּנֵה defective. Non est e numero quinque plene scribendorum.

147, 17. קַרְחוּ *Kuf* sic pathachatum exhibent Bibl. magna 1525. Athias, Leusden, Jablonski, Michaelis et Heidenh. ex prisco Cod. adstipulante Parchone. Cf. Siddur nostrum *Abodath Jisrael* p. 70.

148, 2. הַלְלוּהוּ cum *Dechi* sec. antiquos testes.

150, 4. וְעֻגָב *Gimel* raphatum in Codd. et recte quidem, nam Masora, hoc vocabulum defectiva scriptione a Gen. 4, 21 discrepare perhibens, dagessationem excludit, vide ad Gen. 18, 6.

II.

פתחין באתנח וסוף פסוק בספר תהלות.

Loci Psalterii vocalem non productam (Pathach vel Segol) in pausa exhibentes.

2, 7.	אמר אלי בני אַ֑תה
3, 8.	שני רשעים שבַּֽרת
9, 7.	וערים נתַ֑שת
9, 19.	תאבד לעַֽד
10, 14.	עליך יעזב חלֶ֑כה
11, 2.	חצם על יֶ֑תר
11, 4.	אכלו לֶ֑חם
16, 9.	ישכן לבֶֽטח
18, 10.	ויט שמים וירַ֑ד
21, 7.	ברכות לעַ֑ד
21, 13.	תשיתמו שֶׁ֑כם
22, 27.	יחי לבבכם לעַֽד
25, 7.	זכר לי אַ֑תה
26, 1.	בתמי הלַ֑כתי
27, 4.	בבית יי כל ימי חַ֑יי
31, 14.	בהוסדם יחד עלַ֑י
34, 1.	ויגרשהו וילַֽך
35, 1.	ריבה יי את יריבַ֑י
35, 15.	נכים ולא ידַ֑עתי
35, 19.	אל ישמחו לי אויבי שֶׁ֑קר
35, 20.	ועל רגעי אֶ֑רץ
35, 22.	ראיתה יי אל תחרַ֑שׁ
37, 15.	וקשתותם תשבַֽרנה
37, 17.	זרועות רשעים תשבַ֑רנה

40, 18. עזרתי ומפלטי אַתָּה
40, 18. אלהי אל תאחַר
48, 11. תהלתך על קצוי אָרֶץ
50, 23. יכבדנני ושם דֶּרֶך
53, 5. אכלו לֶחֶם
56, 1. פלשתים בגַת
60, 2. את אדום בגיא מֶלח
61, 9. אזמרה שמך לעַד
65, 2. ולך ישלם נֶדֶר
66, 12. באנו באש ובמַּיִם
68, 9. אלהים זה סינַי
68, 14. נחפה בכֶּסֶף
69, 4. נחר גרוני כלו עינַי
69, 5. מצמיתי איבי שֶׁקֶר
69, 21. ואקוה לנוד ואַין
69, 24. תמיד המעַד
70, 6. עזרי ומפלטי אַתָּה
70, 6. יי אל תאחַר
78, 10. ובתורתו מאנו לָלֶכֶת
78, 47. ושקמותם בחנמַל
79, 7. ואת נוהו השַׁמּוּ
81, 8. אענך בסתר רַעַם
83, 14. שיתמו כגלגַל
84, 11. הסתופף בבית אלהַי
84, 11. מדור באהלי רֶשַׁע
86, 2. עבדך אתה אלהַי
88, 14. אליך יי שִׁוַּעְתִּי
89, 45. וכסאו לארץ מִגַּרְתָּה
90, 9. שנינו כמו הֶגֶה
90, 12. למנות ימינו כן הודַע
92, 8. להשמדם עדי עַד
100, 3. ולו אנַחנו
102, 26. לפנים הארץ יסַדת
107, 35. מדבר לאגם מַיִם
109, 1. אלהי תהלתי אל תחרַש
118, 10. בשם יי כי אמילַם
118, 11. בשם יי כי אמילַם
118, 12. בשם יי כי אמילַם
119, 13. בשפתי ספַרתי
119, 99. מכל מלמדי השכַלתי

120, 2. הצילה נפשי משפת שֶׁקֶר

120, 5. כי גרתי משך

123, 1. אליך נשאתי את עינָי

126, 4. כאפיקים בנֶגב

129, 1. רבת צררוני מנעורָי, קדמאה!

130, 7. כי עם יי החֶסד

131, 1. ולא רמו עינָי

132, 12. גם בניהם עדי עַד

132, 14. זאת מנוחתי עדי עַד

132, 16. ובהניה אלביש יֶשַׁע

137, 6. אם לא אעלה את ירושלָם

138, 8. מעשי ידיך אל תֶּרף

139, 3. וכל דרכי הסכַּנתה

139, 15. אשר עשיתי בסֵתֶר

140, 10. ראש מסבָּי

142, 7. דלותי מאד הצילני מרדפָי

143, 1. האזינה אל תחנונָי

148, 1. הללו את יי מן השמָים

וכל צֶדֶק נֶצַח קֶדֶם מֶלֶךְ פֶּלֶא דכוותה פתחין בין באתנח בין בסוף פסוק׃

III.

חלופי ספר תהלות שבין בני מערבאי ובין בני מדנחאי׃

Scripturae Psalterii inter scholas occidentales et orientales controversae.

	Occidentales (Palaestinenses):	Orientales (Babylonii):
2, 3.	ונשליכה מִמֶּנּוּ׃ דגש׃	ונשליכה מִמֵּנוּ׃ רפה׃

Orientales (Babylonii):	Occidentales (Palaestinenses):	
מעשֵׂי, ביו״ד[1]	מעשֵׂה אצבעתיך, בה״א.	8, 4.
לעֹללירם, חסר.	לעוללירם, מלא.	17, 14.
יְגורו כתיב, וְגורו קרי	וְגורו	22, 24.
יבֹואוני כתיב, יבִיאוני קרי	יבִיאוני	43, 3.
בשמחוֹת, מלא	בשמחֹת, חסר.	45, 16.
סִירֹתֵכם, חסר	סירֹתֵיכם, מלא יו״ד.	58, 10.
לדוד מזמֹר, חסר	לדוד מזמור, מלא.	101, 1.
הרחיק ממֶנּוּ, רפה	הרחיק ממֶּנּוּ, דגש.	103, 12.
ישטְוּנְנִי כתיב, ישטְנוּני, קרי	ישׂטְנוּני	109, 4.
יֹאמְרוך, מלא	יֹמְרוך, חסר אל״ף.	139, 20.

IV.

חלופי נקוד של ספר תהלות בין בן אשר ובין בן נפתלי.

Loci Psalterii a Ben-Ascher et Ben-Naftali diverse punctis signati.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
כִּי־אִם	כִּ֣י אִם־	Ps. 1, 2.
וּבְתוֹרָתוֹ [2]	וּֽבְתוֹרָתוֹ	ibid.

[1] Haec varia lectio notata est in Petropol. 1010, sed perperam inversis auctoribus, cf. similes varietates Cant. 7, 2. Koh. 5, 5 et Masoram fin. p. 51.

[2] Eodem modo dissentiunt 28, 7. 31, 16. 54, 5. 55, 24. 56, 10. 59, 2 et multis aliis locis: Ben-Ascher servum Zinnorith praemittit, Ben-Naftali hoc respuit, quia accentuum in eodem vocabulo geminationem, quantum fieri potest, vitat.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
וּבַֽחֲרוֹנוֹ[1]	וּֽבַחֲרוֹנוֹ	2, 5.
אֲֽסַפְּרָה[2]	אֲסַפְּרָה	2, 7.
פֶּן יֶאֱנַף ׀[3]	פֶּן־יֶאֱנַף ׀	2, 12.
נְסָה עָלֵינוּ	נְסָה־עָלֵינוּ	4, 7.
אוֹר פָּנֶיךָ[4]	אוֹר פָּנֶיךָ	ibid.
וְיִשְׂמְחוּ[5]	וְיִשְׂמְחוּ	5, 12.
בְּשׁוּב אוֹיְבַי[6]	בְּשׁוּב אוֹיְבַי	9, 4.
יִֽשְׁפָּט־תֵּבֵל[7]	יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל	9, 9.

[1] Sic etiam 77, 13. 145, 3. Ben-Ascher *Munach* et *Tarcha* geminat, Ben-Naftali uno servo contentus est, quia, ut modo diximus, geminorum accentuum ipsum taedet.

[2] Ben-Naftali *Gaja* ad Schebâ initiale addit uti et 18, 49. 22, 15. 107, 3. Ben-Ascher Gaja non admittit, quia vocabulum non majori, sed minori distinctivo (Rebia parvo) instructum est. Vide *Metheg-Setzung* § 37.

[3] Ben-Ascher parvum vocabulum per Makkef cum sequenti conjungit, Ben-Naftali per accentum conjunctivum, quia makkefationem, ubicunque fieri potest, repudiat. Cf. 4, 7. 19, 2. 20, 5. 29, 4. 34, 19 al. Vide etiam *Thorath Emeth* p. 32. Aliud discrimen attinet litteram Aleph, quam Ben-Naftali cum Schebâ simplice quiescente legit, vide infra ad 19, 11.

[4] Ben-Naftali pro *Tarcha* et Munach duo *Mercha*; similiter 59, 5. 92, 5. 15 al.

[5] Sic etiam 13, 3. 22, 25. 27, 6. 31, 12. 68, 31. 122, 4 al. Primus servus distinctivi Paser sec. Ben-Ascher est *Asla*, sec. Ben-Naftali *Mercha*. Vide *Thorath Emeth* p. 30.

[6] Sic etiam 39, 2. 91, 4. 147, 14. Ex Ben-Ascheri regula alterum quoque vocabulum servo accentuari debet, quia vocabulum Athnacho instructum quod sequitur non continet duas syllabas ante tonicam. (Vide *Thorath Emeth* p. 22 et 43). Ben-Naftali hanc regulam non agnoscit ac proinde *Dechî* sine transformatione retinet.

[7] Itidem 10, 15. 96, 13. 132, 1 al. Ben-Ascher *Cholem* ante *Makkef* retinet, Ben-Naftali vocalem corripit et primae syllabae *Gaja* addit. Vide *Thorath Emeth* p. 16 et *Metheg-Setzung* § 30.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
נוֹדַע ׀ קמץ [1]	נוֹדַע ׀ פתח	9, 17.
בִּמְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ [2]	בִּמְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ	10, 2.
תִּדְרוֹשׁ־רִשְׁעוֹ	תִּדְרוֹשׁ־רִשְׁעוֹ	10, 15.
עַד־אָנָה	עַד־אָנָה	13, 3.
כִּי בְךָ [3]	כִּי־בְךָ	18, 30.
מְפַלְטִי	מְפַלְטִי	18, 49.
כְּבוֹד אֵל	כְּבוֹד־אֵל	19, 2.
בְּכָל־הָאָרֶץ ׀ [4]	בְּכָל־הָאָרֶץ ׀	19, 5.
עֵדוּת יְיָ [5]	עֵדוּת יְיָ	19, 8.
מִצְוַת יְיָ	מִצְוַת יְיָ	19, 9.
טְהוֹרָה [6]	טְהוֹרָה	19, 10.
הַנֶּחֱמָדִים [7]	הַנֶּחֱמָדִים	19, 11.

[1] Ben-Ascher hoc verbum tertiam praeteriti esse statuit, Ben-Naftali participium.

[2] Ben-Ascher *Mercha* alterum Silluki servum facit (vide *Thorath Emeth* p. 11), Ben-Naftali Mercha duplicat, cf. ad 4, 7.

[3] Eadem discrepantia reperitur 31, 3. 34, 12. 38, 5. 46, 9. 51, 2. 69, 28. 85, 7. 104, 9. 116, 17 al. Vide *Thorath Emeth* p. 40.

[4] Sic etiam 31, 12. 33, 4. 39, 9. 66, 4. 84, 3. 119, 99 al. Ben-Naftali Gaja primae syllabae tribuit, hanc vero Ben-Ascher talem quae Gaja admittat esse negat. Vide de hac differentia quae ad Gen. 6, 7 (p. 82) et *Metheg-Setzung* § 27. 28 exposuimus.

[5] Servi Rebîa gereschati ubi duos habet sec. Ben-Ascher sunt Tarcha et Mercha, sec. Ben-Naftali Mercha repetitum.

[6] Ben-Naftali sicut 63, 12. 106, 27 initiali Schebâ per *Gaja* vim quandam addit, cf. ad 2, 7.

[7] Crebro Ben-Naftali gutturalem non ut Ben-Ascher cum Schebâ composito mobili, sed simplice quiescente pronunciat, e. c. 28, 1. 29, 9. 33, 4. 34, 1. 40, 3. 9. 42, 6. 62, 13 al. Cf. de hac differentia Gen. 13, 12.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
מִפֶּשַׁע [1]	מִפֶּשַׁע	19, 14.
יִתֶּן לְךָ	יִתֶּן־לְךָ	20, 5.
וְהִתְפָּרְדוּ	וְהִתְפָּרְדוּ	22, 15.
לֹא־בָזָה	לֹא־בָזָה	22, 25.
דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן	דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן	23, 25.
וְהִנָּשְׂאוּ [2]	וְהִנָּשְׂאוּ	24, 27.
כִּי אַתָּה	כִּי־אַתָּה	25, 5.
וְעַתָּה	וְעַתָּה	27, 6.
אַל־תֶּחֱרַשׁ	אַל־תֶּחֱרַשׁ	28, 1.
וּמִשִּׁירִי	וּמִשִּׁירִי	28, 7.
וּרְעֵם, לא יוצא הרי"ש [3]	וּרְעֵם, יוצא הרי"ש.	28, 9.
קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ	קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ	29, 4.
וַיַּרְקִידֵם	וַיַּרְקִידֵם	29, 6.
וַיֶּחֱשֹׂף	וַיֶּחֱשֹׂף	29, 9.
לְצוּר מָעוֹז	לְצוּר־מָעוֹז	31, 3.
מִכָּל־צֹרְרַי	מִכָּל־צֹרְרַי	31, 12.
וְלִשְׁכֵנַי ׀	וְלִשְׁכֵנַי ׀	ibid.
הַצִּילֵנִי	הַצִּילֵנִי	31, 16.

[1] Ben-Ascher litterae *Ajin* qua vocabulum terminatur *Metheg* ut signum retardationis (הַעֲמָדָה) apponit, vide *Thorath Emeth* p. 21.

[2] Ben-Naftali *Metheg* non commutat cum *Munach*, utpote cui accentuum geminatio displiceat. Plura de hac re invenies in *Thorath Emeth* p. 20.

[3] Ben-Ascher litterae *Rêsch* quam gutturalis sequitur Chatef pathach apponit, ut pronuntiationem faciliorem reddat (cf. Cant. 3, 11 וּרְאֶינָה), Ben-Naftali *Rêsch* quiescere sinit. Idem fit 59, 11.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
בְּשַׁוְעִי	בְּשַׁוְעִי	31, 23.
אֱהֶבוּ, צרי	אֱהֶבוּ, סגול	31, 24.
וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ	וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ	33, 4.
וַיְגָרְשֵׁהוּ	וַיְגָרְשֵׁהוּ	34, 1.
לְכוּ בָנִים	לְכוּ־בָנִים	34, 12.
וְאֶת־דַּכְּאֵי רוּחַ	וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ	34, 19.
מִי כָּמוֹךָ, דגש [1]	מִי כָמוֹךָ, רפה	35, 10.
לַמְנַצֵּחַ ׀ [2]	לַמְנַצֵּחַ	36, 1.
אַל־בְּקֶצְפְּךָ	אַל־בְּקֶצְפְּךָ	38, 2.
כִּי עֲוֺנֹתַי	כִּי־עֲוֺנֹתַי	38, 5.
אֹהֲבַי ׀	אֹהֲבַי ׀	38, 12.
אֶשְׁמְרָה לְפִי [3]	אֶשְׁמְרָה לְפִי	39, 2.
יִתְהַלֶּךְ אִישׁ [4]	יִתְהַלֶּךְ־אִישׁ	39, 7.
מִכָּל־פְּשָׁעַי	מִכָּל־פְּשָׁעַי	39, 9.
וַיַּעֲלֵנִי ׀	וַיַּעֲלֵנִי ׀	40, 3.
לַעֲשׂוֹת [5]	לַעֲשׂוֹת	40, 9.
יְמַלְּטֵהוּ	יְמַלְּטֵהוּ	41, 2.

[1] Cf. Masoram magnam ad Dan. 5, 11.

[2] Eodem modo huic vocabulo *Legarmeh* distinctivum a Ben-Naftali, *Illuj* conjunctivum a Ben-Ascher attribuitur in reliquis septem Psalmorum exordiis illius similibus 44. 47. 49. 61. 69. 81. 85. Masora stat a partibus Ben-Ascheri, vide *Thorath Emeth* p. 13. De *Mem* raphato infra ad 69, 21 sermo erit.

[3] Vide supra ad 9, 4.

[4] Sic differunt similiter ac Gen. 6, 9. Catalogus differentiarum in Bibliis magnis per errorem להתהלך exhibet.

[5] Ben-Naftali litterae *Ajin* dat Schebâ simplex quiescens (vide ad 19, 11) ac proinde vocabulo non *Illuj*, sed *Mehuppach*, juxta regulam *Thorath Emeth* p. 18.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:		
בֶּאֱמֹ֣ר אֵלַ֣י [1]	בֶּאֱמֹ֣ר אֵלַ֣י	42,	4.
וַתֶּהֱמִ֣י [1]	וַתֶּהֱמִ֣י	42,	6.
אֶל־תְּה֣וֹם	אֶל־תְּה֣וֹם	42,	8.
בְּאָמְרָ֣ם אֵלַ֣י	בְּאָמְרָ֣ם אֵלַ֣י	42,	11.
מֵאִ֖ישׁ [2]	מֵאִ֖ישׁ	43,	1.
לַמְנַצֵּ֬חַ ׀	לַמְנַצֵּ֬חַ	44,	1.
עַל־דְּבַ֥ר אֱמֶ֥ת	עַל־דְּבַר־אֱמֶ֥ת	45,	5.
בְּיִקְּרוֹתֶ֑יךָ [3]	בְּיִקְּרוֹתֶ֑יךָ	45,	10.
נִצְּבָ֥ה שֵׁגַ֥ל	נִצְּבָ֥ה שֵׁגַ֥ל	45,	10.
וּבֵ֥ית אָבִֽיךְ [4]	וּבֵ֥ית אָבִֽיךְ	45,	11.
עַל־כֵּ֥ן עַמִּ֥ים	עַל־כֵּ֥ן עַמִּ֥ים	45,	18.
יְשַׂמְּח֥וּ	יְשַׂמְּח֥וּ	46,	5.
לְכ֥וּ חֲז֭וּ	לְכוּ־חֲז֭וּ	46,	9.
לַמְנַצֵּ֬חַ ׀	לַמְנַצֵּ֬חַ	47, 49,	1. 1.
לִשְׁא֗וֹל [5]	לִשְׁא֗וֹל	49,	15.
זֹבֵ֥חַ [6]	זֹבֵ֥חַ	50,	23.

[1] Cf. Norzium ad hos duos locos.

[2] Ben-Naftali, quippe qui geminationem accentuum aegre admittat, satis habet unum servum apposuisse. Itidem 50, 23. 67, 2.

[3] Cf. Kimchium in *Michlol* 45ª. 87ᵇ et in Lexico sub radd. ילל et יקר et quae ego ad Gen. 27, 28., Delitzschius in Comm. ad hunc Psalmorum locum adnotavit. Cod. Petropol. 1010 exhibet בְּיִקְּרוֹתֶיךָ uti Ben-Ascher postulat.

[4] Sic etiam 80, 11. 89, 10. 11. 12 al. Ben-Naftali enim *Munach* servum Silluki facit, tametsi tonus non cadit in primam syllabam; Ben-Ascher *Mercha* praefert.

[5] Cf. *Thorath Emeth* p. 27.

[6] Similiter 132, 12. Iob. 18, 4. Vide supra ad 43, 1 et *Thorath 'Emeth* p. 25.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
בְּבוֹא אֵלָיו [1]	בְּבוֹא־אֵלָיו	51, 2.
וּבִגְבוּרָתְךָ	וּבִגְבוּרָתְךָ	54, 3.
לֹא־שָׂמוּ	לֹא שָׂמוּ	54, 5.
תּוֹרִדֵם	תּוֹרִדֵם	55, 24.
יָשׁוּבוּ	יָשׁוּבוּ	56, 10.
הֲרָס־שִׁנֵּימוֹ [2]	הֲרָס־שִׁנֵּימוֹ	58, 7.
נְתָץ יְיָ [3]	נְתָץ ׀ יְיָ	ibid.
מִמִּתְקוֹמְמַי	מִמִּתְקוֹמְמַי	59, 2.
וּמֵאַנְשֵׁי	וּמֵאַנְשֵׁי	59, 3.
כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן [4]	כָּל־בֹּגְדֵי אָוֶן	59, 6.
יַרְאֵנִי [5]	יַרְאֵנִי	59, 11.
אֶת־אֲרַם [6]	אֶת אֲרַם	60, 2.
לַמְנַצֵּחַ ׀	לַמְנַצֵּחַ	61, 1.
תְּרַצְּחוּ, פתח [7]	תְּרָצְּחוּ, קמץ	62, 4.
בְּמַעֲשֵׂהוּ	בְּמַעֲשֵׂהוּ	62, 13.

[1] Hanc differentiam, uti eam quae ad 119, 94 pertinet, Petropol. 1010 affert, v. ad 18, 30.

[2] Ex Petropol. 1010, v. ad 121, 8.

[3] Ex eodem, at hic corrupto. Eo differunt, quod Ben-Ascher, qui Pasek ponit, Mercha adhibere debet, Ben-Naftali, qui omittit, Munach. Masora uti ubique illum sequitur. Vide append. VI.

[4] Cf. ad 4, 9. Ben-Naftali etiam tonum non retorquet in penultimam. Catalogus in Bibliis magnis falso habet הבגדים (25, 3), quo in vocabulo nulla erat causa controversiae.

[5] Vide supra ad 28, 9.

[6] Etiam Masora tria אֶת segolata nec tamen makkefata (Ps. 47, 5. 60, 2. Prov. 3, 12) recenset, cum Ben-Aschero consentiens.

[7] Cf. Norzium ad h. l.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
וְהַמֶּלֶךְ	וְהַמֶּלֶךְ	63, 12.
יְכַחֲשׁוּ־לָךְ	יְכַחֲשׁוּ־לָךְ	66, 3.
כָּל־הָאָרֶץ ׀	כָּל־הָאָרֶץ ׀	66, 4.
אֶעֱשֶׂה	אֶעֱשֶׂה	66, 15.
יָאֵר	יָאֵר	67, 2.
גְּעַר	גְּעַר	68, 31.
לַמְנַצֵּחַ ׀	לַמְנַצֵּחַ	69, 1.
וְאַל־תֶּאְטַר	וְאַל־תֶּאְטַר	69, 16.
וְלַמְנַחֲמִּים [1]	וְלַמְנַחֲמִים	69, 21.
תְּנָה עָוֺן	תְּנָה־עָוֺן	69, 28.
יְהַלְּלוּהוּ [2]	יְהַלֲלוּהוּ	69, 35.
רִדְפוּ [3]	רִדְפוּ	71, 11.
וְאֵין עֹזֵר	וְאֵין־עֹזֵר	72, 12.
בִּסְבָךְ	בִּסְבָךְ	74, 5.
שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי	שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי	74, 13.

[1] Similiter 103, 4. Ex. 6, 27. Num. 5, 18. Jos. 6, 23. Jer. 9, 16. 2 Chron. 5, 13. Ben-Ascher in libro suo *Dikduke hateamim* diserte ait, in omnibus eiusmodi formis *Mem* sine Dages scribendum et *Gaja* praemittendum esse. Cf. *Metheg-Setzung* § 20.

[2] Sic etiam 105, 3. 90, 14. Hic quoque agitur de Dages aut Raphe. Quotiescunque eadem litera iteratur, Ben-Ascher priorem sine Dages cum *Chathef pathach* pronuntiat eique Metheg apponit, contraque Ben-Naftali *Dages* characteristicum retinet. Cf. *Zeitschrift für Luth. Theol.* 1863 p. 411. Codex priscus Hierosolymis advectus, qui in manibus meis est, ad Jud. 20, 45 id ipsum hacce nota masoretica confirmat: סימן, תקנו הקדמונים דכל תרתין אותיות דדמיין דא לדא, כגון הַלֲלוּ, סֹבֲבִים בכנפיהם, בְּהִתְפַּלֲלוֹ בעד רעהו, דָּלֲלוּ וכל שאר, בחטף פתח.

[3] Vide *Metheg-Setzung* § 45.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
כִּ֣י מָ֭לְאוּ	כִּֽי־מָ֭לְאוּ	74, 20.
זְכֹ֣ר חֶרְפָּֽתְךָ֑	זְכֹ֣ר חֶרְפָּֽתְךָ֑	74, 22.
בְּק֣וּם לַמִּשְׁפָּ֣ט	בְּקוּם־לַמִּשְׁפָּ֣ט	76, 10.
עַֽל־יְ֭דוּתוּן	עַל־יְ֭דוּתוּן	77, 1.
וּֽבַעֲלִ֝ילוֹתֶ֗יךָ	וּֽבַעֲלִ֝ילוֹתֶ֗יךָ	77, 13.
וַֽיְנַהֲגֵ֥ם	וַֽיְנַהֲגֵ֥ם	78. 52.
וְהַצִּילֵ֣נוּ וְכַפֵּ֣ר	וְהַצִּילֵ֣נוּ וְכַפֵּ֣ר	79, 9.
אֱלֹהֵ֫יהֶ֥ם [1]	אֱלֹהֵ֫יהֶ֥ם	79, 10.
אַֽרְזֵי־אֵֽל [2]	אַֽרְזֵי־אֵֽל	80, 11.
לַמְנַצֵּ֬חַ ׀	לַֽמְנַצֵּ֬חַ	81, 1.
אַל־תֶּחֱרַ֑שׁ	אַל־תֶּחֱרַ֑שׁ	83, 2.
נִ֣ירְשָׁה לָּ֑נוּ [3]	נִ֣ירְשָׁה לָּ֑נוּ	83, 13.
וּבְסוּפָֽתְךָ֥	וּבְסוּפָֽתְךָ֥	83, 16.
וְֽגַם־כָּלְתָ֥ה ׀	וְֽגַם־כָּלְתָ֥ה ׀	84, 3.
אֶת־מִ֭זְבְּחוֹתֶיךָ	אֶת־מִ֭זְבְּחוֹתֶיךָ	84, 4.
לַמְנַצֵּ֬חַ ׀	לַֽמְנַצֵּ֬חַ	85, 1.
הֲלֹא֣ אַ֭תָּה	הֲלֹא־אַ֭תָּה	85, 7.
אֵֽל רַח֣וּם	אֵל־רַח֣וּם	86, 15.
אַתָּ֥ה תְשַׁבְּחֵֽם [4]	אַתָּ֥ה תְשַׁבְּחֵֽם	89, 10.

[1] Ben-Ascher initiali Schebâ non apponit Gaja, quum sequens syllaba jam Metheg leve habeat(*Metheg-Setzung* § 37).
[2] Sic etiam 89, 10. 11. 12. 90, 2 al. Vide supra ad 45, 11.
[3] Ben-Ascher *Mercha* penultimae tribuit ac proinde litterae, qua sequens vocabulum orditur, Dages forte conjunctivum indit; Ben-Naftali tonum loco suo non movet et dagessationem intermittit. Cf. *Thorath Emeth* p. 29 adnot.
[4] Eadem res est v. 11. 12. 90, 2. Iob. 5, 27. 10, 22 al.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
פִּזַּרְתָּ	פִּזַּרְתָּ	89, 11.
אַתָּה יְסַדְתָּם	אַתָּה יְסַדְתָּם	89, 12.
דִּבַּרְתָּ [1]	דִּבַּרְתָּ	89, 20.
וּבַנְּהָרוֹת	וּבַנְּהָרוֹת	89, 26.
וּבִנְגָעִים	וּבִנְגָעִים	89, 33.
אִם־לְדָוִד	אִם־לְדָוִד	89, 36.
כָּל־גְּדֵרֹתָיו, דגש [2]	כָּל־גְדֵרֹתָיו רפי	89, 41.
הֶעֱטִיתָ	הֶעֱטִיתָ	89, 46.
אַתָּה אֵל	אַתָּה אֵל	90, 2.
וּבַחֲמָתְךָ	וּבַחֲמָתְךָ	90, 3.
וּנְרַנְּנָה [3]	וּנְרַנְּנָה	90, 14.
וּמַעֲשֵׂה	וּמַעֲשֵׂה	90, 17.
וְתַחַת כְּנָפָיו [4]	וְתַחַת כְּנָפָיו	91, 4.
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ [5]	בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ	92, 4.
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים [5]	דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים	92, 15.
אַדִּירִים	אַדִּירִים	93, 4.

Ben-Ascher non sine causa, ut supra ad 45, 11 significavimus, bisyllabo אתה *Mercha* adscribit, Ben-Naftali *Munach* retinet. Antehac arbitrati sumus (*Thorath Emeth* p. 9), controversum esse, utrum tonus in ultima an penultima ponatur. At ita est ut modo diximus.

[1] Agitur de servo huic loco conveniente.

[2] Ben-Naftali voculae כָּל־ *Gaja* dat, quo fit ut tenuis כ propter antecedens Milel sec. regulam אתי מרחיק dagessetur. At Ben-Ascher causam propter quam Gaja ponatur hic non agnoscit ideoque adspirationem tenuis retinet. Similiter disceptant Ez. 38, 13.

[3] Vide supra ad 69, 35.

[4] Vide ad 9, 4.

[5] Vide ad 4, 7 et 19, 11.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
אֵל נְקָמוֹת יְיָ	אֵל־נְקָמוֹת יְיָ	94, 1.
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן [1]	כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן	94, 4.
לִפְנֵי יְיָ	לִפְנֵי־יְיָ	95, 6.
אִם־בְּקֹלוֹ	אִם־בְּקֹלוֹ	95, 7.
יִרְעַם [2]	יִרְעַם	96, 11.
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל	יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל	96, 13.
הַמְעַטְּרֵכִי [3]	הַמְעַטְּרֵכִי	103, 4.
הִרְחִיק	הִרְחִיק	103, 12.
גְּבוּל שַׂמְתָּ	גְּבוּל־שַׂמְתָּ	104, 9.
יִבָּהֵלוּן [4]	יִבָּהֵלוּן	104, 29.
הִתְהַלְלוּ	הִתְהַלְלוּ	105, 3.
פָּתַח צוּר	פָּתַח צוּר	105, 41.
בְּמַעַלְלֵיהֶם	בְּמַעַלְלֵיהֶם	106, 29.
וְקַבְּצֵנוּ	וְקַבְּצֵנוּ	106, 47.
וּמֵאֲרָצוֹת	וּמֵאֲרָצוֹת	107, 3.
וִירוֹמְמוּהוּ	וִירוֹמְמוּהוּ	107, 32.
וַיִּלָּחֲמוּנִי	וַיִּלָּחֲמוּנִי	109, 3.
אַל־יְהִי־לוֹ [5]	אַל־יְהִי לוֹ	109, 12.

[1] Ben-Naftali sicut 59, 6. 83, 13. 105, 41 tonum non retrahit. In Bibliis magnis falso יתאמרו controversum esse dicitur.

[2] Vide 28, 9. 59, 11. 71, 11. 103, 12.

[3] Vide 69, 21.

[4] Ben-Naftali tanto geminationem accentuum odio habet, ut a mutando *Metheg* in *Galgal* abstineat.

[5] Ben-Ascher servum ponit ubi Ben-Naftali Makkef. Eodem modo discedunt 116, 16. 120, 7. Iob. 5, 3. Prov. 8, 12 et contrario 18, 30. De regula cf. *Thorath Emeth* p. 40.

Ben-Ascher:	Ben-Naftali:	
הַמַּגְבִּיהִי	הַמַּגְבִּיהִי	113, 5.
אֲנִי־עַבְדֶּךָ	אֲנִי עַבְדֶּךָ	116, 16.
לְךָ אֶזְבַּח	לְךָ־אֶזְבַּח	116, 17.
מִן־הַמֵּצַר	מִן־הַמֵּצַר	118, 5.
אַל־תַּעַזְבֵנִי	אַל־תַּעַזְבֵנִי	119, 8.
וְתוֹרָתְךָ	וְתוֹרָתְךָ	119, 29.
וְאַל־תַּצֵּל	וְאַל־תַּצֵּל	119, 43.
וְאֶתְהַלְּכָה	וְאֶתְהַלְּכָה	119, 45.
וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע	וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע	119, 47.
אֶל־מִצְוֹתֶיךָ	אֶל־מִצְוֹתֶיךָ	119, 48.
תְּנַחֲמֵנִי	תְּנַחֲמֵנִי	119, 82.
לְךָ אֲנִי	לְךָ־אֲנִי	119, 94.
מִכָּל־מְלַמְּדַי	מִכָּל־מְלַמְּדַי	199, 99.
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ	מִמִּשְׁפָּטֶיךָ	119,102.
וּמִשְׁפָּטֶיךָ	וּמִשְׁפָּטֶיךָ	119,108.
אַל־יַעַשְׁקֻנִי	אַל־יַעַשְׁקֻנִי	119,122.
כְחַסְדֶּךָ	כְחַסְדֶּךָ	119,124.
עִם־אָהֳלֵי	עִם־אָהֳלֵי	120, 5.
אֲנִי־שָׁלוֹם	אֲנִי שָׁלוֹם	120, 7.
יִשְׁמָר־צֵאתְךָ [1]	יִשְׁמָר־צֵאתְךָ	121, 8.
שֶׁשָּׁם	שֶׁשָּׁם	122, 4.

[1] Ben-Naftali *Cholem* ante Makkef retinet, Ben-Ascher mutat in *Kâmez chatuf*. Eodem modo inter se differunt Iob. 3, 5. 24, 14. Prov. 4, 4., at vice versa 9, 9.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
הִנֵּה	הִנֵּה 123,	2.
שֶׁהָיָה לָנוּ [1]	שֶׁהָיָה לָנוּ 124,	1.
שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ	שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ 124,	6.
לְמַעַן ׀ [2]	לְמַעַן 125,	3.
שָׁוְא לָכֶם [3]	שָׁוְא לָכֶם ׀ 127,	3.
זְכוֹר־יְיָ	זְכוֹר־יְיָ 132,	1.
וְעֵדֹתִי [4]	וְעֵדֹתִי 132,	12.
עַל־הַרְרֵי	עַל־הַרְרֵי 133,	3.
מַעֲלֶה	מַעֲלֶה 135,	7.
אֵין יֶשׁ־רוּחַ	אֵין־יֶשׁ־רוּחַ 135,	16.
וַיִּפְרְקֵנוּ	וַיִּפְרְקֵנוּ 136,	24.
עַל־עֲרָבִים	עַל־עֲרָבִים 137,	2.
אֵת שִׁיר	אֶת־שִׁיר 137,	4.
אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ	אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ 137,	5.
אֶת־עֹלָלַיִךְ	אֶת־עֹלָלַיִךְ 137,	9.
וַתַּעֲנֵנִי	וַתַּעֲנֵנִי 138,	3.

---

[1] Ex catalogo edito non conspicitur, utrum varietas spectet ad v. 1 an ad v. 2 an ad utrumque. Petropolitanus vero haec habet: בן נפתלי לולי ה׳ שהיה לנו קדמא מאריך תנינא בשופר׳ שהיה בן אשר תרויהון בשופרות. Ergo varietas ad solum v. 1 pertinet.

[2] Haec differentia eo illustratur, quod Masoretae Paser et Schalscheleth magnum pro unius eiusdemque accentus duplici specie habent, illud *Paser parvum*, hoc *Paser magnum* appellantes, quemadmodum in prosaicis quoque accentibus Paser magnum et parvum discernuntur. Ben-Ascher h. l. Paser parvum, Ben-Naftali magnum praetulit.

[3] Ben-Ascher vocabulo distínctivum *Legarmeh*, Ben-Naftali conjunctivum *Mercha* impertit.

[4] Vide ad 50, 23.

Ben-Naftali:	Ben-Ascher:	
לְדָבָר רָע אין פסק[1]	לְדָבָר ׀ רָע פסק	141, 4.
עַד־אֶעֱבוֹר	עַד אֶעֱבוֹר	141, 10.
בְּמַעֲשֵׂה	בְּמַעֲשֵׂה	143, 5.
לַעֲשׂוֹת	לַעֲשׂוֹת	143, 10.
בְּנֵי נֵכָר	בְּנֵי־נֵכָר	144, 7.
שֶׁכָּכָה־לּוֹ	שֶׁכָּכָה לּוֹ	144, 15.
וּגְבוּרֹתֶיךָ	וּגְבוּרֹתֶיךָ	145, 4.
אֶת־הַמְיַחֲלִים	אֶת־הַמְיַחֲלִים	147, 11.
הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ	הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ	147, 14.
בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע	בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע	150, 5.

V.

חלופי קריאה בספר תהלות.

Loci Psalmorum consimiles qui facile confunduntur.[2]

עִבְדוּ את יי בְּיִרְאָה 2, 11. Primo

עִבְדוּ את יי בְּשִׂמְחָה[3] 100, 2. Secundo

---

[1] Cf. *Thorath Emeth* p. 30.

[2] Haec tabula masoretica, quae non est sine quadam critica gravitate, deest in Bibliis magnis. Nos ex Codice Goldschmidiano membranaceo ao. 1294 scripto, qui חל׳פ׳ הקריאה omnium XXIV librorum continet, Francofurti ad Moenum excerpsimus. Etiam Norzio haec Masora non innotuit, quare non raro (e. c. 46, 9. 105, 36) haesitat, utra lectio praeferenda sit.

[3] Hoc par similium aliaque (18, 39. 35, 10. 41, 14. 113, 4) in Codice desunt, nempe librarii incuria. Vide Delitzschii Comm. in Psalmos majorem (1859) t. II p. 59.

אל בְּאַפְּךָ תוכיחני וְאַל בַּחמתך תיסרני	6, 2.	Primo
אל בְּקֶצְפְּךָ תוכיחני וּבַחמתך תיסרני	38, 2.	Secundo
עששה מִכַּעס עיני	6, 8.	Primo
עששה בְכעס עיני	31, 11.	Secundo
השחיתו התעיבו עֲלִילָה	14, 1.	Primo
השחיתו וְהתעיבו עָוֶל	53, 2.	Secundo
הַכֹּל סָר יחדו	14, 3.	Primo
כֻּלּוֹ סָג יחדו	53, 4.	Secundo
ידעו כָּל־פעלי און׃	14, 4.	Primo
ידעו פעלי און	53, 5.	Secundo
יְיָ לא קראו	14, 4.	Primo
אֱלֹהִים לא קראו	53, 5.	Secundo
שם פחדו פחד כי אלהים בְּדוֹר	14, 5.	Primo
שם פחדו פחד לא הָיָה פַחַד כי אלהים פִּזַּר	53, 6.	Secundo
יְשׁוּעַת ישראל	14, 7.	Primo
יְשֻׁעוֹת ישראל	53, 7.	Secundo
בשוב יְיָ שבות	14, 7.	Primo
בשוב אֱלֹהִים שבות	53, 7.	Secundo
ולא יֻכְלוּ קום	18, 39.	Primo
ולא יָכְלוּ קום	36, 13.	Secundo
וְהִנָּשְׂאוּ פתחי עולם	24, 7.	Primo
וּשְׂאוּ פתחי עולם	24, 9.	Secundo
מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור	24, 8.	Primo
מי הוּא זֶה מלך הכבוד יי צבאות	24, 10.	Secundo

הורני יי דרכך וּנְחֵנִי	27, 11.	Primo
הורני יי דרכך אֲהַלֵּךְ	86, 11.	Secundo
בצדקתך פלטני	31, 2.	Primo
בצדקתך תַּצִּילֵנִי וּתְפלטני	71, 2.	Secundo
לצור מעוז לְבֵית מְצוּדוֹת להושיעני	31, 3.	Primo
לצור מעון לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָ להושיעני	71, 3.	Secundo
האירה פניך על עבדך הושיעני בְחסדך (בבי"ת)	31, 17.	Primo
עזרני יי אלהי הושיעני כְחסדך (בכ"ף)	109, 26.	Secundo
יְהוָה מי כמוך	35, 10.	Primo
אֱלֹהִים מי כמוך	71, 19.	Secundo
יבשו ויחפרו יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי	35, 26.	Primo
יבשו ויחפרו יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי	40, 15.	Secundo
יבשו ויַחְפרו מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי	70, 3.	Tertio
יבשו יִכְלוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי	71, 13.	Quarto
יָשֹׁמּוּ על עקב בשתם האמרים לִי האח האח	40, 16.	Primo
יָשׁוּבוּ על עקב בשתם האמרים האח האח	70, 4.	Secundo
יאמרו תמיד יגדל יְיָ אהבי תְּשועתך	40, 17.	Primo
וְיאמרו תמיד יגדל אֱלֹהִים אהבי יְשועתך	70, 5.	Secundo
אֲדֹנָי יַחֲשָׁב לי עֶזְרָתִי ומפלטי אתה אֱלֹהַי אל תאחר	40, 18.	Primo

אֱלֹהִים חוּשָׁה לִי עֶזְרִי ומפלטי אתה יְיָ אל תאחר	70, 6	Secundo.
ברוך יי אלהי ישראל מֵהעולם ועד העולם אמן ואמן׃	41, 14.	Primo
ברוך יי אֱלֹהִים אלהי ישראל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃	72, 18.	Secundo
ברוך יי לעולם אמֹן ואמן׃	89, 53.	Tertio
ברוך יי אלהי ישראל מִן העולם ועד העולם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃	106, 48.	Quarto
בְּאֱמֹר אלי	42. 4.	Primo
בְּאָמְרָם אלי	42, 11.	Secundo
וַתֶּהֱמִי עלי	42, 6.	Primo
וּמַה תֶּהֱמִי עלי	42, 12. 43, 5.	Secundo et Tertio
ישועות פָּנָיו	42, 6.	Primo
ישועֹת פָּנַי ואלהי	42, 12. 43, 5.	Secundo et Tertio
למה שְׁכַחְתָּנִי למה קדר אֵלֵךְ	42, 10.	Primo
למה זְנַחְתָּנִי למה קדר אֶתְהַלֵּךְ. וסמן שׂא״ל ז״את	43, 2.	Secundo
ולא תצא בצבאותינו	44, 10.	Primo
ולא תצא אֱלֹהִים בצבאותינו	60, 12.	Secundo
לכו חֲזוּ מפעלות יְיָ	46, 9.	Primo
לכו וּרְאוּ מפעלות אֱלֹהִים	66, 5.	Secundo
וְאדם ביקר בַּל יָלִין	49, 13.	Primo

אדם ביקר וְלֹא יָבִין	49, 21.	Secundo
וַיַּגִּידוּ שׁמים צדקו	50, 6.	Primo
הִגִּידוּ הַשּׁמים צדקו	97, 6.	Secundo
מה יעשה בָּשָׂר לי	56, 5.	Primo
מה יעשה אָדָם לִי. וחד פסוק כמין ,על בשר אדם לא ייסך (Ex. 30, 32)	56, 12.	Secundo
רומה על הַשָּׁמַיִם אלהים עַל כל הארץ כבודך	57, 6.	Primo
רומה על שָׁמַיִם אלהים עַל כל הארץ כבודך	57, 12.	Secundo
רומה על שָׁמַיִם אלהים וְעַל כל הארץ כבודך	108, 6.	Tertio
נכון לבי אלהים נָכוֹן לִבִּי אשירה ואזמֵּרה	57, 8.	Primo
נכון לבי אלהים אשירה ואזמְּרה אַף כְּבוֹדִי	108, 2.	Secundo
עוּרָה כְבוֹדִי עורה הנבל וכנור אעירה שחר	57, 9.	Primo
עורה הנבל וכנור אעירה שחר	108, 3.	Secundo
אודך בעמים אֲדֹנָי אזמרך בלאמים	57, 10.	Primo
אודך בעמים יְיָ וַאזמרך בלאמים	108, 4.	Secundo
כי גדל עַד שמים	57, 11.	Primo
כי גדול מֵעַל שמים	108, 5.	Secundo
ישובו לערב	56, 7.	Primo
וְישבו לערב	59, 15.	Secundo

59, 10.	Primo	עֻזּוֹ אליך אֶשְׁמֹרָה כי אלהים משגבי (סוף פסוק)
59, 18.	Secundo	עֻזִּי אליך אֲזַמֵּרָה כי אלהים משגבי אלהי חסדי
60, 9.	Primo	לי גלעד וְלִי מנשה
108, 9.	Secundo	לי גלעד לִי מנשה. וחד פסוק סמן ,,וְלִי הדברי וכו׳ הוספת לִי (Dan. 4, 33)
60, 10.	Primo	עָלַי פלשת הִתְרוֹעָעִי
108, 10.	Secundo	עֲלֵי פלשת אֶתְרוֹעָע
60, 11.	Primo	מי יובילני עיר מָצוֹר
108, 11.	Secundo	מי יובילני עיר מִבְצָר
60, 12.	Primo	הלא אַתָּה אלהים זנחתנו
108, 12.	Secundo	הלא אלהים זנחתנו
62, 2.	Primo	אך אֶל אלהים דומיה נפשי ממנו יְשׁוּעָתִי
62, 6.	Secundo	אך לֵאלהים דֹּמִּי נפשי כִּי ממנו תִּקְוָתִי
62, 3.	Primo	משגבי לא אמוט רַבָּה
62, 7.	Secundo	משגבי לא אמוט (סוף פסוק)
68, 7.	Primo	אַךְ סוררים שָׁכְנוּ
68, 19.	Secundo	וְאַף סוררים לִשְׁכֹּן
77, 2.	Primo	קולי אל אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה
142, 2.	Secundo	קולי אל יְיָ אֶזְעָק
78, 21.	Primo	שמע יְיָ ויתעבר
78, 59.	Secundo	שמע אֱלֹהִים ויתעבר
78, 51.	Primo	ויך כל בכור בְּמִצְרָיִם

ויך כל בכור בְּאַרְצָם	105, 36.	Secundo
ראשית אוֹנִים	78, 51.	Primo
ראשית לְכָל אוֹנָם	105, 36.	Secundo
עד מה יי תֶּאֱנַף לנצח תבער כמו אש קִנְאָתֶךָ	79, 5.	Primo
עד מה יי תִּסָּתֵר לנצח תבער כמו אש חֲמָתֶךָ	89, 47.	Secundo
וְהָאֵר פניך ונושעה	80, 4. 80, 8.	Primo et Secundo
הָאֵר פניך ונושעה	80, 20.	Tertio
וְעַל בֵּן אמצתה לך	80, 16.	Primo
עַל בֶּן־אָדָם אמצת לך	80, 18.	Secundo
יעלו הָרִים ירדו בְקָעוֹת	104, 8.	Primo
יעלו שָׁמַיִם ירדו תְהוֹמוֹת	107, 26.	Secundo
וַיִּצְעֲקוּ — מִמְצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם	107, 6.	Primo
וַיִּזְעֲקוּ — מִמְצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם	107, 13. 107, 19.	Secundo et Tertio
וַיִּצְעֲקוּ — וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם. וסמן מדבר וים צ״די, אסירים וחולים בזי״ן וסמן מי״ץ, א״חז.	107, 28.	Quarto
הללויה הללו עַבְדֵי יי הללו אֶת־שֵׁם יי	113, 1.	Primo
הללויה הללו אֶת־שֵׁם יי הללו עַבְדֵי יי	135, 1.	Secundo
כי פקודיך דָרָשְׁתִּי	119, 45.	Primo
כי פקודיך נָצָרְתִּי	119, 56. 119,100.	Secundo et Tertio
כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ ירננו	132, 9.	Primo
וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן ירננו	132, 16.	Secundo

VI.

פסקתא דספר תהלות.

Loci Psalterii lineola Pasek notati.

5, 2. אמרי האזינה ׀ יי
5, 5. חפץ רשע ׀ אתה
5, 7. יתעב ׀ יי
10, 3. נאץ ׀ יי
10, 13. נאץ רשע ׀ אלהים
18, 50. אודך בגוים ׀ יי
20, 7. כי הושיע ׀ יי
37, 7. דום ׀ ליי
44, 24. תישן ׀ אדני
50, 1. אל ׀ אלהים יי דבר
55, 20. ישמע ׀ אל
57, 10. אודך בעמים ׀ אדני
108, 4. וחברו
58, 7. נתץ ׀ יי
59, 2. מאיבי ׀ אלהי
59, 6. ואתה יי אלהים ׀ צבאות
61, 9. נדרי יום ׀ יום
66, 8. עמים ׀ אלהינו
66, 18. לא ישמע ׀ אדני
67, 4. יודוך עמים ׀ אלהים
67, 6. וחברו
68, 20. ברוך אדני יום ׀ יום
68, 21. האל ׀ לנו
72, 19. וברוך ׀ שם כבודו
74, 18. אויב חרף ׀ יי
77, 8. יזנח ׀ יי
78, 65. כישן ׀ אדני
84, 4. ודרור קן ׀ לה
85, 9. מה ידבר האל ׀ יי
86, 1. הטה יי ׀ אזנך
86, 8. אין כמוך באלהים ׀ אדני
89, 9. חסין ׀ יה
89, 50. חסדיך הראשנים ׀ אדני
89, 52. חרפו אויביך ׀ יי
94, 3. עד מתי רשעים ׀ יי

113, 4. רם על כל גוים ׀ יי
116, 1. כי ישמע ׀ יי
118, 27. אל ׀ יי ויאר
119, 52. משפטיך מעולם ׀ יי
119,156. רחמיך רבים ׀ יי
137, 7. האמרים ערו ׀ ערו
139, 19. תקטל אלוה ׀ רשע
139, 21. משנאיך יי ׀ אשנא
141, 4. לבי לדבר ׀ רע
143, 9. הצילני מאיבי ׀ יי

וכל הֶאָח ׀ הֶאָח, וכל אָמֵן ׀ וְאָמֵן דכותה פסק׃

VII.

סדרים בספר תהלות.

Sectiones Psalterii masoreticae.

1, 1. אשרי האיש.
12, 4. למנצח על השמינית, דבתר כי צדיק יי.
21, 1. למנצח מזמור, דבתר יי הושיעה.
30, 1. מזמור שיר, דבתר יי עז למו.
36, 1. למנצח לעבד, דבתר ולשוני תהגה.
42, 1. למנצח משכיל, דבתר ברוך יי אלהי ישראל.
50, 1. מזמור לאסף, דבתר אדם ביקר ולא יבין.
58, 1. למנצח אל תשחת, דבתר רומה על שמים.
68, 1. למנצח לדוד, דבתר יברכנו אלהים.
73, 1. מזמור לאסף, דבתר כלו תפלות דוד.
78, 38. והוא רחום יכפר עון.
85, 1. למנצח לבני קרח, דבתר יי צבאות אשרי אדם.
90, 1. תפלה למשה איש האלהים.
101, 1. לדוד מזמור חסד ומשפט.

1. ,107 הודו ליי כי טוב, דבתר ברוך יי אלהי ישראל.
1. ,112 הללויה אשרי איש, דבתר ראשית חכמה.
73. ,119 ידיך עשוני ויכוננוני.
1. ,129 שיר המעלות, דבתר וראה בניך.
1. ,141 מזמור לדוד יי קראתיך, דבתר אך צדיקים.

VIII.

Adnotationes masoreticae margini adscriptae.

A. De diversitate scriptionis et lectionis (כְּתִיב וּקְרִי).

	כְּתִיב (Scriptum)	קְרִי (Legendum)
5, 9.	הושר (h. e. הוֹשַׁר)	הַיְשַׁר
6, 4.	וְאַתְּ (sine ה)	וְאַתָּה (cum ה)
9, 13. 10, 12.	עניים (h. e. עֲנִיִּים)	עֲנָוִים
9, 19.	ענוים (h. e. עֲנָוִים)	עֲנִיִּים
10, 5.	דרכו (h. e. דַּרְכּוֹ)	דְּרָכָיו
10, 9. 27, 5.	בסכה (h. e. בְּסֻכָּה)	בְּסֻכּוֹ
10, 10.	ודכה (h. e. וְדָכָה)	יִדְכֶּה
ibid.	חלכאים (h. e. חֶלְכָּאִים unum vocabulum)	חֵל כָּאִים (duo vocabula)
11, 1.	נודו (h. e. נוּדוּ)	נוּדִי
16, 10.	חסידיך (h. e. חֲסִידֶיךָ)	חֲסִידְךָ
17, 11.	סבבוני (h. e. סְבָבוּנִי)	סְבָבוּנוּ

כְּתִיב (Scriptum)	קְרִי (Legendum)
17, 14. וצפינך (h. e. וּצְפִינְךָ)	וּצְפוּנְךָ
21, 2. יגיל (h. e. יָגִיל)	יָגֶל
24, 4. נפשו (h. e. נַפְשׁוֹ)	נַפְשִׁי
24, 6. דרשו (h. e. דֹּרְשׁוֹ)	דֹּרְשָׁיו
26, 2. צרופה (h. e. צְרוּפָה)	צָרְפָה
30, 4. מיורדי (h. e. מִיּוֹרְדִי)	מִיָּרְדִי
38, 21. רדופי (h. e. רְדוֹפִי)	רָדְפִי
39, 1. לידיתון (h. e. לִידִיתוּן cf. 1 Chr. 16, 38.)	לִידוּתוּן
41, 3. יְאֻשַּׁר	וְאֻשַּׁר
42, 9. שירה (h. e. שִׁירָה)	שִׁירוֹ
49, 15. וצירם (h. e. וְצִירָם)	וְצוּרָם
51, 4. הרבה (h. e. הַרְבֵּה)	הֶרֶב
54, 7. ישוב (h. e. יָשׁוּב)	יָשִׁיב
55, 16. ישימות (h. e. יְשִׁימוֹת)	יַשִּׁיא מָוֶת
56, 7. יצפינו (h. e. יַצְפִּינוּ)	יִצְפּוֹנוּ
58, 8. חצו (h. e. חִצּוֹ)	חִצָּיו
59, 11. חסדו (h. e. חַסְדּוֹ)	חַסְדִּי
59, 16. ינועון (h. e. יְנוּעוּן)	יְנִיעוּן
60, 7. ועננו (h. e. וַעֲנֵנוּ)	וַעֲנֵנִי
66, 7. ירימו (h. e. יָרִימוּ)	יָרוּמוּ
71, 12. חישה (h. e. חִישָׁה)	חוּשָׁה

כְּתִיב (Scriptum)	קְרִי (Legendum)
71, 20. הראיתנו (h. e. הִרְאִיתָנוּ)	הִרְאִיתַנִי
ibid. תחינו (h. e. תְּחַיֵּנוּ)	תְּחַיֵּנִי
72, 17. ינין (h. e. יָנִין)	יִנּוֹן
73, 2. נטוי (h. e. נָטוּי)	נָטָיוּ
ibid. שפכה (h. e. שֻׁפְּכָה)	שֻׁפְּכוּ
73, 10. ישיב (h. e. יָשִׁיב)	יָשׁוּב
73, 16. היא (h. e. הִיא)	הוּא
74, 6. וְעַתְּ (sine ה)	וְעַתָּה (cum ה)
74, 11. חוקך (h. e. חוּקְךָ)	חֵיקְךָ
77, 1. ידיתון (h. e. יְדִיתוּן vide ad 39, 1)	יְדוּתוּן
77, 12. אזכיר (h. e. אַזְכִּיר)	אֶזְכּוֹר
77, 20. ושביליך (h. e. וּשְׁבִילֶיךָ)	וּשְׁבִילְךָ
79, 10. בגיים (h. e. בַּגֹּיִים)	בַּגּוֹיִם
85, 2. שבות (h. e. שְׁבוּת)	שְׁבִית
89, 10. תרים (h. e. תָּרִים)	תָּרוּם
89, 29. אשמור (h. e. אֶשְׁמוֹר)	אֶשְׁמָר
90, 8. שַׁתְּ (sine ה)	שַׁתָּה (cum ה otioso)
92, 16. עלתה (h. e. עֹלָתָה cf. Iob. 5,16)	עַוְלָתָה
100, 3. / 139, 16. וְלֹא	וְלוֹ
101, 5. מלושני (h. e. מְלוֹשְׁנִי)	מְלָשְׁנִי

כְּתִיב (Scriptum)	קְרִי (Legendum)
102, 24. כחו (h. e. כֹּחוֹ)	כֹּחִי
105, 18. רגליו (h. e. רַגְלָיו)	רַגְלוֹ
105, 28. דבריו (h. e. דְּבָרָיו)	דְּבָרוֹ
106, 45. חסדו (h. e. חַסְדּוֹ)	חֲסָדָיו
119, 79. וידעו (h. e. וְיֵדְעוּ)	וְיֹדְעֵי
119,148. לדבריך (h. e. לְדְבָרֶיךָ)	לְדְבָרְךָ
119,161. ומדבריך (h. e. וּמִדְּבָרֶיךָ)	וּמִדְּבָרְךָ
123, 4. לְגְאֵיוֹנִים (unum vocabulum)	לִגְאֵי יוֹנִים (duo vocabula)
126, 4. שבותנו (h. e. שְׁבוּתֵנוּ cf. Zeph. 3, 20)	שְׁבִיתֵנוּ
129, 3. למענותם (h. e. לְמַעֲנוֹתָם)	לְמַעֲנִיתָם
139, 6. פלאיה (h. e. פְּלְאִיָּה)	פְּלִיאָה
140, 10. יכסומו (h. e. יְכַסּוּמוֹ)	יְכַסֵּימוֹ
140, 11. ימיטו (h. e. יָמִיטוּ)	יִמּוֹטוּ
140, 13. ידעת (h. e. יָדַעְתָּ)	יָדַעְתִּי
145, 6. וגדלותך (h. e. וּגְדֻלוֹתֶךָ)	וּגְדוּלָּתְךָ
145, 8. וגדול (h. e. וּגְדוֹל)	וּגְדָל
147, 9. דברו (h. e. דְּבָרוֹ)	דְּבָרָיו
148, 2. צבאו (h. e. צְבָאוֹ)	צְבָאָיו

B. De quibusdam aliis textus affectionibus.

א' נֶעְלָם Aleph occultum (non legendum) 99, 6.

ב' רָפֶה Beth adspiratum 68, 18.

ה' רָפֶה He non mappicatum 104, 35.

ו' זְעֵירָא Vav parvum 24, 4.

חֲצִי הַסֵּפֶר Medium libri (Psalterii) 78, 36.

חֲצִי כְּתוּבִים Medium Hagiographorum 130, 3.

יָתִיר ה' He abundans 51, 4.

יָתִיר ו' Vav abundans 26, 2. 38, 21. 89, 29. 101, 5. 144, 13. 145, 8.

יָתִיר י' Jod abundans 21, 2. 77, 20. 119, 147. 161.

כ' בְּחֹלֶם Caph cum vocali Cholem 138, 2.

כ' רַבְּתָה Caph majusculum 81, 16.

מִלְּעֵיל Vocabulum cum tono in penultima efferendum 63, 2.

נקוד מלמטה ומלמעלה חוץ מן ו״ו שלא נקוד אלא מלמטה Punctatum infra et supra excepto Vav quod non punctatum nisi infra 27, 13.

נון מְנֻזֶּרֶת Nun singulariter formatum 107, 23. 24. 25. 26. 27. 28 et 40.[1]

סְתוּמָה (Sectio) clausa. Ante Ps. 115.

ע' תְּלוּיָה Ajin suspensum 81, 14.

ק' רַבְּתָה Kof majusculum 84, 4.

---

[1] Haec septem Nun inversa (הֲפוּכִין, masoretice מְנֻזָּרוֹת segregata, eximia) prope accedunt ad vicem uncorum istorum, quibus nos parentheses indicare consuevimus. De iis agit Masora ad Num. 10, 35. *Ochla veochla* 179 et Ben-Ascher in suis *Dikduke hateamim;* at novit ea jam Gemara *Rosch haschana* 17[b] et *Pesikta.* Cf. Norzi ad h. l.

C. Clausula masoretica.

חֲזַק׃ סְכוּם פְּסוּקֵי סֵפֶר
תְּהִלּוֹת אַלְפַּיִם וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה׳
וְסִמָּן בְּ״ךְ אֶכְבֶּ״ד׳ וְחֶצְיָן
וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם׃ וּסְדָרָיו
תִּשְׁעָה עָשָׂר׳ וְסִמָּן בַּטּוֹ״ב׃
וּמִזְמוֹרָיו מֵאָה וַחֲמִשִּׁים׳
וְסִמָּן קֵ״ן׃ וּפִסְקוֹתָיו
חֲמִשִּׁים וְאַחַת׳ וְסִמָּן נָ״א׃
וּכְתִיבָיו וְקַרְיָיו שִׁבְעִים
וַחֲמִשָּׁה׳ וְסִמָּן לְמָ״ה׃
וְנוּנִין מְנֻזָּרוֹת שֶׁבַע׳ וְסִמָּן
גָּ״ד׃ וְתֵבָה אַחַת נְקוּדָה׃

Macte esto! Summa versuum Psalterii est duo milia quingenti viginti septem, comprehensa signo בְּ״ךְ אֶכְבֵּ״ד (ב 2000, ך 500, א 1, כ 20, ב 2, ד 4 = 2527); medius eorum versuum est 78, 36. Sectiones libri sunt undeviginti, comprehensae signo בַּטּ״וֹב (ב 2, ט 9, ו 6, ב 2); Psalmi ejus centum et quinquaginta, quorum signum קֵ״ן (ק 100, ן 50);. loci pasekati unus et quinquaginta, quorum signum נָ״א (נ 50, א 1); Scripta et Legenda septuaginta quinque, signum לְמָ״ה (ל 30, מ 40, ה 5); litterae Nun inversae septem, signum גָּ״ד (ג 3, ד 4), et vox una punctis extraordinariis distincta (27, 13)

Lipsiae, typis F. A. Brockhaus.

CORRIGENDA.

Rursus omnia oculis perlustrantes haecce deprehendimus: 11, 7 ישר, 31, 8 ידעתי, 50, 11 שדי deest *Geresch* ante Rebia — 44, 2 באזנינו non cum Mehuppach, sed *Illuj* legendum — 48, 9 יהוָה־ deest *Metheg* — 61, 3 ירום non cum Mercha, sed *Tarcha* legendum — 68, 17 lege לשְׁבתו — 80, 15 וראה delenda quae supra est accentus species — 86, 17 lege וְיִראו — 104, 25 lege שׁם. Praeterea p. נב infra lege ישׁיב. In textu Latino 27, 10 collegit, addi oportet [8] — p. 23 l. 3 infra lege domin*u*m — 93, 5 lege domum tu*a*m. Sunt et alia quaedam, quae legentium intelligentiae benevolentiaeque committimus.